

FLAVII IOSEPHI OPERA

EDIDIT

ET APPARATV CRITICO INSTRVXIT

BENEDICTVS NIESE

VOL. V

DE IVDAEORVM VETVSTATE SIVE CONTRA APIONEM LIBRI II.

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MDCCLXXXIX.

PRAEFATIO.

§ 1.

Contra Apionem qui uulgo appellantur libri duo a Iosepho post antiquitates Iudaicas conscriptos et Epaphrodito missos esse ex ipsis constat. quod si Epaphroditus idem est atque is, quem Suetonius narrat ¹⁾ a Domitiano, cui fuit a libellis, damnatum esse, et Epaphrodito superstite et Domitiano, qui a. d. XIII k. Octobres obiit anno p. Chr. 96, anno fere 94 aut 95 hos libros editos esse sequitur; nam antiquitates anno 93 aut 94 prodierunt. quid autem Iosephus eis inscripserit, non plane constat; nam antiquissimi inter scriptores Christianos *περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότητος* appellare solent primus Origenes contra Celsum ²⁾, deinde Eusebius compluribus locis et Hieronymus ³⁾ idemque et in uersione Latina et in codice L inscribitur. in alterius libri titulo et in subscriptione codex addit *ἀντιρρητικός λόγος* et *ἀντιρρήσεως*, quo genus scriptionis designatur. et cum iam Eusebius hist. eccl. III 8. 2 Iosephum *ἀντιρρήσεις πρὸς Ἀπίωνα τὸν γραμματικὸν* fecisse dicat ⁴⁾, hoc fortasse satis antiquo tempore additum est; nam a Iosepho ipso scriptum esse uix putauerim. sed prorsus aliud libri nomen adfert Porphyrius ⁵⁾ *πρὸς τοὺς Ἕλληνας* Iosephum scripsisse dicens. et quaerendum est, num hoc potius nomen genuinum et ab ipso scriptore libris inditum sit. at Iosephus si ad Graecos uerba fecisset, sine dubio (ut fecit Tatianus) Graecos ipsos adlocutus esset; adloquitur autem Epaphroditum. quare ipse potius Porphyrius ad similitudinem aliorum operum Christianorum hunc titulum finxisse uidetur, ut alterum illum quem habet codex et Origenes cum Eusebio a Iosepho positum esse censeam, quamuis cum sit *περὶ τῆς ἀρχαιότητος Ἰουδαίων*, ipsi operi non sufficiat; nam in sola parte priore de uetustate Iudaeorum disputatur, in reliquis crimina redar-

1) Domitiani 14. eundem memorasse uidetur titulus, qui Florentiae est in officiis, positus a Fortunato Aug. l. *sibi et Epaphrodito Aug. l. ab epistulis fratri suo.* 2) I p. 14. 3) de uiris ill. 13. 4) cf. Hieronymum de uiris ill. l. l. 5) de abstin. IV. 11 p. 245, 20 Nauck

guuntur, quae scriptores quidam et maxime Apio Iudaeis fecerant, in quibus aetatis eorum nulla mentio fit. huic parti accommodatum est *contra Apionem* nomen quod nos libris his indere consuevimus, quod antiquitus numquam traditur; quamquam enim Eusebius dicit ¹⁾ Iosephum contra Apionem disputasse, nusquam tamen eo nomine utitur, cum eius uerba affert. nos uero commode utemur, cum et usu inualuerit et non modo alteri libro aptum sit sed fortasse etiam priori; nam haud inepte aliquis coniciet etiam quae in priore libro disceptantur ab Apionis contra Iudaeos libro non fuisse aliena. hoc igitur apparet titulum utrique libro pari modo aptum non extare. et si quid fingere liceret, eos inscribendos esse dicerem *pro Iudaeis* (ὕπερ Ἰουδαίων), quod tamen Iosephum nec posuisse nec ponere uoluissse puto. sed haec alii quaerant; mihi hos libros edituro tradita sequi non figmenta prodere fas est.

Sed priusquam eo accedam, ut exponam quibus subsidiis in hoc uolumine edendo usus sim, breuiter enarrabo quomodo factum sit, ut hi contra Apionem libri ante perfectas antiquitates Iudaicas, quarum pars prior edita est, proderent. in eo igitur eram, ut antiquitatum libros XI—XX absoluerem, cum intellexi duobus codicibus Vaticanis mihi opus esse, quorum olim partes quasdam contuleram. et dum hi libri per proximam hiemem excutiuntur interim abstinendum erat ab incepto opere; quare ne a promouendo Iosepho meo omnino quiescerem, duos contra Apionem libros elaborare statui; nam et non magni laboris opus esse sciebam et copias necessarias collectas habui fere omnes; hoc ergo et incepti et ut potui peregi. antiquitatum uero pars posterior in eo est loci, ut hoc uolumine absoluto statim sub prelum mitti possit.

§ 2.

Iam tria maxime erant in his libris edendis subsidiorum genera, primum codices graeci, deinde uersio latina Cassiodori iussu facta, tertium Eusebius qui horum librorum partes quasdam haud exiguas exscripsit. de quibus nunc quod res exigit ordine disputandum est.

Atque inter codices graecos primus memorandus est Laurentianus plutei LXIX codex 22 formae minoris quattuor quaternionum unius binionis foliique unius, ut nunc adiecto postea uno folio uacuo

1) hist. eccles. III 9. 2 — τὰ περὶ τῆς Ἰουδαίων ἀρχαιότητος, ἐν οἷς καὶ ἀντιρρήσεις πρὸς Ἀπίωνα τὸν γραμματικὸν κατὰ Ἰουδαίων τηρικᾶδε συντάξαντα λόγον πεποιήται καὶ πρὸς ἄλλους. similiter Hieronymus adu. Iouin. II p. 79 et epist. ad Magnum II p. 332 *contra Apionem* Iosephum scripsisse narrat.

folia sint 38, saeculo fere undecimo ita exaratus, ut singulae paginae non minus XXXI non plus XXXIV uersuum habeant. rara sunt, ut in illius aetatis libris adsolet, scripturae compendia; si quae sunt, in fine uersuum extare solent. codex fortasse a duobus librariis exaratus est; nam II § 116 p. 68, 22 ab uoce ὁδὸν aliam manum incipere dubitans discernere mihi uisus sum. in margine, quem bibliopega circumcidit, aspersa sunt adnotamenta quaedam, quorum maxime memorabilia sunt ea quae fol. 7 et 8 ad §§ 92, 98 ascripta in adnotationem criticam recepi, quae quidem ab ipso codicis scriba una cum reliquis exarata sunt, ut appareat ea etiam antiquioris exemplaris fuisse in margine. paucae praeterea sunt uariae lectiones eiusdem aetatis manu adiectae, denique interdum in margine leguntur uelut fol. 13 (I § 177) ad ὑπεροχίδη: ὁ χ (ὄνομα κύριον) aliaque uix memoranda partim manu recentiore addita. correcturarum sunt genera duo, unum ab ipso librario aut eius aequali factum (m. 1), alterum ut ex atramenti colore pallidiore efficiendum est recentius (m. 2); ceterum utriusque generis nec multae sunt nec conspicuae. libri II pars inter βασιλείας (§ 51) et τὴν πορείαν (§ 114) lacuna absumpta est, cuius in ipso codicis textu nullum uestigium est, nisi quod βασιλείας uersum claudit. at in margine extat * φύλλα ὥσεί πέντε; quod ante φύλλα erat a bibliopega recisum est solaeque supersunt reliquiae litterae εἰ coniunctim scriptae; extitit igiturλείπει φύλλα ὥσεί πέντε. idem latine additum est manu saeculi fere XV sic: * *ic circa | quinque | folia desunt.* et memorandum est adnotamentum graecum non ab ipso scriba in scribendo adiectum esse, sed alia manu aequali, ut a primo correctore positum esse uideri possit. idem corrector in textu non in ipso lacunae loco, sed paullo infra ad Ἰουδαίους (§ 114 p. 68, 10) quaternionem pinxit in hunc modum Ἰουδαίων¹⁾ id sine dubio agens, ut eum lacunae locum esse significaret. quod ideo accuratius exposui, ut appareat etiam in uetustiore exemplari, ex quo Laurentianus petitus est, lacunam non fuisse significatam in textu, sed in margine¹⁾, nec Laurentiani librario fuisse alium codicem integrum; coniectura igitur lacunae locum diuinauit. post librum secundum Iosephi uerbis subscribuntur haec: φλαῶν ἰωσήπου π ἀρχαιοτήτ^ο ἀντιζήσεως λ β̄ ξβραίων του-τέστιν Ἰουδαίων ἀντιλεγόμενων δῖωρ~

1) dubitari potest, utrum ex archetypi an ex alius exemplaris margine sumptum sit; ego archetypi puto; nam aliud exemplar librario fuisse nullum praeterea extat indicium.

ἡϞ ὥς ἐκ προσώπου τοῦ γραφέως πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας
τῇ βιβλίῳ ~

νητρεχὲς ὥσπερ ἔοικεν ἐφήσατο θέσπιν αὐτήν.
δαυὶδῆς σολομῶν πολυγνώμων ποικιλομήτης,
ὥς κραδίη συνετή· σῆς ὅστέα εἰλαπινάζων·
καὶ γὰρ ἐγὼ φιλότῃς πλεόνεσσί γε κηδοσύνησιν·
ἦτορ ἐμὸν κατέδαψα ῥαθυμοτόκοις μελεδῶναις·
ἀπλήρωτα ὑπερβολικά
σπερχομενος σοφίῃς, περιώσια τέρμαθ' ἰκέσθαι·
βουλομένῳ δὲ βίβλονσ' ὁκόσας χρεὸς ἦεν ἀγεῖραι.
ὄλβος ἀπῆν· ἔγραφον δὲ κατ' ἡῶ εὐφρονέην τε
γρ καὶ νωλεμ
συνεχέως· ὅτε μὲν τὰ μαθήματα· ἄλλοτε βίβλους·
δαυιλῶς λαμπρῶς πλουσίως¹⁾
εὐφρονέως μελέδαινον ἐπεξιέναι φιλότιμωσ
ἔσθ' ὅτε καὶ ὁμοεργὸν ἐπεζήτουν φιλέοντα
ἀντιάν, ἐξ ὧν ἐνυπάρχει ὁ προκατάρξας
βίβλου ἡμετέρῃς ἐτάρων ὁ φιλαίτατος ἄλλων.
πάτρουλον ὃν φιλέεσκον. ἄριστα τε κυδαίνεσκον.

primum in Bigotii usum collatus est a nescio quo, quare in Hudsoni apparatu Bigotiani (*Big.*) idemque Florentini (*Flor.*) nomen adeptus est²⁾. deinde in Gutschmidi usum contulit Erwinus Rohde, denique ego totum denuo excussi. in apparatu est *L.*

2. codex Hafniensis e uetere collectione regia n^{ro} 1570 saeculi XV continet Iosephi contra Apionem libros duos; utriusque libri titulus, quod ex Hudsoni et Hauerkampii notis intellegitur, in eo idem est atque in Laurentiano. in fine, ut refert Hauerkamp³⁾, subscripta sunt haec *Φλαῦτου Ἰωσήπου περὶ Ἀρχαιότητος ἀντιρρήσεως λόγ. β. Εβραίων, τουτέστι Ἰουδαίων ἀντιλεγόμενων Δίωρ*, quae etiam in Laurentiano extant. in libro secundo lacuna est eadem atque in Laurentiano.

3. codex bibliothecae gymnasii Schleusingensis chartaceus centum paginarum saeculi fere XVI satis male habitus. inscribitur primo libro: *φλαβίου Ἰωσήπου περὶ *****; nam reliqua tituli pars euauit. subscribitur: *φλαβίου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων ἀντιρρήτικῶν α̃^{ον}*. deinde alteri libro inscribitur: *φλαβίου Ἰωσήπου*

1) in margine inferiore. 2) Bigotii schedae Oxonii extant (cod. miscell. 149), uid. catalogi mss. bibl. Bodlei. I p. 711 3) II p. 496. quae recte relata esse confirmauit C. Bruun bibliothecae Hafniensis praefectus.

περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων ἀντιρρητικῶν β' ^ν. subscribitur φλαβίου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων *** reliquis euanidis. in libro secundo eadem desunt quae in Laurentiano et Hafniensi, paginae 66 parte extrema uacua relicta. hunc contulit cum editione Bekkeri Alfredus de Gutschmid.

4. codex bibliothecae maximae Parisinae graecus n° 1815 chartaceus saeculi fere XVI miscellaneus. continet in foliis 325^r—348^v Iosephi contra Apionem librum primum et partem secundi. inscribitur libro primo: φλαβίου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων ἐξ ἱστοριῶν συγκείμενος ἀντιρρητικὸς λόγος πρῶτος et folio 344^r libro alteri: Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων ἐκ παλαιολόγων καὶ οὗτος ἱστοριῶν τὴν ἀπόδειξιν ἔχων ἀντιρρητικὸς λόγος δευτέρος. finit his uerbis τὰ δὲ γνώριμα πᾶσιν ἀπίων παρήγαγε (II § 133) nec clausula nec subscriptione ulla adiecta. cum hoc coniungenda est mentio codicis *Eliensis*, quo Hudsonus usus est ex bibliotheca J. Mori episcopi Eliensis; nam quem Hudson ex Eliensi refert libri primi titulum, idem est in Parisino. deinde Eliensem uideri hos Iosephi libros non integros habuisse Gutschmidius in commentariis¹⁾ obseruauit, cum ab Hudsono ultra II § 30 (§ 3) nihil ex Eliensi prolatum sit. quare Eliensem eundem esse puto ac Parisinum, nisi alius simillimus fuisse putandus est; sed uix probabile uidetur fuisse duos codices eodem modo mancos. lacuna, quae libri secundi partem deuorauit, in libri Parisino ut in reliquis extat.

5. codex Laurentianus plut. 28 cod. 29 miscellaneus chartaceus saeculo XV exaratus ex libro priore excerpta continet, quae incipiunt Μανεθῶν ἣν τὸ γένος ἀνὴρ Αἰγύπτιος (§ 73, p. 13, 7) desinunt in uerba (§ 252 p. 44, 4) ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα Μανεθῶν συνέγραψε, παραπλήσια δὲ τοῖς περὶ τῶν λεπτῶν καὶ λελωβημένων καὶ μιαιῶν καὶ περὶ μυνσέως συνέγραψε καὶ χαιρήμων καὶ λυσίμαχος καὶ μόλων καὶ ἀπίων. sed eorum quae in medio extant multa omissa sunt, imprimis §§ 161—227. uide Bandinium in catalogi uol. III p. 54, 7, cuius uerba et confirmauit et correxit Hieronymus Vitelli a me per litteras rogatus.

Alterum subsidiorum genus uersionis Latinae continetur codicibus, de quibus tunc accuratius dicendum erit, cum ipsa uersio academiae Vindobonensis iussu edetur; nunc ea proferantur, quae ad hanc editionem illustrandam usui erunt. ac primum libros contra

1) qui in usum scholarum compositi ab heredibus Gutschmidi mihi traditi sunt.

Apionem una cum antiquitatum libris XX Cassiodori iussu latine conuersos esse ex ipso auctore scimus, ut in praefatione uol. I p. XXVII exposui. huius uersionis codices extant non pauci, qui in duo genera dirimi possunt, alterum integrum, alterum mutilum; nam in pluribus et in fine libri primi desunt uerba I 272 (*pro quibus hi amicitiiis*) — I 318 (*omnium solacii indigerent*) et in initio secundi II 4 (*aliorum necessarium*) — II 37 (*malignus fuit si uero*), quare editiones quoque omiserunt omnes. sed quod his deest suppeditant codices, inter quos et aetate et uirtute eminet Bodleianus inter Canonicianos n° 148 anno 1145 scriptus ¹⁾, quem potissimum secutus sum. praeter hunc habui Corsinianum n° 839 D. 13. 8, qui multifariam corruptus nec tamen contemnendus est, et ex codice Veneto X 60 anno 1468 scripto ea quae in editis desunt. alterius generis fere antiquissimum nouimus Laurentianum plut. LXVI cod. 2 saeculi fere XII. ceterorum, qui omnes haud magni faciendi sunt, ego duos Parisinos n° 1655 et 5049 maxime ad eam partem emendandam abhibui, quam in libris graecis omissam soli Latini seruauerunt. et tantis copiis quod uti mihi licuit factum est opera Gutschmidi, qui Canonicianum ipse diligentissime contulit et Laurentiani scripturas per A. S. Piccolominium enotandas curauit, quae post Gutschmidi mortem diuendita ego emi. duorum uero Parisinorum lectiones in usum Gutschmidi a me enotatas post huius mortem mihi tradiderunt heredes. his addidit academia Vindobonensis codicis Corsiniani collationem a Kukula uiro doctissimo confectam.

Nunc de Eusebio dicendum est, qui ex Iosepho complures locos in chronica et in praeparationis euangelicae libros VIII—X et in historiam ecclesiasticam recepit. et historiae ecclesiasticae, in qua quidem unus locus extat I §§ 38—42, usus sum editione Oxoniana quam curauit Eduardus Burton Oxonii 1838 et Schwegleriana; praeparatio autem euangelica cum apparatu critico a Thoma Gaisford edita est Oxonii 1843. sed ea editione firmo subsidio uti non potui; neque enim quid codices habeant satis accurate enotatum est, et adnotationes saepe non ad uerba a Gaisfordio edita spectant, sed ad uetustiora exemplaria, cum quibus codices collati sunt, imprimis ad Vigerianum. cum igitur de codicibus saepe parum constaret, ipse operam dedi, ut saltem de grauissimis locis certiora haberem ²⁾. igitur rogatu

1) uide catalogi codd. mss. bibl. Bodlei. III p. 377.

2) qua in re eis usus sum, quae Eduardus Schwartz exposuit in praefatione Tatiani p. V litterisque ad me missis confirmauit.

meo Eusebii libri VIII cap. 8 (c. Ap. II 163 sq.) X. 7 (c. Ap. I 6—26) cum codice Parisino (B apud Gaisfordum) contulit F. Vogt, qui tunc Parisiis uersabatur, lib. VIII. 8, IX. 5 (I 176—181) IX. 4 (I 197—204) cum codice Laurentiano pl. 6 cod. 9 (G) Hieronymus Vitelli Florentinus, cum cod. Marciano 341 (J) intercedente Soranzo Castellanius bibliothecae Marcianae praefectus; in reliquis locis, de quibus codices nec saepe nec grauiter dissentiunt, Gaisfordum secutus sum, cuius in talibus locis maiorem esse fidem cognoui; accedit quod plerique in Eusebii chronicis extant; quare grauioris erroris periculum in his uix ullum esse uidebatur.

Denique quaedam ab Eusebio in priorem chronicorum librum recepta sunt. et chronica ipsa perierunt; extat tamen uersio Armeniaca, non ex Graeco facta, sed ex litteris Syriis in linguam Armeniorum translata, qua a Petermanno in Latinum conuersa ego usus sum ex recensione Alfredi Schöne. praeterea ex Eusebio ipso excerpta sunt p. Chr. anno circiter 889 quae ex codice Parisino 854 edidit Cramer anecdot. Paris. II p. 165, quorum ad Iosephum pertinent p. 184 sq. deinde iam antea Eusebiana in suum usum conuerterat Georgius Syncellus qui dicitur, ex quo etiam ad hanc editionem adornandam quaedam redundarunt; inde quae dedi sumpsit ex editione Dindorfiana.

Praetermisi Theophilum Antiochenum, qui ante Eusebium in libro contra Autolycom tertio c. 20—23 ex Iosepho tempora regum Aegyptiorum et Tyriorum et quaedam alia petiit; sed non ipsa Iosephi uerba descripsit, sed paullo immutatis utitur. ego usus sum editione Ottoniana.

Ad Theophili tempora propius accedit Porphyrius, quem in libro de abstinentia IV 14 ex libro II 213 quaedam attulisse demonstrauit Jacobus Bernays.¹⁾ postremo memorandus est Cosmas Indicopleustes; is enim ex libro II §§ 154. 155. 172 in topographiam Christianam recepit editam a Montefalconio in collectione noua patrum et scriptorum Graecorum uol. II Parisiis 1706.

§ 3.

Iam eo me conuerto ut dicam, quid his libris a me praestitum sit et quo loco quoue quisque numero habendus sit. ac primum de codicibus graecis breuiter hoc dicendum est omnes ex Laurentiano

1) Theophrastos' Schrift über Frömmigkeit p. 153.

descriptos esse, ut ne mentione quidem digni sint habendi, nisi quid coniectura a librariis repertum fuerit¹⁾. quod ita se habere tribus argumentis probatur; primum enim, ut iam diximus, omnium communis est lacuna libri secundi; deinde quidquid ex libris affertur, nisi quid, ut praecipue in cod. Eliensi siue Parisino et in editione principe usu uenit, aut corruptum aut a librariis mutatum est²⁾, cum Laurentiano prorsus consentit, ne notis quidem marginalibus exceptis. tertium efficitur ex hoc libri primi loco (§ 285), qui in omnibus praeter Laurentianum codicibus³⁾ et in editione principe sic legitur: *πῶς οὖν εἰκὸς ἐκείνον ταῦτα νομοθετεῖν καθ' ἑαυτῶν*⁴⁾ *εἰς ὄνειδος τε καὶ βλάβην νόμους συντιθέμενους*, quae eius modi sunt, ut recte intellegi nequeant. at Laurentianus haec habet sic scripta:

πῶς οὖν εἰκὸς ἐκείνον ταῦτα νομοθετεῖν

ἀνοήτως· ἀπὸ τοιούτων συμφορῶν συνειλεγμένους πρόεσθαι

καθ' ἑαυτῶν εἰς ὄνειδος τε καὶ βλάβην νόμους συντιθέμενους
quae etsi sana non sunt, emendari tamen possunt⁵⁾. et uidetis recentiores codices inde corruptelam traxisse, quod unus uersus Laurentiani a librariis praeteritus est. quo efficitur ex Laurentiano omnes ortos esse, nec tamen ex ipso Laurentiano omnes descriptos esse, sed ex uno eius apographo reliquos; nam uel duos librarios in eundem errorem incidisse uix probabile est. quibus disputatis simul de editione principe actum est, quam et ipsam ex Laurentiano ortam esse apparet. quae igitur sua habet propria ex aliis subsidiis ascita esse sequitur; nam est ubi ex Latino graeca uerba emendauerit, est ubi ex coniectura codicis uitia emendata sint aut manca suppleta⁶⁾; neque enim deerat Arlenio aut eius adiutori Sigismundo Gelenio ingenium ad talia emendanda. ceterum omnium accuratissime ex Laurentiano descriptus esse uidetur Hafniensis, ut ex hoc reliquos petitos esse conicere possis. de Schleusingensi hoc addo eum tam similem esse editioni principi⁷⁾, ut Gutschmidius qui eum diligentissime

1) etiam excerpta Laurentiana ex L petita esse ex eis intellexi, quae de eis docuit Vitellius. 2) uelut quod recte Eliensis habet I 193 *προστίθῃσι* pro *προσσεπιτίθῃσι*, id coniectura repertum esse apparet ut § 290 *Ῥαμέσσην* ex Latino pro *μεσσην*. 3) de Hafniensi me docuit C. Bruun.

4) *καθ' ἑαυτοῦ* Schleusingensis et ed. pr.; de Eliensi non constat.

5) sententia haec postulat — *νομοθετεῖν, ἣ τοὺς ἀπὸ τοιούτων σ. σ. πρόεσθαι καθ' ἑαυτῶν* — *συντεθειμένους*. 6) uelut I 75 ante Manethonis uerborum initium suppletum est sic: *ἐγένετο βασιλεὺς ἡμῖν τίμαος ὄνομα*.

7) id quod etiam ad orthographiam pertinet, uelut Schleusingensis cum ed. pr. scribere solet *βύβλος βυβλίον*, quod in L numquam reperitur, et *γίνεσθαι*, quod in L saepe *γίγνεσθαι* est.

excussit, hanc ex eo expressam esse existimarit, praesertim cum indicia praebeat non pauca, typothetarum eum manibus uersatum esse. ceterorum igitur codicum praeter Laurentianum nulla est auctoritas et hunc solum graecorum uerborum habemus testem. quod cum edituro satis commodum sit; nam quo plures sunt codices eo magis crescit labor; rei tamen ipsi non potest non officere. nam codex Laurentianus non modo magnam illam libri II lacunam habet, sed etiam multis et interpolamentis et uarii generis corruptelis refertus est. id quod et ex ipsa re cernitur et ex uersione Latina et locis Eusebianis intellegitur, qui saepe a codice Laurentiano discedunt. de eis igitur nunc dicendum est; id quod ita instituiam, ut exemplis quibusdam demonstrem, quae sit ratio et eorum et codicis Laurentiani.

Vt demonstretur, quam sit antiqua Iudaeorum memoria, Iosephus (I 126 et 108) a templo Salomonis constructo ad Karthaginem conditam annos esse refert 143 menses 8, quorum summa efficiatur regum temporibus, qui ab Iromi usque ad Pygmalionem Tyri regnum obtinuerunt; nam duodecimo Iromi anno templum Hierosolymitanum factum esse, septimo autem Pygmalionis Karthaginem conditam. iam uero in L singulorum regum tempora (nam nomina nunc non curo) sunt haec: Iromi anni 34, Baleazeri 7, Abdastrati 9, anonymi 12, Astarti 12, Aserymi 9, Phelletis menses 8, Ithobali anni 32, Badezori 6, Matteni 9, Pygmalionis 47, qui sunt anni 177 menses 8. detrahe hinc Iromi annos 12 et Pygmalionis annos 40; reliqui erunt anni 125 menses 8. atqui ipse Iosephus dixit inter templum a Salomone exstructum et Karthaginem conditam annos esse 143 menses 8, ergo in numeris Laurentiani errorem inesse necesse est; nam non uereor, ne quis dicturus sit Iosephum numeros subducere non potuisse. nec difficile cognitu est, qui locus corruptelam passus sit; nam § 122 haec habet codex: *μετὰ τοῦτον Ἀβδάστρατος ὁ αὐτοῦ υἱὸς βιώσας ἔτη εἰκοσιεννέα ἐβασίλευσεν ἔτη ἑννέα. τοῦτον οἱ τῆς τροφῆς αὐτοῦ υἱοὶ τέσσαρες ἐπιβουλεύσαντες ἀπώλεσαν, ὃν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν ἔτη δεκαδύο. μεθ' οὗς Ἀστάρτος ὁ Δελαιαστάρτου, ὃς βιώσας ἔτη πεντηκοντατέσσαρα ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα.* quae non uno nomine suspecta sunt; primum quod nomen eius desideratur, qui post Abdastratum regnauit; nam reliqui Tyrriorum reges nec minus infra § 156 sq. iudices et sacerdotes nominantur omnes. deinde sine ulla ratione dicitur *μεθ' οὗς Ἀστάρτος*, cum unus regnasse dicatur; scribendum igitur erat *μεθ' ὃν*¹⁾. iam quid faciendum sit, docent Eusebius et uersio

1) quod apud Eusebium legitur.

Latina; primum enim uerba ἐβασίλευσεν ἔτη δεκαδύο omittunt, deinde in Latina graecum μεθ' οὗς Ἰστιάριος in unum nomen *Metusastartus* coaluit, quod idem Theophilus in Autol. III 22 habuit, apud quem *Μεθονάστατος* legitur. hos igitur secuti habemus haec: ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν Μεθονάστατος ὁ Λεαστάρτου¹⁾, ὃς βιώσας ἔτη πεντηκοντατέσσαρα ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα. nec difficile est intellectu, quomodo id ortum sit quod Laurentianus nunc habet; primum enim *μειονάστατος* in μεθ' οὗς Ἰστιάριος abiit, id quod etiam Eusebium legisse certum est; quo facto sententia clauderat, quoniam relatiuum οὗς non habebat quo referretur. quod ut suppleretur, inserta sunt ex insequentibus ἐβασίλευσεν ἔτη δεκαδύο totidem annis nouo illi regi datis quot habebat qui post eum regnaturus erat. demonstratum est hoc exemplo codicem Laurentianum interpolatum esse a librario aliquo, Eusebium autem et Latinum Iosephi uerba maiore cum fide seruasse. quod magis inde apparet, quod numeri quoque, quos ut dixi Laurentianus corruptos fert, ex Eusebio et Theophilo ita emendari possunt, ut omnia recte procedant; nam apud hos Balbazerō sunt anni non 7 (ζ') ut in codice, sed 17 (ιζ'), Metteno autem non ut in codice anni 9 (θ') sed 29 (κθ'); id unum rectius codex seruauit, quod Balezoro Ithobali filio sex annos tribuit, cum octo Eusebius, septem Theophilus exhibeat. his igitur repositis ad amussim is numerus efficitur, qui efficiendus est; reges enim illi tot annos regnarunt:

Iromus annos 34

Balbazerus annos 17

Abdastratus²⁾ annos 9

Methusastartus annos 12

Astharymus annos 9

Phelles — menses 8

Ithobalus annos 32

Balezorus annos 6

Mettenus annos 29

Pygmalion annos 47

quorum summa anni sunt 195 menses 8, unde demptis annis Iromi duodecim et Pygmalionis quadraginta reliqui sunt anni 143

1) hoc ex Latino et Eusebio restitui.

2) Nam hoc Ἀβδάστρατος Iosephus dedisse uidetur, ut Laurentianus tradit, ut Γηράστρατος Βουδάστρατος; in textu dedi Ἀβδάστρατος, quod ad Phoenicum linguam paullo propius accedit, ne meliorem testem Eusebium relinquam.

menses 8, quot Iosephus a templo Salomonis extracto ad Karthaginem conditam praeteriisse dixit¹⁾. multo igitur melius Eusebium Iosephi uerba tradidisse apparet quam codicem Laurentianum. Latinus uero, quamquam a Laurentiani interpolamentis, de quibus modo dixi, immunis est, numeros tamen eodem fere modo corruptos tradit. hanc autem numerorum corruptelam non tam data opera et certo consilio, quam casu et fortuna accidisse apparet.

Et quod hic demonstratum est, id aliis multis locis accidit, ut Laurentiani uitia ex Eusebio et Latino emendari possint, ita tamen ut hic Laurentiano multo propior sit quam Eusebius multa-que etiam interpolamenta cum eo habeat communia, id quod nunc aliis idoneis exemplis probandum est.

Primum paruum est, quod I § 117 in Menandri loco uerba *ἐτη — ἐβασίλευσε* in L et Lat. facili librariorum errore omissa sunt, quae apud Eusebium recte extant, quo quidem probatur magis Laurentiani et Latini adfinitas, quam textus Eusebiani uirtus; nam haec ex antiquitatibus, ubi (VIII 144 sq) idem locus extat, suppleri poterant. sed paullo ante § 109 solus Eusebius tradidit *ἀνεγράφη δὲ παρ' ἐκείνοις οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ ναοῦ κατασκευή*, cum L et Lat omittant *οὐκ ἀλόγως*, quod omnino necessarium est, ut insequentia docent. paullo infra § 110 solus Eusebius ueram exhibet nominis *Χαβωλῶν* scripturam in *ζαβουλῶν* corruptam ab L et Latino²⁾. transeo nunc ad § 118, ubi haec L: *καθελὼν τε τὰ ἀρχαῖα ἱερὰ καὶ ναοὺς ὠκοδόμησεν τό τε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς Ἀστάρτης τέμενος ἀνίερευσεν, καὶ τὸ μὲν τοῦ Ἡρακλέους πρῶτον ἐποιήσατο ἐν τῷ Περιτίῳ μηνί, εἶτα τὸ τῆς Ἀστάρτης*. nam haec interpolata esse docet Eusebius, a quo et absunt uerba *τέμενος ἀνίερευσεν* et insequentia ita proferuntur: *πρῶτόν τε τοῦ Ἡρακλέους ἔγερσιν ἐποιήσατο ἐν τῷ Περιτίῳ μηνί*, quae etiam uersionem Latinam habuisse apparet, quamquam partem omisit. nam haec Iosephum scripsisse ex Antiquitatibus VIII 144 intellegitur, ubi idem Menandri locus exscriptus est. ergo ut § 122 ita hoc loco aliena uerba a librariis Iosephi

1) de hoc Tyriorum regum catalogo partem ueri intellexit iam de Vignoles (chronologie de l'histoire sainte II p. 43 sq), nihil tamen effecit, cum testium fidem exploratam non haberet.

2) ibidem (§ 110) uerbis *ἀντεδωρήσατο δὲ αὐτῷ ὁ Σολομὼν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ δὴ καὶ χώραν τῆς Γαλιλαίας ἐν τῇ Χαβωλῷ λεγομένην* in Eusebii excerptis graecis apud Cramerum anecd. Par. II 185 additur *ἐπιδέδωκε*, quod quamuis uix a Iosepho scriptum esse possit, tamen sententiae sufficit, quae haec fere fuisse uidetur: *καὶ δὴ καὶ χώραν τῆς Γαλιλαίας ἔδωκεν τὴν Χαβωλὸν λεγομένην*.

uerbis interposita habemus, quae neque Eusebius nec Latinus agnoscunt. idem mox infra § 134 accidit, cum solus L habeat *εἰθ' ἐξῆς υποκαταβάς ὀλίγον ὁ Βηρώσος πάλιν παρατίθεται ἐν τῇ τῆς ἀρχαιότητος ἱστοριογραφίᾳ* sine dubio ex margine in textum delapsa et recte a Latino Eusebioque omissa.

Sed non solum ex Eusebii chronicis Laurentiani corruptelae cognosci possunt, uerum etiam praeparatio euangelica saepe meliora praebuit. ueluti sub initium libri primi (§ 42 p. 9. 10) leguntur *δῆλον δ' ἐστὶν ἔργῳ, πῶς ἡμεῖς πρόσμιεν τοῖς ἰδίοις γράμμασι* ¹⁾ ex Eusebii praeparatione, multo meliora quam ea quae praebent L et Latinus *πῶς ἡμεῖς τοῖς ἰδίοις γράμμασι πεπιστεύκαμεν* et magis uulgaria et minus apta sententiae; multaue alia ex Eusebio emendata esse facile inuenies. hic duo exempla maxime memorabilia proferam, primum I § 177 (p. 32, 21) in loco Clearchi philosophi, ubi *σαφῶς δέ σοι εἰπεῖν* in L legitur corruptum ex *σαφῶς δ' ἴσθι, εἴπεν*, quae cum omittat Latinus et ipse corrupta inuenisse putandus est. corruptela autem ex elementorum *o* et *θ* maiusculis litteris exaratorum similitudine orta est. alter locus § 204 (p. 37, 4) Hecataei est, ubi habemus in L, quocum consentit Lat, *τί μαίνεσθε, ἔφη, κακοδαιμονέστατον* ²⁾ *ὄρνιθα λαβόντες εἰς τὰς χεῖρας· πῶς γάρ οὗτος τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν οὐ προΐδων περὶ τῆς ἡμετέρας πορείας ἡμῖν ἂν τι ὑγιὲς ἀπήγγελλεν*; uerum Eusebius ita refert: *τί μαίνεσθε, ἔφη, κακοδαίμονες; εἰτα τὸν ὄρνιθα λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας, πῶς γάρ, ἔφη, οὗτος* etc., quo exemplo uidemus quod saepe alias factum est, uerba primum corrupta deinde librariorum manu retractata esse. maximam tamen huic quaestioni materiem dant libri II §§ 163—200, ubi Iudaeorum religionem leges cultumque dei Iosephus pluribus exponit, quae Eusebius in praeparationis librum VIII recepit; quorum § 165 sq ita fert: *ὁ δ' ἡμέτερος νομοθέτης — Θεοκρατίαν ἀπέδειξε τὸ πολίτευμα Θεῷ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ κράτος ἀναθεῖς, καὶ πείσας εἰς ἐκείνον ἅπαντας ἀφορᾶν ὡς αἴτιον μὲν ἀπάντων ὄντα τῶν ἀγαθῶν, ἃ κοινῇ τε πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ ὅσων ἔτυχον αὐτοὶ δευθέντες ἐν ἀμυχάνοις, λαθεῖν δὲ τὴν ἐκείνου γνώμην οὐκ ἐνὸν οὔτε τῶν πραττομένων οὐδὲν οὔθ' ὧν ἂν τις παρ' αὐτῷ διανοηθῇ, ἀλλ' αὐτὸν ἀπέφηνε καὶ ἀγέννητον καὶ πρὸς τὸν αἰδίου χρόνον ἀναλλοίωτον πάσης ἰδέας θνητῆς κάλλει διαφέροντα καὶ δυνάμει μὲν ἡμῖν γνώριμον, ὁποῖος δὲ κατ' οὐσίαν ἐστὶν ἄγνωστον. ταῦτα περὶ*

1) cf. infra I 190 II 228, 278.

2) unde discimus etiam Laurentiani archetypum habuisse τὸν ὄρνιθα, non τὴν ὄρνιθα, quod nunc § 203 (p. 36, 21) in L traditur.

Θεοῦ φρονεῖν οἱ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων ὅτι μὲν ἐδιδάχθησαν
 ἐκείνου τὰς ἀρχὰς παρασχόντος, ἐὼ νῦν λέγειν etc. quibuscum
 Latinus consentit, cum haec habeat: *noster uero legislator — diui-
 nam rempublicam declarauit deo principaliter conuersationem nostram
 atque potestatem excellenter adsignans et satisfaciens eum cunctos
 inspicere tamquam causam bonorum omnium uniuersis hominibus exis-
 tentem et quaecumque contigit eos in angustiis supplicasse illius
 non latuisse uoluntatem nec quicquam eorum quae gessere uel si
 quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. unum uero eum esse
 monstrauit et ingenitum immutabilem per tempus aeternum et omni
 specie mortali pulcritudine differentem et ui¹⁾ nobis notum qualis autem
 sit secundum substantiam prorsus ignotum. haec itaque ut de deo
 saperent prudentissimi Graecorum quia quidem eruditi sunt illo utique
 sciendi praebente principia, nunc dicere praetermitto etc. quibus
 longe uberiora Laurentianus suppeditat haec, quae ita describam,
 ut additamenta eius uncinis includam: ὁ δ' ἡμέτερος νομοθέτης —
 Θεοκρατίαν ἀπεῖπε²⁾ τὸ πολίτευμα Θεῷ [δὲ μᾶλλον μόνῳ] τὴν ἀρχὴν
 καὶ τὸ κράτος ἀναθεῖς, καὶ πείσας εἰς ἐκείνον ἅπαντας ἀφορᾶν
 ὡς αἴτιον μὲν ἀπάντων ὄντα τῶν ἀγαθῶν κοινῇ τε πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις παρέχειν [τὰ ἴδια καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὧν ἀπηγόρευ-
 σαν, μόνον δὲ καὶ τοῦτο δοκεῖν ἐδίδαξαν εἶναι μὲν Θεὸν μονάρχην,
 μετ' αὐτὸν δὲ Θεῶν τινὰς μυθολογίας ἀνεπλάσαντο τὸ εἶναι] αὐτοὶ
 δευτέρητες ἐν ἀμνηχανίᾳ λαθεῖν τὴν ἐκείνου γνώμην οὐκ [ἠδυνήθησαν
 ἀλλ'] οὔτε τῶν πραττομένων οὐθὲν οὔθ' ὡς ἂν τις παρ' ἑαυτοῦ
 διανοηθῇ. ἓνα γοῦν αὐτὸν ἀπέφηνεν [ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἀπρόσ-
 ιτον] ἀγέννητον αἰδίων ἄχρονον ἀναλλοίωτον πάσης ιδέας θνητῆς
 κάλλει διαφέροντα καὶ δυνάμει μὲν [μόνον] ἡμῖν γινώριμον, ὁποῖος
 δὲ κατ' οὐσίαν ἄγνωστον. ταῦτα περὶ Θεοῦ φρονεῖν οἱ σοφώτατοι
 παρὰ τοῖς Ἑλλήσι [μονάρχην ὡς ἐν παραδρομῇ ἀφιέντες· εἰ γὰρ
 Θεὸς οὐ Θεοί, εἰ δεῖ λέγειν τῇ ἀνάρχῳ φύσει τὰ καλὰ τε καὶ ἄτρεπτα
 καὶ ὡς ἀληθῶς πρόποντα τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. καὶ] ὅτι μὲν
 ἐδιδάχθησαν ἐκείνου τὰς ἀρχὰς παρασχόντος, ἐὼ νῦν λέγειν etc.
 ac primum apparet haec uix fore ut intellegi possint, nisi habere-
 mus textum Eusebianum; ita sunt peruersa omni sententiarum ordine
 neglecto. id quod inde ortum esse uidetur, quod duo maxime inter-
 polamenta (nam minora omitto) in textum irrepserunt, quae quidem
 ita fere coniungi possunt: καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὧν ἀπη-
 γόρευσαν³⁾, μόνον δὲ καὶ τοῦτο δοκεῖν ἐδίδαξαν, εἶναι μὲν Θεόν*

1) *que* codd.2) consentit *declarauit* Latini.

3) haec non satis

μονάρχην, μετ' αὐτὸν δὲ θεῶν τινὰς μυθολογίας ἀνεπλάσαντο τὸ εἶναι μονάρχην ὡς ἐν παραδρομῇ ἀφιέντες· εἰ γὰρ θεός, οὐ θεοί, εἰ δεῖ λέγειν τῇ ἀνάρχῳ φύσει τὰ καλὰ τε καὶ ἄτρεπτα καὶ ὡς ἀληθῶς πρόποντα τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ, quae a lectore aliquo christiano ad § 168 adnotata sunt, ubi philosophorum Graecorum opiniones memorantur; eae enim impugnantur, maxime Stoicorum; deinde bifariam diuisa in textum delapsa pro librariorum captu cum ceteris coniuncta sunt.

Et alibi persaepe in L Iosephi uerba ab interpolatore aut corrupta aut immutata esse cernimus. uelut § 217 Eusebius dedit: γέρας ἐστὶν οὐκ ἄργυριον οὐδὲ χρυσὸς οὐ κοτίνου στέφανος ἢ σελί-
νου καὶ τοιαύτη τις ἀνακήρυξις; quae L sic mutauit: τὸ γέρας ἐστὶν οὐκ ἄργυρος οὐδὲ χρυσὸς οὐδὲ ὁ διάλιθος στέφανος, ἀλλὰ τὸ ὑπερ-
βαῖνον ἅπαντα τὰ γήινα καὶ θεοῦ ἐγγὺς τὸ φίλον εἶναι· καὶ γὰρ θεοφιλοῦς ἀνδρὸς τοιαύτη ἡ ἀνακήρυξις, quae apparet ab interpolatore esse reficta. et Latinus etiam hic cum Eusebio fere consentit¹⁾. eiusdem generis est § 191, ubi uerbis πᾶσα μὲν ὕλη πρὸς εἰκόνα τὴν τοῦτου ἄτιμος haec addit L: ἐστι πρὸς τὴν ἐκείνου δόξαν, et § 206, ubi pro non λευσθησόμενον in L est λιθασθησόμενον, quae neminem credo probaturum esse. quare iam Hudsonus multa grauissima interpolamenta Eusebii ope ex Iosepho sustulit. sed restabant alia; nam fere nulla sententia in hoc Iosephi loco ab interpolatore non temptata est. nec mirum; agebatur enim res non Iudaeorum solum, sed Christianorum quoque, qui cum haec summo studio legerent, simul corripiebant et augebant. quo factum est, ut huius loci integra memoria in solo paene Eusebio reposita sit²⁾.

Sed haec quaestio confici non potest, nisi prius explanauerimus, quae sit Eusebii codicum hoc loco auctoritas; nam ei quoque mirum in modum discrepant. atque, ut supra dixi, trium librorum scripturas attuli, antiquissimi Parisini (B) Medicaei (G) et Marciani (J). horum Parisinus ita mutilus est, ut Eusebii uerba non tam certo consilio in breuius redacta, quam casu et archetypi corruptela lacerata esse uideantur: complura igitur omittit. in eis autem, quae supersunt, plerumque consentit cum Medicaeo (G). iam uero hunc Medicaeum saepe ab Marciano (J) ita recedere uidemus, ut non ex librarii errore, sed ex certo emendandi consilio discrepantiae

1) honor tribuitur non argenti non auri neque coronae capitis aut cuiusdam praedicandae festiuitatis (p. 887 ed. Bas.).

2) interdum sed rarius L meliora praebet quam Eusebius, uelut in loco supra exscripto (§ 167 p. 76, 6) ex eo εἶνα recipiendum est a Latino confirmatum.

ortae esse uideantur. accedit quod quaedam in J leguntur ab G omissa, quae eius modi sunt, ut aut ab hoc dedita opera neglecta aut ab illo ultro adiecta esse uideantur; nam ne in his quidem de fortuito errore cogitari licet. denique id quod maxime mirum est, in tantis a Medicaeo discrepantiis Venetum cum Laurentiano Iosephi facere solere uidemus. uelut II § 171 (p. 77, 13) in BG est ὁ δὲ, in JL ἕτερος δὲ; § 192 (p. 81, 11) ὕδατα in BG, ποταμούς καὶ θάλατταν in JL; § 212 τέμνειν G κόπτειν JL aliaque plura. grauius est exemplum II § 170 (p. 77, 6), ubi in G et B est: οὐ γὰρ μέρος ἀρετῆς ἐποίησε τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ ταύτης μέρος τὰλλα, λέγω δὲ τὴν δικαιοσύνην τὴν σωφροσύνην τὴν καρτερίαν, sed in J: οὐ γὰρ μέρος τῆς ἀρετῆς ἐποίησε τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ ταύτης μέρος τε ἄλλα καὶ συνείδεν αὐτὰ καὶ κατέστησε, λέγω δὲ τὴν δικαιοσύνην τὴν σωφροσύνην τὴν καρτερίαν, in L autem: οὐ γὰρ μέρος τῆς ἀρετῆς ἐποίησεν τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ ταύτης τὰ μέρος τὰλλα συνείδε καὶ κατέστησε, λέγω δὲ τὴν δικαιοσύνην τὴν καρτερίαν τὴν σωφροσύνην. consentit igitur J cum L, nisi quod extrema uerba eo ordine ponit, quo sunt in BG. iam si reputamus sententiam qualem BG exhibent optimam esse, ea autem quae addunt LJ et molesta et superflua, denique L saepe interpolamentis uitiatum esse, breuiorem codicum GB sententiam a Iosepho scriptam esse dicemus. idem usu uenit § 182 (p. 79, 21), ubi G¹⁾ uerba τοῖς τολμῶσι ταῦτα παραβαίνειν μάλιστα σοφίας δεινότητα μαρτυροῦσιν melius disposuit quam JL τοῖς μάλιστα τολμῶσι ταῦτα παραβαίνειν σοφίας δεινότητα μαρτυροῦσιν. et § 173 (p. 78, 2) BG dant quod res postulat: τῆς κατὰ τὸν οἶκον ἐκάστων τροφῆς; perperam κατὰ τὸν οἶκον L et κατὰ τὸ οἶκείον J; etiam § 213 apparet interpolata esse uerba in J et L tradita, praesertim cum πρόρρωθεν quod addunt omni ratione careat; uide et § 217.

Haec autem et his similia quaecumque J cum L habet communia non in codicibus Eusebianis reperta esse existimo, sed ex L in J inuecta. fac enim aliter euenisse et Eusebianorum antiquam recensionem in J extare; futurum fuisse puto, ut etiam in aliis Eusebiani operis partibus, eis saltem quae ex Iosepho excerpta sunt, G ab J simili modo discedat, id quod longe aliter accidit; nam quae sunt discrepantiae paucae sunt et leues. deinde codicis J cum Laurentiano Iosephi consensus ita explicandus esset, ut genuinum illum esse testem putaremus Eusebiumque eum Iosephum legisse, quem exhibet J. quod pugnat cum eis quae supra exposita

1) nam B haec omnia omisit.

Josephus V.

b

sunt; primum enim Eusebium diximus saepe a Laurentiano multum discedere, deinde eum multo meliora habere quam Laurentianum demonstrauiamus, quae in hoc loco omnia peruerterentur; nam et cum Laurentiano consentiret Eusebius et interpolatus esset. denique, id quod etsi rem non decernit aliquid tamen est, in hoc loco J inter codices Eusebianos singularem locum obtinet; nam cum G et B facit et sine dubio Bononiensis liber, quem Eduardus Schwartz Medicaeo simillimum esse dicit. illud igitur, quod supra posui, reiciendum et id statuendum est, ex Laurentiano interpolatum esse J, neque in hoc sed in G quique ei similes sunt genuina Eusebii uerba esse tradita. id quod maxime confirmatur uno loco II § 209, quem huic disputationi superaddere liceat, ubi G haec exhibet: *καὶ τὸν οὐκ ἀμειβόμενον τὰς παρ' αὐτῶν χάριτας ἀλλ' εἰς ὅτιοῦν ἐλλείποντα λευσθησόμενον παραδίδωσι καὶ παντὸς τοῦ πρεσβυτέρου τιμὴν ἔχειν τοὺς νέους φησίν*, ἐπεὶ πρεσβύτατον ὁ θεός, J autem haec: *καὶ τὸν οὐκ ἀμειβόμενον — ἀλλ' εἰς ὅτιοῦν ἐλλείποντα λευσθησόμενον παραδίδωσι. κелеύει καὶ παντὸς τοῦ πρεσβυτέρου τιμὴν ἔχειν τοὺς νέους, ἐπεὶ πρεσβύτατον ὁ θεός*, denique L: *καὶ τὸν οὐκ ἀμειβόμενον — ἀλλ' εἰς ὅτι οὖν ἐκκλίνοντα λιθασθησόμενον παραδίδοσθαι κелеύει καὶ παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου τιμὴν ἔχειν τοὺς νέους, ἐπεὶ πρεσβύτατον ὁ θεός*. nam *κελεύει* uidetur insertum esse omisso *φησίν*¹⁾, ut coniungeretur cum *παραδίδωσι*; nam nisi hoc uoluisset, scripsisset opinor *καὶ κелеύει*, non *κελεύει καὶ*; ergo ad Laurentiani textum Flavianum id accommodatum est, non ad Marciani codicis Eusebium, in quem *κελεύει* receptum est, quia paullo facilius intellectu uisum est emendatori quam *φησίν*. et similis fere ubique ratio obtinet, ut J ex L ea adsumpserit, quae probabiliora uidebantur²⁾; nam grauissima Laurentiani interpolamenta, de quibus supra dixi, ab eo absunt nec raro cum B et G aliisque consentit.

Attamen fortasse aliquis ad codicis Eusebiani J fidem tutandam ad Latinum prouocabit, qui saepius cum J consentiat, cum maiora Laurentiani interpolamenta omittat, minora plerumque exhibeat; commode igitur statui posse talia habuisse Eusebium Iosephi uerba qualia tradit J. sed ne eo quidem confugere licet; nam numquam adiungitur Latino solus J, sed aut cum L aut cum G aliisque Eusebii codicibus. cæ igitur, quae cum Latino ei sunt communia, plurima ex L assumpta sunt; quod ubi factum non est, non magis J

1) quod casu omissum esse potest; nam plerumque in codicibus abbreviatur.

2) etiam II 195 (p. 82, 3) et 197 (p. 82, 7) accidit, ut quaedam ex L ab J recepta sint, alia spreta.

cum Latino concordat quam G, uelut § 163sq. aliisque locis (uid p. XIVsq.). cum igitur solus J cum Latino numquam coniunctus sit, est ubi G alique Eusebii codices soli cum Latino uerum seruarint, uelut § 203 uterque omittit ἡ ψυχῇ, quod interpolauit L et ex eo prompsit J. iam haec nullo modo explicari possent, si J uerax Eusebii testis esset; tunc enim G alique codices interpolati et corrupti et breuiati existimandi essent, nec fieri posset, ut hi uera Iosephi uerba seruarint, Marciani autem interpolamenta cum Laurentiano consentiant. sed quid diutius argumentando fatigamur? planum enim est, codicem J hoc loco ex Laurentiano interpolamentis corruptum neque Eusebiani textus testem esse sincerum. haec pluribus uerbis explicauimus, quia ad Iosephi uerba restituenda alicuius est momenti, quid de codice J statuatur; non paucae enim sententiae sunt, quas ex eius codicisque Laurentiani fide receptas codd. BG alique Eusebiani omitant. ab Eusebio igitur haec aliena sunt; et quoniam in Iosephi uerbis tradendis Eusebii auctoritas multo maior est quam et Laurentiani et Latini, quae ab Eusebio omissa sunt minoris fidei sunt existimanda, praesertim cum ad rem nihil conferant sed uerba sola addantur. nec dubitabimus ea interpolatori tribuere, quem tot addidisse supra demonstratum est¹⁾.

Quod si Eusebium demonstraui omnium esse et antiquissimum et optimum Iosephi uerborum testem, quem tum quoque sequi decet cum ea quae L alia habet per se non sunt reicienda, non tamen is ab omni uitio liber putandus est. primum enim multa peccarunt in chronicis excerptores²⁾ in reliquis librarii, quae rectius in codice Laurentiano traduntur. ueluti I 26 (p. 7, 8) εἰ ταῦτα γράψειαν ἑτέρως quod L habet rectius se habet quam Eusebiana εἰ μὴ τὰ αὐτὰ γράψειαν ἑτέροις. et § 38 (p. 8, 26) Iosephus scripsit τὰ δικαίως πεπιστευμένα, non quod Eusebii hist. eccl. librarii uoluerunt τὰ δικαίως θεῖα πεπιστευμένα, quae hodieque in Iosephi editionibus esse solent. et § 110 (p. 20, 5) μάστιγα Διον ἄνδρα — πεπιστευ-

1) adde II 197, ubi haec παράκλησις δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἔστω διὰ τῆς εὐχῆς καὶ δέησις, οὐχ ὅπως διδῶν τὰ ἀγαθὰ — ἀλλ' ὅπως etc. exhibent LLat et J, sed multo meliora δέησις δ' ἔστω πρὸς τὸν θεὸν οὐχ ὅπως διδῶν τὰ ἀγαθὰ — ἀλλ' ὅπως cod. G. et mox § 198 ἃ μακρὸν ἂν εἴη τὴν γράφειν. τοιοῦτος μὲν ὁ περὶ θεοῦ καὶ τῆς ἐκείνου θεραπείας λόγος ἡμῖν ἔστιν, ὁ δ' αὐτὸς ἅμα καὶ νόμος addunt LLat et J clausulam non nimis bene conceptam, qua res ipsa non tangitur. similis ratio est § 220.

2) in excerptis Cramerianis I 110 (p. 19, 16) additum est ἐπιδέδωκεν et I 120 (p. 22, 1) ἐνίκαι λόγον extat, non ἐνίκαι; quorum utrumque habet quo commendatur, sed cum uersio Armeniaca non consentire uideatur, recipere ausus non sum.

μένον rectius LLat habet, quam Eusebius *μάρτυρα δεξιὸν ἄνδρα* — *πεπιστευμένον Διον*, nec minus § 123 uerba *ὁ τῆς Ἀστιάτης ἱερέως* ab Eusebio corrupta feruntur. quin etiam in eo libri II loco, qui in L tantis corruptelis refertus est, uel hic interdum Eusebium superat, uelut § 190 (p. 81, 8) *ἄφατος* pro Eusebiano *ἀφανέστατος* habet recteque § 196 (p. 82, 7) omittit *εἴη*. sed haec aliaque fortasse Eusebii librariis potius quam Eusebio ascribenda sunt. grauiora sunt alia uitia Eusebio cum ceteris testibus omnibus communia, quae iam antiquitus demonstrant corrupta esse Iosephi uerba. nam I § 75 (p. 13, 14) uerborum Manethonis initium excidit ut in L et Latino, sic apud Eusebium. alibi aliena iam Eusebii aetate in textum inrepsisse uidentur; nam II 201 (p. 83, 6 sq.) uerba *γυνή δὲ χεῖρων* — *ἔδωκε*, quae etiam Eusebius exhibet, tam moleste interposita tamque similia sunt praeceptis Pauli apostoli, ut interpolata esse censeam. deinde memorabilis est locus in Manethonis Aegyptiaca interpositus; postquam enim Hycsos lingua Aegyptiorum reges pastorum esse dixit, haec I 83 (p. 15, 3 sq.) sequuntur: *ἐν δ' ἄλλῳ ἀντιγράφῳ οὐ βασιλεῖς σημαίνεσθαι διὰ τῆς πλ̄ προσηγορίας, ἀλλὰ τὸναντίον αἰχμαλώτους δηλοῦσθαι ποιμένας · τὸ γὰρ πλ̄ πάλιν Αἰγυπτιστὶ καὶ τὸ πλ̄ δασυνόμενον αἰχμαλώτους ἑηγῶς μηνύει. καὶ τοῦτο μᾶλλον πιθανώτερόν μοι φαίνεται καὶ παλαιᾶς ἱστορίας ἔχόμενον*, quae a Iosepho addita non esse intellet quicumque ultima uerba legerit; nam mirum esset, si scriptor interpretationem ex alio Manethonis exemplari desumptam tam inepte addidisset suamque ipse hoc pacto dissoluisset disputationem. accedit quod ipse mox § 91 ex alio Manethonis libro ordine idem profert nec tamen ad hunc locum respicit. quare nullus dubito, quin teneamus notam margini appositam ex § 91 confectam iam Eusebii tempore inter scriptoris uerba delapsam. nam talia in uetustis exemplaribus in margine extitisse eo demonstratur, quod paullo infra hodieque in L habemus duo adnotamenta, quae una cum uerborum contextu scripta ex Laurentiani archetypo prouenisse probabile est, alterum § 92 (p. 16, 13) de Iosepho Iacobi filio, alterum § 98 (p. 17, 9) de Setho et Ramessi; quorum alterum incipit a uerbis *ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ ἐνέρεθῃ οὕτως* alterum *ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ οὕτως* similiter atque illud, de quo sermo est; alterum Iosephum uel Manethonem ex libris sacris emendat, alterum de Sethone et Ramesse et Harmaë fratribus noua quaedam profert, quae inde orta sunt, quod non *Σέθως ὁ καὶ Παμέσσης*, sed *Σέθως καὶ Παμέσσης* scriptum inuenit duosque hos fuisse fratres putauit uir doctus quisquis fuit. et haec adnota-

menta nihil obstat, quominus satis antiqua existimemus; quae quidem ab altera nominis Hycsos explicatione § 91 prolata nec doctrina nec genere differunt, sed eo solum, quod marginem tenuerunt nec in textum inlata sunt, id quod casui magis quam interpolatoris consiliotribuendum est. nec mirandum est, iam Eusebii tempore talia ex margine inter Iosephi uerba delapsa esse; nam eo ipso tempore studiosissime legebatur, ut testantur scriptores christiani antiquissimi et maxime ipse Eusebius. postremo antiquam corruptelam traxit I 125 (p. 23. 3) Pygmalionis nomen; qui enim in L est *φρυσμαλίον* in Lat *pigmalion*, is uarias huius nominis scripturas percensentibus in Eusebii et Theophili codice olim fuisse uidetur *πυγμαλίων φρυσμαλίον* geminatione orta ex correctura male intellecta. Theophilus autem quod cum Eusebio concinit, non mirum est, cum eum iam supra in Phoenicum regum recensu cum eo facere demonstrarimus. addo Porphyrium, qui unum quem affert Iosephi locum II 213 talem fere dat, qualem Eusebius tradidit²⁾. hoc igitur consensu Eusebii auctoritatem haud mediocriter augeri apparet, ut merito huius textum et antiquiorem et meliorem appellaueris.

Haec de Eusebio. nunc de uersione Latina quaedam addenda sunt, quam iam supra docuimus propius ad Laurentianum ita accedere, ut cum a grauioribus quibusdam interpolamentis liber sit¹⁾ non paucas tamen eius corruptelas adsumpserit, ueluti I 122 sq. quamquam non habet additicia uerba *ἐτη δεκαδύο* (p. 22. 8), tamen numeros annorum eodem modo corruptos legit ac sunt in L. similiter I 42 (p. 9, 10) dat *quemammodum nos propriis litteris credimus*, quod est Laurentiani *πῶς ἡμεῖς τοῖς ἰδίοις γράμμασι πεπιστεύκαμεν*, non Eusebianum *πῶς ἡμεῖς πρόσκειμεν τοῖς ἰδίοις γράμμασι*, et § 112 (p. 20, 5) cum L recte legit *Αἰὼν ἄνδρα* etc., non Eusebianum *δεξιὸν ἄνδρα*. et § 117 cum habeat *successit in eius regno filius eius Iromus qui uixit annis triginta quattuor. hic statuit locum* etc. id ex L explicatur, in quo (p. 21, 8) *ἐτη — ἐβασίλευσεν* desunt. nec minus I 204 (p. 37, 2sq.) Laurentiani uerba uertit hisce: *quid furitis, inquit, mali daemonii auem sumentes in manibus? haec enim suam salutem nesciens de nostro itinere nobis salubritatem potuit indicare?* de quo supra dixi (p. XIV). haud aliud libri II loco illi accidisse uidemus, qui in L tot interpolationibus refertus est, ubi primam statim sententiam (§ 163 p. 75, 14) sic inuenimus latine expres-

1) I 118, 119, 134, II 166 sq. 2) ceterum Porphyrius in aliis (*κελεύει* et *συνεργαζομένων*) cum L consentit; sed reputandum est eum Iosephi non tam uerba accurate transcripsisse quam sententias expressisse.

sam: qui uero praecipuas instituerit leges uel qui iustissime de dei fide cognouerit, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciat. et infra § 192 haec exhibet: uidemus eius opera lumen caelum terram solem lunam flumina mare animalium nationes redditiones fructuum. haec deus fecit non manibus neque laboribus nec quibusdam indiguit sibi cooperantibus, sed ipso iubente bona repente facta sunt bona. hunc¹⁾ homines conuenit uniuersos sequi eumque placare²⁾ exercitatione uirtutis; modus enim diuinae placationis iste sanctissimus est; haec enim proxime accedunt ad Laurentiani textum. ad Eusebii tamen exemplar una sententia sed ipso iubente expressa est, quam L sic tradit: ἀλλ' αὐτοῦ καλὰ θελήσαντος καθὼς ἐβουλήθη ἐνθὺς ἐγένοντο. addo § 213, ubi in Lat legimus sic autem olim nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, quae ex graecis Laurentiani expressa sunt nec solum διδάσκειν ἡμᾶς ἐσπούδασεν pro Eusebiano ἡμᾶς ἐπαίδευσεν, sed etiam πόρρωθεν Latinum habuisse apparet. statimque infra § 213 exhibet: quaecumque enim ueluti supplicantes oriuntur in domibus haec interdixit occidi, sed neque parentes denique praecepit auferri, et licet inimica sint animalia eis tamen parcendum esse sancit. ergo habuit ὅσα, non ἃ, προσφύει non προσφύγει, καὶ ἡ πολέμια non καὶ τῇ πολέμια, additque κελεύει, quae omnia etiam Laurentiani sunt propria. sed ea quoque memoranda sunt, quae cum Eusebio habet contra Laurentiani fidem non pauca; nam II 193 quod interposuit L ὁ κόσμος ab Lat abest sicut ab Eusebio, similiterque nec minus recte § 203 ἡ ψυχὴ; et I § 82 τὸ σύμψαν αὐτῶν ἔθνος Eusebii uertit, non τὸ ἔθνος Laurentiani; et § 116 (p. 21, 4) ἐκάστοις cum Eusebio, non cum L ἐκείνοις, et § 200 συνεστρατεύσαντο habuit cum illo, συνεστρατεύομεν deterius L. his tot exemplis demonstratur Latinum ut aetate sic gradu et uirtute medium quendam inter Laurentianum et Eusebium locum cepisse, ut huic quidem cedat, Laurentianum uero integritate et uirtute superet, et tres tamquam gradus corruptionis et interpolationis in his Iosephi libris conspicuos esse, ante Eusebium coeptae ad Cassiodorii aetatem continuatae in Laurentiano codice finitae, denique longe maximam auctoritatem esse Eusebii proximam Latini tum codicis Laurentiani. quodsi apud scriptorem temporis Cassiodorei haberemus plura ex Iosepho excerpta, fortasse Latini codicem Graecum haberemus. quaedam extant apud Cosmam Aegyptium, quae proprius ad Laurentiani quam ad Eusebii textum accedunt; sed nec multa sunt nec graua.

1) nunc codd.

2) placere codd., corr. ed. Basil.

Sed redeo ad Latinum, quem in longe maiore librorum contra Apionem parte magnam habere auctoritatem apparet. et multa ex eo aut corrigenda sunt aut iam ab aliis correctata uelut I 247 ὅς ex ὄθεν factum, § 251 ἃ παρήμι ex παρ' ἡμῖν, § 292 Ῥαμέσσην ex μεσσήν, § 311 Ἱεροσολυμίτας ex Ἱεροσολύμους. II 119 in L legimus: τοῦ ναοῦ δ' αἱ θύραι τὸ μὲν ὕψος ἦσαν ἐπὶ πηχῶν, εἴκοσι δὲ τὸ πλάτος, κατὰ χερσοὶ δὲ πᾶσαι etc.; sed quis umquam portas uidit septem cubitorum altitudinis, uiginti latitudinis? quare recte Latinus: *altitudine quidem erant cubitorum sexaginta, latitudine uero uiginti*¹⁾; II 236 recte Latinus *Molones* dat, perperam L *Σόλωνες*; denique praecipue memorandus est locus de sacrorum apud Graecos desolatione (II 253sq.), quem Lat. interpolationibus quibusdam liberauit. sed ut supra in locis ab Eusebio traditis uidimus, sic in aliis quoque Latinus corruptelas Laurentiani habet, uelut II 228 μαρτυρίας pro καρτερίας, § 275 ἀπομίγνυνται corruptum ex ἀπόμυνται, quod ex coniectura restitui; et § 230 in loco manifestis interpolationibus corrupto nihil est auxilii in Latino; nam uerba suspecta τὸ καλὸν ἔργον καὶ φιλόανθρωπον ab eo non minus legebantur quam leguntur in L. et II 162 quamquam paullo emendatiora habuisse uidetur Iosephi uerba quam L, minime tamen sana repperit. at raro accidit, ut de suo adderet, id quod factum esse cernimus I 125 sorori Pygmalionis Didus nomine addito, quod ex Vergilio nouit.

Ceterum, id quod iam in uoluminis I praefatione monui, in Latino id molestum accidit, quod saepe intellegi nequit, qualia habuerit Graeca; omitto siquid non intellexit; neque enim raro lapsus est; sed nec particulas nec tempora satis distinguit, nec curat sententiarum nexum aut uerborum ordinem. est ubi omittat quae non intellexit aut difficilia eludat, nec deest, ubi quaedam adiecerit. quibus interdum difficultas haud exigua paratur; nam in tot Laurentiani corruptelis fieri potuit, ut re uera plura reppererit quam nos habemus. uelut II 118 (p. 68, 29) graecis addit *et hoc*, ut sit καὶ τοῦτο πολέμου συνεστηκότος, non male; nam saepe Iosephus ita loquitur, nec tamen necessarie. paullo post II 135 (p. 71, 11) *quod rite fecit* a Latino suppletur, quod sententiae tam aptum est, ut ex graeco libro petatum esse addendumque esse coniciam ὁρθῶς ποιῶν. sed cum ne hoc quidem necessarium sit, alii fortasse aliter iudicabunt. haec autem difficiliora aliaque Latini propria in appa-

1) cf. bell. Iud. V 5. 4.

ratu critico plerumque reperiri non poterunt, sed eis qui de Latino ubique certa desiderabunt ad ipsam uersionem recurrendum erit, quam mox ab academia Vindobonensi editam prodituram esse spero. ego interim eum libri II locum (§§ 52—113), quem solus seruauit Latinus, ad codicum fidem emendatum edidi. quem si perlegeris, intellegis quantas difficultates habeat quamque saepe non sufficiat ad Graeca uerba restituenda, qui quidem sine Graecis interdum uix intellegi possit; ut inde magis appareat maioris horum librorum partis fundamentum repositum esse in codice Laurentiano. quem dolemus sane parum integrum esse saepiusque corruptum; solatur tamen nos, quod non omnes huius operis partes pari modo interpolationibus affectae uidentur.

Iam ad hunc codicem, a quo initium cepit haec disputatio, paucis redeundum est. restant enim quaedam dicenda de correcturis et adnotamentis, quae in eo reperuntur. ac primum inter notas marginales una maxime memorabilis de Atheniensibus est adscripta ad II 130 (p. 70, 18) manu prima exarata. maioris momenti sunt notae ad Manethonis uerba I 92 et 98 ita adscriptae, ut una cum Iosephi uerbis ex archetypo petita esse uideantur, de quibus supra (p. XX) dixi. alius sunt generis uariae lectiones, quae appositis litteris γρ aut in margine aut inter uersus extant I 157 (p. 29, 20), 159 (p. 30, 5), 222 (p. 30, 18), 292 (49, 19), II 174 (p. 78, 6) 273 (95, 23); neque enim una cum reliquis scriptae sed quamquam aequali manu exaratae sunt postea superadditae esse uidentur, tales uero sunt, ut coniectura potius inuentas quam ex alio exemplari sumptas esse existimem. denique in ipso textu correcturae inlatae sunt manu prima eius modi, ut librarii uitia corrigi appareat; quare eas ex codicis exemplari ductas esse censeo, uelut I, 28 (p. 7, 18) ἐπι-
^{μγ}δεινυμένων, § 112 (p. 20, 4) ἐπ' ^{μοῦσων}ἐκείμενος, § 213 (p. 38, 14) ἀντιόχου, ^{γόνου}quare dubito an eundem correctorem secutus I 157 non Μύττινος sed Μύττινος edere debuerim; desunt tamen ne in hoc quidem genere
^{φθ}coniecturae, ut II 25 (p. 57, 16) χρῆβῆναι. ceterum omnia haec ut dixi pauca sunt. confirmatur igitur quod antea dixi (p. V not.), alium codicem ad Laurentianum emendandum non uideri adhibitum esse. postea recentior manus, quae margini quaedam inludit, textum non attigit, ut codex genuino nitore etiam nunc splendeat.

§ 4.

De editionibus huius Iosephi operis pauca eis addam, quae in uoluminis I praefatione p. LXXIII dixi. editionem igitur principem Arlenianam, quae Basileae prodiit anno p. Chr. 1544, iam dixi ex Laurentiani apographo fortasse ex libro Schleusingensi manasse, quae omnium reliquarum editionum et principium est et fons. non pauca vero Hudsonus, cuius editio prodiit Oxoniae anno 1720, emendauit. qui Laurentiani scripturas ex Bigotii schedis habuit; quare cum Bigotianum (*Big.*) in notis appellat, cui interdum additur Florentinus (*Flor.*) quasi alius. praeterea Hafniensis codicis lectiones a Wandalino accepit. deinde Hauerkampus, ut solet, Hudsoni et textum et commentarios iterauit additis notis Coccei Spanhemii Relandi aliorum; praeterea habuit lectiones a Iohanne Grammio ex codice Hafniensi excerptas; ipse nihil attulit. Hauerkampus usi sunt posterii editores, praecipue L. Dindorf editionis Didotianae auctor et Immanuel Bekker, cui a Teubnero bibliopola Lipsiensi cura Iosephi edendi iniuncta erat¹⁾, quorum neuter nec codicem neque uersionem Latinam neque Eusebium ultra Hudsonum ad Iosephum emendandum adhibuit. postremo hos libros separatim cum commentariis J. G. Mülleri ediderunt C. Joh. Riggenbach et Conr. de Orelli Basileae 1877²⁾, qui textum secuti sunt fere Bekkerianum; prolegomena eius modi sunt, ut editorem uix aliorum libros recte legere posse intellegas, commentarii uero pueris potius quam uiris doctis accommodati repletique erroribus uix unum alterumue melioris iudicii documentum produnt. quare ego quidem miror Riggenbachium et Orellium, quos non puduerit talia edere³⁾. at omnibus doctrinae et iudicii copiis egregie instructus erat Alfredus de Gutschmid, qui hos Iosephi libros scholis academicis explicare solebat. et spes erat eum editurum esse; nam apparatus criticum colligere et disponere coeperat; sed ad ipsum edendi munus non

1) *Flauii Iosephi opera, uol. VI Lipsiae 1856.*

2) *Des Flavius Iosephus Schrift gegen den Apion. Text und Erklärung, aus dem Nachlass von J. G. Müller herausgegeben von C. Joh. Riggenbach Prof. und Conr. von Orelli, Prof. Basel 1877.*

3) quod ut breuiter probem, duas sententias ex praefatione Mülleri hic repeto: p. 10 *Es finden sich Handschriften von Joseph in Wien, Paris, Leiden, Florenz, London, Oxford, Cambridge, in Polen.* et paullo infra: *Dagegen gibt der Codex Hafn. bei Haverkamp (eigentlich in der Laurentiana in Florenz) bloss die beiden Bücher contra Apionem.* ergone Hafniensem reuera Laurentianum esse putauit?

accessit; certe post mortem eius nihil repertum est, quod eo spectaret. inter ea autem quae reliquit imprimis scholarum academicarum commentarii mihi ab heredibus traditi sunt usque ad I 183 (p. 33, 21) perducti, rerum copia et iudicii subtilitate eximii, ex quibus excerpti quae huic editioni apta erant; omnia enim recipere non e re uisum est, cum Gutschmidius commentarios confecerit antequam Laurentianum cognouisset.

Restat ut eis, qui de hoc uolumine bene meruerunt, gratias agam. imprimis nominandi sunt F. Vogt, Hieronymus Vitelli Florentinus, Castellani et Soranzo Veneti, qui Eusebii codices meum in usum contulerunt, nec minus C. Bruun Hafniensis, qui humanissimas mihi de codicibus Hafniensibus litteras misit; denique hic quoque Carolo Boysen meo debitas gratias reddo, qui in excutiendo Latino et in corrigendis plagulis typothetarum optima et indefessa opera me adiunxit.

§ 5.

Huius editionis consilium idem est ac uoluminum reliquorum. nam textui graeco subieci adnotationis loco quae codex Laurentianus ceteraque subsidia aliter exhibent. et Laurentiani quidem discrepantias praeter accentus et spiritus mutatos aut omissos aut τ adscriptum neglectum dedi omnes. etiam ν *ἐπελκυστικόν* ante consonas positum ex eo ascini, quod cum Eusebiani codices fere numquam admittant, id adnotatum non est, sicut alias quoque horum codicum quisquilias orthographicas fortuitosque librariorum errores reticui. ad latina (II 52—113) ex codicibus non adnotata sunt nisi grauiora; orthographiam eorum constitui ad fidem codicis Ambrosiani papyracei, de quo dixi in praef. uol. I p. XXVIII. saepius in lemmate ea textus uerba apposui, quorum loco alia traduntur, nec raro, sicut antea feci, ita nunc consentientes testes lemmati subiunxi. id mutui quod singulis adnotationum paginis non ut in ceteris uoluminibus testium indicem praemisi, cum plerumque duo soli testes sint L et Latinus, sed eis solummodo paginis, ubi alii imprimis Eusebius accedunt.

Signis codicum aliisque scripturae compendiis usus sum hisce:

L = codex Laurentianus plut. 69 cod. 22.

Lat = uersio Latina, quae sola seruauit II 52—113, ubi in notis haec signa habes explicanda

C = codex Bodleianus Canonicianus n° 148.

L = codex Laurentianus plutei LXVI cod. 2.

Cors. = codex Corsinianus n° 839.

Eus et *Euseb* = Eusebius in historia ecclesiastica (*hist. eccl.*) aut chronicis (*chron.*) aut praeparatione euangelica (*praep.*). chronica extant in uersione Armeniaca (*Arm.*) et in excerptis Crameri (*exc. gr.*) et apud Syncellum (*Sync.*). praeparationis eu. codices consului

B = Parisinum gr. n° 465.

G = Laurentianum plut. VI cod. 9 saec. fere XIV.

J = Venetum gr. n° 341 saeculi XV.

* asteriscus inter Iosephi uerba positus lacunam significat, unci [ ] spuria aut suspecta.

γρ in codice iunctim scriptum = *γράφεται*.

add. = addit addunt additum similia.

coni. coniecturas meas significat, nisi alius auctor nominatur.

corr. = correxit correctum correctura similia.

euan. = euanuit euanidum.

fort. = fortasse.

i. marg. = in margine.

litt. = littera litterae sim.

man. et *m.* = manus.

om. = omittit omittunt.

ras. = rasura, *eras.* = erasum.

rec. = recens recenti sim.

s. = suprascripsit suprascriptum sim.

suppl. si quid primo omissum deinde suppletum est.

tr. = transponit sim.

u. = uersus.

uid. = uidetur.

| finem uersus, || finem paginae significat.

· in media litterarum uia positum litteram erasam, * litteram euanidam significat.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- p. 3 ad titulum adnotandum est, etiam Origenem contra Celsum I p. 14 *περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότητος* inscribere hos libros.
λόγος α' inscribitur iam in ed. pr.
- „ 5, 19 in notis repone: tr. Eus praeter cod. J.
- „ 6, 20 *ἀρχαιότητα* (*de antiquitate*) etiam Lat habuit.
- „ 11 in notis repone: 28 *πολεμοῦντας* Gutschmid.
- „ 13 in notis ad. u. 7 lege: §§ 228, 287, 288, 296, 300.
in notis ad. u. 10 lege: cf. § 228.
- „ 15, 19 in notis repone: infra § 94 *Τέθμωσις*.
- „ 22 ad u. 5 adnotandum erat: *ἱζ'* Theophil. Eus. Arm. Sync. etc; nam etiam Theophilus *ἱζ'* habet.
u. 12 lege: *Astartiarum* Eus. Arm.; nam Latinus habet *asartae sacerdos*, quod cum editis consentit.
124 ad. u. 12 ascribendum erat et 12^β ad p. 23, 2.
- „ 34 testium index (LLat Eusebius praep. euang. IX 5. 7) tollendus est.
- „ 37, 7 repone *Ἰουδαῖος*.
§ 205 ad u. 7 adscribenda erat.
- „ 57 ad u. 15 tolle notam ad *Σίναιον*; nam in Lat sine dubio *sineus* fuit; cod. Marcianus *syneus* habet; ceterorum uero scripturas ex *sineus* corruptas esse apparet; Canonicianus non *mens*, sed *sm̄s* habet.
- „ 59, 18 *γεννηθεῖς* conicio.
- „ 63 uersui 30 errore ascriptum est 20.
- „ 89, 9 in notis repone *τούτω* pro *τόντω*.
- „ 91, 23 in notis: *futo constrictos* in Lat coniectura est Boyseni, *factos conscriptos* codd. Lat
-

FLAVII IOSEPHI
DE IUDAEORVM VETVSTATE
SIVE
CONTRA APIONEM
LIBRI II.

Φλαΐου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων
λόγος α'.

1. Ἰκανῶς μὲν ὑπολαμβάνω καὶ διὰ τῆς περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν
συγγραφῆς, κράτιστε ἀνδρῶν Ἐπαφρόδιτε, τοῖς ἐντευξομένοις αὐτῇ
πεποιηκέναι φανερόν περὶ τοῦ γένους ἡμῶν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι καὶ
παλαιότατόν ἐστι καὶ τὴν πρώτην ὑπόστασιν ἔσχεν ἰδίαν, καὶ πῶς
5 τὴν χώραν ἣν νῦν ἔχομεν κατώκησε * πεντακισχιλίων ἑτῶν ἀριθμὸν
ἱστορίαν περιέχουσιν ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἱερῶν βίβλων διὰ τῆς Ἑλλη-
νικῆς φωνῆς συνεγραψάμεν. ἐπεὶ δὲ συχνοὺς ὁρῶ ταῖς ὑπὸ δυσμε- 2
νείας ὑπὸ τινων εἰρημέναις προσέχοντας βλασφημίαις καὶ τοῖς περὶ
τὴν ἀρχαιολογίαν ὑπ' ἐμοῦ γεγραμμένοις ἀπιστοῦντας τεκμηρίον τε
10 ποιουμένους τοῦ νεώτερον εἶναι τὸ γένος ἡμῶν τὸ μηδεμιᾶς παρὰ
τοῖς ἐπιφανέσι τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριογράφων μνήμης ἡξιώσθαι,
περὶ τούτων ἀπάντων ὥσθην δεῖν γράψαι συντόμως τῶν μὲν λοι- 3
δορούντων τὴν δυσμένειαν καὶ τὴν ἐκούσιον ἐλέγξαι ψευδολογίαν,
τῶν δὲ τὴν ἄγνοιαν ἐπανορθώσασθαι, διδάξαι δὲ πάντας, ὅσοι
15 τὰληθὲς εἰδέναι βούλονται, περὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος. χρή- 4
σομαι δὲ τῶν μὲν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων μάρτυσι τοῖς ἀξιοπιστοτά-
τοις εἶναι περὶ πάσης ἀρχαιολογίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κεκριμένοις,
τοὺς δὲ βλασφημῶς περὶ ἡμῶν καὶ ψευδῶς γεγραφότας αὐτοὺς δι'
ἐαυτῶν ἐλεγχόμενους παρέξω. πειράσομαι δὲ καὶ τὰς αἰτίας ἀπο- 5
20 δοῦναι, δι' ἃς οὐ πολλοὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἑλλη-
νες ἐμνημονεύκασιν, ἔτι μέντοι καὶ τοὺς οὐ παραληπόντας τὴν περὶ

Titulus a codd. Lat. abesse solet, in cod. Corsiniano inscriptum est: *in-
uocetue iosaphi contra apionem et molonem*; περὶ τῆς Ἰουδαίων (τῶν Ἰουδαίων)
ἀρχαιότητος inscribit Eusebius hist. eccl. III 9, pr. euang. p. 361^b, 458^{bd}, 476^d;
πρὸς τοὺς Ἑλληνας Porphyrius de abstin. IV 11 p. 245. 20 Nauck.

α'] Gutschmid πρώτος L πρότερος Bekker 4 ὑπόστασιν] conscientiam
Lat 5 πεντακισχιλίων] quinque milia enim Lat ἣν πεντακισχιλίων ed. pr
ἀριθμὸν om. ed. pr 12 γράψαι fort. spurium ante τῶν add. et Lat καὶ
Bekker 14 διδάξαι δὲ] διδάξας Gutschmid

ἡμῶν ἱστορίαν ποιήσω φανεροὺς τοῖς μὴ γινώσκουσιν ἢ προσποιου-
μένοις ἀγνοεῖν.

- 6 2. Πρῶτον οὖν ἐπέρχεται μοι πᾶν θαυμάζειν τοὺς οἰομένους
δεῖν περὶ τῶν παλαιωτάτων ἔργων μόνοις προσέχειν τοῖς Ἑλλήσι
καὶ παρὰ τούτων πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς 5
ἄλλοις ἀνθρώποις ἀπιστεῖν· πᾶν γὰρ ἐγὼ τούναντίον ὁρῶ συμβε-
βηκός, εἴ γε δεῖ μὴ ταῖς ματαίαις δόξαις ἐπακολουθεῖν, ἀλλ' ἐξ
7 αὐτῶν τὸ δίκαιον τῶν πραγμάτων λαμβάνειν. τὰ μὲν γὰρ παρὰ
τοῖς Ἑλλήσιν ἅπαντα νέα καὶ χθρὲς καὶ πρῶην, ὥς ἂν εἴποι τις,
εὖροι γεγονότα, λέγω δὲ τὰς κτίσεις τῶν πόλεων καὶ τὰ περὶ τὰς 10
ἐπινοίας τῶν τεχνῶν καὶ τὰ περὶ τὰς τῶν νόμων ἀναγραφάς· πᾶν-
των δὲ νεωτάτη σχεδὸν ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἢ περὶ τὸ συγγράφειν
8 τὰς ἱστορίας ἐπιμέλεια. τὰ μέντοι παρ' Αἰγυπτίους τε καὶ Χαλ-
δαίοις καὶ Φοίνιξιν, ἐὼ γὰρ νῦν ἡμᾶς ἐκείνοις συγκαταλέγειν, αὐτοὶ
δήπουθεν ὁμολογοῦσιν ἀρχαιοτάτην τε καὶ μονιμωτάτην ἔχειν τῆς 15
9 μνήμης τὴν παράδοσιν· καὶ γὰρ τόπους ἅπαντες οἰκοῦσιν ἥκιστα
ταῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος φθοραῖς ὑποκειμένους καὶ πολλὴν ἐποική-
σαντο πρόνοιαν τοῦ μηδὲν ἄμνηστον τῶν παρ' αὐτοῖς πραττομένων
παρὰλειπεῖν, ἀλλ' ἐν δημοσίαις ἀναγραφαῖς ὑπὸ τῶν σοφωτάτων
10 αἰεὶ καθιεροῦσθαι. τὸν δὲ περὶ τὴν Ἑλλάδα τόπον μυρία μὲν 20
φθοραὶ κατέσχον ἐξαλείφουσαι τὴν μνήμην τῶν γεγονότων, αἰεὶ δὲ
καινοὺς καθιστάμενοι βίους, τοῦ παντός ἐνόμιζον ἄρχειν ἕκαστοι
τῶν ἀφ' ἑαυτῶν, ὅψῃ δὲ καὶ μόλις ἔγνωσαν φύσιν γραμμάτων· οἱ
γοῦν ἀρχαιοτάτην αὐτῶν τὴν χρῆσιν εἶναι θέλοντες παρὰ Φοινίκων
11 καὶ Κάδμου σεμνύνονται μαθεῖν. οὐ μὴν οὐδὲ ἀπ' ἐκείνου τοῦ 25
χρόνου δύναιτό τις ἂν δεῖξαι σωζομένην ἀναγραφὴν οὐτ' ἐν ἱεροῖς
οὐτ' ἐν δημοσίοις ἀναθήμασιν, ὅπου γε καὶ περὶ τῶν ἐπὶ Τροίαν
τοσοῦτοις ἔτεσι στρατευσάντων ὕστερον πολλὴ γέγονεν ἀπορία τε
καὶ ζήτησις, εἰ γράμμασιν ἐχρῶντο, καὶ τάληθρὲς ἐπικρατεῖ μᾶλλον
περὶ τοῦ τὴν νῦν οὔσαν τῶν γραμμάτων χρῆσιν ἐκείνους ἀγνοεῖν. 30

LLatEusebius praep. evang. X 7.

1 γινώσκουσιν (ut γίνεσθαι etc.) saepius ed. pr 3 Πρῶτον] abhinc ex-
scripsit Euseb. praep. eu. X 7 4 παλαιωτάτων Eus. cod. B 8 γὰρ] Eus.
γε L siquidem Lat 9 ἐχθρὸς, ἐ eras. L 10 εὖροι] cognoui Lat εὐρήσεις
Eusebius Vigeri 10 δὲ] Euseb. δὴ L κτήσεις L¹ 12 νεωτάτη σχεδόν]
σχεδὸν καὶ νεωτάτη Eus. cod. B τὸ] conī. τοῦ LEus 15 τε om. Eus
19 δημοσίοις Eusebii cod. G 22 ἕκαστος Eus fort. recte 23 τῶν ἀφ'
ἑαυτῶν] se Lat τὸ καθ' ἑαυτὸν conī τῶν] τὸν Eus. cod. J ὑφ' ἑαυτὸν
Eus. cod. B sciunt quia ante ὅψῃ add. Lat 25 οὐδ' Euseb ἀπ'] Euseb.
ἐπ' LLat 27 οὐτ' ἐπὶ δημοσίοις Eus 28 ὕστερον ἔτεσι στρατευσάντων
tr. Eus. Vigeri τε om. Eus

ὅλως δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὐρίσκεται γράμμα 12
 τῆς Ὀμήρου ποιήσεως πρεσβύτερον, οὗτος δὲ καὶ τῶν Τρωϊκῶν
 ὕστερος φαίνεται γενόμενος, καὶ φασιν οὐδὲ τοῦτον ἐν γράμμασι
 τὴν αὐτοῦ ποιήσιν καταλιπεῖν, ἀλλὰ διαμνημονευομένην ἐκ τῶν
 5 ᾠμάτων ὕστερον συντεθῆναι καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ἐν αὐτῇ σχεῖν
 τὰς διαφωνίας. οἱ μὲντοι τὰς ἱστορίας ἐπιχειρήσαντες συγγράφειν 13
 παρ' αὐτοῖς, λέγω δὲ τοὺς περὶ Κάδμον τε τὸν Μιλήσιον καὶ τὸν
 Ἀργεῖον Ἀκουσίλαον καὶ μετὰ τοῦτον εἴ τινας ἄλλοι λέγονται γενέ-
 σθαι, βραχὺ τῆς Περσῶν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατείας τῷ χρόνῳ
 10 προύλαβον. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ θείων 14
 πρώτους παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφήσαντας, οἷον Φερεκίδην τε τὸν
 Σύριον καὶ Πυθαγόραν καὶ Θάλητα, πάντες συμφώνως ὁμολογοῦσιν
 Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων γενομένους μαθητὰς ὀλίγα συγγράφαι,
 καὶ ταῦτα τοῖς Ἕλλησιν εἶναι δοκεῖ πάντων ἀρχαιότατα καὶ μόλις
 15 αὐτὰ πιστεύουσιν ὑπ' ἐκείνων γεγράφθαι.

3. Πῶς οὖν οὐκ ἔστιν ἄλογον τετυφῶσθαι τοὺς Ἕλληνας ὥς 15
 μόνους ἐπισταμένους τὰρχαῖα καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ αὐτῶν ἀκρι-
 βῶς παραδιδόντας; ἢ τίς οὐ παρ' αὐτῶν ἂν τῶν συγγραφέων
 μάθοι ῥαδίως, ὅτι μηδὲν βεβαίως εἰδότες συνέγραψον, ἀλλ' ὥς ἔκα-
 20 στοι περὶ τῶν πραγμάτων εἰκάζον; τὸ πλεῖον γοῦν διὰ τῶν βιβλίων
 ἀλλήλους ἐλέγχουσι καὶ τὰναντιώτατα περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν οὐκ
 ὀκνοῦσι. περιεργος δ' ἂν εἴην ἐγὼ τοὺς ἐμοῦ μᾶλλον ἐπισταμέ- 16
 νους διδάσκων ὅσα μὲν Ἑλλάνικος Ἀκουσίλαος περὶ τῶν γενεαλογιῶν
 διαπεφώνηκεν, ὅσα δὲ διορθοῦνται τὸν Ἡσίοδον Ἀκουσίλαος, ἢ τίνα
 25 τρόπον Ἐφορος μὲν Ἑλλάνικον ἐν τοῖς πλείστοις ψευδόμενον ἐπι-
 δείκνυσιν, Ἐφορον δὲ Τίμαιος καὶ Τίμαιον οἱ μετ' ἐκείνον γερονό-
 τες, Ἡρόδοτον δὲ πάντες. ἀλλ' οὐδὲ περὶ τῶν Σικελικῶν τοῖς περὶ 17
 Ἀντίοχον καὶ Φίλιστον ἢ Καλλιαν Τίμαιος συμφωνεῖν ἠξίωσεν,
 οὐδ' αὖ περὶ τῶν Ἀττικῶν οἱ τὰς Ἀτθίδας συγγεγραφότες ἢ περὶ
 30 τῶν Ἀργολικῶν οἱ τὰ περὶ Ἀργος ἱστοροῦντες ἀλλήλοις κατηκολο-

LLatEusebius praep. euang. X 7, 8.

3 ὕστερον L 5 ᾠμάτων] γραμμάτων Euseb ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα] apud
 helladium Lat 10 προέλαβον L et Eusebii codd. GJ 11 τε om. Eusebii
 cod. B 12 syrum Lat thalitem Lat 14 δοκεῖ] Eus Lat δοκεῖν L 17 τὰ
 ἀρχαῖα L αὐτῶν L 18 παρ' αὐτῶν ἂν τῶν] παρὰ τῶν αὐτῶν Eus 19 μη-
 δὲν] neque Lat μηδὲ ἐν Euseb εἰδότες βεβαίως tr. Eus paeter cod. J 20 εἰκα-
 ζον; τὸ πλεῖον] Gutschmid εἰκάζονται πλεῖον L εἰκάζον πλέον Euseb τὸ πλεῖον
 om. Lat γοῦν] οὖν Eusebii cod. G 21 τὰ ἐναντιώτατα L 24 Ἡσίοδον]
 isidiotum Lat 27 Σικελικῶν] σικελῶν LLat (singulis codd. Lat) 29 οὐδ'
 ex ὁδ' corr. m. 2 L 30 ἠκολονθήκασιν Euseb

- 18 θήκασι. καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ τῶν κατὰ πόλεις καὶ βραχυτέρων; ὅπου γε περὶ τῆς Περσικῆς στρατείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πραχθέντων οἱ δοκιμώτατοι διαπεφωνήκασι, πολλὰ δὲ καὶ Θουκυδίδης ὡς ψευδόμενος ὑπὸ τινων κατηγορεῖται καίτοι δοκῶν ἀκριβεστάτην τὴν καθ' αὐτὸν ἱστορίαν συγγράφειν. 5
- 19 4. Αἰτίαι δὲ τῆς τοιαύτης διαφωνίας πολλαὶ μὲν ἴσως ἂν καὶ ἕτεραι τοῖς βουλομένοις ζητεῖν ἂν φανείεν, ἐγὼ δὲ δυσὶ ταῖς λεχθησομέναις τὴν μεγίστην ἰσχὺν ἀνατίθημι, καὶ προτέραν ἐρῶ 20 τὴν κυριωτέραν εἶναι μοι δοκοῦσαν· τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὴ σπουδασθῆναι παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δημοσίας γίνεσθαι περὶ τῶν ἐκάστοτε πραιτομένων ἀναγραφὰς τοῦτο μάλιστα δὴ καὶ τὴν πλάνην καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ψεύδεσθαι τοῖς μετὰ ταῦτα βουλευθεῖσι περὶ τῶν 21 παλαιῶν τι γράφειν παρέσχεν. οὐ γὰρ μόνον παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν ἡμελήθη τὰ περὶ τὰς ἀναγραφὰς, ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οὓς αὐτόχθονας εἶναι λέγουσιν καὶ παιδείας ἐπιμελεῖς, 15 οὐδὲν τοιοῦτον εὐρίσκειται γινόμενον, ἀλλὰ τῶν δημοσίων γραμμάτων ἀρχαιοτάτους εἶναι φασὶ τοὺς ὑπὸ Ἀράκοντος αὐτοῖς περὶ τῶν φοινικῶν γραφέντας νόμους ὀλίγῳ πρότερον τῆς Πεισιστράτου τυραννίδος ἀνθρώπου γεγονότος. περὶ μὲν γὰρ Ἀρκάδων τί δεῖ λέγειν 22 ἀνχούτων ἀρχαιότητα; μόλις γὰρ οὗτοι καὶ μετὰ ταῦτα γράμμασιν 20 ἐπαιδεύθησαν.
- 23 5. Ἄτε δὴ τοίνυν οὐδεμιᾶς προκαταβεβλημένης ἀναγραφῆς, ἥ καὶ τοὺς μαθεῖν βουλομένους διδάξειν ἔμελλεν καὶ τοὺς ψευδομένους ἐλέγξειν, ἡ πολλὴ πρὸς ἀλλήλους ἐγένετο διαφωνία τοῖς συγ- 24 γραφεῦσι. δευτέραν δὲ πρὸς ταύτην θετέον ἐκείνην αἰτίαν· οἱ γὰρ 25 ἐπὶ τὸ γράφειν ὁρμήσαντες οὐ περὶ τὴν ἀλήθειαν ἐσπούδασαν, καίτοι τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αἰεὶ τὸ ἐπάγγελμα, λόγων δὲ δύναμιν

LLatEusebius praep. evang. X 7, 14.

2 γε] Euseb., om. L τῆς Περσικῆς] Euseb Lat τῆς περιοικήσεως τῆς περσικῆς L 4 κατηγόρηται Eusebii codd. GJ τὴν] Gutschmid, om. LLat Euseb 5 ἐαυτὸν Euseb 6 τοσαύτης L huius Lat 7 ἂν φανείεν] conl. ἀναφανείεν L Eus apparebunt Lat 8 λεχθησομέναις] ἐκτεθησομέναις αἰτίαις Euseb ἐρῶ] γε ἐρῶ Eusebius Vigeri 9 ἐξ ἀρχῆς] ἐξετασθῆναι Eus 10 δημοσίας] publicas Lat δημοσίαι Eus fort. recte περὶ] τὰς περὶ Eus fort. recte 11 πραιτομένων] γινόμενων Eusebii cod. G 14 παρὰ τοῖς] παρ' αὐτοῖς Euseb Lat 15 παιδείας] Euseb. παιδίας L disciplinae Lat 17 περὶ τῶν φοινικῶν] ex phoenicibus Lat 18 φοινικῶν] ed. pr. φοινίκων LLat φοινικῶν ut uid. Eus 19 δεῖ] ed. pr. δὴ L χρὴ Euseb. oportet Lat 20 ἀρχαιότητα] Eus. ἀρχαιότατα L 22 προβεβλημένης Euseb. proponeretur Lat 25 ταύτῃ] Euseb. ταύτην L ἐκείνην] ἐκείνην τὴν Eusebii codd. quidam 27 ἐστιν] αὐτοῖς ἐστιν Eus

ἐπεδείκνυντο, καὶ καθ' ὅτινα τρόπον ἐν τούτῳ παρενδοκιμήσειν 25
 τοὺς ἄλλους ὑπελάμβανον, κατὰ τοῦτον ἡρμόζοντο τινὲς μὲν ἐπὶ
 τὸ μυθολογεῖν τραπόμενοι, τινὲς δὲ πρὸς χάριν ἢ τὰς πόλεις ἢ
 τοὺς βασιλέας ἐπαινοῦντες· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν πρά-
 5 ξειν ἢ τῶν γεγραφότων ἐχώρησαν ἐνευδοκιμήσειν τούτῳ νομίζοντες.
 ὅλως δὲ τὸ πάντων ἐναντιώτατον ἱστορίᾳ πράττοντες διατελοῦσι 26
 τῆς μὲν γὰρ ἀληθοῦς ἐστὶ τεκμήριον ἱστορίας, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν
 ἅπαντες ταῦτα καὶ λέγοιεν καὶ γράφοιεν. οἱ δ' εἰ ταῦτα γράψειαν
 ἐτέρως, οὕτως ἐνόμιζον αὐτοὶ φανεῖσθαι πάντων ἀληθέστατοι.
 10 λόγων μὲν οὖν ἕνεκα καὶ τῆς ἐν τούτοις δεινότητος δεῖ παραχω- 27
 ρεῖν ἡμᾶς τοῖς συγγραφεῦσι τοῖς Ἑλληνικοῖς, οὐ μὴν καὶ τῆς περὶ
 τῶν ἀρχαίων ἀληθοῦς ἱστορίας καὶ μάλιστα γε τῆς περὶ τῶν ἐκά-
 στοὺς ἐπιχωρίων.

6. Ὅτι μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίοις τε καὶ Βαβυλωνίοις ἐκ μα- 28
 15 κροτάτων ἄνωθεν χρόνων τὴν περὶ τὰς ἀναγραφὰς ἐπιμέλειαν ὅπου
 μὲν οἱ ἱερεῖς ἦσαν ἐγκεχειρισμένοι καὶ περὶ ταύτας ἐφιλοσόφουν,
 Χαλδαῖοι δὲ παρὰ τοῖς Βαβυλωνίοις, καὶ ὅτι μάλιστα δὴ τῶν
 Ἑλλήσιν ἐπιμιγνυμένων ἐχρήσαντο Φοίνικες γράμμασιν εἰς τε τὰς
 περὶ τὸν βίον οἰκονομίας καὶ πρὸς τὴν τῶν κοινῶν ἔργων παρά-
 20 δοσιν, ἐπειδὴ συγχωροῦσιν ἅπαντες, ἔασιν μοι δοκῶ. περὶ δὲ τῶν 29
 ἡμετέρων προγόνων ὅτι τὴν αὐτὴν, ἐῷ γὰρ λέγειν εἰ καὶ πλείω
 τῶν εἰρημένων ἐποίησαντο περὶ τὰς ἀναγραφὰς ἐπιμέλειαν τοῖς
 ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς προφῆταις τοῦτο προστάξαντες, καὶ ὥς μέχρι
 τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων πεφύλακται μετὰ πολλῆς ἀκριβείας, εἰ δὲ
 25 δεῖ θρασύτερον εἰπεῖν καὶ φυλαχθήσεται, πειράσομαι συντόμως
 διδάσκειν.

7. Οὐ γὰρ μόνον ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τούτων τοὺς ἀρίστους καὶ τῇ 30
 Θεραπείᾳ τοῦ Θεοῦ προσεδρεύοντας κατέστησαν, ἀλλ' ὅπως τὸ γένος
 τῶν ἱερέων ἄμικτον καὶ καθαρὸν διαμενεῖ προυνόησαν. δεῖ γὰρ 31
 30 τὸν μετέχοντα τῆς ἱερωσύνης ἐξ ὁμοεθνοῦς γυναικὸς παιδοποιεῖ-
 σθαι καὶ μὴ πρὸς χρήματα μηδὲ τὰς ἄλλας ἀποβλέπειν τιμᾶς,

LLatEusebius praep. euang. X 7. 18.

3 τρεπόμενοι LEus cod. B 4 τὸ] τῷ Eus. cod. B 5 ἐνδοκιμήσειν ἐν
 tr. Eus 7 ἐστὶ — ἱστορίας] ἱστορίας τεκμήριον Eusebii cod. B 8 τὰ αὐτὰ
 Euseb δὲ Euseb εἰ — 9 ἐτέρως] εἰ μὴ τὰ αὐτὰ γράψειαν [γράψειεν codd. BG)
 ἐτέροις Eus cum quaedam aliter conscriberent quam alii Lat ταῦτα] ταῦτα
 Hudson 9 φαίνεσθαι Euseb ἀληθέστατοι] fin. Euseb 18 ἐπιδεικνυμένων L
 24 εἰ δὲ δεῖ] Gutschmid si oportet Lat εἰ δὲ L 27 ἐπὶ τούτῳ conī.
 29 διαμενεῖ] conī. ex Lat διαμένειν L διαμένη ed. pr. 30 τὸν μετέχοντα]
 qui — habiturus est Lat παιδοποιεῖσθαι] nasci Lat

ἀλλὰ τὸ γένος ἐξετάζειν ἐκ τῶν ἀρχαίων λαμβάνοντα τὴν διαδοχὴν
 32 καὶ πολλοὺς παρεχόμενον μάρτυρας. καὶ ταῦτα πράττομεν οὐ μόνον
 ἐπ' αὐτῆς Ἰουδαίας, ἀλλ' ὅπου ποτὲ σύστημα τοῦ γένους ἐστὶν
 ἡμῶν κακεὶ τὸ ἀκριβὲς ἀποσώζεται τοῖς ἱερεῦσι περὶ τοὺς γάμους·
 33 λέγω δὲ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Βαβυλῶνι καὶ εἴ που τῆς ἄλλης οἰκου- 5
 μένης τοῦ γένους τῶν ἱερέων εἰσὶ τινες διεσπαρμένοι· πέμπουσι
 γὰρ εἰς Ἱεροσόλυμα συγγράψαντες πατρόθεν τοῦνομα τῆς τε γαμετῆς
 34 καὶ τῶν ἐπάνω προγόνων καὶ τίνες οἱ μαρτυροῦντες. πόλεμος δ'
 εἰ κατὰσχοι, καθάπερ ἤδη γέγονεν πολλάκις Ἀντιόχου τε τοῦ Ἐπι-
 φανοῦς εἰς τὴν χώραν ἐμβαλόντος καὶ Πομπηίου Μάγνου καὶ Κυν- 10
 τιλίου Οὐάρου μάλιστα δὲ καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, οἱ περι-
 λειπόμενοι τῶν ἱερέων καινὰ πάλιν ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων
 συνίστανται καὶ δοκιμάζουσι τὰς ὑπολειφθεῖσας γυναῖκας. οὐ γὰρ
 ἐπὶ τὰς αἰχμαλώτους γενομένας προσίενται πολλάκις γεγονυῖων
 36 αὐταῖς τὴν πρὸς ἀλλόφυλον κοινωνίαν ὑφορῶμενοι. τεκμήριον δὲ 15
 μέγιστον τῆς ἀκριβείας· οἱ γὰρ ἀρχιερεῖς οἱ παρ' ἡμῖν ἀπὸ δισχι-
 λίων ἐτῶν ὀνομαστοὶ παῖδες ἐκ πατρὸς εἰσὶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς.
 τοῖς δὲ τῶν εἰρημένων ὅτιοῦν γένοιτο εἰς παράβασιν ἀπηγόρευται
 μήτε τοῖς βωμοῖς παρίστασθαι μήτε μετέχειν τῆς ἄλλης ἀγιστείας.
 37 εἰκότως οὖν, μᾶλλον δὲ ἀναγκαίως, ἅτε μήτε τὸ ὑπογράφειν αὐτε- 20
 ξουσίον πᾶσιν ὄντος μήτε τινὸς ἐν τοῖς γραφομένοις ἐνούσης δια-
 φωνίας, ἀλλὰ μόνον τῶν προφητῶν τὰ μὲν ἀνωτάτω καὶ παλαιό-
 τата κατὰ τὴν ἐπίπνοιαν τὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μαθόντων, τὰ δὲ καθ'
 38 αὐτοὺς ὡς ἐγένετο σαφῶς συγγραφόντων, (8) οὐ μυριάδες βιβλίων
 εἰσὶ παρ' ἡμῖν ἀσυμφώνων καὶ μαχομένων, δύο δὲ μόνα πρὸς τοῖς 25
 εἴκοσι βιβλία τοῦ παντὸς ἔχοντα χρόνον τὴν ἀναγραφὴν, τὰ δικαίως
 39 πεπιστευμένα. καὶ τούτων πέντε μὲν ἐστὶ Μωυσέως, ἃ τοὺς τε

LLatEusebius hist. eccles. III 10.

1 ἀλλὰ — 2 μάρτυρας] *et de hoc per antiquam lineam et multis testibus
 approbare* Lat ἀρχείων Gutschmid λαμβάνοντα] ed. pr. λαμβάνοντας L
 λαμβάνον Lowthius 2 παρεχόμενον ed. pr. 5 *babylonia* Lat 7 τῆς
 τε γαμετῆς] *coni. ex nuptiae* Lat τῆς γεγραμμένης L τῶν γεναμένων ed. pr.
 10 *quintillus* Lat 12 ἀρχείων γράμματα Gutschmid 14 ἐπὶ] LLat ἔτι
 ed. pr. προσίενται] *accedunt* Lat πολλάκις — 15 αὐταῖς *om.* Lat γεγο-
 νῆσαν ed. pr. 18 τοῖς] οἷς Dindorf τοῖς — παράβασιν] *his autem qui prae-
 dicti sunt si quid praeuaricentur* Lat γένοιτο εἰς παράβασιν] *paraβασιν*
coni. 19 ἀγιστείας] ed. pr. ἀγιαστίας L 20 τὸ ὑπογράφειν] *conscribendi*
 Lat τοῦ ὑπογράφειν ed. pr. τοῦ γράφειν uel τοῦ συγγράφειν *coni.* 22 μό-
 νων ed. pr. 24 οἷ] *incip.* Eusebius οὖν post μυριάδες *add.* Euseb 24 εἰς
 βιβλίων tr. Eusebii codd. AH 27 θεῖα ante πεπιστευμένα *add.* Euseb
 Μωυσέως] τὰ Μωυσέως Euseb τε νόμους] Euseb γενομένου L *natiuitates* Lat

- νόμους περιέχει καὶ τὴν ἀπ' ἀνθρωπογονίας παράδοσιν μέχρι τῆς αὐτοῦ τελευτῆς· οὗτος ὁ χρόνος ἀπολείπει τρισχιλίων ὀλίγῳ ἔτων. ἀπὸ δὲ τῆς Μωυσέως τελευτῆς μέχρι τῆς Ἀρταξέρξου τοῦ μετὰ 40 Ξέρξην Περσῶν βασιλείας οἱ μετὰ Μωυσὴν προφητὰι τὰ κατ' αὐ-
- 5 τοὺς πραχθέντα συνέγραψαν ἐν τρισὶ καὶ δέκα βιβλίοις· αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες ὕμνους εἰς τὴν θεὸν καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑποθή-
κας τοῦ βίου περιέχουσιν. ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου μέχρι τοῦ καθ' 41 ἡμᾶς χρόνον γέγραπται μὲν ἕκαστα, πίστεως δ' οὐχ ὁμοίας ἡξίωται τοῖς πρὸ αὐτῶν διὰ τὸ μὴ γενέσθαι τὴν τῶν προφητῶν ἀκριβῆ
- 10 διαδοχὴν. δῆλον δ' ἐστὶν ἔργῳ, πῶς ἡμεῖς πρόσμιεν τοῖς ἰδίους 42 γράμμασι· τοσούτου γὰρ αἰῶνος ἤδη παρωχηκότες οὔτε προσθεῖναι τις οὐδὲν οὔτε ἀφελεῖν αὐτῶν οὔτε μεταθεῖναι τετόλμηκεν, πᾶσι δὲ σύμφυτόν ἐστιν εὐθὺς ἐκ πρώτης γενέσεως Ἰουδαίους τὸ νομίζειν αὐτὰ θεοῦ δόγματα καὶ τούτοις ἐμμένειν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, εἰ δέοι,
- 15 θῆσκειν ἡδέως. ἤδη οὖν πολλοὶ πολλὰκις εἰώρυνται τῶν αἵμα- 43 λώτων στρέβλας καὶ παντοίων θανάτων τρόπους ἐν θεάτροις ὑπομέ-
νοντες ἐπὶ τῷ μηδὲν ῥῆμα προέσθαι παρὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς μετὰ τούτων ἀναγραφάς. ὁ τίς ἂν ὑπομείνειεν Ἑλλήνων ὑπὲρ αὐτοῦ; ἀλλ' 44 οὐδ' ὑπὲρ τοῦ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς ἀφανισθῆναι συγγράμματα
- 20 τὴν τυχοῦσαν ὑποστήσεται βλάβην· λόγους γὰρ αὐτὰ νομίζουσιν εἶναι 45 κατὰ τὴν τῶν γραψάντων βούλησιν ἐσχεδιασμένους, καὶ τοῦτο δι-
καίως καὶ περὶ τῶν παλαιότερων φρονοῦσιν, ἐπειδὴ καὶ τῶν νῦν ἐνίοις ὁρῶσι τολμῶντας περὶ τούτων συγγράφειν, οἷς μήτ' αὐτοὶ παρεγένοντο μήτε πυθέσθαι παρὰ τῶν εἰδόντων ἐφιλοτιμήθησαν.
- 25 ἀμέλει καὶ περὶ τοῦ γενομένου νῦν ἡμῖν πολέμου τινὲς ἱστορίας 46 ἐπιγράψαντες ἐξενήνοχασιν οὗτ' εἰς τοὺς τόπους παραβαλόντες οὔτε πλησίον τούτων πραττομένων προσελθόντες, ἀλλ' ἐκ παρ-
ακουσμάτων ὀλίγα συνθέντες τῷ τῆς ἱστορίας ὀνόματι λίαν ἀναιδῶς ἐνεπαροίνησαν.
- 30 9. Ἐγὼ δὲ καὶ περὶ τοῦ πολέμου παντὸς καὶ περὶ τῶν αὐτῶ 47

LLatEusebius hist. eccles. III 10.

- 1 ἀπ'] τῆς Euseb et ut uid. Lat 2 ὀλίγον Eusebii codd. ADEH, fort. recte 3 μέχρι τῆς Ἀρταξέρξου] usque ad artaxerxem Lat μέχρι τῆς] μέχρως Gutschmid 4 ἀρχῆς post βασιλείας add. ed. pr. 10 πρόσμιεν τοῖς ἰδίους γράμμασι] Eus τοῖς ἰδίοις γράμμασι πεπιστεύκαμεν LLat 12 οὐδὲν — αὐτῶν om. Eus 13 ἐκ] ἐκ τῆς L τὸ νομίζειν] Eus ὀνομάζειν LLat 14 ἐπιμένειν Eus ὑπὲρ] Eus περὶ L 15 ἡδέως fin. Euseb 17 τῷ] τὸ L¹ πρόεσθαι L 18 ὁ — αὐτοῦ] qui graecorum aliquid tale perperussus est Lat ὁ τίς] ed. pr. ὅστις L ὑπομείνειν] ed. pr. ὑπομείνειεν L 24 πυθέσθαι] credere Lat 30 αὐτῷ] ibi Lat ἐν αὐτῷ ed. pr., fort. spurium

κατὰ μέρος γενομένων ἀληθῆ τὴν ἀναγραφὴν ἐποιησάμην τοῖς πράγ-
 48 μασιν αὐτὸς ἅπασι παρατυχόν· ἐστρατήγουν μὲν γὰρ τῶν παρ'
 ἡμῖν Γαλιλαίων ὀνομαζομένων ἕως ἀντέχειν δυνατόν ἦν, ἐγενομένη
 δὲ παρὰ Ῥωμαίοις συλληφθεῖς αἰχμάλωτος καὶ με διὰ φυλακῆς
 Οὐεσπασιανὸς καὶ Τίτος ἔχοντες αἰὲ προσεδρεύειν αὐτοῖς ἠνάγκα- 5
 σαν τὸ μὲν πρῶτον δεδεμένον, αὐθις δὲ λυθεὶς συνεπέμφθη ἀπὸ
 49 τῆς Ἀλεξανδρείας Τίτῳ πρὸς τὴν Ἱεροσολύμων πολιορκίαν. ἐν ᾧ
 χρόνῳ γενομένην τῶν πραττομένων οὐκ ἔστιν ὃ τὴν ἐμὴν γνώσιν
 διέφυγεν· καὶ γὰρ τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ Ῥωμαίων ὄρων ἐπι-
 μελῶς ἀνέγραφον καὶ τὰ παρὰ τῶν αὐτομόλων ἀπαγγελλόμενα μόνος 10
 50 αὐτὸς συνίειν. εἶτα σχολῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ λαβόμενος, πάσης μοι τῆς
 πραγματείας ἐν παρασκευῇ γεγενημένης χρῆσάμενός τισι πρὸς τὴν
 Ἑλληνίδα φωνὴν συνεργοῖς οὕτως ἐποιησάμην τῶν πράξεων τὴν
 παράδοσιν. τοσοῦτον δέ μοι περιῆν θάρσος τῆς ἀληθείας, ὥστε
 πρῶτους πάντων τοὺς αὐτοκράτορας τοῦ πολέμου γενομένους Οὐε- 15
 51 σπασιανὸν καὶ Τίτον ἠξίωσα λαβεῖν μάρτυρας. πρῶτοις γὰρ δέ-
 δωκα τὰ βιβλία καὶ μετ' ἐκείνους πολλοῖς μὲν Ῥωμαίων τοῖς συμ-
 πεπολεμηκόσι, πολλοῖς δὲ τῶν ἡμετέρων ἐπίπρασον, ἀνδράσι καὶ
 τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας μετεσχηκόσιν, ὧν ἔστιν Ἰούλιος Ἀρχέλαος,
 Ἡρώδης ὁ σεμνότητος, αὐτὸς ὁ Θανμασιώτατος βασιλεὺς Ἀγρίππας. 20
 52 οὗτοι μὲν οὖν ἅπαντες ἐμαρτύρησαν, ὅτι τῆς ἀληθείας πρῶστην
 ἐπιμελῶς, οὐκ ἂν ὑποστειλάμενοι καὶ σιωπήσαντες, εἴ τι κατ'
 ἄγνοιαν ἢ χαριζόμενος μετέθηκα τῶν γεγονότων ἢ παρέλιπον.
 53 10. Φαῦλοι δέ τινες ἄνθρωποι διαβάλλειν μου τὴν ἱστορίαν
 ἐπικειρήκασιν ὥσπερ ἐν σχολῇ μειρακίων γύμνασμα προκείσθαι 25
 νομίζοντες κατηγορίας παραδόξου καὶ διαβολῆς, δέον ἐκεῖνο γινώ-
 σκειν, ὅτι δεῖ τὸν ἄλλοις παραδόσιν πράξεων ἀληθινῶν ὑπισχνού-
 μενον αὐτὸν ἐπίστασθαι τὰς πρότερον ἀκριβῶς ἢ παρηκολού-
 54 θηκότα τοῖς γεγονόσιν ἢ παρὰ τῶν εἰδόντων πυνθανόμενον. ὅπερ
 ἐγὼ μάλιστα περὶ ἀμφοτέρας νομίζω πεποιηκέναι τὰς πραγματείας· 30
 τὴν μὲν γὰρ ἀρχαιολογίαν, ὥσπερ ἔφην, ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων
 μεθερμήνευκα γεγονῶς ἱερῆς ἐκ γένους καὶ μετεσχηκῶς τῆς φιλο-
 55 σοφίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς γράμμασι· τοῦ δὲ πολέμου τὴν ἱστο-
 ρίαν ἔγραψα πολλῶν μὲν αὐτουργῶς πράξεων, πλείστον δ' αὐτόπτης
 γεγόμενος, ὅλως δὲ τῶν λεχθέντων ἢ πραχθέντων οὐδοτιοῦν ἄγνοή- 35

8 γενομένην] γενομένων ed. pr., om. Lat., seclussit Hudson 16 ἔδωκα
 conī 20 αὐτὸς] et ipse Lat., unde καὶ αὐτὸς Hudson 22 εἴ] ed. pr. ἢ L
 si Lat 32 μεθερμήνευκα ed. Oberthür 33 τῆς] τοῖς L¹ 35 οὐδ' ὅτι οὖν
 L., similiterque saepius

σας. πῶς οὖν οὐκ ἂν θρασεῖς τις ἡγήσαιτο τοὺς ἀνταγωνίζεσθαι 56
μοι περὶ τῆς ἀληθείας ἐπιχειρηκότας, οἳ καὶ τοῖς τῶν αὐτοκρα-
τόρων ὑπομνήμασιν ἐντυχεῖν λέγωσιν, ἀλλ' οὐ γὰρ καὶ τοῖς ἡμετέροις
τῶν ἀντιπολεμούντων πράγμασι παρένυχον.

5 11. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀναγκαίαν ἐποιησάμην τὴν παρέκ- 57
βασιν ἐπισημήνασθαι βουλόμενος τῶν ἐπαγγελλομένων τὰς ἱστορίας
συγγράφειν τὴν εὐχέρειαν. ἱκανῶς δὲ φανερόν, ὥς οἶμαι, πεποιη- 58
κῶς ὅτι πάτριός ἐστιν ἡ περὶ τῶν παλαιῶν ἀναγραφὴ τοῖς βαρ-
βάροις μᾶλλον ἢ τοῖς Ἕλλησι, βούλομαι μικρὰ πρότερον διαλεχθῆναι
10 πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας νέαν ἡμῶν ἀποφαίνειν τὴν κατάστασιν
ἐκ τοῦ μηδὲν περὶ ἡμῶν, ὥς φασιν ἐκεῖνοι, λελέχθαι παρὰ τοῖς
Ἕλληνικοῖς συγγραφεῦσιν. εἰτα δὲ τὰς μαρτυρίας τῆς ἀρχαιότη- 59
τος ἐκ τῶν παρ' ἄλλοις γραμμάτων παρέξω καὶ τοὺς βεβλασφη-
μηκότας ἡμῶν τὸ γένος ἀποδείξω λίαν ἐν τοῖς λόγοις βλασφη-
15 μούντας.

12. Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε χώραν οἰκοῦμεν παράλιον οὔτ' ἐμπο- 60
ρίαις χαίρομεν οὐδὲ ταῖς πρὸς ἄλλους διὰ τούτων ἐπιμιξίαις, ἀλλ'
εἰσὶ μὲν ἡμῶν αἱ πόλεις μακρὰν ἀπὸ θαλάσσης ἀνωκισμέναι, χώραν
δὲ ἀγαθὴν νεμόμενοι ταύτην ἐκπονοῦμεν μάλιστα δὴ πάντων περὶ
20 παιδοτροφίαν φιλοκαλοῦντες καὶ τὸ φυλάττειν τοὺς νόμους καὶ τὴν
κατὰ τούτους παραδεδομένην εὐσέβειαν ἔργον ἀναγκαιότατον παν-
τὸς τοῦ βίου πεποιημένοι. προσούσης τοίνυν τοῖς εἰρημένοις καὶ 61
τῆς περὶ τὸν βίον ἡμῶν ιδιότητος οὐδὲν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις
ποιοῦν ἡμῖν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπιμιξίαν, ὥσπερ Αἰγυπτίοις μὲν
25 τὰ παρ' αὐτῶν ἐξαγόμενα καὶ πρὸς αὐτοὺς εἰσαγόμενα, τοῖς δὲ
τὴν παράλιον τῆς Φοινίκης κατοικοῦσιν ἡ περὶ τὰς καπηλείας καὶ
περὶ τὰς ἐμπορίας σπουδὴ διὰ τὸ φιλοχρηματεῖν. οὐ μὴν οὐδὲ πρὸς 62
ληστείας, ὥσπερ ἄλλοι τινές, ἢ τὸ πλεον ἔχειν ἀξιούν πολεμοῦντες
ἐτράπησαν ἡμῶν οἱ πατέρες καίτοι πολλὰς τῆς χώρας ἐχούσης
30 μυριάδας ἀνδρῶν οὐκ ἀτόλμων. διὰ τοῦτο Φοινίκης μὲν αὐτοὶ κατ' 63
ἐμπορίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐπεισπλέοντες εὐθὺς ἐγνώσθησαν καὶ δι'
ἐκείνων Αἰγύπτιοι καὶ πάντες, ἀφ' ὧν τὸν φόρτον εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας διεκόμιζον μεγάλα πελάγη διαίροντες. Μῆδοι δὲ μετὰ ταῦτα 64

2 καὶ L 3 λέγωσιν] *dicantur* Lat οὐτι γὰρ coni 8 ὅτι] *Gutschmid*
ὥς ὅτι L *quia* Lat 14 ἐν τοῖς λόγοις] *ipsi rationi* Lat ἀλόγως *Hudson* ἐκτὸς
λόγου *Gutschmid* 22 οὐδὲν — 23 ποιοῦν] *nilhil fuit in antiquis temporibus*
quod faceret Lat ἐν] ἦν ἐν ed. pr. 23 ποιοῦν] τὸ ποιοῦν ed. pr. ἡμῖν
post Ἕλληνας tr. ed. pr. 26 περὶ om. ed. pr. 27 ἢ — 28 ἐτράπησαν]
aut amplius habere concupiscentes ad bella conuersi sunt Lat 28 πολεμοῦντας
Gutschmid

καὶ Πέρσαι φανεροὶ κατέστησαν τῆς Ἀσίας ἐπάρξαντες, οἱ δὲ καὶ
μέχρι τῆς ἡμετέρας ἡπείρου Πέρσαι στρατεύσαντες. Θρᾶκες δὲ
διὰ γειτονίαν καὶ τὸ Σκυθικὸν ὑπὸ τῶν εἰς τὸν Πόντον ἐγνώσθη
65 πλεόντων. ὅλως γὰρ ἅπαντες οἱ παρὰ τὴν θάλατταν καὶ τὴν
πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ πρὸς τὴν ἐσπέριον κατοικοῦντες τοῖς 5
συγγράφειν τι βουλομένοις γνωριμώτεροι κατέστησαν, οἱ δὲ ταύ-
66 τῆς ἀνωτέρω τὰς οἰκίσεις ἔχοντες ἐπὶ πλείστον ἡγνοήθησαν. καὶ
τοῦτο φαίνεται καὶ περὶ τὴν Εὐρώπην συμβεβηκός, ὅπου γε τῆς
Ῥωμαίων πόλεως, τοιαύτην ἐκ μακροῦ δύναμιν ἐκτετημένης καὶ τοι-
αύτας πράξεις κατορθούσης πολεμικάς, οὐθ' ὁ Ἡρόδοτος οὔτε 10
Θουκυδίδης οὔτε τῶν ἄμα τούτοις γενομένων αὐδὲ εἰς ἐμνημόνευκεν,
ἀλλ' ὅψε ποτε καὶ μόλις αὐτῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ γνώσις διεξ-
67 ἦλθεν. περὶ μὲν γὰρ Γαλατῶν τε καὶ Ἰβήρων οὕτως ἡγνόησαν
οἱ δοκοῦντες ἀκριβέστατοι συγγραφεῖς, ὧν ἔστιν Ἐφορος, ὥστε πό-
λιν οἶεται μίαν εἶναι τοὺς Ἰβήρας τοὺς τοσοῦτο μέρος τῆς ἐσπερίου 15
γῆς κατοικοῦντας, καὶ τὰ μήτε γινόμενα παρ' αὐτοῖς ἔθνη μήτε
68 λεγόμενα γράφειν ὡς ἐκείνων αὐτοῖς χρωμένων ἐτόλμησαν. αἴτιον
δὲ τοῦ μὲν μὴ γινώσκειν τάληθές τὸ λίαν ἀνεπίμικτον, τοῦ δὲ
γράφειν ψευδῇ τὸ βούλεσθαι δοκεῖν τι πλέον τῶν ἄλλων ἱστορεῖν.
πῶς οὖν ἔτι θαυμάζειν προσῆκεν, εἰ μηδὲ τὸ ἡμέτερον ἔθνος πολ- 20
λοῖς ἐγινώσκετο μηδὲ τῆς ἐν τοῖς συγγράμμασι μνήμης ἀφορμὴν
παρέσχεν, οὕτως μὲν ἀπρωκισμένον τῆς θαλάσσης, οὕτως δὲ βιο-
τεύειν προσηρημένον;

69 13. Φέρε τοίνυν ἡμᾶς ἀξιοῦν τεκμηρίῳ χρῆσθαι περὶ τῶν
Ἑλλήνων, ὅτι μὴ παλαιὸν ἔστιν αὐτῶν τὸ γένος, τῷ μὴθ' ἐν ταῖς 25
ἡμετέραις ἀναγραφαῖς περὶ αὐτῶν εἰρησθαι. ἄρ' οὐχὶ πάντως ἂν
κατεγέλων αὐτὰς οἶμαι τὰς ὑπ' ἐμοῦ νῦν εἰρημένας κομίζοντες αἰ-
τίας καὶ μάρτυρας ἂν τοὺς πλησιοχώρους παρείχοντο τῆς αὐτῶν
70 ἀρχαιότητος; καὶ γὰρ τοίνυν πειράσομαι τοῦτο ποιεῖν. Αἰγυπτίοις
γὰρ καὶ Φοῖνιξι μάλιστα δὴ χρῆσθαι μάρτυσιν, οὐκ ἂν τινος ὡς 30
ψευδῇ τὴν μαρτυρίαν διαβάλλειν δυνήθεντος· φαίνονται γὰρ καὶ
δὴ μάλιστα πρὸς ἡμᾶς δυσμενῶς διατεθέντες κοινῇ μὲν ἅπαντες
71 Αἰγύπτιοι, Φοινίκων δὲ Τύριοι. περὶ μέντοι Χαλδαίων οὐκέτι
ταῦτο τοῦτο δυναίμην ἂν λέγειν, ἐπεὶ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγοὶ

2 ἡμετέρας] *alteram* Lat, unde *ἐτέρας* Hudson   3 ἐπὶ] *coni ἀπὸ* L
τῶν *ex τὸν αὐτ τοῦ corr.* L   5 πρὸς τὴν ἐσπέριον] *hesperium* Lat τὴν προσ-
ἐσπέριον Gutschmid   7 ἡγνοήθησαν] *ed. pr. sunt — ignorati* Lat ἡγνόησαν L
10 ὁ spurium uid.   οὐθ' ὁ Θουκυδίδης *ed. pr.*   24 χρῆσασθαι *ed. pr.*
34 ταὐτὸ τοῦτο] *hoc* Lat

καθεστήκασιν καὶ διὰ τὴν συγγένειαν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀναγραφαῖς
 Ἰουδαίων μνημονεύουσιν. ὅταν δὲ τὰς περὶ τούτων πίστεις παρά- 72
 σχω, τότε καὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἀποφανῶ τοὺς μνήμην
 Ἰουδαίων πεποιηκότας, ἵνα μηδὲ ταύτην ἔτι τὴν πρόφασιν οἱ βα-
 5 σκαίνοντες ἔχωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀντιλογίας.

14. Ἀρξομαι δὲ πρῶτον ἀπὸ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις γραμμά- 73
 των. αὐτὰ μὲν οὖν οὐχ οἷόν τε παρατίθεσθαι τάκεινων, Μάνεθως
 δ' ἦν τὸ γένος Αἰγύπτιος ἀνὴρ τῆς Ἑλληνικῆς μετεσχηκῶς παι-
 δείας, ὡς δὴ λόγος ἐστίν· γέγραπεν γὰρ Ἑλλάδι φωνῇ τὴν πάτριον
 10 ἱστορίαν ἐκ τε τῶν ἱερῶν, ὡς φησιν αὐτός, μεταφράσας καὶ πολλὰ
 τὸν Ἡρόδοτον ἐλέγχει τῶν Αἰγυπτιακῶν ὑπ' ἀγνοίας ἐψευσμένον.
 οὗτος δὲ τοίνυν ὁ Μάνεθως ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Αἰγυπτιακῶν ταῦτα 74
 περὶ ἡμῶν γράφει. παραθήσομαι δὲ τὴν λέξιν αὐτοῦ καθάπερ αὐ-
 τὸν ἐκείνον παραγαγὼν μάρτυρα· „* τοῦ τίμαιος ὄνομα. ἐπὶ τούτου 75
 15 οὐκ οἶδ' ὅπως θεὸς ἀντέπνευσεν καὶ παραδόξως ἐκ τῶν πρὸς ἀνα-
 τολὴν μερῶν ἀνθρωποὶ τὸ γένος ἄσημοι καταθαρρήσαντες ἐπὶ τὴν
 χώραν ἐστράτευσαν καὶ ῥαδίως ἀμαχητὶ ταύτην κατὰ κράτος εἶλον,
 καὶ τοὺς ἡγεμονεύσαντας ἐν αὐτῇ χειρωσάμενοι τὸ λοιπὸν τὰς τε 76
 πόλεις ὡμῶς ἐνέπερσαν καὶ τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ κατέσκαψαν, πᾶσι
 20 δὲ τοῖς ἐπιχωρίοις ἐχθρότατά πως ἐχρήσαντο τοὺς μὲν σφάζοντες,
 τῶν δὲ καὶ τὰ τέκνα καὶ γυναῖκας εἰς δουλείαν ἄγοντες. πέρας 77
 δὲ καὶ βασιλέα ἕνα ἐξ αὐτῶν ἐποίησαν, ᾧ ὄνομα ἦν Σάλιτις. καὶ
 οὗτος ἐν τῇ Μέμφιδι κατεγίνετο τὴν τε ἄνω καὶ κάτω χώραν δασμο-

LLatEusebius praep. euang. X 13. chron. I p. 151 Schöne.

1 αὐτῶν Bekker 3 et blasphemias falsas ostendero post παράσχω add.
 Lat 6 incip. Eusebius praep. et chron. δὲ] Eus. δὲ L autem Lat 7 οὐχ
 Lat 6 incip. Eusebius praep. et chron. δὲ] Eus. δὲ L autem Lat 7 οὐχ
 Lat 6 incip. Eusebius praep. et chron. δὲ] Eus. δὲ L autem Lat 7 οὐχ
 οἷόν τε] Euseb. οὐχ οἷοντε L non arbitrantur Lat οὐχ οἷων τε ed. pr. Μάνε-
 θως — 8 ἀνὴρ] manethon itaque genere uir aegyptiorum Lat Μάνεθως] Eus.
 μανεθῶν ex μανέθων corr. L manethon Lat; non dubitavi ubique etiam contra
 codicis L et Latini auctoritatem reponere Μάνεθως, quod apud Josephum lege-
 runt et Theophilus ad Autol. III 20 sq. et Eusebius, praesertim cum etiam L ex-
 hibeat Μανεθῶς infra §§ 226, 287, 286, 294, 298 II 16 cf. Antiq. Iud. I 107
 8 δ' ἦν] δὲ Eus ἀνὴρ αἰγύπτιος tr. L et Eusebii cod. G 9 γὰρ om. ut
 uid. Eus. Arm. τὴν πάτριον] paternae religionis Lat 10 τε τῶν] δέλων
 Gutschmid ἱερῶν] Eus ἱερέων L sacris — libris Lat sacris monumentis Eus.
 Arm. cf. § 226 10 καὶ] δς καὶ Eus 11 ὑπ' ἂν] L' 12 οὗτος] Euseb.
 αὐτός L ipse Lat Μανεθῶν LLat 13 τὴν λέξιν] etiam sermonem Lat
 14 τοῦ τίμαιος ὄνομα] honorable nomen Lat honorabilis nomen Eus. Arm. ἐγέ-
 νετο βασιλεὺς ἡμῖν τίμαος ὄνομα ed. pr. 15 ὁ θεὸς Euseb ἀνατολῆς Eu-
 seabii cod. G, fort. recte 16 καταθαρρήσαντες L 17 εἶλον fin. Euseb praep.

22 Σάλιτις] σάλιτις L sualititis Lat Silitis Euseb. Arm. Σαίτις Manetho
 apud Schol. Platon. Tim. p. 21 E et Africanum (Euseb. chron. p. 143 Schöne)

λογῶν καὶ φρουρὰν ἐν τοῖς ἐπιτηδαιοτάτοις καταλιπὼν τόποις. μά-
 λιστα δὲ καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν ἡσφαλίσατο μέρη προσορώμενος
 Ἀσσυρίων ποτὲ μείζον ἰσχυρόντων ἐσομένην ἐπιθυμία τῆς αὐτοῦ
 78 βασιλείας ἐφοδόν. εὐρὼν δὲ ἐν νομῷ τῷ Σεθροῦτῃ πόλιν ἐπικαι-
 ροτάτην, κειμένην μὲν πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Βουβαστίτου ποταμοῦ, 5
 καλουμένην δ' ἀπὸ τινος ἀρχαίας θεολογίας Αὔραριν, ταύτην ἐκτι-
 σέν τε καὶ τοῖς τεύχεσιν ὀχυρωτάτην ἐποίησεν ἐνοικίσας αὐτῇ καὶ
 πληθὺς ὀπλιτῶν εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας μυριάδας ἀνδρῶν προφρ-
 79 λακῇ. ἔνθα δὲ κατὰ θέρειαν ἤρχετο τὰ μὲν σιτομετρῶν καὶ μισθο-
 φορίαν παρεχόμενος τὰ δὲ καὶ ταῖς ἐξοπλισίαις πρὸς φόβον τῶν 10
 ἔξωθεν ἐπιμελῶς γυμνάζων. ἄρξας δ' ἑννεακαίδεκα ἔτη τὸν βίον
 80 ἐτελεύτησε. μετὰ τοῦτον δὲ ἕτερος ἐβασίλευσεν τέσσαρα καὶ τεσσα-
 ράκοντα ἔτη καλούμενος Βηών. μεθ' ὃν ἄλλος Ἀπαχνὰς ἐξ καὶ
 τριάκοντα ἔτη καὶ μῆνας ἑπτά. ἔπειτα δὲ καὶ Ἀπωφίς ἐν καὶ ἐξή-
 81 κοντα καὶ Ἰαννὰς πεντήκοντα καὶ μῆνα ἓνα. ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ Ἀσσις 15
 ἑννέα καὶ τεσσαράκοντα καὶ μῆνας δύο. καὶ οὗτοι μὲν ἐξ ἐν αὐτοῖς
 ἐγενήθησαν πρῶτοι ἄρχοντες ποθοῦντες ἀεὶ καὶ μᾶλλον τῆς Αἰ-
 82 γύπτου ἐξῆραι τὴν ὄλξαν. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ σύμπαν αὐτῶν ἔθνος
 Ὑκωῶς, τοῦτο δὲ ἔστιν βασιλεῖς ποιμένες· τὸ γὰρ υκ καὶ ἱερὰν

LLatEusebius chron. I p. 151 Schöne, praep. evang. X 13, 3.

1 καταλείπων ed. pr. 3 Ἀσσυρίων — ἐφοδόν] *quoniam assyrii aliquando plus ualentes erant desideraturi regnum eius inuadere* Lat ποτὲ] τότε Perizonius illo tempore Eus. Arm., qui haec parum accurate uertit ἐπιθυμία] Bekker ἐπιθυμίαν L αὐτοῦ] ex Lat αὐτῆς L 4 ἐφόδον Perizonius νομῷ τῷ Σεθροῦτῃ] Bernard ex Africano et schol. Platon. *per legem Methra-jitem* Eus. Arm. ^{μ, ν}νόμῳ τῷ σαῖτῃ L *nomotosuali* Lat 6 Αὔραριν] *euaris* Lat 7 ἐνοικίσας] ed. pr. ἐνοικήσας L *collocans* Lat 8 πρὸς φυλακὴν ed. pr. *ad custodiam* Eus. Arm. 9 ἔνθα δὲ] Lat ἐνθάδε L ἤρχετο non satis intellego 11 ἑννεακαίδεκα] XV Eus 12 τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα] XLIII Eus τετταράκοντα ed. pr. 13 Βηών] *Banon* Euseb. Arm. *Bron* schol. Platon et Africanus, quod reponi iubet Gutschmid *apachas* Lat *Apakhnan* Eus Παχνὰν Africanus Ἀρχάας schol. Platon 14 Ἀπωφίς] *Aphosis* Eus. Arm. Ἀφοβίς African. Ἀφωφίς schol. Plat. 15 Ἰαννὰς] *samnas* Lat *Anan* Euseb. Arm., *iavias* ed. pr. Ἄννας uel Ἄνναν Gutschmid καὶ (ante Ἀσσις) om. Lat et Eus *ases* Lat *Aseth* Eus quod Iosephum dedisse putat Gutschmid 17 ποθοῦντες — 18 ὄλξαν] *qui semper regionem spoliationibus praedisque depopulabantur maxime quod Egyptiorum fere genus ac semen delere studebant* Eus. Arm. *debellantes semper et maxime aegypti radicem amputare cupientes* Lat, unde πολεμοῦντες ἀεὶ καὶ ποθοῦντες μᾶλλον — ὄλξαν Big. et Hafn. apud Hudson ποθοῦντες] ed. pr. πορθοῦντες L 18 ἐκαλεῖτο] incip. Euseb. praep. *σύμπαν αὐτῶν*] EusLat, om. L 19 Ὑκωῶς] *sesos* Lat Ὑκωνσῶς (*Hikkusin* Arm.) Euseb. recte, ut indicat Gutschmid; nam ἕκου pluralem esse Aegyptiorum *ux*] *se* Lat

γλωσσαν βασιλέα σημαίνει, τὸ δὲ σὼς ποιμήν ἐστι καὶ ποιμένες
κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, καὶ οὕτως συντιθέμενον γίνεται Ὑκσὼς.
τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτοὺς Ἄραβας εἶναι. [ἐν δ' ἄλλῳ ἀντιγράφῳ 83
οὐ βασιλεῖς σημαίνεσθαι διὰ τῆς ὕκ προσηγορίας, ἀλλὰ τοῦναντίον
5 αἰχμαλώτους δηλοῦσθαι ποιμένας· τὸ γὰρ ὕκ πάλιν Αἰγυπτιστὶ καὶ
τὸ ἄκ δασυνόμενον αἰχμαλώτους ῥητῶς μηνύει. καὶ τοῦτο μᾶλλον
πιθανώτερόν μοι φαίνεται καὶ παλαιᾶς ἱστορίας ἐχόμενον.] τοῦ- 84
τους τοὺς προκατωνομασμένους βασιλέας καὶ τοὺς τῶν ποιμένων
καλουμένων καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομένους κρατῆσαι τῆς Αἰγύπτου
10 φησὶν ἔτι πρὸς τοῖς πεντακοσίοις ἑνδεκα. μετὰ ταῦτα δὲ τῶν ἐκ 85
τῆς Θηβαΐδος καὶ τῆς ἄλλης Αἰγύπτου βασιλέων γενέσθαι φησὶν
ἐπὶ τοὺς ποιμένας ἐπανάστασιν καὶ πόλεμον συρραγῆναι μέγαν
καὶ πολυχρόνιον. ἐπὶ δὲ βασιλέως, ὃ ὄνομα εἶναι Μισφραγμού- 86
θωσις, ἡττωμένους φησὶ τοὺς ποιμένας ἐκ μὲν τῆς ἄλλης Αἰγύπτου
15 πάσης ἐκπεσεῖν, κατακλεισθῆναι δ' εἰς τόπον ἀρουρῶν ἔχοντα μυ-
ρίων τὴν περιμέτρον· Αὔαριν ὄνομα τῷ τόπῳ. τοῦτόν φησιν ὁ 87
Μάνεθως ἅπαντα τείχει τε μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ περιβαλεῖν τοὺς
ποιμένας, ὅπως τὴν τε κτῆσιν ἅπασαν ἔχωσιν ἐν ὀχυρῷ καὶ τὴν
λείαν τὴν ἐαυτῶν. τὸν δὲ Μισφραγμουθώσεως υἱὸν Θούμμωσιν 88
20 ἐπιχειρῆσαι μὲν αὐτοὺς διὰ πολιορκίας ἐλεῖν κατὰ κράτος ὁπῶ
καὶ τεσσαράκοντα μυριάσι στρατοῦ προσεδρεύσαντα τοῖς τείχεσιν·
ἐπεὶ δὲ τὴν πολιορκίαν ἀπέγνω, ποιήσασθαι συμβάσεις, ἵνα τὴν

LLatEusebius chron. I p. 153 Schöne, praep. evang. X 13. 4.

1 σὼς] οὐσὼς (σός cod. G) Eus 2 οὕτω Euseb Ὑκονσὼς (*Hykunos*
Arm.) Euseb *ycsos* codd. meliores Lat *sesos* alii. 3 ἐν δὲ — 7 ἐχόμενον spuria
uid. facta ex § 91; cf. quae infra § 92 in margine adnotata sunt his similia
4 *comperi* post σημαίνεσθαι add. Lat ὕκ] τοῦ ὕκ L et Eusebii cod. G Ὑκονσ-
σὼς Eus. praep. *hyk* Eus. Arm. 5 αἰχμαλώτους] βασιλεῖς αἰχμαλώτους L
ποιμένας] οὐ ποιμένας L *neque pastores* Lat ὕκ] *yc* Lat Ὑκονσὼς
Eus. praep. *hyk* Eus. chron. πάλιν] LLat Eus. chron., om. Eus. praep.
6 *ac* Lat 7 τούτους] *hos ergo* Lat et Eus. Arm. τούτους δὲ (δὲ om. cod.
G) Eus. praep. 10 πρὸς τοῖς φ' α' Eus. praep. 11 ἄλλης] ἄνω Gut-
schmid 12 πόλεμον] πόλεμον αὐτοῖς LLat 13 ἐπὶ] Euseb. ἐπὶ L
Μισφραγμούθωσις] Eus. ἁλίσφραγμουθώσις L *alisfragmuthos* Lat *Misphragum-*
thosis Arm. hic et u. 19 14 ἡττημένους coni ἐξ αὐτοῦ (ὕπ' αὐτοῦ ed.
pr.) post ποιμένας add. L ἐκ] καὶ ἐκ Eus. praep. (praeter cod. G) 15 πάσης]
LLat Eus. chron., om. Eus. praep. δὲ Eus ἀρουρῶν — μυρίων] *ulnarum*
undecim milium Lat 16 Αὔαριν] *auarim* Lat Αὔαρις Eus. praep. *Aurajis*
Euseb. Arm. 17 Μάνεθων] LLat 18 ἔχυρῳ] apud Eus. traditum uid
19 Μισφραγμουθώσεως] ἁλίσφραγμουθώσεως L *alisfragmuthoseos* Lat Θούμ-
μωσιν] *thumposim* Lat Θμουθωσιν Euseb. praep. *Thmosim* Euseb. Arm., infra
94 Τέθμωσις 22 τῆς πολιορκίας L

- Αἴγυπτον ἐκλιπόντες ὅποι βούλονται πάντες ἀβλαβεῖς ἀπέλθωσι.
 89 τοὺς δὲ ἐπὶ ταῖς ὁμολογίαις πανοικησίᾳ μετὰ τῶν κτήσεων οὐκ
 ἐλάττους μυριάδων ὄντας εἴκοσι καὶ τεσσαρῶν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου
 90 τὴν ἔρημον εἰς Συρίαν διοδοικορῆσαι. φοβουμένους δὲ τὴν Ἀσσυ-
 ρίων δυναστείαν, τότε γὰρ ἐκείνους τῆς Ἀσίας κρατεῖν, ἐν τῇ νῦν 5
 Ἰουδαίᾳ καλουμένη πόλιν οἰκοδομησαμένους τοσαύταις μυριάσιν ἀν-
 91 θρώπων ἀρκέσουσαν Ἱεροσόλυμα ταύτην ὀνομάσαι. ἐν ἄλλῃ δέ τινι
 βίβλῳ τῶν Αἰγυπτιακῶν Μάνεθως τοῦτό φησιν τὸ ἔθνος τοὺς κα-
 λουμένους ποιμένας αἰχμαλώτους ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῶν βίβλοις γε-
 γράφθαι λέγων ὁρθῶς· καὶ γὰρ τοῖς ἀνωτάτω προγόνοις ἡμῶν τὸ 10
 ποιμαίνειν πατριον ἦν καὶ νομαδικὸν ἔχοντες τὸν βίον οὕτως ἑκα-
 92 λῶντο ποιμένες. αἰχμαλῶτοί τε πάλιν οὐκ ἀλόγως ὑπὸ τῶν Αἰγυ-
 πτίων ἀνεγράφησαν, ἐπειδὴ περὶ ὁ πρόγονος ἡμῶν Ἰώσηπος ἑαυτὸν
 ἔφη πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων αἰχμαλῶτον εἶναι, καὶ τοὺς
 ἀδελφοὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον ὕστερον μετεπέμψατο τοῦ βασιλέως 15
 ἐπιτρέψαντος. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν ἄλλοις ποιήσομαι τὴν
 ἐξέτασιν ἀκριβεστέραν.
 93 15. Νυνὶ δὲ τῆς ἀρχαιότητος ταύτης παρατίθεμαι τοὺς Αἰγυ-
 πτίους μάρτυρας. πάλιν οὖν τὰ τοῦ Μανέθω πῶς ἔχει πρὸς τὴν
 94 τῶν χρόνων τάξιν ὑπογράψω. φησὶ δὲ οὕτως· „μετὰ τὸ ἐξελθεῖν 20
 ἐξ Αἰγύπτου τὸν λαὸν τῶν ποιμένων εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ ἐκβαλὼν
 αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου βασιλεὺς Τέθμωσις ἐβασίλευσεν μετὰ ταῦτα
 ἔτη εἰκοσιπέντε καὶ μῆνας τέσσαρας καὶ ἐτελεύτησεν, καὶ παρέ-
 95 λαβεν τὴν ἀρχὴν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Χέβρων ἔτη δεκατρία. μεθ' ὃν Ἀμέ-
 νωφρις εἴκοσι καὶ μῆνας ἑπτὰ. τοῦ δὲ ἀδελφῆ Ἀμεσσῆς εἰκοσιέν 25
 καὶ μῆνας ἑννέα. τῆς δὲ Μήφρης δώδεκα καὶ μῆνας ἑννέα. τοῦ

Llat Theophilus ad Autol. III 20. Eusebius praep. euang. X 13. 8, chron. I p. 155, Schöne.

2 πανοικησίᾳ Euseb οὐχ* L 3 ἐλάσσους Eus εἰκοσιτεσσαρῶν
 Euseb 4 Συρίαν] Assyriam Euseb. Armen. διοδοικορῆσαι] ὁδοικορῆσαι L
 iter egisse Lat 7 ὀνομάσαι] ὀνόμασαν L uocasse Lat, fin. Euseb. praep.

8 Μάνεθως] μανεθῶν Llat τοῦτο] τὸ αὐτὸ Gutschmid τὸ] Bekker,
 om. L 13 Ἰώσηπος] i. marg. m. 1: ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ ἐνρῆθ οὕτως:
 κατήχθη προθεῖς παρὰ τῶν ἀδελφῶν εἰς αἴγυπτον πρὸς τὸν βασιλέα τῆς αἰ-
 γύπτου· καὶ πάλιν ὕστερον τοὺς αὐτοῦ ἀδελφοὺς μετεπέμψατο τοῦ βασιλέως
 ἐπιτρέψαντος: L 19 Μανεθῶνος L manethonis Lat 20 ὑπογράψω]
 describam Lat abbin excerpit Theophilus 22 Τέθμωσις] themusis Lat
 Sethmosis Euseb. Μωσῆς Theophili libri, unde Ἀμωσις fecit Bunsen, sed paullo
 infra Τέθμωσις apud Theophilum traditur 24 ὃν, o ex ω corr. L 25 εἴκοσι —
 Ἀμεσσῆς om. Lat Ἀμεσσῆς] Ἀμέσση Theoph. Amenses Euseb. Ἀμενις Africanus
 ap. Sync. p. 130 mifris Lat 26 καὶ μῆνας ἑννέα] om. Euseb. μῆνα α' Theoph.

- δὲ Μηφραμούθωσις εἰκοσιπέντε καὶ μῆνας δέκα. τοῦ δὲ Θωῶσις 96
 ἐννέα καὶ μῆνας ὀκτώ. τοῦ δ' Ἀμένωφις τριάκοντα καὶ μῆνας
 δέκα. τοῦ δὲ Ὠρος τριακονταεξ καὶ μῆνας πέντε. τοῦ δὲ Θυγάτηρ
 Ἀκεγχερῆς δώδεκα καὶ μῆνα ἓνα. τῆς δὲ Ράθωτις ἀδελφὸς ἐννέα.
 5 τοῦ δὲ Ἀκεγχήρης δώδεκα καὶ μῆνας πέντε. τοῦ δὲ Ἀκεγχήρης 97
 ἕτερος δώδεκα καὶ μῆνας τρεῖς. τοῦ δὲ Ἀρμαῖς τέσσαρα καὶ μῆνα
 ἓνα. τοῦ δὲ Ραμέσσης ἐν καὶ μῆνας τέσσαρας. τοῦ δὲ Ἀρμέσσης
 Μιαμοῦν ἐξηκονταεξ καὶ μῆνας δύο. τοῦ δὲ Ἀμένωφις δεκαεννέα
 καὶ μῆνας ἕξ. τοῦ δὲ Σέθως ὁ καὶ Ραμέσσης ἐπιπικὴν καὶ ναυτικὴν 98
 10 ἔχων δύναμιν τὸν μὲν ἀδελφὸν Ἀρμαῖν ἐπίτροπον τῆς Αἰγύπτου
 κατέστησεν καὶ πᾶσαν μὲν αὐτῷ τὴν ἄλλην βασιλικὴν περιέθηκεν
 ἐξουσίαν, μόνον δὲ ἐνετείλατο διάδημα μὴ φορεῖν μηδὲ τὴν βασι-
 λίδα μητέρα τε τῶν τέκνων ἀδικεῖν, ἀπέχεσθαι δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 βασιλικῶν παλλακίδων. αὐτὸς δὲ ἐπὶ Κύπρον καὶ Φοινίκην καὶ 99
 15 πάλιν Ἀσσυρίους τε καὶ Μήδους στρατεύσας ἅπαντας τοὺς μὲν
 δόρατι, τοὺς δὲ ἀμαχητὶ φόβῳ δὲ τῆς πολλῆς δυνάμεως ὑποχει-
 ρίους ἔλαβε καὶ μέγα φρονήσας ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις ἔτι καὶ Θαρσα-
 λεώτερον ἐπεπορεύετο τὰς πρὸς ἀνατολὰς πόλεις τε καὶ χώρας κατα-

LLat Theophilus ad Autol. III 20. Eusebius Arm. chron. I p. 157 Schöne.

1 Μηφραμούθωσις *miφrathusis* Lat *Μηφραμούθωσις* Theoph. *Mephra-th-muthoses* Euseb. *Μισφραμούθωσις* Africanus *εἰκοσιπέντε* καὶ Theoph.

δέκα] IX Euseb. Θωῶσις] *etmuisis* Lat *Τυθμώσης* Theoph. *Thmthosis* Euseb. *Τούθμωσις* African. 2 δ' Ἀμένωφις] *Ααμφενόφις* (h. e. δ' Ἀμφένωφις) Theoph.

3 τριακονταεξ] XXXVIII Euseb. πέντε] VII Euseb. τοῦ δὲ Θυγά-
 τηρ — 6 μῆνας τρεῖς] τοῦτον δὲ Θυγάτηρ ἔτη ι' μῆνας γ'. μετὰ δὲ ταύτην Με-
 χερῆς ἔτη ιβ' μῆνας γ' Theoph. 4 Ἀκεγχερῆς] *acencheres* Lat *Khenkheres*
 Euseb. Ἀχερρῆς African. Ράθωτις] *Athohvis* aut *Athohyis* Euseb. Ραθῶς
 African. 5 Ἀκεγχήρης] *acencherides* Lat *Khenkheres* Euseb. δώδεκα — 6 ἕτε-
 ρος om. Lat. Ἀκεγχήρης ἕτερος] *Alchenkheres* Euseb. 6 et 10 *armes* Lat
Armajis Euseb. 7 τοῦ δὲ Ραμέσσης — 8 μῆνας δύο] μετὰ δὲ τοῦτον μέσσης
 μιαμοῦ ἔτη ε' καὶ μετὰ τοῦτον ῥαμέσσης ἐνιαυτὸν μῆνας δ' καὶ μῆνας β'
 Theophili libri Ραμέσσης] *armesis* Lat *Rrameses* Euseb. ἐν καὶ — Ἀρμέσσης
 om. Euseb. ἄρμεσσης L *armesis* Lat. 8 *miamus* Lat. 9 τοῦ δὲ Σέθως — 11 κα-
 τέστησεν] i. marg. m. 1 ἐνέβη ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ οὕτως : μεθ' ὃν σέθωσις
 καὶ ῥαμέσσης δύο ἀδελφοί· ὁ μὲν ναυτικὴν ἔχων δύναμιν· τοὺς καταθάλατταν
 ἀπαυτῶντας καὶ διαχειρωμένους ἐπολιόρχει· μετουπολὺν δὲ καὶ τὸν ῥαμέσσην
 ἀνελών. ἄρμαῖν ἄλλον αὐτοῦ ἀδελφὸν ἐπίτροπον τῆς αἰγύπτου καταστήσαι L;
 cf. Herodot II 102. Σέθως ὁ καὶ Ραμέσσης] ex Euseb. Böckh Manetho p. 301
Sethos qui et Rrameses Eus. Θοῖσσης καὶ Ραμέσσης ἔτη ι' Theoph. σέθωσις καὶ
 ῥαμέσσης L *sedthosis* Lat; Σέθως vocatur infra § 231 et inde apud Theophilum
 itidemque apud Africanum (Sync. p. 134) 10 τὸν] οὗτος τὸν ed. pr. Ἀρμαῖν]
 armen Lat Ἑρμαῖος et Ἑρμαῖς infra § 231

- 100 στρεφόμενος. χρόνον τε ἱκανοῦ γεγονότος Ἀρμαῖς ὁ καταλειφθεὶς
ἐν Αἰγύπτῳ πάντα τᾶμπαλιν οἷς ἀδελφὸς παρήγει μὴ ποιεῖν ἀδεῶς
ἔπραττεν· καὶ γὰρ τὴν βασιλίδα βιαίως ἔσχεν καὶ ταῖς ἄλλαις παλ-
λακίσιν ἀφειδῶς διετέλει χρώμενος, πειθόμενος δὲ ὑπὲρ τῶν φίλων
101 διάδημα ἐφόρει καὶ ἀντήρει τῷ ἀδελφῷ. ὁ δὲ τεταγμένος ἐπὶ τῶν 5
ιερέων τῆς Αἰγύπτου γράψας βιβλίον ἔπεμψε τῷ Σέθῳσι δηλῶν
αὐτῷ πάντα καὶ ὅτι ἀντήρην ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀρμαῖς. παραζηῖμα
οὖν ὑπέστρεψεν εἰς Πηλούσιον καὶ ἐκράτησεν τῆς ἰδίας βασιλείας.
102 ἡ δὲ χώρα ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος Αἴγυπτος· λέγει γάρ,
ὅτι ὁ μὲν Σέθως ἐκαλεῖτο Αἴγυπτος, Ἀρμαῖς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ 10
Δαναός.
- 103 16. Ταῦτα μὲν ὁ Μάνεθως. δῆλον δὲ ἐστὶν ἐκ τῶν εἰρημέ-
ρων ἐτῶν τοῦ χρόνου συλλογισθέντος, ὅτι οἱ καλούμενοι ποιμένες
ἡμέτεροι δὲ πρόγονοι τρισὶ καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριακοσίοις πρόσθεν 15
ἔτεσιν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀπαλλαγέντες τὴν χώραν ταύτην ἐπώκησαν
ἢ Δαναὸν εἰς Ἄργος ἀφικέσθαι· καίτοι τοῦτον ἀρχαιότατον Ἀργεῖοι
104 νομίζουσι. δύο τοίνυν ὁ Μάνεθως ἡμῖν τὰ μέγιστα μεμαρτύρηκεν
ἐκ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις γραμμάτων, πρῶτον μὲν τὴν ἐτέρωθεν
ἄφιξιν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα δὲ τὴν ἐκεῖθεν ἀπαλλαγὴν οὕτως ἀρ-
χαίαν τοῖς χρόνοις, ὥς ἐγγὺς πον προτερεῖν αὐτὴν τῶν Ἰλιακῶν 20
105 ἔτεσι χιλίοις. ὑπὲρ ὧν δ' ὁ Μάνεθως οὐκ ἐκ τῶν παρ' Αἰγυπ-
τίοις γραμμάτων, ἀλλ' ὥς αὐτὸς ὠμολόγηκεν ἐκ τῶν ἀδεσπότως
μυθολογουμένων προστέθεικεν, ὕστερον ἐξελέγξω κατὰ μέρος ἀπο-
δεικνὺς τὴν ἀπίθανον αὐτοῦ ψευδολογίαν.
- 106 17. Βούλομαι τοίνυν ἀπὸ τούτων ἤδη μετελθεῖν ἐπὶ τὰ παρὰ 25

LLat Theophilus ad Autol. III 20 sq., Eusebius chron. Arm. I pp. 157, 113
Schöne, praep. euang. X 13. 11; Cramer anecdota Par. II p. 184.

1 τε] *autem* Eus. chron. *armes* Lat *Armajis* Euseb., item 7 et 10
2 τοῦμπαλιν ed. pr. ὁ ἀδελφὸς Bekker ἀδελφὸς Gutschmid 4 δέ] *que*
Lat et Eus. chron., unde *te* coni. 6 ιερῶν] *sacra* Lat *fana* Euseb. ιερῶν
Hudson σέθῳσι L *sedhosi* Lat *ad Sethosim* Eus. chron. Σέθῳ coni.
7 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ] *ei suus frater* Lat *frater ipsius contra eum* Euseb. αὐτοῦ]
αὐτῷ coni. 9 λέγει] *λόγος* uel *λέγεται* Gutschmid 10 Σέθως] *σέθωσις*
ed. pr. 12 incip. Euseb. praep. *μανεθῶν* LLat δ' Euseb 14 δέ] Eus.,
om. LLat *τρισὶ — τριακοσίοις*] *τριακοσίων δεκατριῶν* Theoph. 16 ἀρχαιό-
τατον] *antiquiorem* Eus. chron. 17 *μανεθῶν* LLat 18 παρ'] *παρὰ τοῖς*
Eus 19 ἀρχαίαν] Lat Eus *ἀρχαίον* L 20 *πον προτερεῖν*] Lat Euseb. τοῦ
πρότερον L *πον προτέρα* ed. pr. 21 *χιλίοις*] *χ'* Unger Chronol. des Manetho
p. 172 *χιλίοις* fin. Eus. praep. et Theophil. *μανεθῶν* LLat 22 *γραμμά-
των*] ed. pr. *πραγμαμάτων* L *litteris* Lat *libris* Euseb 23 *ἐξελέγξω* fin. Eus.
chron. 25 incip. Euseb. chron. p. 113, Cramer anecd. ἥδη] Eus. *ἔτι* L
rursus Lat

τοῖς Φοίνιξιν ἀναγεγραμμένα περὶ τοῦ γένους ἡμῶν καὶ τὰς ἐξ ἐκεί-
νων μαρτυρίας παρασχεῖν. ἔστι τοίνυν παρὰ Τυρίοις ἀπὸ παμπόλ- 107
λων ἑτῶν γράμματα δημοσίᾳ γεγραμμένα καὶ πεφυλαγμένα λίαν ἐπι-
μελῶς περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων καὶ πρὸς ἀλλήλους πρα-
5 χθέντων μνήμης ἀξίων. ἐν οἷς γέγραπται, ὅτι ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις 108
ᾠκοδομήθη ναὸς ὑπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως ἔτεσι θάττον ἑκατὸν
τεσσαρακοντατρισὶν καὶ μυσὶν ὅκτω τοῦ κτίσαι Τυρίους Καρχη-
δόνα. ἀνεγράφη δὲ παρ' ἐκείνοις οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ ναοῦ κατα- 109
σκευῇ τοῦ παρ' ἡμῖν. Εἰρωμος γὰρ ὁ τῶν Τυρίων βασιλεὺς φίλος
10 ἦν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Σολομῶνος πατρικὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν
διαδεδεγμένος. οὗτος οὖν συμφιλοτιμούμενος εἰς τὴν τοῦ κατα- 110
σκευάσματος τῷ Σολομῶνι λαμπρότητα χρυσίου μὲν εἴκοσι καὶ ἑκα-
τὸν ἔδωκε τάλαντα, τεμῶν δὲ καλλίστην ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ κα-
λεῖται Αἰβανος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν. ἀντεδωρήσατο δὲ αὐτῷ
15 ὁ Σολομὼν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ δὴ καὶ χώραν τῆς Γαλιλαίας ἐν 111
τῇ Χαβουλῶν λεγομένη. μάλιστα δὲ αὐτοὺς εἰς φιλίαν ἢ τῆς σο-
φίας συνῆγεν ἐπιθυμία· προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀνταπέστελλον

LLat Theophilus ad Autol. III 22, Eusebius chron. I p. 113 Schöne. Cramer anecdota Par. II 184. Syncellus I p. 343 Bonn.

1 ἐξ] ἐπ' Eusebii exc. graeca 2 ἔστι incip. Syncellus ἀπὸ παμπόλλων] πολλῶν LLat 3 δημοσίᾳ] Sync. δημόσια L et Eus. exc. graeca regia Eus. Arm. γεγραμμένα] καὶ γραφέντα Eus. exc. gr. γραφέντα Sync. 4 περὶ — 5 ἀξίων om. Sync. πρὸς ἀλλήλους] LLat παρ' ἄλλοις Eus. πρὸς ἄλλους Gutschmid recte ut uid. 5 οἷς] τούτοις LLat ὁ] Eus., om. L 6 ἀπὸ Eus. exc. gr. Σολομῶνος Sync. σολομῶντος L ἑκατὸν τεσσαρακοντατριῶν L ρμ' καὶ τρισὶν Eus. exc. gr. ρμγ' Sync.; eundem numerum tradit Eus. praep. euang. X 13. 13, sed ἔτεσιν ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρσιν μυσὶν ὅκτω Theoph. 7 Καρχηδόνα] Euseb. χαλκηδόνα L carthaginem charcedona Lat 8 ἐκείνοις] αὐτοῖς Eus. exc. gr. ἐκείνου Sync. οὐκ ἀλόγως] Eus., om. LLat ἢ — 9 ἡμῖν om. Eus. exc. gr. 9 Εἰρωμος] Σίρωμος Sync. 10 Σολομῶνος Sync. φιλίαν πρὸς αὐτὸν tr. Eus. gr. 11 διαδεγμένος Sync. οὗτος] Euseb. ἀντὸς L is Lat 12 χρυσοῦ Eus. exc. gr. 13 τεμῶν — ὕλην] καὶ ὕλην δὲ καλλίστην τεμῶν Eus. exc. gr., fort. recte 14 εἰς — ἀπέστειλεν] ad cameram destinavit Lat εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἀπέστειλε τοῦ ὀρόφου Eus. exc. gr. ad tecta aedificii mittens Eus. Arm. 15 ὁ om. Eus. exc. gr. καὶ δὴ καὶ] coni καὶ γῇ κατὰ L καὶ δῆτα (διττὰ Sync.) καὶ Eus. χώραν] locus aliquos Eus. Arm. χώρα Gutschmid ἐν — 16 λεγομένη] ἔδωκεν τὴν Χαβουλῶν λεγομένην coni 16 Χαβουλῶν] Bochart ζαβουλῶν LLat Χαβωλῶ Euseb. exc. Χαβόλω Sync. Khabula Euseb. arm. χαβωλῶν et χαβωλῶν libri Antiq. VIII 142 uit. 211 cf. bell. Iud. II 18. 9, III 3. 1 post λεγομένη add. ἐπιδέδωκε Eus. exc. gr. ὁ' Eus. ἡ] Euseb., om. L 17 συνῆγαγεν Sync. ἀνταπέστελλον] Euseb. exc. ἀντεπέστελλον L ἀντέστελλον Sync.

- λύειν κελεύοντες, καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομὼν καὶ τὰλλα
 σοφώτερος. σωζονται δὲ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς Τυρίοις πολλὰ τῶν
 112 ἐπιστολῶν, ὧς ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἔγραψαν. ὅτι δ' οὐ λόγος
 ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ συγκείμενος ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυρίοις γραμ-
 μάτων, παραθήσομαι μάρτυρα Διον ἄνδρα περὶ τὴν Φοινικικὴν 5
 ἱστορίαν ἀκριβῆ γεγενῆσθαι πεπιστευμένον. οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς
 113 περὶ Φοινίκων ἱστορίαις γράφει τὸν τρόπον τοῦτον· „Ἀβιβάλου
 τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εἰρωμος ἐβασίλευσεν. οὗτος τὰ πρὸς
 ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως προσέχωσεν καὶ μείζον τὸ ἄστυ ἐποίη-
 σεν καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τὸ ἱερόν καθ' ἑαυτὸ ὃν ἐν νήσῳ χώσας 10
 τὸν μεταξὺ τόπον συνῆψε τῇ πόλει καὶ χρυσοῖς ἀναθήμασιν ἐκό-
 σμησεν, ἀναβάς δὲ εἰς τὸν Αἶβανον ὑλοτόμησεν πρὸς τὴν τῶν
 114 ἱερῶν κατασκευήν. τὸν δὲ τυραννοῦντα Ἱεροσολύμων Σολομῶνα
 πέμψαι φασὶ πρὸς τὸν Εἰρωμον αἰνίγματα καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν
 ἀξιοῦν, τὸν δὲ μὴ δυνηθέντα διακρίναι τῷ λύσαντι χρήματα ἀπο- 15
 115 τίνειν. ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Εἰρωμον καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι τὰ
 αἰνίγματα πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐκτιζήμιον ἀναλώσαι. εἶτα
 δὲ Ἀβδήμονον τινὰ Τύριον ἄνδρα τὰ τε προτεθέντα λύσαι καὶ
 αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἃ μὴ λύσαντα τὸν Σολομῶνα πολλὰ τῷ Εἰ-
 ρώμῳ προσσποτίσαι χρήματα.“ Δίος μὲν οὕτω περὶ τῶν προειρη- 20
 μένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν.

LLat Theophilus ad Autol. III 22. Eusebius chron. I p. 115, Schöne. Cramer anecd. Par. II 185. Syncellus p. 343 Bonn. Antiq. Iud. VIII 147 sq.

1 ἦν ἐν τούτοις tr. Eus. exc. gr. ὧν post Σολομῶν addendum τὰ
 ἄλλα Eus. 2 σωίζονται L νῦν] δεῦρο Eus τοῖς om. Eus. exc. gr.

3 ἀλλήλους] Τυρίους Eus. exc. gr. ἔγραφον Sync. δὲ Eus 4 ὑπ'
 μοῦσυγ

ἐμοῦ συγκείμενος] ὑπ' ἐκείμενος L τῶν παρὰ τοῖς] τὸν ἐν Eus. exc. gr.
 τοῖς s. L 5 Διον] δεξιὸν Eus. *dionem* Lat Φοινικικὴν] Sync. φοι-
 νικὴν Llat et Eus. exc. gr. 6 Διον (Νωνα Sync.) post πεπιστευμένον add.

Eus. 7 Dii uerba etiam Antiq. VIII 147 sqq. extant 8 ὁ om. Eus
 Σίρωμος Sync. 9 ἐποίησε] Euseb. Antiq. *πεποίηκεν* L 10 ὃν ἐν νήσῳ

om. Antiq. νήσῳ] L Eus. Arm. ἴσῳ Eus. exc. graec. Sync. et ut uid. Lat
 ἐγχώσας Antiq. 13 ἱερῶν] Eus. Antiq. *ναῶν* L 14 φασὶ πέμψαι

tr. Eus. exc. gr. τὸν om. Antiq. *εἰρωμον* L¹ Ἱρωμον Eus. exc. gr. Σίρω-
 μον Sync. 15 λύσαν post ἀξιοῦν add. Lat Eus. exc. gr., ante παρ' u. 14

Antiq. codd. ROLat ἀποτινύειν Eus. exc. gr. ἀποτείνειν Sync. 16 Ἱρωμον
 Eus. exc. gr. Σίρωμον Sync. καὶ om. Lat ut uid. 18 δὲ] Eus. exc. gr.

Ant. δὲ L δὲ Sync., om. Lat *abdemonum* Lat Ἀβδήμονον (Ἀβδέμωνον exc.
 gr.) Euseb. Ἀβδήμονα Antiq. Τύριον ἄνδρα] *uirum sagacem* Eus. Arm. τε]

Euseb., om. L Antiq. et ut uid. Lat 19 ἄλλα] ἅμα Euseb. exc. gr. *simul*
alia Euseb. Arm. Ἱρώμῳ Eus. exc. gr. Σιρώμῳ Sync. 20 Δίον Sync. Lat

μὲν] *igitur* Lat μὲν οὖν Eus. exc. gr. οὕτως Sync.

18. Ἀλλὰ πρὸς τούτῳ παραθήσομαι καὶ Μένανδρον τὸν Ἐφέ- 116
 σιον. γέγραφεν δὲ οὗτος τὰς ἐφ' ἑκάστου τῶν βασιλείων πρά-
 ξεις τὰς παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ βαρβάροις γενομένας ἐκ τῶν παρ'
 ἑκάστοις ἐπιχωρίων γραμμάτων σπουδάσας τὴν ἱστορίαν μαθεῖν.
 5 γράφων τοίνυν περὶ τῶν ἐν Τύρῳ βεβασιλευκότων ἔπειτα γενό- 117
 μενος κατὰ τὸν Εἰρωμον ταῦτά φησι· „τελευτήσαντος δὲ Ἀβιβά-
 λου διεδέξατο τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ὁ υἱὸς Εἰρωμος, ὃς βιώσας
 ἔτη γγ' ἐβασίλευσεν ἔτη λδ'. οὗτος ἔχωσε τὸν Εὐρύχωρον τὸν 118
 τε χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνέθηκεν, ἐπὶ τε ὕλῃν
 10 ξύλων ἀπελθὼν ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ λεγομένου Λιβάνου ὄρους κέδρινα 119
 ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας, καθελὼν τε τὰ ἀρχαῖα ἱερὰ καὶ
 ναοὺς ὠκοδόμησεν τό τε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς Ἀστάρτης, πρῶ-
 τόν τε τοῦ Ἡρακλέους ἔγερσιν ἐποιήσατο ἐν τῷ Περιτίῳ μηνί, τοῖς
 15 ἱπποτάξας ἐαντῷ πάλιν ἀνέστρεψεν. ἐπὶ τούτου ἦν Ἀβδήμονος 120

LLat Theophilus ad Autol. III 22. Eusebius chron. I p. 117 Schöne. Cramer anecd. Par. II 185, Syncellus p. 344 Bonn. Antiq. Iud. VIII 144 sq.

1 τοῦτο Sync. παραθήσομεν Sync. καὶ] LatEus, om. L 2 δ' Eus
 3 τὰς] Eus, om. L γεγενημένας Eus. exc. gr. ἐκ τῶν — 6 φησι breuiat
 Sync. ἑκάστοις] Eus. Lat ἐκείνοις L 4 γραμμάτων] πραγμάτων Eus.
 exc. gr. 5 τοίνυν] Eus. exc. gr. δὲ L enim Lat ἐν Τύρῳ βεβασιλευ-
 κότων] Eus. exc. gr. βεβασιλευκότων ἐν τύρῳ L 6 Ἴρωμον Eus. exc. gr.
 abhinc excerpſit modo breuius modo uberius Theophilus Menandri uerba
 extant etiam Antiq. VIII 144sq. δὲ om. Eus. exc. gr. Ἀβιβάλου Theoph.
 7 αὐτοῦ ὁ υἱὸς] ὁ υἱὸς αὐτοῦ L Sync. αὐτοῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Eus. exc. gr.
 παρ' αὐτοῦ υἱὸς Antiq. Ἴρωμος Eus. exc. gr. Σίρωμος Sync. Ἴερωμος Theoph.,
 cf. Ant. Iud. VII 66 ὃς om. L et ut uid. Lat γγ' — 8 ἔτη om. LLat
 8 ἔτη om. Antiq. τριάκοντα τέσσαρα L τὸ Εὐρύχωρον Antiq. 9 τὸν
 om. Sync. ἐπὶ τε] Eus. et ad Lat ἔπειτα L ἔτι τε Antiq. 10 ἀπὸ τοῦ
 ὄρους τοῦ λεγομένου Λιβάνου Antiq. λεγομένου om. Sync. ὄρους λι-
 βάνου tr. L κέδρινα ξύλα om. Antiq. 11 καθελὼν — 15 ἀνέστρεψεν om.
 Sync. καὶ ναοὺς — 13 ἐποιήσατο] fanum aedificauit herculis fecit erectionem
 (erectionem ed. Bas.) Lat καὶ ναοὺς] ναὸν Eus. καὶ ναὸν Antiq. καινὰ conſi.
 12 τό τε] τὸν τε Eus., om. Antiq. Ἀστάρτης] Eus. Ant. ἀστάρτης
 τέμενος ἀνίγεινσεν L πρῶτον (πρῶτός Antiq.) τε τοῦ Ἡρακλέους ἔγερσιν]
 Eus. Antiq. καὶ τὸ μὲν τοῦ Ἡρακλέους πρῶτον L; Lat cum Euseb. et Ant.
 consentit, nisi quod καὶ τῆς — Ἡρακλέους omisit 13 εἴτα τὸ τῆς ἀστάρτης
 post μηνί add. L τοῖς τε Ἱπυκαίοις] Gutschmid ὁπότε τιττοῖς L (castra)que
 (mouit) aduersus titiceos Lat τοῖς τε Τιτταίοις (Titios Arm.) Euseb. τοῖς τε
 Ἱπυκαίοις Antiq. ὁπότε Τιτταίοις Lowthius 14 ἐπεστράτευσεν L τὸν φόρον
 Eus. οὗς om. Antiq. 15 πάλιν ἐαντῷ tr. L ἀνέστρεψεν Eus. exc. gr.
 τούτου] Sync. Ant. τούτων L τούτοις Eus. exc. gr. ἦν] Eus. et Ant. δέ τις
 ἦν L Ἀβδήμονος] L Sync. abdemonus Lat Ἀβδόμημος Eus. exc. gr. Abde-
 moni (genet.) Euseb. Arm. Ἀβδήμονος Antiq.

- παῖς νεώτερος, ὃς ἀεὶ ἐνίκα τὰ προβλήματα, ἃ ἐπέταττε Σολο-
 121 μῶν ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεὺς.“ ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τού-
 του τοῦ βασιλέως ἄχρι Καρχηδόνης κτίσεως οὕτως· τελευτήσαντος
 Εἰρώμου διεδέξατο τὴν βασιλείαν Βαλβάζερος υἱός, ὃς βιώσας ἔτη
 122 μγ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ'. μετὰ τοῦτον Ἀβδάσταρτος υἱὸς βιώσας 5
 ἔτη λθ' ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. τοῦτον οἱ τῆς τροφῆς αὐτοῦ υἱοὶ
 τέσσαρες ἐπιβουλεύσαντες ἀπώλεσαν, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευ-
 σεν Μεθονάσταρτος ὁ Λεαστάρτου, ὃς βιώσας ἔτη νδ' ἐβασί-
 123 λευσεν ἔτη ιβ'. μετὰ τοῦτον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσθάρνυμος βιώσας
 ἔτη νη' ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. οὗτος ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ 10
 Φέλλητος, ὃς λαβὼν τὴν βασιλείαν ἤρξεν μῆνας η' βιώσας ἔτη ν'.
 τοῦτον ἀνείλεν Εἰθώβαλος ὁ τῆς Ἀστιάτης ἱερεὺς, ὃς βιώσας ἔτη
 124 μη' ἐβασίλευσεν ἔτη λβ'. τοῦτον διεδέξατο Βαλέζωρος υἱός, ὃς

LLat Theophilus ad Autol. III 22. Eusebius chron. I p. 117 Schöne, Cramer Anecd. Paris. II 186. Syncellus p. 345.

1 ἀεὶ om. L τὰ] λῶν τὰ Eus. exc. gr. ἐπέτασσε L Sync. σαλο-
 μῶν L 2 ὁ] οὗτος ὁ Eus. exc. gr. *Erusalemitarum* Eus. Arm. 3 ἄχρι
 ἄχρι τῆς L *abbinc breuiat* Sync. 4 Ἱρώμου Eus. exc. gr. Βαλβάζ-
 ερος] *balbazerus* Lat βαλεάζερος L Βαλβάζερος Eus. Arm. et Sync. Βααλζά-
 βερ Eus. exc. gr. Βάζωρος Theophil. ὁ υἱὸς L 5 τεσσαρακονταετία L
 ιζ'] Eus. Arm. Sync. ζ' Eus. exc. gr. ἐπτά L VII Lat Ἀβδάσταρτος — 7 ἐβα-
 σίλευσεν om. Theophil. ἀβδάστρατος L fort. recte *abdatratus* Lat υἱὸς] υἱὸς
 ὃς Eus. exc. gr. Sync. ὁ αὐτοῦ υἱὸς L *filius* Lat *eiusdem filius qui* Eus. Arm.
 6 λθ'] εἰκοσιεννέα L XX Lat θ'] ἐννέα L υἱοὶ τέσσαρες] δ' υἱοὶ Eus. exc. gr.
 τρεῖς παῖδες Sync. 7 πρεσβύτατος coni. ἐβασίλευσεν] Lat Eus. ἐβασίλευσεν
 ἔτη δεκαδύο L 8 Μεθονάσταρτος] *metusastartus* Lat μεθ' οὗς ἄσταρτος
 L Μεθονάσταρτος Theophil. μεθ' ὃν ἄσταρτος Eus. ὁ Λεαστάρτου] *leastrati*
 Lat ὁ δελιαστάρτου L Ἐλεαστάρτου (Ἐλεστάρτος exc. gr.) Eus. νδ'] πεντη-
 κονταεσσαρά L XLIII Lat 9 ἔτη om. Eus. δώδεκα L ὁ — Ἀσθάρνυμος]
 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσθάρνυμος L *frater eius astirinus* Lat Ἀσθάρνυμος ὁ ἀδελφὸς
 αὐτοῦ ὃς Eus. exc. gr. et ut uid. Sync. *frater eiusdem Astharinus, qui* Eus. Arm.
 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσθάρνυμος Theoph. 10. νη'] Eus. Theophil. τέσσαρα καὶ πεν-
 τήκοντα L LIII Lat ἔτη om. Eus. exc. gr. ἐννέα L 11 Φέλλητος] *pellete*
 Lat *Phelile* Eus. Arm. Ἑλλης (nominat.) Theoph. η'] ὅττω L ιη' Eus. exc. gr.
 ν'] πεντήκοντα L X Eus. Arm. 12 Εἰθώβαλος] Ἰθώβαλος Eus. exc. gr. Εἰθώ-
 βαλος Sync. *Itholbalus* Eus. Arm. Ἰουθώβαλος Theoph. Ἀστάρτου Eus. exc.
 gr. *Astariarum* Lat ἱερεὺς] βασιλεὺς Eus. ὃς — 13 λβ'] Eus. exc. gr. et Sync.
qui regnavit annos XXXII uixitque annos XLIII Eus. Arm. ὃς βιώσας ἔτη μ'
 ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ' Theoph. *qui cum uixisset annis XLVIII regnavit annis*
 XXXII Lat ὃς βασιλεύσας ἔτη τριακονταδύο ἐβίωσεν ἔτη ἐξηκονταοκτώ L
 13 Βαλέζωρος] Eus. Arm. Βαλίζωρος Eus. exc. gr. Βαλέζερος Sync. βαδέζωρος
 L *badezorus* Lat Βαλέζωρος υἱὸς] ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βάζωρος Theoph. ὁ υἱὸς
 Eus. exc. gr.

- βιώσας ἔτη με' ἐβασίλευσεν ἔτη ξξ. τούτου διάδοχος γέγονε Μέτ- (125)
τηνος υἱός, ὃς βιώσας ἔτη λβ' ἐβασίλευσεν ἔτη κθ'. τούτου διά-
δοχος γέγονεν Πυγμαλίων, ὃς βιώσας ἔτη νη' ἐβασίλευσεν ἔτη μζ'.
ἐν δὲ τῷ ἐπ' αὐτοῦ ἐβδόμῳ ἔτει ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ φρυγούσα ἐν τῇ
5 Λιβύῃ πόλιν ὠκοδόμησεν Καρχηδόνα. συνάγεται πᾶς ὁ χρόνος ἀπὸ 126
τῆς Εἰρώμον βασιλείας μέχρι Καρχηδόνας κτίσεως ἔτη ρνε' μῆνες η'.
ἐπεὶ δὲ δωδεκάτις ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ὠκο-
δομήθη ναός, γέγονεν ἀπὸ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ ναοῦ μέχρι Καρ-
χηδόνας κτίσεως ἔτη ρμγ' μῆνες η'. τῆς μὲν οὖν παρὰ Φοινίκων 127
μαρτυρίας τί δεῖ προσθεῖναι πλέον; βλέπεται γὰρ τάλληθες ἰσχυρῶς
ὡμολογημένον καὶ πολὺν δήπου προάγειν τῆς τοῦ νεῶ κατασκευῆς
τὴν τῶν προγόνων ἡμῶν εἰς τὴν χώραν ἀφίξιν· ὅτε γὰρ αὐτὴν πᾶσαν
πολέμῳ παρέλαβον, τότε τὸν νεῶν κατεσκεύασαν. καὶ ταῦτα σαφῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ὑπ' ἐμοῦ δεδήλωται διὰ τῆς ἀρχαιολογίας.
15 19. Λέξω δὲ νῦν ἤδη τὰ παρὰ Χαλδαίοις ἀναγεγραμμένα καὶ 128

LLat Theophilus ad Autol. III 22. Eusebius chron. I pp. 117, 43 Schöne, Cramer Anecd. Paris. II 186. Syncellus p. 345.

1 τεσσαρακονταπέντε L ἔτη om. Eus. exc. gr., ξξ] η' (ιγ' exc. gr.) Eus. ζ' Theoph. Μέττηνος] Theoph. mettinus Lat Μέττηνος Eus. Arm. exc. gr. Μέτι- nos Sync. μάττηνος L, unde errore librarii μάττηνος ed. pr. 2 ὁ υἱός L τρια- κονταθύο L ἔτη om. Eus. exc. gr. κθ'] Theoph. Eus. Arm. κε' Eus. exc. Sync. ἐννέα L VIII Lat 3 γέγονεν om. Eus. exc. gr. Πυγμαλίων] pygmalion Lat φυσμαλλων L Physmanon Eus. Arm. Μυγδαλίων Φυσμαλίονος Eus. exc. gr. Μυγ- δαλίων Φυσμαλίων Sync. ἐν Πυγμαλίων Φυγμαλλων (Φυγμαλιονι cod. Ven.) Theo- phil. φρυγαλίων ed. pr. ὃς βιώσας] βιώσας L βιώσας δ' ed pr. ὃς βιώσας — μζ'] qui annos egit in sua uita L sex, ex quibus XL tenuit principatum Lat νη'] νς' L ἔτη om. Eus. exc. gr. μζ'] ζ' Theoph. 4 ἐν — ἔτει] ἐν δὲ τῷ ἔτει αὐ- τοῦ ἐβδόμῳ, ἐπεὶ Gutschmid ἐπ' αὐτῷ Eus. exc. gr. φρυγούσα] dido Lat ἐν τῇ Λιβύῃ] in Libaeorum terram Eus. Arm. εἰς Λιβύην Theoph. 5 συνάγεται] colligitur ergo Lat συνάγεται δὲ Eus. exc. gr. συνάγεται οὖν Theoph. συνάγεται δὴ ed. pr. ἀπὸ] ἐκ Eus. exc. gr. 6 Ἱρώμον Eus. exc. gr. Σιρώμον Sync. Ἱερώ- μον Theophil. μέχρι] Eus. exc. gr. Theoph. ἄχρι L η'] ιη' Eus. exc. gr. 7 αὐτοῦ] Lat Eus. εἰρώμον L Ἱερώμον Theoph. ὁ om. L et ut uid. Lat 8 ναός] Eus. ὁ ναός L et ut uid. Lat μέχρι] Eus. exc. gr. Theoph. ἄχρι L 9 κτίσεως Καρχηδόνας tr. Eus. exc. gr. ρμγ'] ρλγ' Theophil., ut supra § 108 η'] ιη' Eus. exc. gr. huc usque excerpunt Theophil. et Sync. τὴν Eus. exc. gr. 10 μαρτυρίαν Eus. exc. gr. δεῖ] δὴ Eus. exc. gr. προστιθένα Eus. exc. gr. πλέον] Eus. exc. gr. Eus. gr. πλείω L amphilus Lat Eus. Arm. βλέπετε L βλέπεται — 11 ὡμολογημένον om. Eus. Arm. 11 καὶ πολὺ — προάγειν] et multo clarius apparet quoniam praecedit Lat καὶ κατὰ Gutschmid προάγειν] Eus. exc. gr. προάγει L Eus. Arm. ναοῦ Eus. exc. gr. 12 τὴν] ἡ L Eus. Arm. τὴν χώραν] τὸν τόπον Eus. exc. gr. ἀφίξω L Eus. Arm. ὅτε — 13 κατε- σκεύασαν om. Eus. exc. gr. 14 ἀρχαιολογίας] fin. Euseb. chron. p. 119 et exc. gr. 15 incip. Euseb. chron. p. 43; breuiter excerpit Theophilus ad Autol.

- ιστορούμενα περὶ ἡμῶν, ἅπερ ἔχει πολλὴν ὁμολογίαν καὶ περὶ τῶν
 129 ἄλλων τοῖς ἡμετέροις γράμμασι. μάρτυς δὲ τούτων Βηρώσος ἀνὴρ
 Χαλδαῖος μὲν τὸ γένος, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν ἀναστρε-
 φομένοις, ἐπειδὴ περὶ τε ἀστρονομίας καὶ περὶ τῶν παρὰ Χαλ-
 δαίοις φιλοσοφουμένων αὐτὸς εἰς τοὺς Ἑλλήνας ἐξήνεγκε τὰς συγ- 5
 130 γραφάς. οὗτος τοίνυν ὁ Βηρώσος ταῖς ἀρχαιστάταις ἐπακολουθῶν
 ἀναγραφαῖς περὶ τε τοῦ γενομένου κατακλισμοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ
 φθορᾷ τῶν ἀνθρώπων καθάπερ Μωσῆς οὕτως ἰστόρηκεν καὶ περὶ
 τῆς λάρνακος, ἐν ᾗ Νώχος ὁ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγὸς διεσώθη
 131 προσενηχθείσης αὐτῆς ταῖς ἀκρωρείαις τῶν Ἀρμενίων ὁρῶν. εἶτα 10
 τοὺς ἀπὸ Νώχου καταλέγων καὶ τοὺς χρόνους αὐτοῖς προστιθείς
 ἐπὶ Ναβοπαλάσσαρον παραγίνεται τὸν Βαβυλῶνος καὶ Χαλδαίων
 132 βασιλέα καὶ τὰς τούτου πράξεις ἀφηγούμενος λέγει, τίνα τρόπον
 πέμψας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν γῆν τὸν υἱὸν τὸν
 ἑαυτοῦ Ναβοκοδρόσορον μετὰ πολλῆς δυνάμεως, ἐπειδὴ περ ἀφροσύ- 15
 νης αὐτοῦς ἐπύθετο, πάντων ἐκράτησεν καὶ τὸν ναὸν ἐνέπρησε τὸν
 ἐν Ἱεροσολύμοις ὅλως τε πάντα τὸν παρ' ἡμῶν λαὸν ἀναστήσας
 εἰς Βαβυλῶνα μετώκισεν, συνέβη δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐρημωθῆναι
 133 χρόνον ἐτῶν ἑβδομήκοντα μέχρι Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως. κρα-
 τῆσαι δὲ φησι τὸν Βαβυλώνιον Αἰγύπτου Συρίας Φοινίκης Ἀρα- 20
 βίας πάντας ὑπερβαλλόμενον ταῖς πράξεσι τοὺς πρὸ αὐτοῦ Χαλ-
 134 δαίων καὶ Βαβυλωνίων βεβασιλευκότας. [εἰθ' ἐξῆς ὑποκαταβάς
 ὀλίγον ὁ Βηρώσος πάλιν παρατίθεται ἐν τῇ τῆς ἀρχαιότητος ἱστο-
 ριογραφίᾳ.] αὐτὰ δὲ παραθήσομαι τὰ τοῦ Βηρώσου τούτου ἔχοντα

LLat Eusebius chron. I p. 43 Schöne. Cramer anecdota gr. II 187. Theophilus ad Autolyc. III 29.

1. περὶ ἡμῶν] *de nobis singulatim* Euseb. Arm. 2 βηρωσσός ed. pr. hic et infra 3 τοῖς] *inter omnes qui* (h. e. πᾶσι τοῖς) Eus. Arm. 8 μωνσῆς ed. pr. 9 Νώχος om. Lat 11 Νώχου] *noe* Lat αὐτοῖς] *eorum* Lat *eorundem* Eus. Arm. 12 Ναβοπαλάσσαρον] *Nabupalsarum* Eus. Arm. ναβο-
 λάσσαρον LLat Ἀβοβάσσαρον Theophili libri *babyloniorum* Lat 15 Ναβο-
 κοδρόσορον] *Nabukodrosorum* Eus. Arm. ναβοκοδοροσόρ LLat et Theophil.
 μετὰ — δυνάμεως] *multis cum copiis ac latissimis castris* Eus. Arm.
 16 ἐπύθετο] *Lambertus Bos* ἐπέθετο L *inuenisset* Lat *nuntius ei perlatus est*
 Euseb. Arm. ὅς ante καὶ inserit Gutschmid ἐνέπρησε] *incensum diruit*
 Euseb. Arm. 18 Βαβυλῶνα] *terram Babeloniorum* Euseb. Arm. μετώκισεν]
 ed. pr. μετώκησεν L τὴν πόλιν ἐρημωθῆναι] *urbi ut desolaretur templo ut*
destrueretur Euseb. Arm. 19 τοῦ — βασιλέως] *primum Persarum regem*
 Euseb. Arm. 21 πάντας] Lat et ut uid. Eus. πάντας δὲ L πάντας δὲ Gut-
 schmid ὑπερβαλλόμενον ed. pr. αὐτοῦ] ed. pr. αὐτῶν L 22 εἰθ' — 24 ἱστο-
 ριογραφίᾳ om. Lat. Euseb. recte; sunt enim lectoris alicuius uerba, qui adno-
 tauit infra Berosum iterum apponi 24 Βηρώσσου Sync.

τὸν τρόπον· „ἀκούσας δ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβοπαλάσαρος, ὅτι ὁ 135
 τεταγμένος σατράπης ἔν τε Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς περὶ τὴν Συρίαν
 τὴν κοίλῃν καὶ τὴν Φοινίκην τόποις ἀποστάτης γέγονεν, οὐ δυνά-
 μενος αὐτὸς ἔτι κακοπαθεῖν συστήσας τῷ υἱῷ Ναβοκοδροσόρῳ ὄντι
 5 ἔτι ἐν ἡλικίᾳ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτόν. συμ- 136
 μίξας δὲ Ναβοκοδροσόρος τῷ ἀποστάτῃ καὶ παραταξάμενος αὐτοῦ
 τ' ἐκράτει καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτῶν βασιλείαν ἐποιή-
 σατο. τῷ τε πατρὶ αὐτοῦ συνέβη Ναβοπαλασάρῳ κατὰ τοῦτον
 τὸν καιρὸν ἀρρωστήσαντι ἐν τῇ Βαβυλωνίῳ πόλει μεταλλάξαι τὸν
 10 βίον ἔτη βεβασιλευκότη κα'. αἰσθόμενος δὲ μετ' οὐ πολὺ τὴν τοῦ 137
 πατρὸς τελευτὴν Ναβοκοδροσόρος, καταστήσας τὰ κατὰ τὴν Αἰ-
 γυπτίον πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους Ἰου-
 δαίων τε καὶ Φοινίκων καὶ Σύρων καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἰγύπτῳ
 ἔθνων συντάξας τισὶ τῶν φίλων μετὰ τῆς βαρυτάτης δυνάμεως καὶ
 15 τῆς λοιπῆς ὠφελείας ἀνακομίζεν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς δὲ 138
 ὀλιγοστὸς παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα. κατα-
 λαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ Χαλδαίων καὶ διατηρου-

LLat Antiq. Iud. X 219. Eusebius chron. I p. 45, praep. euang. IX 40, Syncellus p. 416.

1 ἀκούσας] incip. Sync. et Ant. Iud. δὲ Sync. Ναβοπαλάσαρος]
 Sync. Nabupalsarus Eus. Arm. ναβολάσσαρος LLat Ναβουχοδονόσορος Ant.
 ὁ om. Sync. 2 τε] τῇ Antiq. τὴν om. Sync. 3 ἀποστάτης] ἀπο-
 στάτης αὐτοῦ Ant. 4 ἔτι om. Ant. Lat Ναβοκοδροσόρῳ] Sync. Nabu-
 kodrosori Eus. Arm. ναβουχοδονοσόρῳ LLat Ant. ὄντι — 5 ἡλικίᾳ om.
 Sync. 5 ἔτι om. Ant. συμμίσας] incip. Eus. praep. 6 Ναβοκοδροσόρος]
 Nabukodrosorus Eus. Arm. Ναβουχοδονόσορ Eus. praep. Lat ναβουχοδονόσο-
 ρος L καὶ παραταξάμενος — 7 τ' ἐκράτει καὶ om. Lat 7 τ' ἐκράτει]
 τε κρατεῖ Sync. uicitque Eus. Arm. τ' ἐκνρίενσε L τε ἐκνρίενσε Euseb. praep.
 τ' ἐκράτησε Ant. ἐξ ἀρχῆς] ἐξ αὐτῆς Eus. praep. ἐκ ταύτης τῆς ἀρχῆς Ant.
 αὐτῶν] αὐτοῦ Ant. ἐποίησατο] ἐποίησεν L 8 τε] at Eus. Arm. uero
 Lat συνέβη Ναβοπαλασάρῳ] Ναβουχοδονοσόρῳ συνέβη Ant. Ναβοπαλα-
 σάρῳ] Sync. Nabupalsarus Eus. Arm. Ναβοπαλλασάρῳ (ναβοπαλασσάρῳ cod.
 B) Eus. praep. ναβολασσάρῳ L nobolassarum Lat κατὰ — 9 καιρὸν om.
 Sync. κατὰ τοῦτον] κατ' αὐτόν Ant. ἐν — πόλει om. Sync. 10 βίον
 βασιλεύσαντι ἔτη κα' Sync. βεβασιλευκότη Ant. et Eus. cod. J κα']
 εἰκοσὴν Ant. εἰκοσιενέα L μετ' οὐ] μετὰ Eus. Arm. πολὺ] πολὺν χρόνον
 Eus. Ant. 11 Ναβοκοδροσόρος] ναβουχοδονόσορος L Eus. praep. ναβου-
 χοδονόσορ Eus. praep. cod. G nabuchodonosor Lat Ναβουχοδονοσόρον Ant.
 καὶ καταστήσας Ant. 13 τε] ed. pr. Euseb. Ant. δὲ L καὶ (ante τῶν)
 om. LLat Euseb. praep. Sync. καὶ τῶν — ἔθνων] qui in aegypto fuerant Lat
 κατὰ τὴν] κατ' Ant. 14 μετὰ — 16 παρεγένετο in breuius coëgit Eus.
 praep. finiens 16 παρεγένετο — ἐρήμου] διὰ τῆς ἐρήμου παραγίνεται Ant.

- μένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ὁλοκλήρου
 τῆς πατρικῆς ἀρχῆς τοῖς μὲν αἰχμαλώτοις παραγενομένοις συνέταξεν
 [αὐτοῖς] κατοικίας ἐν τοῖς ἐπιτηδειοτάτοις τῆς Βαβυλωνίας τόποις
 139 ἀποδεῖξαι, αὐτὸς δὲ ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου λαφύρων τό τε Βῆλον
 ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήσας φιλοτίμως τὴν τε ὑπάρχουσαν ἐξ 5
 ἀρχῆς πόλιν καὶ ἑτέραν ἔξωθεν προσχαρισάμενος καὶ ἀναγκάσας
 πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀνα-
 στρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, περιεβάλετο τρεῖς μὲν
 τῆς ἔνδον πόλεως περιβάλλους, τρεῖς δὲ τῆς ἔξω, τούτων δὲ τοὺς
 μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πλίν- 10
 140 θου. καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμή-
 σας ἱεροπρεπῶς προσκατεσκεύασεν τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις ἕτερα
 βασιλεία ἐχόμενα ἐκείνων, [ὑπὲρ] ὧν ἀνάστημα καὶ τὴν λοιπὴν

LLat Antiq. Iud. X 223. Eusebius chron. I p. 45 Syncellus p. 417.

1 τοῦ βελτίστου] *optimatibus* Lat ὁλοκλήρου] *Sync. totius* Eus. Arm.
 Lat ἐξ ὁλοκλήρου L 2 τοῖς μὲν — 4 ἀποδεῖξαι] *captivos autem in Babeloni-
 orum terrae locis optimis collocari iussit* Eus. Arm., *breuiavit* Sync. μὲν om.
 Sync. παραγενομένοις] Lat Ant. παραγενομένους L, om. Euseb. ἔταξε Sync.
 3 αὐτοῖς] L, om. Lat Ant. τὰς Sync. αὐτόθι Gutschmid κατοικίας] Sync.
 ἀποικίας L Ant. *habitaacula* Lat 4 δὲ] δ' Ant. δὲ ὁ Ναβονχοδονόσορ Sync.
 ἀπὸ — πολέμου] ἐκ τῶν Sync. Βῆλου] τοῦ Βῆλου Ant. 5 φιλοτίμως
 κοσμήσας tr. Sync. *insequentibus dixit Berossus regem ueteri urbi nouam
 addidisse τὴν τε — 6 ἀναγκάσας] atque in ipsam urbem alias etiam aquas
 extrinsecus introduxit munivitque loca* Eus. Arm. 6 ἕτερα Ant. ἔξωθεν
 om. Ant. προσχαρισάμενος] *adiciens* Lat καταχαρισάμενος Ant. προσκατα-
 χαρησάμενος aut προσκαταχρησάμενος Sync. προκαθιδυσάμενος ex Euseb.
 Gutschmid ἀναγκάσας] *cogilans (quatenus)* Lat ἀνακαινίσας codd. SP Ant.
 ἀναχῶσας Gutschmid fortasse de eis operibus dixit Berossus, quae memorat
 Abydenus fr. 9 Euseb. praep. euang. IX 41, 7 7 ἀναστρέψαντας Ant. ἀπο-
 στρέφοντας Ernesti 8 ἐπὶ — κατασκευάζειν] *et ad ciuitatem accedere* Lat
 κατασκευάζειν ex κατασκευάζειν corruptum uid. περιεβάλετο] ed. pr. Antiqui-
 tatum ὑπερεβάλετο L et Ant. codd. ὑπερεβάλλετο Sync. 9 περιβάλλους] *portu-
 cus* Lat τούτων — 11 πλίνθου] τούτων δὲ τῆς ὀπτῆς πλίνθου Ant. τούτων
 δὲ] Ant. Sync. τούτων L *quorum* Lat τοῖς μὲν] Lat Eus. τότε μὲν L 12 προσ-
 κατεσκεύασεν — 27, 1 πλὴν] *superaedificauit in paternis regalibus alia quoque
 regalia celsitudinem illorum multo ualde praecedentia, quorum ornatum exponere
 ualde longissimum est; uerum tamen sciendum quoniam* Lat *aliamque regiam
 paternae regiae contiguum aedificans addidit, cuius mensuram et pulcritudinem
 uariique generis apparatus uix quisquam enarrare possit, sed hoc tantum, quod*
 Eus. Arm. προσκατεσκεύασεν Sync. προσκατεσκεύακεν L κατεσκεύασεν ἐν
 Antiq. ἐκείνων] αὐτῶν Antiq. ὑπὲρ ὧν] Sync. ἐπαίρων L ὑπεραίροντα
 ed. pr. ὧν Antiq. recte ἀνάστημα] τὸ μὲν ἀνάστημα Sync. Antiq. τἀνάστημα
 Gutschmid λοιπὴν] Sync. Antiq. πολλὴν L

πολυτέλειαν μακρὸν ἴσως ἔσται ἐάν τις ἐξηγῇται, πλὴν ὄντα γε
 ὑπερβολὴν ὡς μεγάλα καὶ ὑπερήφανα συνετελέσθη ἡμέραις δεκα-
 πέντε. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλὰ 141
 ἀνοικοδομήσας καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὕρσει, κατα-
 5 φρυτεύσας δένδροις παντοδαποῖς ἐξεργάσατο καὶ κατεσκεύασε τὸν
 καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπι-
 θυμεῖν τῆς ὀρείας διαθέσεως τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ τὴν Μη-
 δίαν τόποις.“

20. Ταῦτα μὲν οὕτως ἰστορήκεν περὶ τοῦ προειρημένου βασι- 142
 10 λέως καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἐν τῇ τρίτῃ βίβλῳ τῶν Χαλδαϊκῶν,
 ἐν ᾗ μέμφεται τοῖς Ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν ὡς μάτην οἰομένοις
 ὑπὸ Σεμιράμεως τῆς Ἀσσυρίας κτισθῆναι τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὰ
 θαυμάσια κατασκευασθῆναι περὶ αὐτὴν ὑπ' ἐκείνης ἔργα ψευδῶς
 γεγραφόσι. καὶ κατὰ ταῦτα τὴν μὲν τῶν Χαλδαίων ἀναγραφὴν 143
 15 ἀξιόπιστον ἡγήτεον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχείοις τῶν Φοινίκων
 σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρώσου λεγομένοις ἀναγράφεται περὶ τοῦ
 τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην
 ἅπασαν ἐκείνος κατεστρέψατο. περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ 144
 Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορκίας,
 20 καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι' ἧς ἀποφαίνεται
 πειρᾶται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ἡρακλέους
 ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει πράξεων διενηνοχέαι· καταστρέφασθαι γὰρ
 αὐτόν φησι καὶ Αἰβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν. τὰ δὲ περὶ τοῦ 145
 ναοῦ προειρημένα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ὅτι κατεπρήσθη μὲν ὑπὸ
 25 τῶν Βαβυλωνίων ἐπιστρατευσάντων, ἤρξατο δὲ πάλιν ἀνοικοδομεῖ-
 σθαι Κύρον τῆς Ἀσίας τὴν βασιλείαν παρειληφότος, ἐκ τῶν Βηρώ-

LLat Antiq. Iud. X 225, Eusebius chron. I p. 47 Schöne. Syncellus pp. 417, 419.

1 μακρὸν] μακρὰ δ' L μακρὸν — ἐξηγῇται] περισσὸν ἴσως ἂν εἴη
 λέγειν Ant. πλὴν] πλὴν ὡς Ant. γε om. Sync. γε ὑπερβολὴν om. Antiq.
 2 ὑπερβολῇ Sync. ὡς] om. Sync., fort. post πλὴν ponendum cum Antiq.
 141 Sync. 3 ἀναλήμματα — ὑψηλὰ] *turres lapideas cum statuis* Eus. Arm.
 ὑψηλὰ om. Antiq. recte ut uid. 4 ἀνοικοδομήσας] Sync. ἀνωικοδομήσας L
aedificavit Lat ἀνοικοδόμησε Ant. *extruxit* Eus. Arm., quod tamen in neutram
 partem ualet καὶ om. Antiq. 5 δένδροις] δὲ δένδροις Gutschmid et ego
 7 ὀρείας] *huiusmodi* Lat οἰκείας Antiq. ὡς ante τεθραμμένην add. Antiq.
 τὴν om. Sync. Μηδεῖαν Sync. 8 huc usque Antiq. consentiunt 9 ταῦ-
 τα — 23 Ἰβηρίαν breuiat et mutat Sync. p. 418 sq. 15 ἀλλὰ] ed. pr. et ut uid.
 Eus. Arm. ἀμα L 17 Συρίαν] Συρίαν καὶ Αἴγυπτον Sync. 18 § 144 paullo
 amplior extat Antiq. X 227 sq. 20 τετάρτῃ] δ' Sync. δευτέρᾳ C. Müller fr.
 hist. Gr. II 399, cui adsentitur Gutschmid 23 Ἰβηρίαν] Ἰβηρίας Eus. Sync.,
 fin. Sync. 24 προειρημένον uertit Euseb. Arm.

- σου σαφῶς ἐπιδειχθήσεται παρατεθέντων· λέγει γὰρ οὕτως διὰ
 146 τῆς τρίτης· „Ναβοκοδόσορος μὲν οὖν μετὰ τὸ ἄρξασθαι τοῦ
 προειρημένου τείχους ἐμπροσθεν εἰς ἀρρωστίαν μετήλλαξε τὸν βίον
 βεβασιλευκῶς ἔτη μγ', τῆς δὲ βασιλείας κύριος ἐγένετο ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 147 Εὐέλμαράδουχος. οὗτος προστὰς τῶν πραγμάτων ἀνόμως καὶ ἀσελ- 5
 γῶς ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν τὴν ἀδελφὴν ἔχοντος αὐτοῦ Νηριγλι-
 σάρου ἀνῆρέθῃ βασιλεύσας ἔτη β'. μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοῦτον
 διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν ὁ ἐπιβουλεύσας αὐτῷ Νηριγλίσαρος ἐβασί-
 148 λευσεν ἔτη δ'. τοῦτου υἱὸς Λαβοροσοάροχος ἐκνείευσεν μὲν τῆς
 βασιλείας παῖς ὢν μῆνας θ', ἐπιβουλευθεὶς δὲ διὰ τὸ πολλὰ ἐμ- 10
 149 φραίνειν κακοήθῃ ὑπὸ τῶν φίλων ἀπετυμπανίσθη. ἀπολομένον δὲ
 τοῦτου συνελθόντες οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ κοινῇ τὴν βασιλείαν
 περιέθῃκαν Ναβοννήδῳ τινὶ τῶν ἐκ Βαβυλῶνος ὄντι ἐκ τῆς αὐτῆς
 ἐπισυστάσεως. ἐπὶ τούτου τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τεῖχῃ τῆς Βαβυ-
 λωνίων πόλεως ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεκοσμήθη. 15
 150 οὗσης δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ ἑπτακαίδεκάτῳ ἔτει προεξε-
 ληλυθὼς Κῦρος ἐκ τῆς Περσίδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς καταστρε-
 ψάμενος τὴν λοιπὴν βασιλείαν πᾶσαν ὥρμησεν ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίας.
 151 αἰσθόμενος δὲ Ναβόννηδος τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, ἀπαντήσας μετὰ τῆς
 δυνάμεως καὶ παραταξάμενος, ἤττηθεις τῇ μάχῃ καὶ φυχὼν ὀλιγο- 20
 152 στὸς συνεκλείσθη εἰς τὴν Βορσικπηνῶν πόλιν, Κῦρος δὲ Βαβυλῶνα

LLatEusebius chron. I p. 49, praep. euang. IX 40. 3. Syncellus p. 427.

2 incip. Euseb. praep. Nabukodrosorus Euseb. Arm. ναβουχοδονόσο-
 ρος (ναβουχοδονόσορ Eus. pr. codd. BG) LLat Euseb. praep. 3 μετήλλαξε]
 Eus. μετήλλάξατο L 4 τεσσαρακοντατρία L abhinc quaedam excerpit Sync.

5 Εὐέλμαράδουχος] ethelmaradochus Lat Εὐέλμαλούρουχος Eus. praep. Eui-
 lumaradokhus Euseb. chron. Arm. Εὐέλμαροῦδουχος Gutschmid apud Euseb.

6 ὑπὸ — αὐτοῦ] a — genero suo sororis uiro Eus. Arm.; γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπ'
 ἀδελφῇ Sync. ait. Νηριγλίσάρου] Eus. praep. Neriglasaro Eus. chron. Νηριγλή-
 σαρὸς (Νηριγλίσαρος cod. A) Sync. νηριγλισσορόρου L niriqlissoro Lat Νηρι-
 γλισσορόρου et 9 Νηριγλισσόρορος Gutschmid 7 δύο L δέ] Euseb., om. L

8 Νηριγλίσαρος] Eus. praep. Neriglasarus Euseb. chron. Arm. νηριγλισσο-
 ρόρος L niriqlissoro Lat 9 τέσσαρα L Λαβοροσοάροχος] laborosardochus
 Lat λαβοροσοάροχος L Λαβεσσοαράχος Euseb. praep. Labesorakhus Euseb.
 chron. Arm. Λαβοσάροχον Sync. 10 ἐννέα Eus. praep. ἐκφαίνειν Eus. praep.
 codd. BJ 13 nabonrido Lat Ναβοννίδῳ Euseb. praep. cod. J Nabonido Eus.
 chron. Arm. 14 ἐπισυστάσεως] Eus. Sync. ἐπιστάσεως L gente Lat τὸν
 om. Eus. praep. 15 κατεκοσμήθη] constructa sunt Eus. Arm. 16 προεξελη-
 λυθὼς] egressus Lat προσεληλυθὼς Eus. praep., unde προεληλυθὼς Gutschmid
 ἐξεληλυθὼς Sync. 17 καταστρεψάμενος] Euseb. Lat καὶ καταστρεψάμενος L

15 βασιλείαν] (omnia alia) regna Eus. chron. ἀσίαν LLat ἀρχὴν Sync. ἄπαντα
 Euseb. praep. 19 Ναβόννηδος Lat Eus. praep. cod. J Nabodeno Eus. Arm.

20 καὶ πυρταξάμενος] bellum facturus Eus. Arm. ἡσσηθεις Eus. praep.

καταλαβόμενος καὶ συντάξας τὰ ἔξω τῆς πόλεως τείχη κατασκάψαι
διὰ τὸ λίαν αὐτῷ πραγματικὴν καὶ δυσάλωτον φανῆναι τὴν πόλιν
ἀνέβηξεν ἐπὶ Βορσίππων ἐπολιορκήσων τὸν Ναβόννηδον. τοῦ 153
δὲ Ναβοννήδου οὐχ ὑπομείναντος τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐγχειρίσαν-
5 τος αὐτὸν πρότερον, χρησάμενος Κῦρος φιλανθρωπῶπως καὶ δοὺς
οἰκητήριον αὐτῷ Καρμανίαν ἐξέπεμψεν ἐκ τῆς Βαβυλωνίας. Να-
βόννηδος μὲν οὖν τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διαγενόμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ
χώρᾳ κατέστρεψε τὸν βίον.“

21. Ταῦτα σύμφωνον ἔχει ταῖς ἡμετέραις βίβλοις τὴν ἀλή- 154
10 θειαν· γέγραπται γὰρ ἐν αὐταῖς, ὅτι Ναβουχοδονόσορος ὀκτωκαι-
δεκάτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτει τὸν παρ' ἡμῖν ναὸν ἡρῆμωσεν
καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπ' ἔτη πενήκοντα, δευτέρῳ δὲ τῆς Κύρου βασι-
λείας ἔτει τῶν Θεμελίων ὑποβληθέντων δευτέρῳ πάλιν τῆς Δαρείου
βασιλείας ἀπετελέσθη. προσθήσω δὲ καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ἀνα- 155
15 γραφάς· οὐ γὰρ παραλείπτειν τῶν ἀποδείξεων τὴν περιουσίαν·
ἔστι δὲ τοιαύτη τῶν χρόνων ἡ καταρτίθμησις· ἐπ' Ἰθωβάλου τοῦ 156
βασιλέως ἐπολιορκήσε Ναβουχοδονόσορος τὴν Τύρον ἐπ' ἔτη δε-
κατρία. μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσε Βαῶλ ἔτη δέκα. μετὰ τοῦτον δικα- 157
σταὶ κατεστάθησαν, καὶ ἐδίκασαν Ἐκνίβαλος Βασιλῆχου μῆνας β',
20 Χέλβης Ἀβδαίου μῆνας ι', Ἀββαρος ἀρχιερεὺς μῆνας γ', Μύττυνος
καὶ Γεράστρατος τοῦ Ἀβδηλίμου δικασταὶ ἔτη ζ', ὧν μετὰξὺ ἐβα-

LlatEusebius chron. I p. 51 Schöne, praep. euang. IX 40. 9. Syncellus p. 428.

1 συντάξας] *deliberans* Lat 3 Βορσίππων] Gutschmid *βόρσιππων* L Eus.
praep. et chron. *borsippum* Lat Ναβόννηδον Lat Eus. praep. codd. BJ *Nab-*
bodenum Eus. Arm. 4 Ναβοννήδου Lat Eus. praep. codd. ut uid. BJ *Nabo-*
denus Arm. ἐγχειρίσαντος] Eus. ἐγχειρήσαντος L 5 αὐτὸν L χρησά-
μενος — φιλανθρωπῶπως] *usus clementia cyri* Lat 6 αὐτῷ post φιλανθρωπῶπως
aegre desiderari monuit Gutschmid Καρμανίαν] *in carcamane* Lat Να-
βόννηδος Lat Eus. praep. cod. J *Nabodus* Eus. Arm. 7 τὸν Eus. praep.
codd. plerique 9 σύμφωνον] Euseb. *σύμφωνα* L 10 Ναβουχοδονόσορ Eus.
praep. 12 ἐπὶ Eus. πενήκοντα] Eus. ἐπτά Llat ἐβδομήκοντα Lowthius
13 δευτέρῳ] δεκάτῳ Euseb. praep. *sexto* Euseb. Arm. 14 ἀπετελέσθη]
ἐτελέσθη Eus. praep., qui hic finit 16 ἐπὶ θωβάλου Llat sub *Ethobalo*
Euseb. Arm. ἐπὶ Εἰθωβάλου Hudson 17 βασιλέως] *sacerdote* Eus. Arm.
δεκατρία] *XIII* Eus. *tribus et decem* Lat 18 Βαῶλ] *Balla* Eus. X Eus
19 Ἐκνίβαλος] *hecnibalus* Lat *Ednibalus* Eus. Βασιλῆχου] *nibasci* Lat *Basekhi*
Euseb. Arm. βασιλέχον ed. pr. 20 Ἀβδαίου] *addei* Lat Ἀββαρος] *abalus*
Lat Euseb. Arm. γο καὶ ἕξ μῆνας γ L Μύττυνος] *μύττυνος* δε L *mittinus* Lat
μύττονος ed. pr. *Sipinosthus* Euseb. Arm. 21 γεράστρατος Lat *Gerastartus* Eus.
τοῦ — 30, 1 ἔνα] *Abdelima* (uel *Abdelimae*) *dum iudicis fungebatur munere*
regnauit annos VI. Balator filius eiusdem regnavit unum annum Euseb. Arm.
τοῦ Ἀβδηλίμου] *abdilimi* Lat οἱ Ἀβδηλίμου coni.

- 158 σίλευσε Βαλάτορος ἐνιαυτὸν ἓνα. τούτου τελευτήσαντος ἀποστεί-
λαντες μετεπέμψαντο Μέρβαλον ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐβασίλευσεν
ἔτη δ'. τούτου τελευτήσαντος μετεπέμψαντο τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
Εἰρώμον, ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη εἴκοσιν. ἐπὶ τούτου Κῦρος Περσῶν
159 ἐδυνάστευσεν. οὐκοῦν ὁ σύμπας χρόνος ἔτη νδ' καὶ τρεῖς μῆνες 5
πρὸς αὐτοῖς· ἐβδόμῳ μὲν γὰρ ἔτει τῆς Ναβουχοδονοσόρου βασιλείας
ἤρξατο πολιορκεῖν Τύρον, τεσσαρεσκαίδεκάτῳ δ' ἔτει τῆς Εἰρώμου
160 Κῦρος ὁ Πέρσης τὸ κράτος παρέλαβεν. καὶ σύμφωνα μὲν ἐπὶ τοῦ
ναοῦ τοῖς ἡμετέροις γράμμασι τὰ Χαλδαίων καὶ Τυρίων, ὡμολογη-
μένη δὲ καὶ ἀναντίρρητος ἡ περὶ τῶν εἰρημένων μοι μαρτυρία τῆς 10
τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχαιότητος. τοῖς μὲν οὖν μὴ σφόδρα φιλονει-
κοῖς ἀρκέσειν ὑπολαμβάνω τὰ προειρημένα.
- 161 22. Δεῖ δ' ἄρα καὶ τῶν ἀπιστούντων μὲν τοῖς βαρβάροις
ἀναγραφαῖς μόνοις δὲ τοῖς Ἑλλήσι πιστεῦειν ἀξιούντων ἀποπλη-
ρῶσαι τὴν ἐπιζήτησιν καὶ παρασχεῖν πολλοὺς καὶ τούτων ἐπιστα- 15
μένους τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ καθ' ὃ καιρὸς ἦν αὐτοῖς μνημονεύοντας
162 παραθέσθαι ἐν ἰδίοις αὐτῶν συγγράμμασι. Πυθαγόρας τοίνυν ὁ
Σάμιος ἀρχαῖος ὢν, σοφία δὲ καὶ τῇ περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ πάν-
των ὑπείλημμένος διενεγκεῖν τῶν φιλοσοφησάντων, οὐ μόνον ἐγνω-
κὼς τὰ παρ' ἡμῖν δῆλός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ζηλωτὴς αὐτῶν ἐκ πλεῖ- 20
163 στου γεγεννημένος. αὐτοῦ μὲν οὖν οὐδὲν ὁμολογεῖται σύγγραμμα,
πολλοὶ δὲ τὰ περὶ αὐτὸν ἱστορήκασιν, καὶ τούτων ἐπισημωτάτος
164 ἐστὶν Ἑρμιππος ἀνὴρ περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἐπιμελής. λέγει τοίνυν
ἐν τῇ πρώτῳ τῶν περὶ Πυθαγόρου βιβλίων, ὅτι Πυθαγόρας ἐνὸς
αὐτοῦ τῶν συνουσιαστῶν τελευτήσαντος τοῦνομα Καλλιφῶντος τὸ 25

LLatEusebius chron. I p. 51 Schöne.

2 *meralum* Lat 3 τούτου] *eo quoque* Lat *eo etiam* Eus. Arm., unde

καὶ τούτου δὲ conī. 4 Εἰρώμον] *Irolmum* Euseb XX Lat Eus. 5 ^{εξ} τρεῖς
L 6 πρὸς αὐτοῖς] *om.* Lat *secundum eorum supputationem* Eus. ἐβδόμῳ —
7 ἤρξατο] *septimo siquidem anno regni sui nabuchodonosor coepit* Lat, h. e.
τῆς βασιλείας Ναβουχοδονοσόρου; *rationali conueniens est ita haec refingere:*
ἐβδόμῳ μὲν γὰρ ἔτει τῆς Ἰθωβάλου βασιλείας Ναβουχοδονοσόρου ἤρξατο etc.
γὰρ] γὰρ καὶ δεκάτῳ Iac. Capellus, cui adsentitur Gutschmid ἔτει] Lat
Eus. ἐπὶ L ἐπὶ L' Gutschmid 7 τεσσαρεσκαίδεκάτῳ] *quarto* Eus. 8 ἐπὶ
τοῦ ναοῦ] *de templo* Lat Eus. ἐστὶ περὶ τοῦ ναοῦ Gutschmid, περὶ τοῦ ναοῦ
conicerem, nisi maior uideretur subesse corruptela 9 post Τυρίων add. *pro-*
ferunt Eus., qui hic finit 10 περὶ] *παρὰ* conī., eicit Gutschmid 13 τοῖς —
14 ἀναγραφαῖς] *barbaricis conscriptionibus* Lat τοῖς] *ταῖς ἐν τοῖς* ed pr.
14 ἀναγραφαῖς fort. *spurium* 17 παραθέσθαι *suspectum*; idem est u. 15 παρα-
σχεῖν 20 ἐκ πλείστον] *ex multis apparet* Lat 22 αὐτὸν ex αὐτῶν corr. L
25 *calcifonte* Lat

- γένος Κροτωνιάτου τὴν ἐκείνου ψυχὴν ἔλεγε συνδιατρίβειν αὐτῷ
καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καὶ ὅτι παρεκλείετο μὴ διέρχεσθαι
τόπον, ἐφ' ὃν ὄνος ὀκλάσῃ, καὶ τῶν διψίων ὑδάτων ἀπέχεσθαι
καὶ πάσης ἀπέχειν βλασφημίας. εἶτα προστίθῃσι μετὰ ταῦτα καὶ 165
- 5 τὰδε· „ταῦτα δὲ ἐπραττεν καὶ ἔλεγε τὰς Ἰουδαίων καὶ Θρακίων
δόξας μιμούμενος καὶ μεταφέρων εἰς ἑαυτόν. λέγεται γὰρ ὡς ἀλη-
θῶς ὁ ἀνὴρ ἐκείνος πολλὰ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις νομίμων εἰς τὴν
αὐτοῦ μετενεγκεῖν φιλοσοφίαν.“ ἦν δὲ καὶ κατὰ πόλεις οὐκ ἄγνω- 166
- στον ἡμῶν πάσαι τὸ ἔθνος, καὶ πολλὰ τῶν ἐθῶν εἰς τινὰς ἡδη
10 διαπεφοιτῆκει καὶ ζήλον παρ' ἐνόις ἡξιοῦτο. δηλοῖ δὲ ὁ Θεόφρα-
στος ἐν τοῖς περὶ νόμων· λέγει γάρ, ὅτι κωλύουσιν οἱ Τυρίων 167
νόμοι ξενικοὺς ὄρκους ὀρνύειν, ἐν οἷς μετὰ τινων ἄλλων καὶ τὸν
καλούμενον ὄρκον κορβὰν καταριθμεῖ. παρ' οὐδενὶ δ' ἂν οὗτος
εὐρεθεῖη πλὴν μόνοις Ἰουδαίοις, δηλοῖ δ' ὡς ἂν εἴποι τις ἐκ τῆς
- 15 Ἑβραίων μεθερμηνευσόμενος διαλέκτον δῶρον Θεοῦ. καὶ μὴν οὐδὲ 168
Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασεὺς ἡγνόηκεν ἡμῶν τὸ ἔθνος, ἀλλὰ τρόπῳ
τινὶ φαίνεται μεμνημένος· περὶ γὰρ Κόλχων ἱστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ
βίβλῳ φησὶν οὕτως· „μῦνοι δὲ πάντων, φησί, Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι 169
καὶ Αἰθίοπες περιτέμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοινίκες δὲ
- 20 καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ οὗτοι ὁμολογοῦσι παρ' Αἰ-
γυπτίων μεμαθηκέναι. Σύριοι δὲ οἱ περὶ Θερμώδοντα καὶ Παρ- 170
θένιον ποταμὸν καὶ Μάκρωνες οἱ τούτοιςιν ἀστιγέιτονες ὄντες
ἀπὸ Κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ περι-
τεμνόμενοι ἀνθρώπων μῦνοι καὶ οὗτοι Αἰγυπτίοιςιν φαινόνται
- 25 ποιοῦντες κατὰ ταῦτά. αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν οὐκ
ἔχω εἰπεῖν ὁπότεροι παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον.“ οὐκοῦν εἴρηκε 171
Σύρους τοὺς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ περιτέμνεσθαι· τῶν δὲ τὴν Παλαι-
στίνην κατοικούντων μόνοι τοῦτο ποιοῦσιν Ἰουδαῖοι· τοῦτο ἄρα
γινώσκων εἴρηκεν περὶ αὐτῶν. καὶ Χοιρίλος δὲ ἀρχαιότερος γενό- 172
- 30 μενος ποιητὴς μέμνηται τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅτι συνεστράτευται Ξέρξη

LLatEusebius praep. euang. IX 9.

2 μεθ' ed. pr. καθ' L 3 ἐφ' — ὀκλάσῃ] unde asinus onus portaret
Lat ὃν] ὃν ἂν ed. pr. οὗ ἂν coni. διψίων] feculenta Lat 4 ἀπέχειν]
recederet Lat; corruptum uid. 9 ἐθῶν] nationes Lat 13 οὐδενὶ] οὐδέσι
coni. 15 οὐδὲ] ed. pr. οὔτε L 16 Herodotus II 104 alicarnasaeus Lat
18 iterato φησὶ offendit Gutschmid 20 syri Lat; item mox u. 21 οὗτοι]
αὐτοὶ Herodotus 21 Θερμώδοντα] Lat et ed. pr. θερμώδοντα καὶ πάρδοντα
L καὶ — 22 ὄντες] et astigilones Lat 29 καὶ Χοιρίλος etc. rettulit Euseb.
usque ad 32, 2 (λέγων) breuius cyrillus Lat δὲ] ed. pr. δὲ ὁ L ἀρχαιό-
τερος] antiquus Lat ἀρχαῖος Euseb. 30 συνεστράτευσαν Euseb

τῷ Περσῶν βασιλεῖ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· καταριθμησάμενος γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τελευταῖον καὶ τὸ ἡμέτερον ἐνέταξε λέγων·

- 173 τῶν δ' ὅπιθεν διέβαινε γένος θαναμαστὸν ἰδέσθαι, γλώσσαν μὲν Φοίνισσαν ἀπὸ στομάτων ἀφιέντες, ὥκεον δ' ἐν Σολύμοις ὄρεσι πλατὴν παρὰ λίμνῃ αὐχμαλέοι κορυφὰς τροχοκουράδες, αὐτὰρ ὑπερθεν ἵππων δαρτὰ πρόσωπ' ἐφόρουν ἐσκληρότα καπνῷ.
- 174 δῆλον οὖν ἐστίν, ὥς οἶμαι, πᾶσιν ἡμῶν αὐτὸν μεμῆσθαι τῷ καὶ τὰ Σόλυμα ὄρη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἶναι χώρα, ἃ κατοικοῦμεν, καὶ τὴν Ἀσφαλίτιν λεγομένην λίμνην· αὕτη γὰρ πασῶν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ 10
- 175 [λίμνῃ] πλατυτέρα καὶ μεῖζων καθέστηκεν. καὶ Χοιρίλος μὲν οὖν οὕτω μέμνηται ἡμῶν. ὅτι δὲ οὐ μόνον ἠπίσταντο τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἐθάρμαζον ὅσοις αὐτῶν ἐντύχοιεν οὐχ οἱ φανυλότεροι τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οἱ ἐπὶ σοφίᾳ μάλιστα τεθναμασμένοι, ῥᾶδιον γινώ- 15
- 176 ναι· Κλέαρχος γὰρ ὁ Ἀριστοτέλους ὢν μαθητῆς καὶ τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων οὐδενὸς δεύτερος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βιβλίῳ φησὶν Ἀριστοτέλην τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ περὶ τίνος ἀνδρὸς Ἰουδαίου ταῦτα ἱστορεῖν, αὐτῷ τε τὸν λόγον Ἀριστοτέλει 20
- 177 παρατιθείς· ἐστὶ δὲ οὕτω γεγραμμένον· „ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰ μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ὅσα δ' ἔχει τῶν ἐκείνου θαναμασιότητά τινα καὶ φιλοσοφίαν ὁμοίως διελθεῖν οὐ χεῖρον. σαφῶς δ' ἴσθι, εἵπεν, Ὑπεροχίδης θαναμαστὸν ὀνείροις ἴσα σοι δόξω λέγειν. καὶ ὁ Ὑπεροχίδης εὐλαβούμενος, δι' αὐτὸ γάρ, ἔφη, τοῦτο καὶ ζητοῦμεν ἀκού- 25
- 178 σαι πάντες. οὐκοῦν, εἵπεν ὁ Ἀριστοτέλης, κατὰ τὸ τῶν ῥητορικῶν

LLatEusebius praep. euang. IX 9, 1; 5, 1.

2 λέγων] ἢ λέγει Lat λέγει δὲ οὕτως Euseb. liberius haec excerpens

3 de Choerili uersibus disputat Naekius Choerili Samii quae supersunt p. 130 sqq.

τῶν] Euseb. τῷ L 4 Φοίνισσαν] poenissimam Lat στο[στομάτων L 5 ὥκεον (uel ὥκουν)] Eus. ὥκεε L habitantes Lat παρὰ] Eus. ἐν L, unde ἐπὶ coni 6 αὐχμαλέοι — τροχοκουράδες] iuvenes capillis sub rotunditate detonsis Lat κορυφὰς] κεφαλὰς Eus τροχοκουράδες] Eus. τροχοκούριδες L ὑπερθεν — 7 καπνῷ] super equos erectos habentes uulius et quasi fumo siccatos Lat 8 οὖν] δ' Euseb., qui insequentia breuiavit et mutauit πᾶσιν om. Lat αὐτὸν] ed. pr. et ut uid. Lat αὐτῶν L τῷ] ed. pr. τὸ L eo quod Lat ἐκ τοῦ] Euseb 9 τὴν — 10 λεγομένην] quae dicitur asfaltis Lat 11 λίμνῃ] suspectum λιμνῶν Euseb., qui hic finit cirillus Lat 12 ἠπίστατο] uertit Lat 15 Clearchi locum excipit Eusebius, inde ab § 177 accurate 17 βιβλίῳ] Euseb. βίβλω L 19 παρατιθείς] ascribit Lat ἀνατίθῃσι Eus περιτίθῃσι Gutschmid 20 ἂν εἴη] Euseb. εἴη L δὲ Eus τῶν] Euseb. τὴν L 21 οὐ χεῖρον] Eus. οὐχ εὐρον L operae pretium est Lat σαφῶς — 22 λέγειν om. Lat δ' ἴσθι εἵπεν] Eus. δέ σοι εἵπεν L 22 θαναμαστὸν] om. Eusebii cod. B θαναμαστὸν τι καὶ ed. pr. θανάμαστ' Gutschmid ὁ om. L

παράγγελμα τὸ γένος αὐτοῦ πρῶτον διέλθωμεν, ἵνα μὴ ἀπειθῶμεν
 τοῖς τῶν ἀπαγγελιῶν διδασκάλοις. λέγε, εἶπεν ὁ Ὑπεροχίδης, εἴ τί
 σοι δοκεῖ. κακείνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος ἐκ τῆς κοίτης 179
 Συρίας. οὗτοι δὲ εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων, κα-
 5 λούνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί,
 παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου· προσ-
 αγορεύεται γὰρ ὃν κατοικοῦσι τόπον Ἰουδαία. τὸ δὲ τῆς πόλεως
 αὐτῶν ὄνομα πάννυ σχολιόν ἐστιν· Ἱερουσαλήμην γὰρ αὐτὴν καλοῦ-
 σιν. οὗτος οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐπιξενούμενός τε πολλοῖς καὶ τῶν 180
 10 ἄνω τόπων εἰς τοὺς ἐπιθαλαττίους ὑποκαταβαίνων Ἑλληνικὸς ἦν
 οὐ τῇ διαλέκτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ τότε διατριβόντων 181
 ἡμῶν περὶ τὴν Ἀσίαν παραβαλὼν εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους ἄνθρω-
 πος ἐντυγχάνει ἡμῖν τε καὶ τισιν ἑτέροις τῶν σχολαστικῶν πειρώμε-
 νος αὐτῶν τῆς σοφίας. ὥς δὲ πολλοῖς τῶν ἐν παιδείᾳ συνωκείατο,
 15 παρεδίδου τι μᾶλλον ὧν εἶχεν.“ ταῦτ' εἶρηκεν ὁ Ἀριστοτέλης παρὰ 182
 τῷ Κλεάρχῳ καὶ προσέτι πολλὴν καὶ θαυμάσιον καρτερίαν τοῦ
 Ἰουδαίου ἀνδρὸς ἐν τῇ διαίτῃ καὶ σωφροσύνῃ διεξιῶν. ἔνεστι δὲ
 τοῖς βουλομένοις ἐξ αὐτοῦ τὸ πλέον γινῶναι τοῦ βιβλίου· φυλάττο-
 μαι γὰρ ἐγὼ [τὰ] πλείω τῶν ἱκανῶν παρατίθεσθαι. Κλέαρχος μὲν 183
 20 οὖν ἐν παρεκβάσει ταῦτ' εἶρηκεν, τὸ γὰρ προκείμενον ἦν αὐτῷ καθ'
 ἕτερον, οὕτως ἡμῶν μνημονεύσαι. Ἐκαταῖος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης, ἀνὴρ
 φιλόσοφος ἅμα καὶ περὶ τὰς πράξεις ἱκανώτατος, Ἀλεξάνδρῳ τῷ
 βασιλεῖ συνακμάσας καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Ἀάγον συγγενόμενος, οὐ
 παρέργως ἀλλὰ περὶ αὐτῶν Ἰουδαίων συγγέγραφε βιβλίον, ἐξ οὗ

LLatEusebius praep. evang. IX 5. 7.

τὸ om. Eus 2 ἀπαγγελιῶν] Euseb. ἐπαγγελιῶν L *praeceptorum* Lat
 εἴ τί σοι] οὕτως εἰ Euseb. *ita si (placet)* Lat ὅτι ed. pr. 3 κακείνος] κεῖνος
 Euseb. *ille* Lat post γένος addendum con. ἔφη uel εἶπεν 4 ὁ] εἰσὶν Euseb
 5 Καλανοί] κάλλανοι L 7 Ἰνδα Lat 8 Ἱερουσαλήμ Euseb. *hierosolyma*,
 Lat fort. recte 9 οὖν om. Eus. cod. G 10 ἐπιθαλαττίους] θαλαττίους L *ma-*
rina Lat ὑποκαταβαίνων] *descendens* Lat *συγκαταβαλῶν* Gutschmid Ἑλλη-
 νικὸς] *gratissimus* Lat h. e. *graecissimus* (ἐλληνικώτατος) auctore Gutschmidio
 12 παραβαλὼν] *dim uenisset* Lat παραλαβὼν L τοὺς αὐτοὺς] τοὺς
 L *ea (loca)* Lat ἄνθρωπος] *is homo* Lat ἄνθρωπον L ἐν οἷς ἡμεῖς ed. pr.
 ὁ ἄνθρωπος siue ἄνθρωπος con. 14 πολλοῖς] Euseb. πολλοὶ LLat *συνω-*
χεῖωτο] Eus *συνωκείωντο* Lat 15 εἶχεν fin. Eus 16 τοῦ

Ἰουδαίου ἀνδρὸς] τάνδρὸς τὴν con. 18 τὸ] ed. pr. τὰ sic L 19 τὰ su-
 spectum παραθέσθαι con. Κλέαρχος — 21 μνημονεύσαι] *clearchus siqui-*
dem facta digressione, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita memi-
nit Lat 20. εἰρηκώς con. καθ' om. Hudson καθ' ἕτερον οὕτως] ἕτε-
 ρον καὶ οὐ τὸ Gutschmid 21 μνημονεύσας Hudson *ἐμνημόνευσεν uir doctus*
apud Hudsonum recte ut uid. 23 Ἀάγον] ed. pr. *λαγῶ* LLat

- 184 βούλομαι κεφαλαιωδῶς ἐπιδραμεῖν ἓν τῶν εἰρημένων. καὶ πρώ-
τον ἐπιδείξω τὸν χρόνον· μνημονεύει γὰρ τῆς Πτολεμαίου περὶ
Γάζαν πρὸς Δημήτριον μάχης· αὕτη δὲ γέγονεν ἐνδεκάτῃ μὲν ἔτει
τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, ἐπὶ δὲ Ὀλυμπιάδος ἐβδόμης καὶ δεκάτης
185 καὶ ἑκατοστῆς, ὡς ἱστορεῖ Κάστωρ. προσθεῖς γὰρ ταύτην τὴν 5
Ὀλυμπιάδα φησὶν· „ἐπὶ ταύτης Πτολεμαῖος ὁ Λάγον ἐνίκα κατὰ
Γάζαν μάχῃ Δημήτριον τὸν Ἀντιγόνου τὸν ἐπικληθέντα Πολιορκη-
τήν.“ Ἀλέξανδρον δὲ τεθνάναι πάντες ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῆς ἑκα-
τοστῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης Ὀλυμπιάδος. δῆλον οὖν, ὅτι καὶ κατ’
186 ἑκείνον καὶ κατὰ Ἀλέξανδρον ἤγμαζεν ἡμῶν τὸ ἔθνος. λέγει τοίνυν 10
ὁ Ἑκαταῖος πάλιν τάδε, ὅτι μετὰ τὴν ἐν Γάζῃ μάχην ὁ Πτολεμαῖος
ἐγένετο τῶν περὶ Συρίαν τόπων ἐγκρατὴς, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώ-
πων πυνθανόμενοι τὴν ἡκίοντα καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ Πτολε-
μαίου συναπαίρειν εἰς Αἴγυπτον αὐτῷ καὶ κοινωνεῖν τῶν πραγ-
187 μάτων ἡβουλήθησαν. ὧν εἰς ἣν, φησὶν, Ἐξεκίας ἀρχιερεὺς τῶν 15
Ἰουδαίων, ἀνθρώπος τὴν μὲν ἡλικίαν ὡς ἐξηκονταεξ ἑτῶν, τῷ δ’
ἀξιώματι τῷ παρὰ τοῖς ὁμοέθνοισι μέγας καὶ τὴν ψυχὴν οὐκ ἀνόη-
τος, ἔτι δὲ καὶ λέγειν δυνατὸς καὶ τοῖς περὶ τῶν πραγμάτων, εἴτερ
188 τις ἄλλος, ἔμπειρος. καίτοι, φησὶν, οἱ πάντες ἱερεῖς τῶν Ἰουδαίων
οἱ τὴν δεκάτην τῶν γινομένων λαμβάνοντες καὶ τὰ κοινὰ διοικούντες 20
189 περὶ χιλίους μάλιστα καὶ πεντακοσίους εἰσὶν.“ πάλιν δὲ τοῦ προει-
ρημένου μνημονεύων ἀνδρὸς „οὗτος, φησὶν, ὁ ἀνθρώπος τετευχῶς
τῆς τιμῆς ταύτης καὶ συνήθης ἡμῖν γενόμενος, παραλαβὼν τινὰς
τῶν μεθ’ αὐτοῦ τὴν τε διαφορὰν ἀνέγνω πᾶσαν αὐτοῖς· εἶχεν γὰρ
190 τὴν κατοίκησιν αὐτῶν καὶ τὴν πολιτείαν γεγραμμένην.“ εἰτα Ἑκα- 25
ταῖος δηλοῖ πάλιν, πῶς ἔχομεν πρὸς τοὺς νόμους, ὅτι πάντα πάσχειν
ἐπὲρ τοῦ μὴ παραβῆναι τούτους προαιρούμεθα καὶ καλὸν εἶναι
191 νομίζομεν. τοιγαροῦν, φησί, καὶ κακῶς ἀκούοντες ὑπὸ τῶν ἀστυγει-
τόνων καὶ τῶν εἰσαφικνουμένων πάντες καὶ προπηλακίζόμενοι πολ-
λάκις ὑπὸ τῶν Περσικῶν βασιλέων καὶ σατραπῶν οὐ δύνανται μετα- 30
πεισθῆναι τῇ διανοίᾳ, ἀλλὰ γεγυμνωμένως περὶ τούτων καὶ αἰκίαις

L^{Lat}Eusebius praep. evang. IX 5. 7.

6 Λάγον] ed. pr. λαγός L^{Lat} κατὰ] τῇ κατὰ conl. 9 κατ’ ἐκείνον]
secundum illud tempus Lat; hic haereo 15 ἐξεκίας L ὁ ἀρχιερεὺς ed. pr.
17 οὗ] Hudson οὗτ’ L 18 τοῖς — πραγμάτων] circa causas Lat, h.
e. fere περὶ τὰ πράγματα τοῖς περὶ damnat Hudson, fort. lacuna statuenda
20 τὴν δεκάτην] decatas Lat 24 τε om. Lat Hudson 25 αὐτῶν]
suam Lat 26 πρὸς] circa Lat, unde περὶ conl. 27 τούτους] ed. pr. τοῦτο
L eas Lat καὶ om. ed. pr. 28 νομίζοντες ed. pr. 29 καὶ — εἰσαφικνου-
μένων om. Lat πάντων ed. pr. 30 ὑπὸ] ed. pr. ἐπὲρ L a Lat 31 γε-
γυμνασμένως intellexit Lat

καὶ θανάτοις δεινοτάτοις μάλιστα πάντων ἀπαντῶσι μὴ ἀρνούμενοι
τὰ πάτρια.“ παρέχεται δὲ καὶ τεκμήρια τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τῆς 192
περὶ τῶν νόμων οὐκ ὀλίγα· φησὶ γάρ, Ἀλεξάνδρου ποτὲ ἐν Βαβυ-
λῶνι γενομένου καὶ προελομένου τὸ τοῦ Βήλου πεπτωκὸς ἱερὸν
5 ἀνακαθᾶραι καὶ πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς στρατιώταις ὁμοίως φέρειν τὸν
χοῦν προστάξαντος, μόνους τοὺς Ἰουδαίους οὐ προσσχεῖν, ἀλλὰ καὶ
πολλὰς ὑπομεῖναι πληγὰς καὶ ζημίας ἀποτίσαι μεγάλας, ἕως αὐ-
τοῖς συγγόντα τὸν βασιλέα δοῦναι τὴν ἄδειαν. ἔτι γε μὴν τῶν 193
εἰς τὴν χώραν, φησὶ, πρὸς αὐτοὺς ἀφικνουμένων νεῶς καὶ βωμοὺς
10 κατασκευασάντων ἅπαντα ταῦτα κατέσκαπτον, καὶ τῶν μὲν ζημίων
τοῖς σατράπαις ἐξέτινον, περὶ τινῶν δὲ καὶ συγγνώμης μετελάμ-
βανον. καὶ προσεπιτίθησιν, ὅτι δίκαιον ἐπὶ τούτοις αὐτοὺς ἔστι
θαυμάζειν. λέγει δὲ καὶ περὶ τοῦ πολυανθρωπότατον γεγονέναι 194
ἡμῶν τὸ ἔθνος· πολλὰς μὲν γὰρ ἡμῶν, φησὶν, ἀνασπάστους εἰς
15 Βαβυλῶνα Πέρσαι πρότερον αὐτῶν ἐποίησαν μυριάδας, οὐκ ὀλίγαι
δὲ καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον εἰς Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην
μετέστησαν διὰ τὴν ἐν Συρίᾳ στάσιν.“ ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ τὸ 195
μέγεθος τῆς χώρας ἣν κατοικοῦμεν καὶ τὸ κάλλος ἰστόρηκεν· τρια-
κοσίας γὰρ μυριάδας ἀρουρῶν σχεδὸν τῆς ἀρίστης καὶ παμφορω-
20 τάτης χώρας νέμονται, φησὶν· ἡ γὰρ Ἰουδαία τοσαύτη πληθὺς
ἔστιν.“ ἀλλὰ μὴν ὅτι καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν τὰ Ἱεροσόλυμα καλλι- 196
στην τε καὶ μεγίστην ἐκ παλαιοτάτου κατοικοῦμεν καὶ περὶ πλη-
θους ἀνδρῶν καὶ περὶ τῆς τοῦ νεῶ κατασκευῆς οὕτως αὐτὸς διη-
γεῖται. „ἔστι γὰρ τῶν Ἰουδαίων τὰ μὲν πολλὰ ὀχυρώματα κατὰ 197
25 τὴν χώραν καὶ κῶμαι, μία δὲ πόλις ὀχυρὰ πεντήκοντα μάλιστα
σταδίων τὴν περίμετρον, ἣν οἰκοῦσι μὲν ἀνθρώπων περὶ δώδεκα
μυριάδες, καλοῦσι δ' αὐτὴν Ἱεροσόλυμα. ἐνταῦθα δ' ἔστι κατὰ 198
μέσον μάλιστα τῆς πόλεως περιβολὸς λίθινος μῆκος ὡς πεντάπλε-

LLatEusebius praep. euang. IX 4. 2.

2 πάτρια] conl. πατῶια L 6 προσχεῖν L, correxit Bekker 8 ἔτι] conl.
ἐπεὶ L et ut uid. Lat τῶν ed. pr. 9 νεῶς] καὶ νεῶς ed. pr. 11 ἐξέτεινον L,
correxuit Dindorf 12 προσεπιτίθησιν] *adicit* Lat προστίθησιν cod. Eliensis
recte τούτοις] ed. pr. τούτους L 14 ἡμῶν] fort. spurium αὐτῶν Bekker
15 αὐτῶν om. Lat Bekker 20 πληθὺς] *amplitudinis* Lat πλάτος Hudson
22 κατοικοῦμεν] ed. pr. *inhabilamus* Lat κατοικουμένην L καὶ περὶ —
23 ἀνδρῶν] *et uirorum multitudine copiosam* (ad πόλιν relatum) Lat 23 αὐ-
τὸς] *idem ipse* Lat αὐ uel ὁ αὐτός Bekker 24 ἔστι incip. Eusebius μὲν om.
Eus cod. J 25 δὲ] δὲ ἡ Ἱερουσαλὴμ Eusebii cod. J 26 μὲν om. L et
ut uid. Lat δώδεκα μυριάδες] *CL milia* Lat 27 δὲ ἔστι Eus 28 μῆ-
κος — πεντάπλεθος om. Lat

ἄρος, εὐρος δὲ πηχῶν ρ', ἔχων διπλᾶς πύλας, ἐν ᾧ βωμός ἐστι
 τετράγωνος ἀτμήτων συλλέκτων ἀργῶν λίθων οὕτως συγκεείμενος,
 πλευρὰν μὲν ἐκάστην εἴκοσι πηχῶν, ὕψος δὲ δεκάπηχυν. καὶ παρ'
 αὐτὸν οἴκημα μέγα, οὗ βωμός ἐστι καὶ λυχνίον ἀμφοτέρω χροσᾶ
 199 δύο τάλαντα τὴν ὀλκήν. ἐπὶ τούτων φῶς ἐστὶν ἀναπόσβεστον καὶ 5
 τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας. ἄγαλμα δὲ οὐκ ἐστὶν οὐδὲ ἀνάθημα
 τὸ παράπαν οὐδὲ φύτευμα παντελῶς οὐδὲν οἶον ἀλσῶδες ἢ τι τοιοῦ-
 τον. διατρίβουσι δ' ἐν αὐτῷ καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας ἱερεῖς
 ἀγνείας τινὰς ἀγνεύοντες καὶ τὸ παράπαν οἶνον οὐ πίνοντες ἐν
 200 τῷ ἱερῷ. "ἔτι γε μὴν διτι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ συνεστρα- 10
 τεύσαντο καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ μεμαρτύρηκεν. οἷς
 δ' αὐτὸς παρατυχεῖν φησιν ὑπ' ἀνδρὸς Ἰουδαίου κατὰ τὴν στρα-
 201 τεῖαν γενομένοις, τοῦτο παραθήσομαι. λέγει δ' οὕτως: „ἐμοῦ γοῦν
 ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν βαδίζοντος συνηκολούθει τις μετὰ τῶν 15
 ἄλλων τῶν παραπεμπόντων ἡμᾶς ἱππέων Ἰουδαίων ὄνομα Μοσόλ-
 λαμος, ἄνθρωπος ἱκανῶς κατὰ ψυχὴν εὐρωστος καὶ τοξότης δὴ
 πάντων ὁμολογουμένως καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἄρι-
 202 στος. οὗτος οὖν ὁ ἄνθρωπος διαβαδίζόντων πολλῶν κατὰ τὴν
 ὁδὸν καὶ μάντεώς τινος ὀρνευομένου καὶ πάντας ἐπισχεῖν ἀξιοῦν-
 203 τος ἠρώτησε, διὰ τί προσμένονσι. δείξαντος δὲ τοῦ μάντεως αὐτῷ 20
 τὸν ὄρνευα καὶ φήσαντος, ἐὰν μὲν αὐτοῦ μένη προσμένειν συμ-
 φέρειν πᾶσιν, ἂν δ' ἀναστὰς εἰς τοῦμπροσθεν πέτῃται προάγειν,
 ἐὰν δὲ εἰς τοῦπισθεν ἀναχωρεῖν αὐθις, σιωπήσας καὶ παρελκύσας

LLatEusebius praep. evang. IX 4. 6.

1 εὐρος — ρ'] *centum per circuitum cubitorum* Lat δὲ om. L et ut
 uid. Lat πήχεων Euseb 2 ἀτμήτων — λίθων] *ex lapidibus non dolatis*
sed collectis atque iacentibus Lat συλλεκτῶν L οὕτω Eus 3 μὲν] δὲ Eus
 /4 πήχεων Eus δὲ om. Eus δωδεκάπηχυν Eusebii cod. J δεκάπηχυν Bekker
 5 λυχνία Eusebii cod. G 5 ἐπὶ] ἐπὶ δὲ Eus καὶ τὰς — 6 ἡμέρας] *nocti-*
bus et diebus Lat νυκτὸς καὶ ἡμέρας Eusebii cod. G, fort. recte 6 δ' Eus
 οὐδ' Euseb 7 οὐδὲν] οὐδὲ Euseb τοιοῦτο Eusebii cod. G 8 καὶ
 τὰς — ἡμέρας] *et noctibus et diebus* Lat καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας Eusebii cod.
 B 10 ἔτι γε μὴν om. Euseb Ἀλεξάνδρῳ — 11 αὐτοῦ] *cum alexandri regis*
successoribus postea castra metati sunt Lat συνεστρατεύσαντο] Euseb. Lat
 συνεστρατεύομεν L 11 καὶ] Euseb, om. L 12 δ' om. LLat φησιν] *dicens*
 Lat 13 δὲ Euseb 15 ἡμᾶς] Eus ἡμῖν L Ἰουδαῖος conl. Μοσόλαμος
 Euseb 16 ἱκανῶς] Eus. cod. J ἱκανός LLat Eus cod. G κατὰ] κατὰ τὴν
 Eus. cod. J καὶ conl. δὴ] ὑπὸ δὴ Eus 17 ὁμολογουμένως] conl. ὁμολογού-
 μενος LEus *indubitanter* Lat 18 διαβαδίζόντων] *βαδίζόντων* Euseb *prope-*
riatibus Lat 20 ἠρώτησε] ἤρετο Eusebii cod. B 21 τὸν] Eus τὴν L μὲν]
 Euseb μὲν οὖν L συμφέρειν] Eus. cod. G *συμφέρει* L *συμφέρει* Eusebii cod.
 J 22 ἐὰν Eus ἀναστὰς L' 23 δ' Eus. cod. G *παρελκύσας]* ἐλκύσας Eus

τὸ τόξον ἔβαλε καὶ τὸν ὄρνιθα πατάξας ἀπέκτεινεν. ἀγανακτοῦν- 204
των δὲ τοῦ μάντεως καὶ τινων ἄλλων καὶ καταρωμένων αὐτῷ, „τί
μαίνεσθε, ἔφη, κακοδαίμονες;“ εἶτα τὸν ὄρνιθα λαβὼν εἰς τὰς χει-
ρας, „πῶς γάρ, ἔφη, οὗτος τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν οὐ προιδὼν περὶ
5 τῆς ἡμετέρας πορείας ἡμῖν ἂν τι ὑγιὲς ἀπήγγελλεν; εἰ γὰρ ἡδύνατο
προγινώσκειν τὸ μέλλον, εἰς τὸν τόπον τοῦτον οὐκ ἂν ἦλθε φοβού-
μενος, μὴ τοξεύσας αὐτὸν ἀποκτείνῃ Μοσόλλαμος ὁ Ἰουδαῖος.“ ἀλλὰ
τῶν μὲν Ἐκαταίου μαρτυριῶν ἄλλῃς τοῖς γὰρ βουλευμένοις πλείω (205)
μαθεῖν τῷ βιβλίῳ ῥᾷδιόν ἐστιν ἐντυχεῖν. οὐκ ὀκνήσω δὲ καὶ τὸν
10 ἐπ' εὐηθείας διασυσμῶ, καθάπερ αὐτὸς οἶεται, μνήμην πεποιη-
μένον ἡμῶν Ἀγαθαρχίδην ὀνομάσαι· διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ 206
Στρατονίκην, ὃν τρόπον ἦλθεν μὲν εἰς Συρίαν ἐκ Μακεδονίας κατα-
λιπούσα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Δημήτριον, Σελεύκου δὲ γαμεῖν αὐτὴν
οὐ θελήσας, ὅπερ ἐκείνη προσεδόκησεν, ποιουμένου [δὲ] τὴν
15 ἀπὸ Βαβυλῶνος στρατείαν αὐτοῦ τὰ περὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἐνεωτέ-
ρισεν. εἰθ' ὥς ἀνέστρεψεν ὁ βασιλεὺς, ἀλίσκομένης τῆς Ἀντιο- 207
χείας εἰς Σελεύκειαν φυγοῦσα, παρὸν αὐτῇ ταχέως ἀποπλεῖν ἐν-
πνίγῃ κωλύοντι πεισθεῖσα ἐλήφθη καὶ ἀπέθανεν. ταῦτα προειπὼν 208
ὁ Ἀγαθαρχίδης καὶ ἐπισκώπτων τῇ Στρατονίκη τὴν δεισιδαιμονίαν
20 παραδείγματι χρῆται τῷ περὶ ἡμῶν λόγῳ καὶ γέγραφεν οὕτως·
„οἱ καλούμενοι Ἰουδαῖοι πόλιν οἰκοῦντες ὀχυρωτάτην πασῶν, ἣν 209
καλεῖν Ἱεροσόλυμα συμβαίνει τοὺς ἐγχωρίους, ἀργεῖν εἰθισμένοι
δι' ἐβδόμης ἡμέρας καὶ μήτε τὰ ὅπλα βαστάζειν ἐν τοῖς εἰρη-
μένοις χρόνοις μήτε γεωργίας ἅπτεσθαι μήτε ἄλλης ἐπιμελεῖσθαι
25 λειτουργίας μηδεμιᾶς, ἀλλ' ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐκτετακότες τὰς χει-
ρας εὐχέσθαι μέχρι τῆς ἑσπέρας, εἰσιόντος εἰς τὴν πόλιν Πτολε- 210
μαίου τοῦ Λάγου μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ
τοῦ φυλάττειν τὴν πόλιν διατηρούντων τὴν ἄνοιαν, ἣ μὲν πα-

LLatEusebius praep. evang. IX 4. 6.

1 τὸν] Eus τὴν L 2 δὲ] τε Eusebii codd. BG 3 κακοδαίμονες;
εἶτα τὸν] κακοδαιμονέστατον LLat λαβὼν] Eus λαβόντες LLat 4 ἔφη]
om. LLat, post οὗτος tr. Eusebii cod. J προειδὼς Eus. cod. J 5 ἀνήγ-
γειλεν Euseb ἐδύνατο Eusebii cod. J 6 προγινώσκειν Euseb 7 μο-
σόλλαμος L Μοσόλλαμος Euseb. a mosollamo Lat ὁ om. L Ἰουδαῖος]
fin. Euseb 10 ἐπ' εὐηθείας] ed. pr. ἐπενεθία L 14 δὲ om. Lat, recte
ut uid. 15 στρατείαν] Bekker στρατιάν LLat 17 παρὸν — ἀποπλεῖν] cum
posset semetipsam uelocius interimere Lat 21 Agatharchidis locus iterum
extat Antiq. Iud. XII 6, aliter expressus. οἰκοῦντες] habitant Lat 22 εἰθισ-
μένοι] hi consueti sunt Lat 23 μήτε] Bekker μήδε L 24 χρόνοις] diebus
Lat 26 εἰσιόντος] ingrediente uero Lat 27 λαγού L καὶ τῶν] et
multis Lat

- τρὶς εἰλήφει δεσπότην πικρόν, ὁ δὲ νόμος ἐξηλέγχθη φαῦλον ἔχων
 211 ἔθισμόν. τὸ δὲ συμβὰν πλὴν ἐκείνων τοὺς ἄλλους πάντας δεδί-
 δαχε τηνικαῦτα φυγεῖν εἰς ἐνύπνια καὶ τὴν περὶ τοῦ νόμου παρα-
 δεδομένην ὑπόνοιαν, ἥνικα ἂν τοῖς ἀνθρωπίνους λογισμοῖς περὶ
 212 τῶν διαπορουμένων ἐξασθενήσωσιν.“ τοῦτο μὲν Ἀγαθαρχίδῃ κα- 5
 ταγέλωτος ἄξιον δοκεῖ, τοῖς δὲ μὴ μετὰ δυσμενείας ἐξετάζουσι
 φαίνεται μέγα καὶ πολλῶν ἄξιον ἐγκωμίων, εἰ καὶ σωτηρίας καὶ
 πατρίδος ἀνθρωποὶ τινες νόμων φυλακὴν καὶ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέ-
 βειαν αἰεὶ προτιμῶσιν.
- 213 23. Ὅτι δὲ οὐκ ἀγνοοῦντες ἔνιοι τῶν συγγραφέων τὸ ἔθνος 10
 ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὸ φθόρου τινὸς ἢ δι' ἄλλας αἰτίας οὐχ ὕγιεις τὴν
 μνήμην παρέλιπον, τεκμήριον οἶμαι παρέξειν· Ἰερώννυμος γὰρ ὁ
 τὴν περὶ τῶν διαδόχων ἱστορίαν συγγραφῶς κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν
 ἦν Ἐκαταίῳ χρόνον, φίλος δ' ὢν Ἀντιγόνοῦ τοῦ βασιλέως τὴν Συ-
 214 ρίαν ἐπετρόπευεν· ἀλλ' ὅμως Ἐκαταῖος μὲν καὶ βιβλίον ἔγραψεν 15
 περὶ ἡμῶν, Ἰερώννυμος δ' οὐδαμοῦ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐμνημόνευσε
 καίτοι σχεδὸν ἐν τοῖς τόποις διατετριφώς· τοσοῦτον αἱ προαιρέσεις
 τῶν ἀνθρώπων διήνεγκαν. τῷ μὲν γὰρ ἐδόξαμεν καὶ σπουδαίας
 εἶναι μνήμης ἄξιοι, τῷ δὲ πρὸς τὴν ἀληθείαν πάντως τι πάθος
 215 οὐκ εὐγνώμον ἐπεσκόπησεν. ἀρκοῦσι δὲ ὅμως εἰς τὴν ἀπόδειξιν 20
 τῆς ἀρχαιότητος αἱ τε Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων καὶ Φοινίκων ἀνα-
 216 γραφαὶ πρὸς ἐκείναις τε τοσοῦτοι τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς· ἔτι δὲ
 πρὸς τοῖς εἰρημένοις Θεόφιλος καὶ Θεόδοτος καὶ Μνασέας καὶ Ἀρι-
 στοφάνης καὶ Ἐρμογένης Εὐήμερός τε καὶ Κόνων καὶ Ζωπυρίων
 καὶ πολλοὶ τινες ἄλλοι τάχα, οὐ γὰρ ἔγωγε πᾶσιν ἐντετύχηκα τοῖς 25
 217 βιβλίοις, οὐ παρέργως ἡμῶν ἐμνημονεύκασιν. οἱ πολλοὶ δὲ τῶν
 εἰρημένων ἀνδρῶν τῆς μὲν ἀληθείας τῶν ἐξ ἀρχῆς πραγμάτων διή-
 μαρτον, ὅτι μὴ ταῖς ἱεραῖς ἡμῶν βίβλοις ἐνέτυχον, κοινῶς μέντοι
 περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἅπαντες μεμαρτυρήκασιν, ὑπὲρ ἧς τὰ νῦν
 218 λέγειν προσέθεμην. ὁ μέντοι Φαληρεὺς Δημήτριος καὶ Φίλων ὁ 30
 πρεσβύτερος καὶ Εὐπόλεμος οὐ πολὺ τῆς ἀληθείας διήμαρτον.

LLatEusebius praep. euang. IX 42.

- 1 φαῦλον] unam Lat 3 εἰς] LLat, om. Grotius 5 ἐξασθενήσωσιν]
 Bekker ἐξασθενήσουσιν L 11 τὴν μνήμην] memoriam nostri Lat 14 Ἀντι-
 γόνου] ἀντιόχου L 17 ἐν τοῖς τόποις] in ipsis locis Lat 19 πρὸς] circa
 Lat 20 ἀρκοῦσι incip. Eus δ' Eus 21 Αἰγυπτίων] Σύρων Eus
 22 ἔτι δὲ] ἔτι δὲ καὶ L adhuc enim (etiam conl.) Lat 23 Θεόδοτος] theodorus
 Lat manuseus Lat 24 Κόνων] cimon Lat Κόμων Euseb 26 μεμνημο-
 νέκασιν Euseb 29 ἧς] οὐ Euseb. fort. recte

οἷς συγγινώσκειν ἄξιον· οὐ γὰρ ἐνὴν αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκριβείας τοῖς ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν.

24. Ἐν ἔτι μοι κεφάλαιον ὑπολείπεται τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν 219
προτεθέντων τοῦ λόγου, τὰς διαβολὰς καὶ τὰς λοιδορίας, αἷς κέ-
5 χρηταιῖ τινες κατὰ τοῦ γένους ἡμῶν, ἀποδείξαι ψευδεῖς καὶ τοῖς
γεγραφοῖσι ταύτας καθ' ἑαυτῶν χρήσασθαι μάρτυσιν. ὅτι μὲν οὖν 220
καὶ ἑτέροις τοῦτο πολλοῖς συμβέβηκε διὰ τὴν ἐνίων δυσμένειαν,
οἶμαι γινώσκειν τοὺς πλέον ταῖς ἱστορίαις ἐντυγχάνοντας· καὶ γὰρ
ἔθνῶν τινες καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων πόλεων ἐντυπαίνειν τὴν εὐγένειαν
10 καὶ τὰς πολιτείας ἐπεχείρησαν λοιδορεῖν, Θεόπομπος μὲν τὴν Ἀθη- 221
ναίων, τὴν δὲ Λακεδαιμονίων Πολυκράτης, ὁ δὲ τὸν Τριπολιτικὸν
γράψας, οὐ γὰρ δὴ Θεόπομπός ἐστιν ὡς οἰοῦνται τινες, καὶ τὴν
Θηβαίων πόλιν προσέλαβεν, πολλὰ δὲ καὶ Τίμαιος ἐν ταῖς ἱστο-
ρίαις περὶ τῶν προειρημένων καὶ περὶ ἄλλων βεβλασφήμηκεν. μά- 222
15 λιστα δὲ τοῦτο ποιοῦσι τοῖς ἐνδοξοτάτοις προσπλεκόμενοι, τινες
μὲν διὰ φθόρον καὶ κακοήθειαν, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ καινολογεῖν μνή-
μης ἀξιωθήσεσθαι νομίζοντες. παρὰ μὲν οὖν τοῖς ἀνόητοις ταύ-
της οὐ διαμαρτάνουσι τῆς ἐλπίδος, οἱ δ' ὑγιαίνοντες τῇ κρίσει
πολλὴν αὐτῶν μοχθηρίαν καταδικάζουσι.

25. Τῶν δὲ εἰς ἡμᾶς βλασφημιῶν ἤρξαντο μὲν Αἰγύπτιοι· 223
βουλόμενοι δ' ἐκείνοις τινὲς χαρίζεσθαι παρατρέπιν ἐπεχείρησαν
τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν εἰς Αἴγυπτον ἄφριξιν ὡς ἐγένετο τῶν ἡμε-
τέρων προγόνων ὁμολογοῦντες, οὔτε τὴν ἔξοδον ἀληθεύοντες. αἰ- 224
τίας δὲ πολλὰς ἔλαβον τοῦ μισεῖν καὶ φθονεῖν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς,
25 ὅτι κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν ἐδυνάστευσαν ἡμῶν οἱ πρόγονοι κακέι-
θεν ἀπαλλαγέντες ἐπὶ τὴν οἰκίαν πάλιν εὐδαιμονήσαν, εἰδ' ἢ
τούτων ὑπεναντιότης πολλὴν αὐτοῖς ἐνεποίησεν ἔχθραν, τοσοῦτον
τῆς ἡμετέρας διαφερούσης εὐσεβείας πρὸς τὴν ὑπ' ἐκείνων νενο-
μισμένην, ὅσον Θεοῦ φύσις ζῶντων ἀλόγων διέστηκε. κοινὸν μὲν γὰρ 225
30 αὐτοῖς ἐστι πάτριον τὸ ταῦτα Θεοὺς νομίζειν, ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἀλλή-
λους ἐν ταῖς τιμαῖς αὐτῶν διαφέρονται. κοῦφοι δὲ καὶ ἀνόητοι
παντάπασιν ἄνθρωποι κακῶς ἐξ ἀρχῆς εἰθισμένοι δοξάζειν περὶ
Θεῶν μιμήσασθαι μὲν τὴν σεμνότητα τῆς ἡμετέρας Θεολογίας οὐκ

LLatEusebius praep. euang. IX 42. 3.

1 οἷς — ἄξιον om. Eusebii codd. BG συγγινώσκειν Eus 2 fin. Euseb

11 pilocrates Lat Τριπολιτικὸν] tripodem perdurabilem corrupte Lat

13 προσέλαβεν] momordit Lat, unde διέβαλε Hudson 16 καινολογεῖν] Dindorf
uerbosam nouitatem Lat καινολογεῖν L 18 οὐ διαμαρτάνουσι] nequaquam —
fraudentur Lat οὐδαμῶς ἀμαρτάνουσι ed. pr. κρίσει] in marg. γὰρ τῇ ἀκροάσει

L 21 ἐκείνοις τινέσ] ἐκεῖνοί τις uertit Lat 27 τούτων] horum Lat τῶν
ἱερῶν Spanheim 31 ἀνόητοι] ἀνόητοι ὄντες conl.

- 226 ἐχώρησαν, δρῶντες δὲ ζηλουμένους ὑπὸ πολλῶν ἐφθόνησαν. εἰς
τοσοῦτον γὰρ ἦλθον ἀνοίας καὶ μικροψυχίας ἔνιοι τῶν παρ' αὐ-
τοῖς, ὥστ' οὐδὲ ταῖς ἀρχαίαις αὐτῶν ἀναγραφαῖς ὠκνήσαν ἐναντία
λέγειν, ἀλλὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐναντία γράφοντες ὑπὸ τυφλότητος
τοῦ πάθους ἡγνόησαν. 5
- 227 26. Ἐφ' ἐνὸς δὲ πρώτου στήσω τὸν λόγον, ᾧ καὶ μάρτυρι
228 μικρὸν ἔμπροσθεν τῆς ἀρχαιότητος ἐχρησάμην. ὁ γὰρ Μανεθῶς
οὗτος ὁ τὴν Αἰγυπτιακὴν ἱστορίαν ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων μεθερ-
μηνεύειν ὑπεσχημένος, προειπὼν τοὺς ἡμετέρους προγόνους πολλαῖς
μυριάσιν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐλθόντας κρατῆσαι τῶν ἐνοικούντων, 10
εἰτ' αὐτοὺς ὁμολογῶν χρόνῳ πάλιν ὕστερον ἐκπεσόντας τὴν νῦν Ἰου-
δαίαν κατασχεῖν καὶ κτίσαντας Ἱεροσόλυμα τὸν νεὼ κατασκεύασα-
229 σθαι, μέχρι μὲν τούτων ἡκολούθησε ταῖς ἀναγραφαῖς. ἔπειτα δὲ δοὺς
ἐξουσίαν αὐτῷ διὰ τοῦ φάναι γράψαι τὰ μυθεύμενα καὶ λεγόμενα
περὶ τῶν Ἰουδαίων λόγους ἀπιθάνους παρενέβαλεν, ἀναμιῖξαι βου- 15
λόμενος ἡμῖν πληθὺς Αἰγυπτίων λεπρῶν καὶ ἐπὶ ἄλλοις ἀρρωστή-
230 μασιν, ὡς φησι, φυγεῖν ἐκ τῆς Αἰγύπτου καταγνωσθέντων. Ἀμέ-
νωφιν γὰρ βασιλέα προσθεὶς ψευδὲς ὄνομα καὶ διὰ τοῦτο χρόνον
αὐτοῦ τῆς βασιλείας ὀρίσαι μὴ τολμήσας, καίτοι γε ἐπὶ τῶν ἄλλων
βασιλέων ἀκριβῶς τὰ ἔτη προστιθεῖς, τούτῳ προσάπτει τινὰς μυ- 20
θολογίας ἐπιλαθόμενος σχεδόν, ὅτι πεντακοσίοις ἔτεσι καὶ δεκαοκτὼ
πρότερον ἱστορήκε γενέσθαι τὴν τῶν ποιμένων ἔξοδον εἰς Ἱεροσό-
231 λυμα. Τέθμωσις γὰρ ἦν βασιλεὺς ὅτε ἐξήεσαν, ἀπὸ δὲ τούτων
μεταξὺ τῶν βασιλέων κατ' αὐτὸν ἐστὶ τριακόσια ἐνενηκοντατρία
ἔτη μέχρι τῶν δύο ἀδελφῶν Σέθω καὶ Ἐρμαίου, ὧν τὸν μὲν Σέθων 25
Αἴγυπτον, τὸν δὲ Ἐρμαῖον Ἀναδὸν μετονομασθῆναί φησιν, ὃν
ἐκβαλὼν ὁ Σέθω ἐβασίλευσεν ἔτη νθ' καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρεσβύ-
232 τερος τῶν νύων αὐτοῦ Ράμψης ξξ'. τοσοῦτοις οὖν πρότερον ἔτεσιν
ἀπελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου τοὺς πατέρας ἡμῶν ὡμολογηκῶς εἴτα τὸν
Ἀμένωφιν εἰσποιήσας ἐμβόλιμον βασιλέα φησὶν τοῦτον ἐπιθυμῆσαι 30
θεῶν γενέσθαι θεατὴν ὥσπερ Ὡρ εἰς τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευ-
κότων, ἀνεγχεῖν δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ὁμωνύμῳ μὲν αὐτῷ Ἀμενώφει

7 manethon Lat 12 νεῶν Dindorf 14 φάναι] uideatur Lat 23 lethmu-
sis Lat ἀπὸ δὲ — 24 κατ' αὐτὸν] et ab hoc tempore regum qui postea
fuerunt Lat ἀπὸ δὲ τούτου τῶν μεταξὺ βασιλέων conl. 25 Σέθω] sethonom
Lat cf. § 98 Ἐρμαίου] hermetum (ex hermeum corruptum uid.) Lat Ἀρμαῖς
uocatur supra § 98 sethonom Lat 26 Ἐρμαίου] ed. pr. ἐρμῶν L hermeum
Lat 27 sethon Lat πρεσβύτατος conl. 28 rapsis Lat, cf. § 245
31 Ὡρ] Ὡρος Hudson osorem Lat, quod ex orem corruptum uid., accusatiuus
postulatur εἰς] quendam Lat

πατρός δὲ Πάπιος ὄντι, θείας δὲ δοκοῦντι μετεσχηκέναι φρίσεως
κατὰ τε σοφίαν καὶ πρόγνωσιν τῶν ἐσομένων. εἰπεῖν οὖν αὐτῷ 233
τοῦτον τὸν ὁμώνυμον, ὅτι δυνήσεται θεοὺς ἰδεῖν, εἰ καθαρὰν ἀπό
τε λεπτῶν καὶ τῶν ἄλλων μιαιῶν ἀνθρώπων τὴν χώραν ἅπασαν
5 ποιήσειεν. ἡσθέντα δὲ τὸν βασιλέα πάντας τοὺς τὰ σώματα λελω- 234
βημένους ἐκ τῆς Αἰγύπτου συναγαγεῖν· γενέσθαι δὲ τοῦ πλήθους
μυριάδας ὀκτώ· καὶ τούτους εἰς τὰς λιθοτομίας τὰς ἐν τῷ πρὸς 235
ἀνατολὴν μέρει τοῦ Νείλου ἐμβαλεῖν αὐτόν, ὅπως ἐργάζοιντο καὶ
τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων οἱ ἐγκεχωρισμένοι. εἶναι δέ τινες ἐν αὐτοῖς
10 καὶ τῶν λογίων ἱερέων φησὶ λέπρα συγκεχυμένους. τὸν δὲ Ἀμέ- 236
νωφιν ἐκείνον, τὸν σοφὸν καὶ μαντικὸν ἄνδρα, ὑποδεῖσαι πρὸς αὐ-
τόν τε καὶ τὸν βασιλέα χόλον τῶν θεῶν, εἰ βιασθέντες ὀφθήσονται.
καὶ προσθέμενον εἰπεῖν, ὅτι συμμαχήσουσι τινες τοῖς μιαιῶσι καὶ
τῆς Αἰγύπτου κρατήσουσιν ἐπ' ἔτη δεκατρία, μὴ τολμῆσαι μὲν
15 αὐτὸν εἰπεῖν ταῦτα τῷ βασιλεῖ, γραφὴν δὲ καταλιπόντα περὶ πάν- 237
των ἑαυτὸν ἀνελεῖν, ἐν ἀθυμίᾳ δὲ εἶναι τὸν βασιλέα. ἄπειτα κατὰ
λέξιν οὕτως γέγραφεν· „τῶν δ' ἐν ταῖς λατομίαις ὡς χρόνος ἱκανὸς
διήλθεν ταιλαιπωρούντων, ἀξιωθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἵνα [πρὸς] κατὰ-
λυσιν αὐτοῖς καὶ σκέπτην ἀπομερίσῃ, τὴν τότε τῶν ποιμένων ἐρη-
20 μωθεῖσαν πόλιν Ἀῦραριν συνεχώρησεν· ἔστι δ' ἡ πόλις κατὰ τὴν 238
θεολογίαν ἄνωθεν Τυφώνιος. οἱ δὲ εἰς ταύτην εἰσελθόντες καὶ τὸν
τόπον τοῦτον [εἰς] ἀπόστασιν ἔχοντες ἡγεμόνα αὐτῶν λεγόμενόν τινα
τῶν Ἑλιοπολιτῶν ἱερέων Ὀσάρσηφον ἐστήσαντο καὶ τούτῳ πειθαρχή-

1 *papio* (ablat.) Lat παπίος ed. pr. ex § 243 4 ἅπασαν om. Lat
5 ἡσθέντα] πεισθέντα coni. 6 γενέσθαι — 7 ὀκτώ] *et fuisse multitudinem numero LXXX (LXXX coni.)* Lat τὸ πλήθος coni. 7 τούτους, *vs i. ras.*
L 8 ὅπως — 9 ἐγκεχωρισμένοι] *ad hoc (esse) efficiendum simul et alios aegyptios quibus hoc erat iniunctum* Lat 8 ὅπου ἐργάζοντο Bekker recte
9 ἐγκεχωρισμένοι Hudson ἐκκεχωρισμένοι Bekker 10 συγκεχυμένους] *per- fusos* Lat συνεσχημένους uel συνεισχημένους coni. 11 ὑποδεῖσαι] Dindorf ὑποδεῖσθαι L πρὸς αὐτόν — 13 εἰπεῖν] *et circa semetipsum et apud regem deorum vulcanum, ut aperte suaderet eis uim fieri, sed adiecisse* Lat et appa-
ret Graeca corrupta esse cf. § 257 13 προσθέμενον] προθέμενον ed. pr., desidero genetivum absolutum uelut ὑποθεμένων subiungendum uerbo τολμῆ-
σαι 14 *et ante μὴ add.* Lat 15 περὶ πάντων] *ex his omnibus* Lat
16 *pro iudeis post βασιλέα add.* Lat 17 τῶν δὲ — 18 ἀξιωθεὶς] *his itaque rogatus* Lat δ' ἐν] Bekker δὲ L 18 πρὸς suspectum 21 Τυφώνιος] *valde praecelsa* Lat 22 εἰς spurium uid. 24 λεγόμενον, *on ex on corr.* L optimum Lat, λεγόμενον post Ὀσάρσηφον melius ponetur 23 *osarsifam* Lat ὀσάρσηφον ed. pr. Ὀσάρσηφον Hudson πειθαρχήσαντες] ed. pr. πειθαρχή-
σαντες L

- 239 *σονται ἐν πᾶσιν ὄρκωμότησαν. ὁ δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς νόμον*
ἔθετο μήτε προσκυνεῖν θεοὺς μήτε τῶν μάλιστα ἐν Αἰγύπτῳ θεμι-
στευομένων ἱερῶν ζήων ἀπέχεσθαι μηδενός, πάντα δὲ θύειν καὶ
240 *ἀναλοῦν, συνάπτεσθαι δὲ μηδενὶ πλὴν τῶν συνομωμοσμένων. τοι-*
αῦτα δὲ νομοθετήσας καὶ πλείστα ἄλλα μάλιστα τοῖς Αἰγυπτίοις 5
ἔθισμοῖς ἐναντιούμενα ἐκέλευσεν πολυχειρίᾳ τὰ τῆς πόλεως ἐπι-
σκευάζειν τείχη καὶ πρὸς πόλεμον ἐτοίμους γίνεσθαι τὸν πρὸς Ἀμέ-
241 *νωφιν τὸν βασιλέα. αὐτὸς δὲ προσλαβόμενος μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν*
ἄλλων ἱερέων καὶ συμμεμιαμμένων ἔπεμψε πρέσβεις πρὸς τοὺς ὑπὸ
Τεθμῶσεως ἀπελαθέντας ποιμένας εἰς πόλιν τὴν καλουμένην Ἱερο- 10
σόλνυμα, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς συνατιμασθέντας
242 *δηλώσας ἡξίου συνεπιστρατεύειν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' Αἴγυπτον. ἐπά-*
ξειν μὲν οὖν αὐτοὺς ἐπηγγείλατο πρῶτον μὲν εἰς Αὔαριν τὴν προ-
γονικὴν αὐτῶν πατρίδα καὶ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ὅχοις παρέξειν
ἀφθόως, ὑπερμαχήσεσθαι δὲ ὅτε δέοι καὶ ῥαδίως ὑποχείριον αὐ- 15
243 *τοῖς τὴν χώραν ποιήσιν. οἱ δὲ ὑπερχαρεῖς γενόμενοι πάντες προ-*
θύμως εἰς κ' μυριάδας ἀνδρῶν συνεξώρησαν καὶ μετ' οὐ πολὺ
ἦγον εἰς Αὔαριν. Ἀμένωφιν δ' ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ὡς
ἐπύθετο τὰ κατὰ τὴν ἐκείνων ἔφοδον, οὐ μετρίως συνεχύθη τῆς
244 *παρὰ Ἀμενώφειος τοῦ Παάπιος μνησθεὶς προδηλώσεως. καὶ πρό-* 20
τερον συναγαγὼν πλῆθος Αἰγυπτίων καὶ βουλευσάμενος μετὰ τῶν ἐν
τούτοις ἡγεμόνων τά τε ἱερὰ ζῆα τὰ [πρῶτα] μάλιστα ἐν τοῖς ἱεροῖς
τιμώμενα ὡς γ' ἑαυτὸν μετεπέμψατο καὶ τοῖς κατὰ μέρος ἱερεῦσι
245 *παρήγγελλεν ὡς ἀσφαλέστατα τῶν θεῶν συγκρῦψαι τὰ ξόανα. τὸν δὲ*
εὐὶδὸν Σέθῳ τὸν καὶ Ῥαμεσσή ἀπὸ Ῥαψηοῦς τοῦ πατρὸς ὠνομασμένον 25
πενταέτη ὄντα ἐξέθετο πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον. αὐτὸς δὲ διαβὰς *
246 *τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις οὓσιν εἰς τριάκοντα μυριάδας ἀνδρῶν μαχι-*
μωτάτων καὶ τοῖς πολέμοις ἀπαντήσας οὐ συνέβαλεν, ἀλλὰ μέλλειν

1 πᾶσιν, π in ras. L ὄρκωμότησαν] Bekker ὄρκωμότησαν L
3 πάντα — 4 ἀναλοῦν om. Lat 4 συνομωμοσμένων] conī. συνωμοσμένων L
τοιαῦτα] haec Lat 6 Ἀμένωφιν] Lat μένωφιν L 8 καὶ τῶν — 9 συμ-
μεμιαμμένων] etiam alios sacerdotes et maculatorum quosdam Lat 9 καὶ συμ-
μεμιαμμένων] τοὺς μεμιαμμένους conī. συμμεμιασμένων ed. pr. 10 ἀπε-
λαθέντας] Dindorf ἀπελασθέντας L 12 ἐπάξειν Lowthius 20 Παάπιος]
parīae Lat πρότερον] πρῶτον conī. 22 et post ζῆα add. Lat πρῶτα
om. Lat, seclisut Bekker 23 ὡς γε αὐτὸν, ὡς γ' i. ras. L ὡς ἑαυτὸν conī.
ὡς — μετεπέμψατο] ante praemisit Lat 24 παρήγγειλεν ed. pr. 25 σέθων
ed. pr. sethōnem Lat ῥαμίσσην ed. pr. ramessi Lat Ῥαψηοῦς] rapso Lat
Ῥάμψεως Hudson ex § 231 26 διαβὰς] Nilum transgressus esse intellegendus
est cf. § 274 27 τοῖς ἄλλοις] cum aliis Lat, unde σύν τοῖς ἄλλοις conī. 28 καὶ
τοῖς πολέμοις om. Lat ἀπαντήσας] conī. occurrens Lat ἀπαντήσασιν L

- Θεομαχεῖν νομίσας παλινδρομήσας ἤκεν εἰς Μέμφιν ἀναλαβὼν τε
 τὸν τε Ἄπιν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκεῖσε μεταπεμφθέντα ἱερὰ ζῶα
 εὐθὺς εἰς Αἰθιοπίαν σὺν ἅπαντι τῷ στόλῳ καὶ πλήθει τῶν Αἰ-
 γυπτίων ἀνήχθη· χάριτι γὰρ ἦν αὐτῷ ὑποχείριος ὁ τῶν Αἰθιο-
 5 πων βασιλεὺς. ὃς ὑποδεξάμενος καὶ τοὺς ὄχλους πάντας ὑπολα- 247
 βὼν οἷς ἔσχεν ἡ χώρα τῶν πρὸς ἀνθρωπίνην τροφήν ἐπιτηδείων,
 καὶ πόλεις καὶ κώμας πρὸς τὴν τῶν πεπρωμένων τρισκαίδεκα ἐτῶν
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ [εἰς τὴν] ἔκπτωσιν αὐτάρχεις, οὐχ ἦττον δὲ
 καὶ στρατόπεδον Αἰθιοπικὸν πρὸς φυλακὴν ἐπέταξε τοῖς παρ'
 10 Ἀμενώφους τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Αἰγύπτου. καὶ τὰ 248
 μὲν κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν τοιαῦτα. οἱ δὲ Σολυμίται κατελθόντες
 σὺν τοῖς μαροῖς τῶν Αἰγυπτίων οὕτως ἀνοσίως καὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις προσηνέχθησαν, ὥστε τὴν τῶν προειρημένων κράτησιν χρυσὸν
 φαίνεσθαι τοῖς τότε τὰ τούτων ἀσεβήματα θεωμένοις· καὶ γὰρ 249
 15 οὐ μόνον πόλεις καὶ κώμας ἐνέπρησαν οὐδὲ ἱεροσυλοῦντες οὐδὲ
 λυμαινόμενοι ξόανα θεῶν ἤρχοντο, ἀλλὰ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὀπτα-
 νίοις τῶν σεβαστευομένων ἱερῶν ζώων χρώμενοι διετέλουν καὶ θύ-
 τας καὶ σφαγεῖς τούτων ἱερεῖς καὶ προφήτας ἡνάγκαζον γίνεσθαι
 καὶ γυμνοὺς ἐξέβαλλον. λέγεται δέ, ὅτι τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς 250
 20 νόμους αὐτοῖς καταβαλόμενος ἱερεὺς τὸ γένος Ἡλιοπολίτης ὄνομα
 Ὅσαρσίφ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἡλιουπόλει θεοῦ Ὅσίρεως, ὡς μετέβη εἰς
 τοῦτο τὸ γένος, μετετέθη τοῦνομα καὶ προσηγορεύθη Μωυσῆς.
 27. Ἀ μὲν οὖν Αἰγύπτιοι φέρουσι περὶ τῶν Ἰουδαίων ταῦτ' 251
 25 ἔστι καὶ ἕτερα πλείονα, ἃ παρήμι συντομίας ἔνεκα. λέγει δὲ ὁ
 26 Μανεθὼς πάλιν, ὅτι μετὰ ταῦτα ἐπῆλθεν ὁ Ἀμένωφίς ἀπὸ Αἰ-
 θιοπίας μετὰ μεγάλης δυνάμεως καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ῥάμψης καὶ

2 καὶ τὰ — ζῶα] *et alia sacra* Lat 3 καὶ τῷ πλήθει coni. 4 Αἰθιο-
 πων] *aegyptiorum* Lat 5 ὃς] coni. ex Lat ὅθεν L ὃς — ὑπολαβὼν] *qui*
etiam populum suscipiens praeibuit Lat καὶ] μὲν coni., ita ut simul ὑπολαβὼν
 in παρασχὼν δὲ mutatum u. 6 post ἐπιτηδείων ponatur; sed alia quoque fingi
 possunt et fingenda sunt, siquidem infra οὐχ ἦττον δὲ recte legitur 7 παρα-
 σχὼν uel simile post πόλεις add. Hudson 8 εἰς τὴν om. ed. pr. et ut uid.
 Lat οὐχ — 10 Αἰγύπτου] *nilominus ameno si fuerant deducti ad fines*
aegyptios Lat δὲ] fort. omittendum, γε ed. pr. 9 παραμενώφωσ L
 11 τοιαῦτα] *haec* Lat 12 καὶ om. Lat ed. pr. 13 προειρημένων] *priorem*
pastorum dominationem dicit χρυσὸν] *nimis pressima* Lat, unde χειρόστην
 Lowthius 16 ἀλλὰ καὶ — 17 διετέλουν] *sed etiam ipsa sacra animalia quae*
colebantur crudelissime discerpserunt Lat αὐτοῖς] ἀδότοις Bekker 19 quos
 ante καὶ γυμνοὺς add. Lat, fort. recte ἐξέβαλλον ed. pr. τὴν] ὁ τὴν coni.
 21 osarsifas Lat 24 καὶ ἕτερα — παρήμι] *sed et alia multa brevitatis*
causa praetereo Lat ἃ παρήμι] ed. pr. ex Lat παρ' ἡμῖν L 25 μανεθὼν
 L Lat Αἰθιοπίας] *aegypto* Lat 26 ramsis Lat

- αὐτὸς ἔχων δύναμιν, καὶ συμβαλόντες οἱ δύο τοῖς ποιμέσι καὶ τοῖς
μαυροῖς ἐνίκησαν αὐτοὺς καὶ πολλοὺς ἀποκτείναντες ἐδίωξαν αὐ-
252 τοὺς ἄχρι τῶν ὁρίων τῆς Συρίας. ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα Μανε-
θῶς συνέγραψεν. ὅτι δὲ ληρεῖ καὶ ψεύδεται περιφανῶς, ἐπιδείξω
προδιαστείλαμενος ἐκείνο τῶν ὕστερον πρὸς ἄλλους λεχθησομένων 5
ἐνεκα· δέδωκε γὰρ οὗτος ἡμῖν καὶ ὁμολόγηκεν ἐξ ἀρχῆς τε μὴ εἶναι
τὸ γένος Αἰγυπτίους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔξωθεν ἐπελθόντας κρατῆσαι
253 τῆς Αἰγύπτου καὶ πάλιν ἐξ αὐτῆς ἀπελθεῖν. ὅτι δ' οὐκ ἀνεμίχθη-
σαν ἡμῖν ὕστερον τῶν Αἰγυπτίων οἱ τὰ σώματα λελωβημένοι, καὶ
ὅτι ἐκ τούτων οὐκ ἦν Μωυσῆς ὁ τὸν λαὸν ἀγαγών, ἀλλὰ πολλαῖς 10
ἐγεγόνει γενεαῖς πρότερον, ταῦτα πειράσσομαι διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ
λεγομένων ἐλέγχειν.
- 254 28. Πρώτην δὴ τὴν αἰτίαν τοῦ πλάσματος ὑποτίθεται κατα-
γέλαστον· ὁ βασιλεὺς γάρ φησιν Ἀμένωφίς ἐπεθύμησε τοὺς θεοὺς
ἰδεῖν. ποίους; εἰ μὲν τοὺς παρ' αὐτοῖς νενομοθετημένους τὸν βοῦν 15
255 καὶ τράγον καὶ κροκοδείλους καὶ κυνοκεφάλους, ἑώρα. τοὺς οὐρα-
νίους δὲ πῶς ἐδύνατο; καὶ διὰ τί ταύτην ἔσχε τὴν ἐπιθυμίαν; ὅτι
νῆ Δία καὶ πρότερος αὐτοῦ βασιλεὺς ἄλλος ἑωράκει. παρ' ἐκείνου
τοῖνυν ἐπέπυστο, ποταποὶ τινές εἰσι καὶ τίνα τρόπον αὐτοὺς εἶδεν,
256 ὥστε καινῆς αὐτῷ τέχνης οὐκ ἔδει. ἀλλὰ σοφὸς ἦν ὁ μάντις, δι' 20
οὗ τοῦτο κατορθώσκειν ὁ βασιλεὺς ὑπελάμβανε. καὶ πῶς οὐ προ-
έγνω τὸ ἀδύνατον αὐτοῦ τῆς ἐπιθυμίας; οὐ γὰρ ἀπέβη. τίνα δὲ
καὶ λόγον εἶχε διὰ τοὺς ἠκρωτηριασμένους ἢ λεπρωῦντας ἀφανεῖς
εἶναι τοὺς θεοὺς; ὀργίζονται γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀσεβήμασιν, οὐκ ἐπὶ
257 τοῖς ἐλαττώμασι τῶν σωμάτων. ὅκτω δὲ μυριάδας τῶν λεπρῶν 25
καὶ κακῶς διακειμένων πῶς οἶόν τε μιᾷ σχεδὸν ἡμέρᾳ συλλεγῆναι;
πῶς δὲ παρήκουσεν τοῦ μάντεως ὁ βασιλεὺς; ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκέ-
λευσεν ἐξορίσαι τῆς Αἰγύπτου τοὺς λελωβημένους, ὁ δ' αὐτοὺς εἰς
τὰς λιθοτομίας ἐνέβαλεν, ὥσπερ τῶν ἐργασομένων δεόμενος, ἀλλ'
258 οὐχὶ καθάραι τὴν χώραν προαιρούμενος. φησὶ δὲ τὸν μὲν μάντιν 30
αὐτὸν ἀνελεῖν τὴν ὀργὴν τῶν θεῶν προορώμενον καὶ τὰ συμβησό-
μενα περὶ τὴν Αἴγυπτον, τῷ δὲ βασιλεῖ γεγραμμένην τὴν πρόρρησιν
καταλιπεῖν. εἶτα πῶς οὐκ ἐξ ἀρχῆς ὁ μάντις τὸν αὐτοῦ θάνατον
259 προηπίστατο; πῶς δὲ οὐκ εὐθὺς ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ βουλομένῳ

2 καὶ πολλοὺς — αὐτοὺς om. Lat 3 μανεθῶν LLat 5 πρὸς ἄλλους] conl. πρὸς ἄλλήλους L alterna gratia Lat πρὸς αὐτὸν ed. pr. 6 τε] τὸ conl. 8 nostri progenitores post ἀπελθεῖν add. Lat 15 ποίους] quos putas Lat 16 κροκοδείλους L, corr. ed. pr. 22 quod voluit post ἀπέβη add. Lat 30 καθάραι] καὶ καθάραι ed. pr. 31 προορώμενον] ed. pr. προορώμενων sic L 32 πρόρρησιν] ed. pr. πρόσρησιν L

τοὺς θεοὺς ἰδεῖν; πῶς δ' εὐλογος ὁ φόβος τῶν μὴ παρ' αὐτὸν
 συμβησομένων κακῶν; ἢ τι χειρόν ἔδει παθεῖν οὐδ' ἂν ἑαυτὸν
 ἔσπευδεν. τὸ δὲ δὴ πάντων εὐθιέστατον ἴδωμεν· πυθόμενος γὰρ 260
 ταῦτα καὶ περὶ τῶν μελλόντων φοβηθεὶς τοὺς λελωβημένους ἐκεί-
 5 νους, ὧν αὐτῷ καθαρεῦσαι προείρητο τὴν Αἴγυπτον, οὐδὲ τότε τῆς
 χώρας ἐξήλασεν, ἀλλὰ δεηθεῖσιν αὐτοῖς ἔδωκε πόλιν, ὥς φησι, τὴν
 πάλαι μὲν οἰκηθεῖσαν ὑπὸ τῶν ποιμένων, Αὔαριν δὲ καλουμένην.
 εἰς ἣν ἀθροισθέντας αὐτοὺς ἡγεμόνα φησὶν ἐξελέσθαι τῶν ἐξ 261
 Ἑλιονπόλεως πάλαι γεγονότων ἱερέων, καὶ τοῦτον αὐτοῖς εἰσηγή-
 10 σασθαι μήτε θεοὺς προσκυνεῖν μήτε τῶν ἐπ' Αἰγύπτῳ θρησκευο-
 μένων ζώων ἀπέχεσθαι, πάντα δὲ θύειν καὶ κατεσθίειν, συνά-
 πτεσθαι δὲ μηδενὶ πλὴν τῶν συνομωμοσμένων, ὅρκοις τε τὸ πλῆθος
 ἐνδυσάμενον, ἢ μὴν τούτοις ἐμμενεῖν τοῖς νόμοις, καὶ τειχίσαντα
 τὴν Αὔαριν πρὸς τὸν βασιλέα πόλεμον ἐξενεγκεῖν. καὶ προστί- 262
 15 θησιν, ὅτι ἐπεμψεν εἰς Ἱεροσόλυμα παρακαλῶν ἐκείνους αὐτοῖς
 συμμαχεῖν καὶ δώσειν αὐτοῖς τὴν Αὔαριν ὑπισχνόμενος, εἶναι γὰρ
 αὐτὴν τοῖς ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων ἀφιξιμένοις προγονικὴν, ἀφ' ἧς
 ὁρμωμένους αὐτοὺς πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον καθέξειν. εἶτα τοὺς μὲν 263
 ἐπελθεῖν εἴκοσι στρατοῦ μυριάσι λέγει, τὸν βασιλέα δὲ τῶν Αἰγυ-
 20 πτίων Ἀμένωφιν οὐκ οἰόμενον δεῖν θεομαχεῖν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν
 εὐθὺς ἀποδρᾶναι, τὸν δὲ Ἄπιν καὶ τινὰ τῶν ἄλλων ἱερῶν ζώων
 παρατεθεικέναι τοῖς ἱερεῦσι διαφυλάττεσθαι κελεύσαντα. εἶτα τοὺς 264
 Ἱεροσολυμίτας ἐπελθόντας τὰς τε πόλεις ἀνιστάναι καὶ τὰ ἱερὰ
 κατακαίειν καὶ τοὺς ἱππέας ἀποσφάττειν, ὅλως τε μηδεμιᾶς ἀπέ-
 25 χεσθαι παρανομίας μηδὲ ὀμότητος. ὁ δὲ τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς 265
 νόμους αὐτοῖς καταβαλόμενος ἱερεὺς, φησὶν, ἦν τὸ γένος Ἑλιο-
 πολίτης, ὄνομα δ' Ὅσαρσῆφ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἑλιονπόλει θεοῦ Ὅσι-
 ρεως, μεταθέμενος δὲ Μωυσῆν αὐτὸν προσηγόρευσε. τρισκαιδε- 266
 κάτω δέ φησιν ἔτει τὸν Ἀμένωφιν, τοσοῦτον γὰρ αὐτῷ χρόνον εἶναι

1 πῶς δ' — 2 κακῶν om. Lat 2 ἢ τι] ἢ τί L ἢ τί ed. pr. ἢ τι — ἔσπευ-
 δεν] *quam quod se ipse perimere festinabat* Lat 3 οὐδ' ἂν] διὸ ἀνελεῖν
 nescio quis apud Hudson; certe aliquid deest 4 καὶ melius abesset 7 οἰκι-
 σθεῖσαν ed. pr. 10 ἐπ' Αἰγύπτου aut ἐν Αἰγύπτῳ aut ὑπ' Αἰγυπτίων conl.
 11 συνάπτεσθαι] ed. pr. ex § 239 συνεμβύπτεσθαι L *miscerentur* Lat 12 συνο-
 μωμοσμένων] conl. *συνωμοσμένων* L τὸ iterat L 13 ἐμμενεῖν] conl. *ἐμμένειν*
 L 15 αὐτοῖς] ed. pr. αὐτοῦς L 19 δὲ βασιλέα tr. ed. pr. 21 Ἄπιν] *arimum*
 Lat 22 παρατεθεικέναι] *παρθεῖναι* melius erat, nisi *mauis* *παρθεθεικότα*
 et u. 21 τὸν τε Ἄπιν *παρθεθεικέναι* — *κελεύσαντα*] *deuexisse* Lat 24 ἱππέας]
 L Lat *ἱερέας* Bekker 26 καταβαλόμενος] ed. pr. *καταβαλλόμενος* L Ἑλιο-
 πολίτης] conl. *ἡλιουπολίτης* L *hieropolitis* Lat 27 Ὅσαρσῆφ] *όσαρσίφ* ed. pr.
άρσφ L *arsifas* Lat 28 αὐτὸν] Hudson αὐτὸν L

τῆς ἐκπτώσεως πεπωμένον, ἐξ Αἰθιοπίας ἐπελθόντα μετὰ πολλῆς στρατιᾶς καὶ συμβαλόντα τοῖς ποιμέσι καὶ τοῖς μιαιοῖς νικῆσαι τε τῇ μάχῃ καὶ κτεῖναι πολλοὺς ἐπιδιώξαντα μέχρι τῶν τῆς Συρίας ὄρων.

- 267 29. Ἐν τούτοις πάλιν οὐ συνήσιν ἀπιθάνως ψευδόμενος· οἱ 5
 γὰρ λεπροὶ καὶ τὸ μετ' αὐτῶν πλῆθος, εἰ καὶ πρότερον ὠργίζοντο
 τῇ βασιλεῖ καὶ τοῖς τὰ περὶ αὐτοὺς πεποιηκόσι κατὰ [τε] τὴν τοῦ
 μάντεως προαγόρευσιν, ἀλλ' ὅτε τῶν λιθοτομιῶν ἐξήλθον καὶ πόλιν
 παρ' αὐτοῦ καὶ χώραν ἔλαβον, πάντως ἂν γεγόνεισαν προότεροι
 268 πρὸς αὐτόν. εἰ δὲ δὴ κἀκείνον ἐμίσουν, ἰδίᾳ μὲν ἄνω ἐπεβούλευον, 10
 οὐκ ἂν δὲ πρὸς ἅπαντας ἤραυτο πόλεμον, δῆλον ὅτι πλείστας ἔχοντες
 269 συγγενείας τοσοῦτοί γε τὸ πλῆθος ὄντες. ὅμως δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις πολεμεῖν διεγνωκότες οὐκ ἂν εἰς τοὺς αὐτῶν θεοὺς πολεμεῖν
 ἐτόλμησαν οὐδ' ὑπεναντιωτάτους ἔθεντο νόμους τοῖς πατρίοις αὐ-
 270 τῶν καὶ οἷς ἐνετράφησαν. δεῖ δὲ ἡμᾶς τῷ Μανεθῶνι χάριν ἔχειν, 15
 ὅτι ταύτης τῆς παρανομίας οὐχὶ τοὺς ἐξ Ἱεροσολύμων ἐλθόντας
 ἀρχηγούς γενέσθαι φησὶν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐκείνους ὄντας Αἰγυπτίους
 καὶ τούτων μάλιστα τοὺς ἱερεῖς ἐπινοῆσαι τε ταῦτα καὶ ὀρκωμο-
 271 τῆσαι τὸ πλῆθος. ἐκεῖνο μέντοι πῶς οὐκ ἄλογον, τῶν μὲν οἰκείων
 αὐτοῖς καὶ τῶν φίλων συναποστῆναι οὐδένα μηδὲ τοῦ πολέμου τὸν 20
 κίνδυνον συνάρασθαι, πέμψαι δὲ τοὺς μιαιοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ
 272 τὴν παρ' ἐκείνων ἐπάγεσθαι συμμαχίαν; ποίας αὐτοῖς φιλίας ἢ
 τίνος αὐτοῖς οἰκειότητος προϋπηργμένης; τοῦναντίον γὰρ ἦσαν πο-
 λέμιοι καὶ τοῖς ἔθεσι πλείστον διέφερον. ὁ δὲ φησιν εὐθύς ὑπα-
 κοῦσαι τοῖς ὑπισχνουμένοις, ὅτι τὴν Αἴγυπτον καθεξουσιν, ὥσπερ 25
 αὐτῶν οὐ σφόδρα τῆς χώρας ἐμπείρως ἔχόντων, ἧς βιασθέντες
 273 ἐκπεπτώκασιν. εἰ μὲν οὖν ἀπόρως ἢ κακῶς ἔπραττον, ὥσως ἂν καὶ
 παρεβάλλοντο, πόλιν δὲ κατοικοῦντες εὐδαίμονα καὶ χώραν πολλὴν
 κρείττω τῆς Αἰγύπτου καρπούμενοι, διὰ τί ποτ' ἂν ἐχθροῖς μὲν
 πάλοι τὰ δὲ σώματα λελωβημένοις, οὓς μηδὲ τῶν οἰκείων οὐδεὶς 30

2 στρατιᾶς] ed. pr. στρατείας L 6 αὐτ post μετ' αὐτῶν add. Lat
 7 τε om. Lat seclussit Bekker 8 πόλιν om. Lat 9 πάντως] ed. pr. πάντες
 L omnes Lat 10. εἰ δὲ δὴ] porro si adhuc Lat, unde εἰ δ' ἔτι coni. ἰδίᾳ
 μὲν ἄνω] seorsum magis Lat ἄνω(h. e. ἀνθρώπων) L ἂν αὐτῷ ed. pr. ἂν coni.
 11 οὐκ ἂν δὲ non placet 12 τοσοῦτοί] ed. pr. τοσοῦτό L 13 αὐτῶν
 ex corr. L 15 ἐνετράφησαν] inscripti Lat Μανεθῶν analogia postulat
 18 ὀρκώσασθαι L 19 μέντοι] ed. pr. μὲν L autem Lat 20 συναποστῆναι]
 Bekker συναποστῆσαι L consensit Lat 24 ἔθεσι] Hudson ἡθεσι L moribus
 Lat ὁ δὲ — 25 ὑπισχνουμένοις] et illi inquit repente promissionibus oboc-
 diunt Lat 26 ἐμπείρως, σ ex corr. L

ὑπέμενε, τούτοις ἔμελλον παρακινδυνεύσειν βοηθοῦντες; οὐ γὰρ δὴ
γε τὸν γενησόμενον προήδεσαν δρασμὸν τοῦ βασιλέως· τούναντίον 274
γὰρ αὐτὸς εἴρηκεν, ὡς ὁ παῖς τοῦ Ἀμενώφιος τριάκοντα μυριάδας
ἔχων εἰς τὸ Πηλοῦσιον ὑπηντίαζεν. καὶ τοῦτο μὲν ἤδεισαν πάντως
5 οἱ παραγινόμενοι, τὴν δὲ μετάνοιαν αὐτοῦ καὶ τὴν φυγὴν πόθεν
εἰκάζειν ἔμελλον; εἴτα κρατήσαντάς φησι τῆς Αἰγύπτου πολλὰ καὶ 275
δεινὰ ὄραν τοὺς ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων ἐπιστρατεύσαντας καὶ περὶ
τούτων ὀνειδίζει καθάπερ οὐ πολεμίους αὐτοῖς ἐπαγαγὼν ἢ δέον
τοῖς ἔξωθεν ἐπικληθεῖσιν ἐγκαλεῖν, ὁπότε ταῦτα πρὸ τῆς ἐκεῖνων
10 ἀφίξεως ἐπραττον καὶ πράξειν ὠμωμόκεσαν οἱ τὸ γένος Αἰγύπτιοι.
ἀλλὰ καὶ χρόνοις ὕστερον Ἀμένωφισ ἐπελθὼν ἐνέκησε μάχῃ καὶ 276
κτείνων τοὺς πολεμίους μέχρι τῆς Συρίας ἤλασεν. οὕτω γὰρ παν-
τάπασιν ἔστιν ἡ Αἴγυπτος τοῖς ὀποθενθηποτοῦν ἐπιούσιν εὐάλωτος,
καὶ οἱ τότε πολέμῳ κρατοῦντες αὐτὴν ζῆν πυνθανόμενοι τὸν Ἀμέ- 277
15 νωφιν οὔτε τὰς ἐκ τῆς Αἰθιοπίας ἐμβολὰς ὠχύρωσαν πολλὴν εἰς
τοῦτο παρασκευὴν ἔχοντες οὔτε τὴν ἄλλην ἡτιόμασαν δύναμιν,
ὁ δὲ καὶ μέχρι τῆς Συρίας ἀναιρῶν, φησὶν, αὐτοὺς ἡκολούθησε διὰ
τῆς ψάμμου τῆς ἀνύδρου, δηλὸν ὅτι οὐ ῥάδιον οὐδὲ ἀμαχεὶ στρα-
τοπέδῳ διελθεῖν.

20 30. Κατὰ μὲν οὖν τὸν Μανεθῶν οὔτε ἐκ τῆς Αἰγύπτου τὸ 278
γένος ἡμῶν ἔστιν οὔτε τῶν ἐκεῖθεν τινες ἀνemiχθήσαν· τῶν γὰρ
λεπρῶν καὶ νοσοῦντων πολλοὺς μὲν εἰκὸς ἐν ταῖς λιθοτομίαις ἀπο-
θανεῖν πολὺν χρόνον ἐκεῖ γενομένους καὶ κακοπαθοῦντας, πολλοὺς
δ' ἐν ταῖς μετὰ ταῦτα μάχαις, πλείστους δ' ἐν τῇ τελευταίᾳ καὶ
25 τῇ φυγῇ.

31. Λοιπὸν μοι πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν περὶ Μωυσέως. τοῦτον 279
δὲ τὸν ἄνδρα θαυμαστὸν μὲν Αἰγύπτιοι καὶ θεῖον νομίζουσι, βού-
λονται δὲ προσποιεῖν αὐτοῖς μετὰ βλασφημίας ἀπιθάνον, λέγοντες
Ἑλιοπολίτην εἶναι τῶν ἐκεῖθεν ἱερέων ἓνα διὰ τὴν λέπραν συνεξ-
30 εληλαμένον. δείκνυνται δ' ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς ὀκτωκαίδεκα σὺν 280
τοῖς πεντακοσίοις πρότερον ἔτεσι γεγονάς καὶ τοὺς ἡμετέρους ἔξα-
γαγὼν ἐκ τῆς Αἰγύπτου πατέρας εἰς τὴν χώραν τὴν νῦν οἰκουμένην

1 ὑπομένει ed. pr. 2 cf. § 245 3 αὐτὸς] eis (h. e. αὐτοῖς) Lat
6 εἴτα] conī. τὰ αἰτία L deinde Lat ἔπειτα nescio quis apud Hudson φησι]
ed. pr. φασι L 9 ταῦτα] τοιαῦτα conī. 10 ὠμωμόκεσαν] ed. pr. ὀμωμόκεσαν
L οἱ] ed. pr. ὅτι L οἱ — Αἰγύπτιοι] qui genere aegyptii essent Lat
11 inquit post ὕστερον add. Lat 12 Συρίας] assyriam Lat 13 ὀπόθεν
δηποτ' οὖν L 14 οἱ] οἱ μὲν conī. 17 Συρίας] assyriam Lat 18 οὐδέ]
ὄν ed. pr. 20 μανεθῶνα L Lat 27 δὲ] enim Lat 29 ἡλιονπολίτην L
helioopolitatum Lat συνεξεληλασμένον L, correxit Dindorf

- 281 ἐφ' ἡμῶν. ὅτι δὲ οὐδὲ συμφορᾷ τινι τοιαύτῃ περὶ τὸ σῶμα κεχρη-
 μένος ἦν, ἐκ τῶν λεγομένων ὑπ' αὐτοῦ δηλός ἐστι· τοῖς γὰρ λε-
 πρῶσιν ἀπέειρε μῆτε μένειν ἐν πόλει μῆτ' ἐν κώμῃ κατοικεῖν,
 ἀλλὰ μόνους περιπατεῖν κατεσχισμένους τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν ἀψά-
 282 μενον αὐτῶν ἢ ὁμωρόφιον γενόμενον οὐ καθαρὸν ἡγείται. καὶ μὴν 5
 καὶν θεραπενθῇ τὸ νόσημα καὶ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀπολάβῃ, προεί-
 ρηκέν τινας ἀγνείας καθαρμούς πηγαίων ὑδάτων λουτροῖς καὶ ξυρή-
 σεις πάσης τῆς τριχός, πολλὰς τε κελεύει καὶ παντοίας ἐπιτελέσαντα
 283 θυσίας τότε παρελθεῖν εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν. καίτοι τοῦναντίον εἰκὸς
 ἦν προνοίᾳ τινὶ καὶ φιλανθρωπία χρήσασθαι τὸν ἐν τῇ συμφορᾷ 10
 284 ταύτῃ γεγονότα πρὸς τοὺς ὁμοίως αὐτῷ δυστυχήσαντας. οὐ μόνον
 δὲ περὶ τῶν λεπρῶν οὕτως ἐνομοθέτησεν, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς καὶ τὸ
 βραχύτατόν τι τοῦ σώματος ἡκρωτηριασμένοις ἱερᾶσθαι συγκεχώ-
 ρηκεν, ἀλλ' εἰ καὶ μεταξὺ τις ἱερώμενος τοιαύτῃ χρῆσαιτο συμφορᾷ,
 285 τὴν τιμὴν αὐτὸν ἀφείλετο. πῶς οὖν εἰκὸς ἐκείνον ταῦτα νομοθετεῖν 15
 ἀνοήτως ἀπὸ τοιούτων συμφορῶν συνειλεγμένους πρόεσθαι καθ'
 286 ἑαυτῶν εἰς ὄνειδος τε καὶ βλάβην νόμους συντιθεμένους; ἀλλὰ μὴν
 καὶ τοῦνομα λίαν ἀπιθάνως μετατέθεικεν· Ὅσαρσῆφ γάρ, φησὶν,
 ἐκαλεῖτο. τοῦτο μὲν οὖν εἰς τὴν μετάθεσιν οὐκ ἐναρμόζει, τὸ δ'
 ἀληθὲς ὄνομα δηλοῖ τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος σωθέντα [Μωσῆν]· τὸ γὰρ 20
 287 ὕδωρ οἱ Αἰγύπτιοι μωϋ καλοῦσιν. ἱκανῶς οὖν γεγονέναι νομίζω
 καὶ δηλὸν δ' ὅτι Μανεθῶς ἕως μὲν ἡκολούθει ταῖς ἀρχαίαις ἀνα-
 γραφαῖς οὐ πολὺ τῆς ἀληθείας διημάρτανεν, ἐπὶ δὲ τοὺς ἀδεσπό-
 τους μύθους τραπόμενος ἢ συνέθηκεν αὐτοὺς ἀπιθάνως ἢ τισι τῶν
 πρὸς ἀπέρχθειαν εἰρηκότων ἐπίστευσεν.

25

2 ἐκ τῶν — αὐτοῦ] *ex ipsis rebus* Lat δηλός ἐστι] δηλόν ἐστι Hudson
agnoscitur Lat 3 πόλει] *civitātibus* Lat κώμῃ] *vicibus* Lat 5 ὁμωρόφον ed.
 pr. *uescentes cum eis* Lat 7 αἰque ante καθαρμούς add. Lat 8 πολλὰ L
 9 καίτοι ed. pr. καὶ L *cum* (— *esset credibile*) Lat 11 ὁμολος] ed. pr. ὁμοίους
 L Lat 14 τις ἱερώμενος] ed. pr. τισιν ἐρώμενος L' τισιν ἐρώμενος ex corr.
 L χρήσαιτο] ed. pr. χρήσατο L 15 πῶς — 17 συντιθεμένους] *quo modo*
ergo credibile est illum haec stulte sancxisse, qui fuerat huiusmodi calamitati-
bns inuolutus et contra se ad obprobrium et laesionem tales exposuisse leges
 Lat ἐκείνον] ἢ κείνον conī. τοιαῦτα conī. 16 ἀνοήτως — πρόεσθαι]
 om. ed. pr., unum uersum efficiunt in L ἀνοήτως] ἀνοήτως, ἢ τοὺς conī.,
 nisi praestat solum ἢ τοὺς πρόεσθαι] προσέσθαι conī. καθ' ἑαυτοῦ ed.
 pr. 17 συντιθεμένους conī. 18 Ὅσαρσῆφ] ed. pr. ὄσαρσῆφ L *arsifas* cod.
 Can. *osarsifas* cod. Corsin. Lat 19 οὐκ om. Lat τὸ δ' — 21 καλοῦσιν
 om. Lat 20 Μωσῆν spurium uid. 21 οὖν] οὖν | . . . L 22 καὶ δῆλον]
κατάδηλον Bekker δ' om. ed. pr., fort. antea aliquid excidit *manethon*
 Lat 23 ἐπεὶ ex corr. L

32. Μετὰ τοῦτον ἐξετάσαι βούλομαι Χαιρήμονα· καὶ γὰρ οὗτος 288
 Αἰγυπτιακὴν φάσκων ἱστορίαν συγγράφειν καὶ προσθεῖς ταῦτο
 ὄνομα τοῦ βασιλέως ὅπερ ὁ Μανεθῶς Ἀμένωφιν καὶ τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ Ῥαμεσσήν, φησὶν ὅτι κατὰ τοὺς ἔπνους ἡ Ἴσις ἐφάνη τῷ 289
 5 Ἀμενώφει μεμφομένη αὐτόν, ὅτι τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἐν τῷ πολέμῳ
 κατέσκαπται. Φριτιβαύτην δὲ ἱερογραμματέα φάναι, ἐὰν τῶν τοὺς
 μολυσμοὺς ἐχόντων ἀνδρῶν καθάρῃ τὴν Αἴγυπτον, παύσεσθαι τῆς
 πτοίας αὐτόν. ἐπιλέξαντα δὲ τῶν ἐπισιγῶν μυριάδας εἰκοσιπέντε 290
 ἐκβαλεῖν. ἡγεῖσθαι δ' αὐτῶν γραμματέας Μωσὴν τε καὶ Ἰώσηπον
 10 καὶ τοῦτον ἱερογραμματέα, Αἰγύπτια δ' αὐτοῖς ὀνόματα εἶναι τῷ
 μὲν Μωσῇ Τισιθέν, τῷ δὲ Ἰωσήφῳ Πετεσήφ. τούτους δ' εἰς 291
 Πηλοσίον ἐλθεῖν καὶ ἐπιτυχεῖν μυριάσι τριακονταοκτὼ καταλε-
 λειμμέναις ὑπὸ τοῦ Ἀμενώφιος, ὃς οὐ θέλειν εἰς τὴν Αἴγυπτον
 διακομίζεσθαι· οἷς φίλιαν συνθεμένους ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον στρατεῦσαι.
 15 τὸν δὲ Ἀμένωφιν οὐχ ὑπομείναντα τὴν ἔφοδον αὐτῶν εἰς Αἰθιο- 292
 πίαν φυγεῖν καταλιπόντα τὴν γυναῖκα ἔγκυν, ἣν κρυβομένην ἐν
 τισὶ σπηλαίοις τεκεῖν παῖδα ὄνομα Ῥαμεσσήν, ὃν ἀνδρωθέντα
 ἐκδιώξαι τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν Συρίαν ὄντας περὶ εἴκοσι μυριάδας
 καὶ τὸν πατέρα Ἀμένωφιν ἐκ τῆς Αἰθιοπίας καταδέξασθαι.
 20 33. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Χαιρήμων. οἶμαι δὲ αὐτόθεν φανερὰν 293
 εἶναι ἐκ τῶν εἰρημένων τὴν ἀμφοῖν ψευδολογίαν· ἀληθείας μὲν γάρ
 τινος ὑποκειμένης ἀδύνατον ἦν διαφωνεῖν ἐπὶ τοσοῦτον, οἱ δὲ τὰ
 ψευδῇ συντιθέμεντες οὐχ ἑτέροις σύμφωνα γράφουσιν, ἀλλ' αὐτοῖς τὰ
 δόξαντα πλάττουσιν. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐπιθυμῖαν τοῦ βασιλέως, ἵνα 294
 25 τοὺς θεοὺς ἴδῃ, φησὶν ἀρχὴν γενέσθαι τῆς τῶν μιαιῶν ἐκβολῆς,
 ὁ δὲ Χαιρήμων ἴδιον ὡς τῆς Ἰσιδος ἐνύπνιον συντέθεικε. καὶ ἐκεῖνος 295
 μὲν Ἀμένωφιν εἶναι λέγει τὸν προειπόντα τῷ βασιλεῖ τὸν καθαρ-
 μόν, οὗτος δὲ Φριτοβαύτην· ὁ δὲ δὴ τοῦ πλήθους ἀριθμὸς καὶ
 σφόδρα σύνεγγυς, ὅτι μὲν μυριάδας ἐκείνου λέγοντος, τούτου δὲ
 30 πέντε πρὸς ταῖς εἴκοσιν. ἔτι τοίνυν ὁ μὲν Μανεθῶς πρότερον εἰς 296
 τὰς λιθοτομίας τοὺς μιαιῶν ἐκβαλὼν εἶτα αὐτοῖς τὴν Αὔαριν

1 cherimonem Lat 3 manethon Lat 6 fritobautis Lat φριτοφάντην
 ed. pr., cf. § 295 7 παύσεσθαι] conī. παύσασθαι L 8 πτοίας] ed. pr.
 πτοίας L timor Lat 9 μωσῆν ed. pr. recte 10 τῷ μὲν — Πετεσήφ] quorū uni quidē ponit
 moisen, ioseph autem peteseph Lat 11 μωσῆ ed. pr. 14 οἷς] ed. pr. εἰς L
 16 χρυσοτομένην ed. pr. 17 Ῥαμεσσήν] Lat et cod. Eliensis μεσσήν L μεσσή-
 νην ed. pr. ἀνδρωθέντα] decreuisse Lat corrupte ut uid. 19 καταδέξασθαι]
 i. marg. γρ ἀναδέξασθαι L 26 ἴδιον ὡς] quasi proprium Lat ἴδιον, ὃς conī.
 28 φριτοφάντην ed. pr. 30 manethon Lat ἐκβαλὼν conī.

- δους ἐγκατοικεῖν καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ἐκπολεμώσας
 τότε φησὶν ἐπικαλέσασθαι τὴν παρὰ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν αὐτοὺς
 297 ἐπικουρίαν, ὃ δὲ Χαιρήμων ἀπαλλαττομένους ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 περὶ Πηλοῦσιον εὐρεῖν ὅκτω καὶ τριάκοντα μυριάδας ἀνθρώπων
 καταλελειμμένας ὑπὸ τοῦ Ἀμενώφιος καὶ μετ' ἐκείνων πάλιν εἰς 5
 τὴν Αἶγυπτον ἐμβαλεῖν, φεύγειν δὲ τὸν Ἀμενώφιν εἰς τὴν Αἰθιο-
 298 πίαν. τὸ δὲ δὴ γενναϊότατον, οὐδὲ τίνες ἢ πόθεν ἦσαν αἱ τοσαῦται
 τοῦ στρατοῦ μυριάδες εἰρηκεν εἴτε Αἰγύπτιοι τὸ γένος εἴτ' ἔξωθεν
 ἦκοντες, ἀλλ' οὐδὲ τὴν αἰτίαν διεσάφησε, δι' ἣν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
 εἰς τὴν Αἶγυπτον ἀνάγειν οὐκ ἠθέλησεν, ὁ περὶ τῶν λεπρῶν τὸ 10
 299 τῆς Ἰσιδος ἐνύπνιον συμπλάσας. τῷ δὲ Μωσεὶ καὶ τὸν Ἰώσηπον
 ὁ Χαιρήμων ὥς ἐν ταύτῳ χρόνῳ συνεξηλεαμένον προστέθεικεν
 τὸν πρὸ Μωυσέως πρεσβύτερον τέσσαρσι γενεαῖς τετελευτηκότα, ὧν
 300 ἔστιν ἔτη σχεδὸν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. ἀλλὰ μὴν ὁ Ῥαμέσσης
 ὁ τοῦ Ἀμενώφιος υἱὸς κατὰ μὲν τὸν Μανεθῶν νεανίας συμπο- 15
 λεμῇ τῷ πατρὶ καὶ συνεκρίπτει φυχῶν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, οὗτος
 δὲ πεποιήκεν αὐτὸν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἐν σπηλαίῳ
 τινὶ γεγενημένον καὶ μετὰ ταῦτα νικῶντα μάχῃ καὶ τοὺς Ἰουδαίους
 301 εἰς Συρίαν ἐξελαύνοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντας περὶ μυριάδας κ'. ὧ
 τῆς εὐχερείας· οὔτε γὰρ πρότερον ὅτινες ἦσαν αἱ τριάκοντα καὶ 20
 ὅκτω μυριάδες εἶπεν οὔτε πῶς αἱ εἴκοσι καὶ τρεῖς διεφθάρησαν,
 πότερον ἐν τῇ μάχῃ κατέπεσον ἢ πρὸς τὸν Ῥαμεσσή μετεβάλλοντο.
 302 τὸ δὲ δὴ θαυμασιώτατον, οὐδὲ τίνας καλεῖ τοὺς Ἰουδαίους δυνα-
 τὸν ἔστι παρ' αὐτοῦ μαθεῖν ἢ ποτέροις αὐτοῖς τίθεται ταύτην
 τὴν προσηγορίαν, ταῖς κ' μυριάσι τῶν λεπρῶν ἢ ταῖς η' καὶ λ' 25
 303 ταῖς περὶ τὸ Πηλοῦσιον. ἀλλὰ γὰρ εὐφρες ἴσως ἂν εἴη διὰ πλειό-
 νων ἐλέγχειν τοὺς ὑφ' αὐτῶν ἐληλεγμένους· τὸ γὰρ ὑπ' ἄλλων
 ἦν μετριώτερον.
- 304 34. Ἐπεισάξω δὲ τούτοις Αὐσίμαχον εἰληφότα μὲν τὴν αὐ-
 τὴν τοῖς προειρημένοις ὑπόθεσιν τοῦ ψεύσματος περὶ τῶν λεπρῶν 30

1 καὶ τὰ — ἐκπολεμώσας] eo dum circa hora (horam cod. Canon.) contra
 (om. Canon.) aegyptios pugnatum fuerit Lat ἐκπολεμώσας] ed. pr. ἐκπολε-
 μήσαι L 2 cherimon Lat 6 φυγεῖν ed. pr. fugisse Lat 10 ἀνάγειν]
 ἀγαγεῖν ed. pr. 11 moise Lat μωϋσῇ ed. pr. 12 συνεξηλεασμένον L, corr.
 Dindorf 14 ἑβδομήκοντα] octuaginta Lat Ῥαμέσσης] ed. pr. ραμεσσήν L
 ramessis Lat 15 manethonem Lat Μανεθῶνα Hudson 21 εἴκοσι] τεσσαρά-
 κοντα ed. pr., cf. supra § 291 sq. 22 κατέπεσον] ed. pr. κατέπεσαν L ραμεσσή
 L ramessin Lat ραμέσσην ed. pr. 23 δὴ suspectum 24 ἢ ποτέροις αὐτοῖς]
 utrum illis prioribus Lat αὐτοῖς] αὐτῶν ed. pr., mihi suspectum uid.
 29 ἐπισάξω] ed. pr. ἐπισάξω L introducun Lat 30 περὶ — 51, 1 λελωβη-
 μένων om. ed. pr.

καὶ λελωβημένων, ὑπερπεπαικότα δὲ τὴν ἐκείνων ἀπιθανότητα τοῖς
 πλάσμασι, δῆλος συντεθεικῶς κατὰ πολλὴν ἀπέχθειαν· λέγει γὰρ 305
 ἐπὶ Βοχχόρεως τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων
 λεπροὺς ὄντας καὶ ψωροὺς καὶ ἄλλα νοσήματά τινα ἐχόντων εἰς
 5 τὰ ἱερὰ καταφεύγοντας μετατρεῖν τροφὴν. παμπόλλων δὲ ἀνθρώ-
 πων νοσηλεία περιπεσόντων ἀκαρπίαν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ γενέσθαι.
 Βόχχοριν δὲ τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα εἰς Ἀμμωνος πέμψαι 306
 περὶ τῆς ἀκαρπίας τοὺς μαντευσομένους, τὸν θεὸν δὲ ἐρεῖν τὰ
 ἱερὰ καθᾶραι ἀπ' ἀνθρώπων ἀνάγκων καὶ δυσσεβῶν ἐκβάλλοντα
 10 αὐτοὺς ἐκ τῶν ἱερῶν εἰς τόπους ἐρήμους, τοὺς δὲ ψωροὺς καὶ
 λεπροὺς βυθίσαι, ὡς τοῦ ἡλίου ἀγανακτοῦντος ἐπὶ τῇ τούτων ζωῇ,
 καὶ τὰ ἱερὰ ἀγνίσαι καὶ οὕτω τὴν γῆν καρποφορήσειν. τὸν δὲ 307
 Βόχχοριν τοὺς χρησμοὺς λαβόντα τοὺς τε ἱερεῖς καὶ ἐπιβωμίτας
 προσκαλεσάμενον κελεύσαι ἐπιλογὴν ποιησαμένους τῶν ἀκαθάρτων
 15 τοῖς στρατιώταις τούτους παραδοῦναι κατὰξιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρη-
 μον, τοὺς δὲ λεπροὺς εἰς μολιβδίνους χάρτας ἐνδήσαντας, ἵνα κα-
 θῶσιν εἰς τὸ πέλαγος. βυθισθέντων δὲ τῶν λεπρῶν καὶ ψωρῶν 308
 τοὺς ἄλλους συναθροισθέντας εἰς τόπους ἐρήμους ἐκτεθῆναι ἐπ'
 ἀπωλεία, συναχθέντας δὲ βουλευσασθαι περὶ αὐτῶν, νυκτὸς δὲ
 20 ἐπιγενομένης πῦρ καὶ λύχνους καύσαντας φυλάττειν ἑαυτοὺς τὴν
 τ' ἐπιούσαν νύκτα νηστεύσαντας ἰλάσκεσθαι τοὺς θεοὺς περὶ τοῦ
 σῶσαι αὐτούς. τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Μωσὴν τινα συμβουλευῶσαι 309
 αὐτοῖς παραβαλλομένοις μίαν ὁδὸν τέμνειν ἄχρι ἂν ὅτου ἔλθωσιν
 εἰς τόπους οἰκουμένους, παρακελεύεσθαι τε αὐτοῖς μήτε ἀνθρώ-
 25 πων τινὶ εὐνοήσειν μήτε ἄριστα συμβουλευεῖν ἀλλὰ τὰ χεῖρονα
 θεῶν τε ναοὺς καὶ βωμοὺς, οἷς ἂν περιτύχωσιν, ἀνατρέπειν. συναι- 310
 νεσάντων δὲ τῶν ἄλλων τὰ δοχθέντα ποιοῦντας διὰ τῆς ἐρήμου

2 δῆλος — ἀπέχθειαν] quae multo odio composuisse dinoscitur Lat
 δῆλος] δ ex v corr. L δὲ δ καὶ δῆλός ἐστι ed. pr. 3 βοχχόρεως ed. pr. bo-
 chore Lat τὸν λαὸν — 4 ἐχόντων] quosdam ex populo iudaeorum qui erant
 leprosi et scabie pleni aliisque vexati langoribus Lat 4 ἔχοντας ed. pr. et
 fort. Lat 6 νοσηλία L, corr. Bekker 7 βόχχοριν ed. pr. Ἀμμωνος]
 ἄμμωνα L ammonem Lat; Ἀμμωνος hic in mss. esse ait Hudson errans cf.
 § 312 8 ἐρεῖν] respondisse Lat εἰπεῖν ed. pr. ἀνελεῖν coni. 9 ἐκβάλλοντα
 ed. pr. 15 κατὰξιν — ἔρημον om. Lat, fort. recte; certe κατὰξιν ferri ne-
 quit 16 μολιβδίνους L καθῶσιν] mergerentur Lat καθεθῶσιν coni.
 19 αὐτῶν L, corr. Hudson 22 moysen Lat μωνσῆν ed. pr. 23 παραβαλ-
 λομένοις ed. pr. properantes Lat ἄχρις ed. pr. ὅτου om. ed. pr.
 25 εὐνοῆσαι et συμβουλευεῖν coni. μήτε] μηδὲ Bekker recte ut uid. μήτε
 ἄριστα — χεῖρονα] neque bona suadentibus adquiescerent sed pessima quaeque
 facerent Lat 27 τῶν ἄλλων] cunctis Lat

- πορεύεσθαι, ἰκανῶς δὲ ὀχληθέντας ἔλθειν εἰς τὴν οἰκουμένην χώραν
καὶ τοὺς τε ἀνθρώπους ὑβρίζοντας καὶ τὰ ἱερὰ συλῶντας καὶ ἐμπρή-
σαντας ἔλθειν εἰς τὴν νῦν Ἰουδαίαν προσαγορευομένην, κτίσαντας
311 δὲ πόλιν ἐνταῦθα κατοικεῖν. τὸ δὲ ἄστυ τοῦτο Ἱερόσυλα ἀπὸ τῆς
ἐκείνων διαθέσεως ὠνομάσθαι. ὕστερον δ' αὐτοὺς ἐπικρατήσαντας 5
χρόνῳ διαλλάξαι τὴν ὀνομασίαν πρὸς τὸ ὀνειδίζεσθαι καὶ τὴν τε
πόλιν Ἱεροσόλυμα καὶ αὐτοὺς Ἱεροσολυμίτας προσαγορεύεσθαι.
- 312 35. Οὗτος οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις εὔρεν εἰπεῖν βασιλέα, και-
νότερον δ' ὄνομα συντέθεικεν καὶ παρὲς ἐνύπνιον καὶ προφήτην
Αἰγύπτιον εἰς Ἀμμωνος ἀπελήλυθεν περὶ τῶν ψωρῶν καὶ λεπρῶν 10
313 χρησμὸν οἴσων· φησὶ γὰρ εἰς τὰ ἱερὰ συλλέγεσθαι πλῆθος Ἰου-
δαίων. ἄρα γε τοῦτο τοῖς λεπροῖς ὄνομα θέμενος ἢ μόνον τῶν
Ἰουδαίων τοῖς νοσήμασι περιπεσόντων; λέγει γάρ „ὁ λαὸς τῶν
314 Ἰουδαίων.“ ὁποῖος; ἔπηλυσ ἢ τὸ γένος ἐγχώριος; διὰ τί τοίνυν
Αἰγυπτίους αὐτοὺς ὄντας Ἰουδαίους καλεῖς; εἰ δὲ ξένοι, διὰ τί 15
πόθεν οὐ λέγεις; πῶς δὲ τοῦ βασιλέως πολλοὺς μὲν αὐτῶν βυθί-
σαντος εἰς τὴν θάλασσαν, τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς ἐρήμους τόπους
315 ἐκβαλόντος, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὑπελείφθησαν; ἢ τίνα τρόπον
διεξήλθον μὲν τὴν ἐρημον, ἐκράτησαν δὲ τῆς χώρας ἧς νῦν κατοι-
κοῦμεν, ἔκτισαν δὲ καὶ πόλιν καὶ νεῶν ὠκοδομήσαντο πᾶσι περι- 20
316 βόητον; ἐχρῆν δὲ καὶ τοῦ νομοθέτου μὴ μόνον εἰπεῖν τοῦτο, ὡς
δηλῶσαι δὲ καὶ τὸ γένος ὅστις ἦν καὶ τίνων, διὰ τί δὲ τοιούτους
[ἄν] αὐτοῖς ἐπεχείρησε τιθέναι νόμους περὶ θεῶν καὶ τῆς πρὸς
317 ἀνθρώπους ἀδικίας κατὰ τὴν πορείαν. εἴτε γὰρ Αἰγύπτιοι τὸ
γένος ἦσαν, οὐκ ἂν ἐκ τῶν πατρίων ἐθνῶν οὕτω ῥαδίως μετεβά- 25
318 δια μακρᾶς συνηθείας πεφυλαγμένοι. εἰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἐξελα-

2 καὶ ἐμπρήσαντας om. Lat 4 τὸ δὲ — 5 ὠνομάσθαι] quae urbs απο-
τησιεροσυνεῖα id est a templorum spoliatioe hierosolyma ex illorum qualitate
denominata est Lat Ἱερόσυλα] ed. pr. Ἱεροσόλυμα L 5 ὠνομάσθαι]
ed. pr. ὠνόμασται L 6 χρόνῳ] multa tempora Lat πρὸς τὸ ὀνειδί-
ζεσθαι] propter obprobrium Lat πρὸς τὸ μὴ ὀνειδίζεσθαι Hudson 7 Ἱερο-
σολυμίτας] conī. hierosolymitae Lat Ἱεροσολύμοις L uocati sunt Lat
8 Οὗτος] iste siquidem Lat, unde οὗτος οὗν conī. καινότερον] ed. pr.
καινότερον L nouum Lat 9 παρὲς — 10 ἀπελήλυθεν] introducens ueluti
somnia etiam prophetam aegyptium dicit ad ammonem destinatum Lat
11 χρησμὸν, ὃ ex ᾧ corr. L 12 ἢ — 13 περιπεσόντων] an certe solummodo
iudeis et qui in langores inciderant Lat μόνων ed. pr. τῶν fort. spurium
13 περιπεσοῦσι conī. 20 νεῶν] ed. pr. νεῶ L 21 τοῦ νομοθέτου] ex
Lat περὶ τοῦ νομοθέτου L 23 ἄν spurium 24 κατὰ τὴν πορείαν om. Lat
27 μακρῆς L, corr. Oberthür

πάντων αὐτοὺς ὥμοσαν μηδέποτε εὐνοήσῃν, λόγον εἶχεν εἰκότα,
 παῖσι δὲ πόλεμον ἀνθρώποις ἀκήρυκτον ἄρασθαι τούτους, εἶπερ
 ἔπραττον ἕως αὐτὸς λέγει κακῶς, παρὰ πάντων βοηθείας δεομένους
 5 αἰνοῖαν οὐκ ἐκείνων, ἀλλὰ τοῦ ψευδομένου πάντῃ πολλὴν παρίστη-
 σιν, ὅς γε καὶ τοῦνομα θέσθαι τῇ πόλει ἀπὸ τῆς ἱεροσυλίας αὐ-
 τοὺς ἐτόλμησεν εἰπεῖν, τοῦτο δὲ μετὰ ταῦτα παρατρέψαι· δῆλον 319
 γάρ, ὅτι τοῖς μὲν ὕστερον γενομένοις αἰσχύνῃν τοῦνομα καὶ μῖσος
 ἔφερεν, αὐτοὶ δ' οἱ κτίζοντες τὴν πόλιν κοσμήσῃν αὐτοὺς ὑπελάμ-
 βανον οὕτως ὀνομάσαντες. ὁ δὲ γενναῖος ὑπὸ πολλῆς τοῦ λοιδορεῖν
 10 ἀκρασίας οὐ συνῆκεν, ὅτι ἱεροσυλεῖν οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν φωνὴν Ἰου-
 δαῖοι τοῖς Ἕλλησιν ὀνομάζομεν. τί οὖν ἐπὶ πλείω τις λέγοι πρὸς 320
 τὸν ψευδόμενον οὕτως ἀναισχύντως; ἀλλ' ἐπειδὴ σύμμετρον ἤδη
 τὸ βιβλίον εἴληφε μέγεθος, ἕτερον ποιησάμενος ἀρχὴν τὰ λοιπὰ
 τῶν εἰς τὸ προκείμενον πειράσομαι προσαποδοῦναι.

---

5 ἀπὸ τῆς ἱεροσυλίας] αποτθσιερωσυλετας *id est a templorum spoliatione*
 Lat αὐτοὺς] ed. pr. αὐτοῦ L, om. Lat 6 δῆλον γάρ] *miranda res* Lat
 7 γενησομένοις conī. 8 αὐτοὺς Hudson *semetipsos* Lat 9 τοῦ] τῆς τοῦ
 conī. 10 ἱεροσυλεῖν] *hierosolū* Lat 11 ἐπὶ πλείω] *amplius* Lat ἔτι πλείω
 ed. pr. λέγοι] ἂν λέγοι conī.

Φλαῦτου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος ἀντιρρη-
τικὸς λόγος β'.

1. Διὰ μὲν οὖν τοῦ προτέρου βιβλίου, τιμιώτατέ μοι Ἑπα-
φρόδιτε, περὶ τε τῆς ἀρχαιότητος ἡμῶν ἐπέδειξα τοῖς Φοινίκων
καὶ Χαλδαίων καὶ Αἰγυπτίων γράμμασι πιστωσάμενος τὴν ἀλή-
θειαν καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς παρασχόμενος μάρτυ-
ρας, τὴν τε ἀντίρρησιν ἐποιησάμην πρὸς Μανεθῶν καὶ Χαιρήμονα 5
2 καὶ τινὰς ἑτέρους. ἄρξομαι δὲ νῦν τοὺς ὑπολειπομένους τῶν γε-
γραφότων τι καθ' ἡμῶν ἐλέγχειν καὶ τοῖς τῆς Ἀπίωνα τὸν
γραμματικὸν ἀντιρρήσεως τετολμημένοις ἐπ' ἡλθέ μοι διαπορεῖν, εἰ
3 χρη' σπουδάσαι· τὰ μὲν γάρ ἐστι τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων τοῖς
ὑπ' ἄλλων εἰρημένοις ὅμοια, τὰ δὲ λίαν ψυχρῶς προστέθεικεν, τὰ 10
πλεῖστα δὲ βωμολοχίαν ἔχει καὶ πολλήν, εἰ δεῖ τάληθές εἰπεῖν,
ἀπαιδευσίαν ὥς ἂν ὑπ' ἀνθρώπου συγκεῖμενα καὶ φαύλου τὸν τρό-
4 πον καὶ παρὰ πάντα τὸν βίον ὀχλαγωγῷ γεγονότος. ἐπεὶ δ' οἱ
πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν ὑπὸ τῶν τοιούτων
ἀλίσκονται λόγων μᾶλλον ἢ τῶν μετὰ τινος σπουδῆς γεγραμμένων, 15
καὶ χαίρουσι μὲν ταῖς λουδογαίαις, ἄχθονται δὲ τοῖς ἐπαίνοις, ἀναγ-
καῖον ἡγησάμην εἶναι μηδὲ τοῦτον ἀνεξέταστον καταλιπεῖν κατη-
5 γορίαν ἡμῶν ἀντικρὺς ὥς ἐν δίκῃ γεγραφότα. καὶ γὰρ αὐ' ἐκείνοι
τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ὁρῶ παρακολουθοῦν, τὸ λίαν ἐφ' ἡδέσθαι
ὅταν τις ἀρξάμενος βλασφημεῖν ἕτερον αὐτὸς ἐλέγχεται περὶ τῶν 20
6 αὐτῷ προσόντων κακῶν. ἐστὶ μὲν οὖν οὐ θάδιον αὐτοῦ διελθεῖν
τὸν λόγον οὐδὲ σαφῶς γινῶναι, τί λέγειν βούλεται, σχεδὸν δ' ὥς
ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ψευσμάτων συγχύσει τὰ μὲν εἰς τὴν ὁμοίαν

Φλαῦτου — β'] om. Lat   5 μανεθῶνα LLat   7 καὶ τοῖς] καίτοι περὶ
ed. pr. καὶ τοῖς — 9 σπουδάσαι] impulsus enim sum contra apionem respon-
dere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium Lat; aliquid excidisse
puto; uid. enim Iosephus exposuisse, quo in libro Apio in Iudaeos inuectus sit
8 τετολμημένοις om. ed. pr.   14 αὐτῶν om. ed. pr.

ἰδέαν πίπτει τοῖς προεξητασμένοις περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου τῶν ἡμε-
τέρων προγόνων μεταναστάσεως, τὰ δ' ἐστὶ κατηγορία τῶν ἐν Ἀλε- 7
ξανδρείᾳ κατοικούντων Ἰουδαίων. τρίτον δ' ἐπὶ τοῦτοις μέμικται
περὶ τῆς ἀγιστείας τῆς κατὰ τὸ ἱερὸν ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων νομί-
5 μων κατηγορία.

2. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε Αἰγύπτιοι τὸ γένος ἦσαν ἡμῶν οἱ πα- 8
τέρες οὔτε διὰ λύμην σωμάτων ἢ τοιαύτας ἄλλας συμφοράς τινας
ἐκείθεν ἐξηλάθησαν, οὐ μετρίως μόνον, ἀλλὰ καὶ πέρα τοῦ συμ-
μέτρου προαποδεδείχθαι νομίζω. περὶ ὧν δὲ προστιθῇσιν ὁ Ἀπίων
10 ἐπιμνησθήσομαι συντόμως. φησὶ γὰρ ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Αἰγυπτια- 10
κῶν τάδε· „Μωσῆς, ὡς ἤκουσα παρὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Αἰ-
γυπτίων, ἦν Ἡλιοπολίτης, ὃς πατρίοις ἔθεσι κατηγγυημένος αἰ-
θρίους προσευχὰς ἀνῆγεν εἰς οἶους εἶχεν ἥλιος περιβόλους, πρὸς
ἀφῆλιώτην δὲ πᾶσας ἀπέστρεφεν· ὧδε γὰρ καὶ Ἥλιον κεῖται πόλις.
15 ἀντὶ δὲ ὀβελῶν ἔστησε κίονας, ὑφ' οἷς ἦν ἐκτύπωμα σκάφη, σκιά 11
δ' ἀνδρὸς ἐπ' αὐτὴν διακειμένη, ὥς ὅτι ἐν αἰθέρι τοῦτον ἀεὶ τὸν
δρόμον ἥλιω συμπερικολεῖ.“ τοιαύτη μὲν τις ἡ θαυμαστή τοῦ 12
γραμματικοῦ φράσις· τὸ δὲ ψεῦσμα λόγων οὐ δεόμενον, ἀλλ' ἐκ
τῶν ἔργων περιφανές· οὔτε γὰρ αὐτὸς Μωσῆς, ὅτε τὴν πρώτην
20 σκηνὴν τῷ θεῷ κατεσκεύασεν, οὐδὲν ἐκτύπωμα τοιοῦτον εἰς αὐτὴν
ἐνέθηκεν οὐδὲ ποιεῖν τοῖς ἔπειτα προσέταξεν, ὃ τε μετὰ ταῦτα
κατασκεύασας τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις Σολομὼν πάσης ἀπέ-
σχετο τοιαύτης περιεργίας οἷαν συμπέπλεκεν Ἀπίων. ἀκοῦσαι δὲ 13
φησι τῶν πρεσβυτέρων, ὅτι Μωσῆς ἦν Ἡλιοπολίτης, δῆλον ὅτι
25 νεώτερος μὲν ὢν αὐτός, ἐκείνοις δὲ πιστεύσας τοῖς διὰ τὴν ἡλικίαν
ἐπισταμένοις αὐτὸν καὶ συγγενομένοις. καὶ περὶ μὲν Ὀμήρου τοῦ 14

1 προεξητασμένοις L, corr. ed. pr. uti reor post προεξητασμένοις add.
Lat 4 ἀγιστείας] Dindorf ἀγιστίας L 5 κατηγορία] Bekker κατηγορίας
LLat 8 ἐξηλάθησαν L¹ μετρίως] om. i. marg. suppl. m. 2 (adiecta notula
inter ou et μόνον) L sufficienter (h. c. ἱκανῶς) Lat 9 προαπε|δείχθαι L¹
11 moyses Lat 12 ἡλιονπολίτης L heliopolitanus de ciuitate solis Lat πα-
τρίοις, i (ante σ) i. ras. L κατηγγυημένος] eruditus Lat αἰθρίους] subdi-
uales ac montanas Lat 13 εἰς — 14 ἀπέστρεφεν] templa enim quae habuit
haec ciuitas omnia contra subsolanum conuertit Lat ἥλιος] ἡ πόλις ed. pr.
14 πᾶσαν ed. pr. 15 ἀντὶ — 17 συμπερικολεῖ] pro obeliscis autem columnas
statuit, in quibus figuram scaphae fecit, ut umbram sub aethere solis circuitione
seruaret L σκάφης Huetius 16 ἀνδρὸς] ἀπ' ἄκρων Huetius ὅτι] ὃν
Huetius 19 moyses Lat 20 οὐδ' ἐν L 21 οὐδὲ] Bekker οὔτε L
22 salomon Lat 23 οἷαν] quam Lat συμπέπλεκεν conl. 24 moyses Lat
ἦν Ἡλιοπολίτης] conl. heliopolitanus fuit Lat ὁ ἡλιονπολίτης L 26 καὶ]
considerandum est utrum sit uerisimile Lat

- ποιητοῦ γραμματικὸς ὢν αὐτὸς οὐκ ἂν ἔχοι, τίς αὐτοῦ πατρίς ἐστι, διαβεβαιωσάμενος εἰπεῖν οὐδὲ περὶ Πυθαγόρου μόνον οὐκ ἐχθές καὶ πρῶτην γεγονότος, περὶ δὲ Μωσέως τοσοῦτω πλήθει προάγοντος ἐκείνους ἐτῶν οὕτως ἀποφαίνεται ἐραδίως πιστεύων ἀκοῇ πρεσ-
 15 βυτέρων, ὥς δῆλός ἐστι καταψευσάμενος. τὰ δὲ δὴ τῶν χρόνων, 5 ἐν οἷς φησι τὸν Μωσῆν ἐξαγαγεῖν τοὺς λεπρωῶντας καὶ τυφλοὺς καὶ τὰς βάσεις πεπηρωμένους, σφόδρα δὴ τοῖς πρὸ αὐτοῦ συμπε-
 16 φώνηκεν, ὥς οἶμαι, ὁ γραμματικὸς ὁ ἀκριβής. Μανεθαὺς μὲν γὰρ κατὰ τὴν Τεθμῳσίως βασιλείαν ἀπαλλαγῆναι φησιν ἐξ Αἰγύπτου τοὺς Ἰουδαίους πρὸ ἐτῶν τριακοσίων ἐνενηκοντατριῶν τῆς εἰς Ἄργος 10 Ἀναοῦ φυγῆς, Αὐσιμάχος δὲ κατὰ Βόρχοριν τὸν βασιλέα, τουτέστι πρὸ ἐτῶν χιλίων ἑπτακοσίων, Μόλων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ὥς αὐτοῖς
 17 ἔδοξεν. ὁ δὲ γε πάντων πιστότατος Ἀπίων ὠρίσατο τὴν ἔξοδον ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐβδόμην Ὀλυμπιάδα καὶ ταύτης ἔτος εἶναι πρῶ-
 18 τον, ἐν ᾧ, φησί, Καρχηδόνα Φοίνικες ἔκτισαν. τοῦτο δὲ πάντως 15 προσέθηκε τὸ Καρχηδόνα τεκμήριον οἰόμενος αὐτῷ γενέσθαι τῆς ἀληθείας ἐναργέστατον, οὐ συνῆκε δὲ καθ' ἑαυτοῦ τὸν ἔλεγχον ἐπι-
 18 σπώμενος. εἰ γὰρ περὶ τῆς ἀπιστίας πιστεύειν δεῖ ταῖς Φοινίκων ἀναγραφαῖς, ἐν ἐκείναις Εἰρωμος ὁ βασιλεὺς γέγραπται πρεσβύτερος τῆς Καρχηδόνης κτίσεως ἔτεσι πλείοσι πρὸς τοῖς πεντήκοντα καὶ 20 ἑκατόν, περὶ οὗ τὰς πίστει ἀνωτέρω παρέσχον ἐκ τῶν Φοινίκων
 19 ἀναγραφῶν, ὅτι Σολομῶνι τῷ τὸν ναὸν οἰκοδομησαμένῳ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις φίλος ἦν Εἰρωμος καὶ πολλὰ συνεβάλετο πρὸς τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευήν. αὐτὸς δὲ ὁ Σολομῶν οἰκοδόμησε τὸν ναὸν μετὰ τὸ ἐξελεῖν ἐξ Αἰγύπτου τοὺς Ἰουδαίους δώδεκα καὶ ἑξακο- 25
 20 σίοις ἔτεσιν ὕστερον. τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν ἐλαθόντων τὸν αὐτὸν Αὐσιμάχῳ σχεδιάσας, ἑνδεκα γὰρ αὐτοῖς εἶναι φησι μυριάδας, θαυμαστίην τινα καὶ πιθανήν ἀποδίδωσιν αἰτίαν, ἀφ' ἧς φησι τὸ
 21 σάββατον ὠνομάσθαι. „ὁδείσαντες γάρ, φησίν, ἐξ ἡμερῶν ὁδὸν βουβῶνας ἔσχον καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ἀνε- 30
 παύσαντο σωθέντες εἰς τὴν χώραν τὴν νῦν Ἰουδαίαν λεγομένην· καὶ ἐκάλεσαν τὴν ἡμέραν σάββατον σώζοντες τὴν Αἰγυπτίων γλῶτταν·

3 πρώην L moyse Lat 5 ὥς] unde Lat ὢν uel ἧς conl. 6 moysen
 Lat 8 ὁ ἀκριβής om. Lat 9 Τεθμῳσίως] pathmosii Lat 11 bochorre
 Lat 14 καὶ ταύτης — πρώτων om. Lat 15 πάντως om. Lat 16 τὸ
 Καρχηδόνα] de carchedone Lat 18 περὶ τῆς ἀπιστίας spuria uid. ἀπιστίας]
 LLat ἀποικίας ed. pr. 20 πλείοσι — 21 ἑκατόν] amplius L et C Lat
 πλείοσι] πέντε conl. ex I § 126, nisi πρὸς τοῖς corruptum habendum est 22 καὶ
 ante ὅτι add. Hudson Σολομῶνι] Dindorf σολομῶντι L salomoni Lat
 23 συνεβάλετο L 24 salomon Lat 26 ἐλασθέντων L¹ 28 τὸ] τὸν L¹

τὸ γὰρ βουβῶνος ἄλγος καλοῦσιν Αἰγύπτιοι σαββάτωσις.¹ οὐκ ἂν 22
οὖν τις ἢ καταγελάσειε τῆς φλυαρίας ἢ τοῦναντίον μισήσειε τὴν
ἐν τῷ τοιαῦτα γράφειν ἀναίδειαν; δῆλον γάρ, ὅτι πάντες ἐβουβω-
νίασαν ἔνδεκα μυριάδες ἀνθρώπων. ἀλλ' εἰ μὲν ἦσαν ἐκείνοι τυφλοὶ 23
5 καὶ χωλοὶ καὶ πάντα τρόπον νοσοῦντες ὁποίους αὐτοὺς εἶναι φησιν
Ἀπίων, οὐδ' ἂν μιᾶς ἡμέρας προελθεῖν ὁδὸν ἡδυνήθησαν· εἰ δ'
οἱοὶ βαδίζειν διὰ πολλῆς ἐρημίας καὶ προσέτι νικᾷν τοὺς αὐτοῖς
ἀνθισταμένους μαχόμενοι πάντες, οὐκ ἂν ἀθρόοι μετὰ τὴν ἔκτην
ἡμέραν ἐβουβωνίασαν· οὔτε γὰρ φέσει πως γίνεται τὸ τοιοῦτον 24
10 τοῖς βαδίζουσιν ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ πολλὰι μυριάδες στρατοπέδων
ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὸ σύμμετρον ἀεὶ βαδίζουσιν, οὔτε κατ' αὐτό-
ματον εἰκὸς οὕτως συμβῆναι· πάντων γὰρ ἀλογώτατον. ὁ δὲ θαν- 25
μαστός Ἀπίων διὰ μὲν ἐξ ἡμερῶν αὐτοὺς ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
προεῖρηκε, πάλιν δὲ τὸν Μωσῆν εἰς τὸ μετὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ
15 τῆς Ἀραβίας ὄρος, ὃ καλεῖται Σίναιον, ἀναβάντα φησὶν ἡμέρας
τεσσαράκοντα κρυβῆναι κακεῖθεν καταβάντα δοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις
τοὺς νόμους. καίτοι πῶς οἷόν τε τοὺς αὐτοὺς καὶ τεσσαράκοντα
μένειν ἡμέρας ἐν ἐρήμῳ καὶ ἀνύδρῳ τόπῳ καὶ τὴν μετὰ πᾶσαν
ἐν ἡμέραις ἐξ διελθεῖν; ἢ δὲ περὶ τὴν ὀνομασίαν τοῦ σαββάτου 26
20 γραμματικὴ μεταθέσις ἀναίδειαν ἔχει πολλὴν ἢ δεινὴν ἀμαθίαν·
τὸ γὰρ σαββῶ καὶ σάββατον πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρει· τὸ μὲν 27
γὰρ σάββατον κατὰ τὴν Ἰουδαίων διάλεκτον ἀνάπανσίς ἐστιν ἀπὸ
παντὸς ἔργου, τὸ δὲ σαββῶ, καθάπερ ἐκεῖνός φησι, δηλοῖ παρ'
Αἰγυπτίοις τὸ βουβῶνος ἄλγος.

3. Τοιαῦτα μὲν τινα περὶ Μωσέως καὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου 28
γενομένης τοῖς Ἰουδαίοις ἀπαλλαγῆς ὁ Αἰγύπτιος Ἀπίων ἐκαινο-
ποίησεν παρὰ τοὺς ἄλλους ἐπινοήσας. καὶ τί γε δεῖ θαυμάζειν,
εἰ περὶ τῶν ἡμετέρων ψεύδεται προγόνων λέγων αὐτοὺς εἶναι τὸ
γένος Αἰγυπτίους; αὐτὸς γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦναντίον ἐψεύδετο καὶ 29
30 γεγεννημένος ἐν Ὁάσει τῆς Αἰγύπτου πάντων Αἰγυπτίων πρῶτος
ἂν, ὥς ἂν εἴποι τις, τὴν μὲν ἀληθῆ πατρίδα καὶ τὸ γένος ἐξωμό-
σατο, Ἀλεξανδρεὺς δὲ εἶναι καταψευδόμενος ὁμολογεῖ τὴν μοχθη-

1 sabbato Lat σαββάτωσιν ed. pr. οὐκ — 2 καταγελάσειε] quis enim non aut derideat Lat 4 ἐκείνοι] ut illi Lat 9 τὸ] Bekker, om. L 11 ἐπὶ πολλὰ ἡμέρας om. ed. pr. κατὰ ταυτόματον conl. 14 moysen Lat

15 Σίναιον] ~~siacius~~ cod. Gersin. mens cod. Can. Lat 16 κρυβῆναι L 20 γραμματικὴ — πολλὴν om. Lat ἀναίδειαν] ἢ ἀναίδειαν conl. 25 moysen Lat 27 γε] καὶ conl. 30 γεγεννημένος] ed. pr. γεγεννημένος L natus Lat Ὁάσει] thasi Lat

- 30 ρίαν τοῦ γένους. εἰκότως οὖν οὓς μισεῖ καὶ βούλεται λοιδορεῖν
τούτους Αἰγυπτίους καλεῖ· εἰ μὴ γὰρ φανλοτάτους εἶναι ἐνόμιζεν
Αἰγυπτίους, οὐκ ἂν τοῦ γένους αὐτὸς ἔφηνεν· ὥς οἱ γε μεγαλο-
φρονοῦντες ἐπὶ ταῖς ἑαυτῶν πατρίσι σεμνύνονται μὲν ἀπὸ τούτων
αὐτοὶ χρηματίζοντες, τοὺς ἀδίκως δ' αὐτῶν ἀντιποιουμένους ἐλέγ- 5
31 χουσι. πρὸς ἡμᾶς δὲ δυοῖν θάτερον Αἰγύπτιοι πεπόνθασιν· ἢ
γὰρ ὥς ἐπισεμνυνόμενοι προσποιῶνται τὴν συγγένειαν ἢ κοινω-
32 νοὺς ἡμᾶς ἐπισπῶνται τῆς αὐτῶν κακοδοξίας. ὁ δὲ γενναῖος Ἀπίων
δοκεῖ μὲν τὴν βλασφημίαν τὴν καθ' ἡμῶν ὥσπερ τινὰ μισθὸν ἔθε-
λῃσαι παρασχεῖν Ἀλεξανδρεῦσι τῆς δοθείσης αὐτῷ πολιτείας, καὶ 10
τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν ἐπιστάμενος τὴν πρὸς τοὺς συνοικοῦντας αὐ-
τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἰουδαίους προτέθειται μὲν ἐκείνοις λοι-
δορεῖσθαι, συμπεριλαμβάνειν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, ἐν ἀμφο-
τέροις ἀναισχύντως ψευδόμενος.
- 33 4. Τίνα τοίνυν ἐστὶ τὰ δεινὰ καὶ σχέτλια τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 15
κατοικούντων Ἰουδαίων, ἃ κατηγόρηκεν αὐτῶν, ἴδωμεν. „ἐλθόντες,
φησὶν, ἀπὸ Συρίας ᾤκησαν πρὸς ἄλλεμον θάλασσαν γειννιάσαντες
34 ταῖς τῶν κυμάτων ἐκβολαῖς.“ οὐκοῦν τόπος εἰ λοιδορίαν ἔχει, τὴν
οὐ πατρίδα μὲν λεγομένην δὲ αὐτοῦ λοιδορεῖ τὴν Ἀλεξάνδρειαν·
ἐκείνης γὰρ καὶ τὸ παράλιον ἐστὶ μέρος, ὥς πάντες ὁμολογοῦσιν, 20
35 εἰς κατοίκησιν τὸ κάλλιστον. Ἰουδαῖοι δ' εἰ μὲν βιασάμενοι κατέ-
σχον, ὥς μὴδ' ὕστερον ἐκπεσεῖν, ἀνδρείας τεκμήριον ἐστὶν αὐτοῖς·
εἰς κατοίκησιν δὲ αὐτοῖς ἔδωκεν τόπον Ἀλέξανδρος καὶ ἴσης παρὰ
36 τοῖς Μακεδόσι τιμῆς ἐπέτυχον. οὐκ οἶδα δέ, τί ποτ' ἂν ἔλεγεν
Ἀπίων, εἰ πρὸς τῇ νεκροπόλει κατῴκουν καὶ μὴ πρὸς τοῖς βασι- 25
λικοῖς ἦσαν ἰδρυμένοι, καὶ μέχρι νῦν αὐτῶν ἡ φυλὴ τὴν προσηγορίαν
37 εἶχεν Μακεδόνες. εἰ μὲν οὖν ἀναγνοὺς τὰς ἐπιστολὰς Ἀλεξάνδρου
τοῦ βασιλέως καὶ τὰς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ τῶν μετ' ἐκείνων

3 τοῦ γένους] *genus* Lat τὴν προσηγορίαν uel simile post ἔφηνεν addendum
5 ἀδίκως] ed. pr. ἀδίκους L et ut uid. Lat 10 καὶ τὴν — 13 λοιδορεῖσθαι] et nequitiam eorum sciens iudeis cohabitantibus in alexandria proposuit derogare Lat 11 τὴν] ed. pr. τὸν L τὴν] ed. pr. τοὺς L 12 προτέθειται] conī. προντέθειται L προντέθειτο ed. pr. 13 συμπεριλαμβάνει ed. pr.
17 ἀπὸ Συρίας] in syriam Lat 18 οὐκοῦν — 19 λοιδορεῖ] *mutila in Lat*
23 εἰς — Ἀλέξανδρος] sed magis alexander ad habitandum dedit eis hunc locum
Lat τόπον] τὸν τόπον conī. ex Lat 25 εἰ] ed. pr., om. L εἰ πρὸς —
26 ἰδρυμένοι] cum ait iuxta necropolim id est mortuorum ciuitatem habitabant,
cum utique essent circa regalia constituti Lat; sed uide num tota sententia οὐκ
οἶδα — ἰδρυμένοι u. 21 post κάλλιστον ponenda sit βασιλικοῖς] βασιλείους
ed. pr. regalia Lat 26 καὶ μέχρι — 27 Μακεδόνες] u. 24 post ἐπέτυχον
melius extabant 27 Μακεδόνες] macedonum Lat 28 λαγού L, corr. ed. pr.

τῆς Αἰγύπτου βασιλέων ἐντυχὼν τοῖς γράμμασι καὶ τὴν στήλην
τὴν ἐστῶσαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τὰ δικαιώματα περιέχουσιν, ἃ
Καῖσαρ ὁ μέγας τοῖς Ἰουδαίοις ἔδωκεν, εἰ μὲν οὖν ταῦτα, φημί,
μυνώσκων τὰναντία γράφειν ἐτόλμα, πονηρὸς ἦν, εἰ δὲ μηδὲν ἡπί-
5 στατο τούτων, ἀπαίδευτος. τὸ δὲ δὴ θαυμάζειν, πῶς Ἰουδαῖοι 38
ὄντες Ἀλεξανδρεῖς ἐκλήθησαν, τῆς ὁμοίας ἀπαιδευσίας· πάντες γὰρ
οἱ εἰς ἀποικίαν τινὰ κατακληθέντες, καὶ πλείστον ἀλλήλων τοῖς
γένεσι διαφέρουσιν, ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν τὴν προσηγορίαν λαμβάνου-
σιν. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; αὐτῶν γὰρ ἡμῶν οἱ τὴν 39
10 Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες Ἀντιοχεῖς ὀνομάζονται· τὴν γὰρ πολιτείαν
αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ κτίστης Σέλευκος. ὁμοίως οἱ ἐν Ἐφέσῳ καὶ κατὰ
τὴν ἄλλην Ἰωνίαν τοῖς αὐθιγενέσι πολίταις ὁμωνυμοῦσιν τοῦτο
παρασχόντων αὐτοῖς τῶν διαδόχων. ἡ δὲ Ῥωμαίων φιλανθρωπία 40
πᾶσιν οὐ μικροῦ δεῖν τῆς αὐτῶν προσηγορίας μεταδédωκεν οὐ μόνον
15 ἀνδράσιν ἀλλὰ καὶ μεγάλοις ἔθνεσιν ὅλοις; Ἰβηρες γοῦν οἱ πάλαι
καὶ Τυρρηνοὶ καὶ Σαβῖνοι Ῥωμαῖοι καλοῦνται. εἰ δὲ τοῦτον ἀφαι- 41
ρεῖται τὸν τρόπον τῆς πολιτείας Ἀπίων, παυσάσθω λέγων αὐτὸν
Ἀλεξανδρέα· γεννηθεὶς γάρ, ὡς προεῖπον, ἐν τῷ βαθυτάτῳ τῆς
Αἰγύπτου πῶς ἂν Ἀλεξανδρεὺς εἴη τῆς κατὰ δόσιν πολιτείας, ὡς
20 αὐτὸς ἐφ' ἡμῶν ἡξίωκεν, ἀναιρουμένης; καίτοι μόνοις Αἰγυπτίοις
οἱ κύριοι νῦν Ῥωμαῖοι τῆς οἰκουμένης μεταλαμβάνειν ἡστυνοσῶν
πολιτείας ἀπειρήκασιν. ὁ δ' οὕτως ἐστὶ γενναῖος, ὡς μετέχειν 42
ἀξίῳ αὐτὸς ὧν τυχεῖν ἐκωλύετο, συκοφαντεῖν ἐπεχείρησε τοῖς δι-
καίως λαβόντας· οὐ γὰρ ἀπορία γε τῶν οἰκησόντων τὴν μετὰ σπου-
25 δῆς ὑπ' αὐτοῦ πόλιν κτιζομένην Ἀλέξανδρος τῶν ἡμετέρων τινὰς
ἐκεῖ συνήθροισεν, ἀλλὰ πάντας δοκιμάζων ἐπιμελῶς ἀρετῆς καὶ
πίστεως τοῦτο τοῖς ἡμετέροις τὸ γέρας ἔδωκεν. ἐτίμα γὰρ ἡμῶν 43
τὸ ἔθνος, ὡς καὶ φησὶν Ἑκαταῖος περὶ ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιεί-
κειαν καὶ πίστιν, ἣν αὐτῷ παρέσχον Ἰουδαῖοι, τὴν Σαμαρείτιν χώ-
30 ραν προσέθηκεν ἔχειν αὐτοῖς ἀφορολόγητον. ὅμοια δὲ Ἀλέξανδρον 44
καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατοικούντων
ἐφρόνησεν· καὶ γὰρ τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον αὐτοῖς ἐνεχείρισε φρου-
ρια πιστῶς ἅμα καὶ γενναίως φυλάξειν ὑπολαμβάνων, καὶ Κυρήνης

1 τῆς Αἰγύπτου om. Lat 4 ἐτόλμησεν ed. pr. 11 καὶ] ed. pr., om.
L Lat κατὰ τὴν ἄλλην Ἰωνίαν] in lycania Lat 14 οὐ μικροῦ] non parvulum
Lat μικροῦ ed. pr. δεῖν] donum Lat μεταδédωκεν] Hudson μεταδεδώ-
κασιν L concessit Lat 16 Ῥωμαῖοι] et romani Lat 26 ἀρετῆς καὶ πίστεως]
et uirtute ac fide dignos inueniens Lat 30 Ἀλεξάνδρον] Bekker ἀλεξάνδρου
L post alexandrum Lat 31 λαγού L, corr. ed. pr., lagus Lat 32 ἐνεχεί-
ρισε] ed. pr. ἐνεχείρησε L

ἐγκρατῶς ἄρχειν βουλόμενος καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ Αἰβύῃ πό-
 45 λεων εἰς αὐτὰς μέρος Ἰουδαίων ἐπεμψε κατοικῆσον. ὁ δὲ μετ'
 αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς οὐ μόνον εἴ τινας
 ἦσαν αἰχμάλωτοι παρ' αὐτῷ τῶν ἡμετέρων πάντας ἀπέδωκεν, ἀλλὰ
 καὶ χρήματα πολλάκις ἐδωρήσατο καὶ τὸ μέγιστον ἐπιθυμητῆς 5
 ἐγένετο τοῦ γνῶναι τοὺς ἡμετέρους νόμους καὶ ταῖς τῶν ἱερῶν γρα-
 64 φῶν βίβλοις ἐντυχεῖν. ἐπεμψε γοῦν ἀξίων ἄνδρας ἀποσταλῆναι
 τοὺς ἐρμηνεύσαντας αὐτῷ τὸν νόμον καὶ τοῦ γραφῆναι ταῦτα καλῶς
 τὴν ἐπιμέλειαν ἐπέταξεν οὐ τοῖς τυχοῦσιν, ἀλλὰ Δημήτριον τὸν
 Φαληρέα καὶ Ἀνδρέαν καὶ Ἀριστεά, τὸν μὲν παιδεῖα τῶν καθ' 10
 47 ἑαυτὸν διαφέροντα (Δημήτριον), τοὺς δὲ τὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ
 φυλακὴν ἐγκειρισμένους, ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἔταξεν, οὐκ
 ἂν δῆπου τοὺς νόμους καὶ τὴν πάτριον ἡμῶν φιλοσοφίαν ἐπιθυ-
 μήσας ἐμαθεῖν, εἰ τῶν χρωμένων αὐτοῖς ἀνδρῶν κατεφρόνει καὶ
 μὴ λίαν ἐθαύμαζεν. 15
 48 5. Ἀπίωνα δὲ σχεδὸν ἐφεξῆς πάντες ἔλαθον οἱ τῶν προγόνων
 αὐτοῦ Μακεδόνων βασιλεῖς οἰκειότατα πρὸς ἡμᾶς διατεθέντες· καὶ
 γὰρ τρίτος Πτολεμαῖος ὁ λεγόμενος Εὐεργέτης κατασχὼν ὅλην Συ-
 ρίαν κατὰ κράτος οὐ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ θεοῖς χαριστήρια τῆς νίκης
 ἔθυσεν, ἀλλὰ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα πολλὰς ὥς ἡμῖν νόμι- 20
 μόν ἐστιν ἐπετέλεσε θυσίας τῷ θεῷ καὶ ἀνέθιγεν ἀναθήματα τῆς
 49 νίκης ἀξίως. ὁ δὲ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Κλεο-
 πάτρα τὴν βασιλείαν ὅλην τὴν ἑαυτῶν Ἰουδαίοις ἐπίστευσαν, καὶ
 στρατιγοὶ πάσης τῆς δυνάμεως ἦσαν Ὀνίας καὶ Δοσίθεος Ἰουδαῖοι,
 ὧν Ἀπίων σκώπτει τὰ ὀνόματα, δέον τὰ ἔργα θαυμάζειν καὶ μὴ 25
 λαιδορεῖν, ἀλλὰ χάριν αὐτοῖς ἔχειν, ὅτι διέσωσαν τὴν Ἀλεξάνδρειαν,
 50 ἧς ὥς πολίτης ἀντιποιεῖται. πολεμούντων γὰρ αὐτῶν τῇ βασιλίᾳ
 Κλεοπάτρῃ καὶ κινδυνεύοντων ἀπολέσθαι κακῶς οὗτοι συμβάσεις
 ἐποίησαν καὶ τῶν ἐμφυλίων κακῶν ἀπήλλαξαν. ἀλλὰ „μετὰ ταῦτα,
 φησὶν, Ὀνίας ἐπὶ τὴν πόλιν ἤγαγε στρατὸν ὀλίγον ὄντος ἐκεῖ Θέρμου 30
 51 τοῦ παρὰ Ῥωμαίων πρεσβευτοῦ καὶ παρόντος.“ ὁρῶν δὲ ποιῶν

2 εἰς αὐτὰς] ed. pr. εἰς αὐτὰ L ad ea loca Lat κατοικήσῳ (accentus
 i. ras.) L 3 αὐτὸν] ed. pr. αὐτὰ L εἴ τινας L¹ 4 αὐτῷ] L² αὐτῶν L¹
 (apud) eos Lat 6 τοὺς, σ i. ras. L 7 ἐπεμψε γοῦν] desiderabit aliquis, ut
 addatur quo miserit, uelut Hierosolyma aut ad sacerdotem Iudaeorum 10 ari-
 steum Lat 11 διαφέροντα] ed. pr. διαφερόντων L 16 Ἀπίωνα] quae Lat
 22 ἀξίως] dignissima Lat ἀξία Hudson (fort. male lecta editione pr.)
 24 δωσίθεος L, corr. ed. pr. 25 καὶ μὴ λαιδορεῖν om. Lat 26 διεσώσαντο
 ed. pr. 30 ὄντος — 31 παρόντος] cum esset illic thermus (hermus codd.)
 praesens romaniarum legatus Lat

φράην ἂν καὶ μάλα δικαίως· ὁ γὰρ Φύσκων ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος
 ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος ἀπὸ
 Κυρήνης ἐξῆλθε Κλεοπάτραν ἐκβαλεῖν βουλόμενος τῆς βασιλείας
 et filios regis, ut ipse regnum iniuste sibimet applicaret; propter 52
 5 haec ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit et
 fidem, quam habuit circa reges, nequaquam in necessitate deseruit.
 testis autem deus iustitiae eius manifestus apparuit; nam Fyscon 53
 Ptolomaeus cum aduersum exercitum quidem Oniae pugnare prae-
 sumeret, omnes uero Iudaeos in ciuitate positos cum filiis et uxo-
 10 ribus capiens nudos atque uinctos elephantis subiecisset, ut ab eis
 conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas debriasset, in
 contrarium quae praeparauerat euenerunt. elephantum enim relin- 54
 quentes sibi appositos Iudaeos impetu facto super amicos eius mul-
 tos ex ipsis interemerunt. et post haec Ptolomaeus quidem aspec-
 15 tum terribilem contemplatus est prohibentem se, ut illis noceret
 hominibus, concubina uero sua carissima, quam alii quidem Itha- 55
 cam, alii uero Hirenen denominant, supplicante ne tantam impie-
 tatem perageret, ei concessit et ex his quae iam egerat uel actu-
 rus erat paenitentiam egit. unde recte hanc diem Iudaei Alexandria
 20 constituti eo quod aperte a deo salutem promeruerunt celebrare
 noscuntur. Apion autem omnium calumniator etiam propter bellum 56
 aduersus Fysconem gestum Iudaeos accusare praesumpsit, cum eos
 laudare debuerit. is autem etiam ultimae Cleopatrae Alexandri-
 norum reginae meminit ueluti nobis impropers, quoniam circa
 25 nos fuit ingrata, et non potius illam redarguere studuit; cui nihil 57
 omnino iniustitiae et malorum operum defuit uel circa generis neces-
 sarios uel circa maritos suos, qui etiam dilexerunt eam, uel in com-
 muni contra Romanos omnes et benefactores suos imperatores, quae
 etiam sororem Arsinoën occidit in templo nihil sibi nocentem, pere- 58
 30 mit autem et fratrem insidiis paternosque deos et sepulcra proge-
 nitorum depopulata est, percipiensque regnum a primo Caesare

1 ὁ γὰρ — 3 βασιλείας] *ptolomeus enim qui cognominatus est fison mor-
 riente suo fratre ptolomeo philometore egressus est de cyrene uolens reginam
 cleopatram expellere* Lat. Φύσκων] ed. pr. *fison* Lat. φούσκων L 3 post
 βασιλείας | lacuna in textu non indicata, i. marg. ascripsit m. 1 haec: * * φύλλα
 ὥσει | πέντε et alia m. XV aut XVI fere saeculi: * *in circa* | *quinque* | *folia*
desunt L; expletur lacuna exemplaribus latinis 7 *deus*] *deum* CL *fison*
 codd. 11 *debriasset*] *inebriasset* ed. Bas. 14 *aspectum terribilem*] h. e.
 δεινὴν ὄψιν 18 *quae iam*] *quedam* CL¹ 19 *Alexandriae* ed. Bas. 28 et]
 om. L 29 *Arsinoën*] ed. Bas. *arsenom* codd.

eius filio et successori rebellare praesumpsit, Antoniumque corrup-
pens amatoriis rebus et patriae inimicum fecit et infidelem circa
suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios au-
59 tem demens et ad mala gerenda compellens. sed quid oportet am-
plius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est 5
maritum et parentem communium filiorum, tradere eum exercitum
60 et principatum et se sequi coëgit? nouissime uero Alexandria a
Caesare capta ad hoc usque perducta est, ut salutem hinc sperare
se indicaret, si posset ipsa manu sua Iudaeos perimere, eo quod
circa omnes crudelis et infidelis extaret. putasne gloriandum nobis 10
non esse, si quemadmodum dicit Apion famis tempore Iudaeis tri-
61 ticum non est mensa? sed illa quidem poenam subiit competentem,
nos autem maximo Caesare utimur teste solatii atque fidei, quam
circa eum contra Aegyptios gessimus, necnon et senatu eiusque
dogmatibus et epistulis Caesaris Augusti, quibus nostra merita 15
62 comprobantur. has litteras Apionem oportebat inspicere et se-
cundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta et omni-
bus Ptolomaeis et quae a senatu constituta sunt necnon et a maxi-
63 mis Romanis imperatoribus. si uero Germanicus frumenta cunctis
in Alexandria commorantibus metiri non potuit, hoc indicium est 20
sterilitatis ac necessitatis frumentorum, non accusatio Iudaeorum.
quid enim sapiant omnes imperatores de Iudaeis in Alexandria
64 commorantibus, palam est; nam administratio tritici nihilo minus
ab eis quam ab aliis Alexandrinis translata est, maximam uero
eis fidem olim a regibus datam conseruauerunt, id est fluminis 25
custodiam totiusque custodiae nequaquam his rebus indignos esse
iudicantes.

65 6. Sed super haec, quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eos-
dem deos quos Alexandrini non colunt? cui respondeo, quomodo
etiam, cum uos sitis Aegyptii, inter alterutros proelio magno et sine 30
66 foedere de religione contenditis? an certe propterea non uos omnes
dicimus Aegyptios et neque communiter homines, quoniam bestias
aduersantes naturae nostrae colitis multa diligentia nutrientes, cum
67 genus utique nostrorum unum itaque idem esse uideatur? si autem
in uobis Aegyptiis tantae differentiae opinionum sunt, quid miraris 35
super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si in legibus a

---

4 demens] *deiciens* cod. Par. 5049 9 iudicare CL et Parisini 18 et
quae] ed. Bas. *atque* codd. 34 nostrorum — itaque] *nostrum uestrumque*
Corsin. et Paris. 1615 itaque] *itque* L *atque* ed. Bas.

principio constitutis circa talia permanserunt? is autem etiam sedi- 68
 tionis causas nobis apponit, qui si cum ueritate ob hoc accusat Iu-
 daeos in Alexandria constitutos, cur omnes nos culpat ubique positos
 eo quod noscamur habere concordiam? porro etiam seditionis aucto- 69
 5 res quilibet inueniet Apioni similes Alexandrinorum fuisse ciues.
 donec enim Graeci fuerunt et Macedones hanc ciuitatem habentes,
 nullam seditionem aduersus nos gesserunt, sed antiquis cessere sol-
 lemnitatibus. cum uero multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos,
 propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum.
 10 nostrum uero genus permansit purum. ipsi igitur molestiae huius 70
 fuere principium nequaquam populo Macedonicam habente constan-
 tiam neque prudentiam Graecam, sed cunctis scilicet utentibus malis
 moribus Aegyptiorum et antiquas inimicitias aduersum nos exercen-
 tibus. e diuerso namque factum est quod nobis impropere prae- 71
 15 sumunt; nam cum plurimi eorum non oportune ius eius ciuitatis
 optineant, peregrinos uocant eos, qui hoc priuilegium ad omnes
 imperasse noscuntur. nam Aegyptiis neque regum quisquam uide- 72
 tur ius ciuitatis fuisse largitus neque nunc quilibet imperatorum,
 nos autem Alexander quidem introduxit, reges autem auxerunt, Ro-
 20 mani uero semper custodire dignati sunt. itaque derogare nobis 73
 Apion conatus est, quia imperatorum non statuamus imagines tam-
 quam illis hoc ignorantibus aut defensione Apionis indigentibus,
 cum potius debuerit ammirari magnanimitatem mediocritatemque
 Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcen-
 25 dere, sed suscipiunt honores sicut dare offerentes pium atque legi-
 timum est; non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate
 et uiolentia conferuntur. Graecis itaque et aliis quibusdam bonum 74
 esse creditur imagines instituere, denique et patrum et uxorū filio-
 rumque figuras depingentes exultant, quidam uero etiam nihil sibi
 30 competentium sumunt imagines, alii uero et seruos diligentes hoc
 faciunt. quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc
 honorem praebere uideantur? porro noster legislator, non quasi 75
 prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tamquam
 causam neque deo neque hominibus utilem despiciens, et quoniam

1 constitutis] ed. Bas. *constituti* codd. 3 ubique] *uque* CL et Paris.

5049 5 *apionis* aut *apiones* codd. 16 uocant] ed. Bas. *uocantes* codd.

17 *impetrasse* ed. Bas. 28 filiorum] *filiorum suorum* C² Cors. et Parisini

30 alii] ed. Bas. *aliis* codd. 31 ac] ed. Bas. *a* codd. 32 porro — 64. 2

fabricari] *corrupta* 34 causam] h. e. *πράγμα*

totius animati, multo magis dei inanimatu probatur inferius inter-
 76 dixit imagines fabricari. aliis autem honoribus post deum colendos
 non prohibuit uiros bonos, quibus nos et imperatores et populum
 77 Romanorum dignitatibus ampliamus. facimus autem pro eis con-
 tinua sacrificia et non solum cotidianis diebus ex impensa communi 5
 omnium Iudaeorum talia celebramus, uerum cum nullas alias hostias
 ex communi neque pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc ho-
 norem praecipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persol-
 78 uimus. haec itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apio-
 nem pro his, quae de Alexandria dicta sunt. 10
 79 7. Ammiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem praebe-
 runt id est Posidonium et Apollonium Molonis, quoniam accusant
 quidem nos, quare nos eosdem deos cum aliis non colimus, men-
 tientes autem pariter et de nostro templo blasphemias componentes
 incongruas non se putant impie agere, dum sit ualde turpissimum 15
 liberis qualibet ratione mentiri multo magis de templo apud cunctos
 80 homines nominato tanta sanctitate pollente. in hoc enim sacrario
 Apion praesumpsit edicere asini caput collocasse Iudaeos et eum
 colere ac dignum facere tanta religione, et hoc affirmat fuisse depa-
 latum, dum Antiochus Epiphanes expoliasset templum et illud caput 20
 81 inuentum ex auro compositum multis pecuniis dignum. ad haec
 igitur prius equidem dico, quoniam Aegyptius, uel si aliquid tale
 apud nos fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit de-
 terior asinus furonibus et hircis et aliis, quae sunt apud eos dii.
 82 deinde quomodo non intellexit operibus increpatus de incredibili 25
 suo mendacio? legibus namque semper utimur hisdem, in quibus
 sine fine consistimus, et cum uarii casus nostram ciuitatem sicut
 etiam aliorum uexauerint et Pius ac Pompeius Magnus et Licinius
 Crassus et ad nouissimum Titus Caesar bello uincentes optinuerint
 templum, nihil huiusmodi illic inuenerunt, sed purissimam pietatem, 30
 83 de qua nihil nobis est apud alios effabile. quia uero Antiochus
 neque iustam fecit templi depraedationem, sed egestate pecuniarum
 ad hoc accessit, cum non esset hostis, et super nos auxiliares suos
 et amicos adgressus est nec aliquid dignum derisione illic inuenit,
 84 multi et digni conscriptores super hoc quoque testantur, Polybius 35

1 inanimatu] *inanimati* ed. Bas. *inanimatas ut* coni. 12 Apollonium
 Molonem (non Molonis filium) uocasse uid. Iosephus, cf. § 16, 145, 236, 255, 258,
 295 20 *spoliasset* coni. 24 *ircis* C quae] *qui* Cors. et Paris. 5049
 25 operibus increpatus] h. e. τοῖς ἔργοις ἐξεληλεγμένως 28 Pius] coni. *dios*
 codd., dicit Antiochum Pium (ἐὺσεβῆ) cognomine; uid. Antiq. Iud. XIII 244.

Megalopolita Strabon Cappadox Nicolaus Damascenus Timagenis et Castor temporum conscriptor et Apollodorus; omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum foedera Iudaeorum et spoliasset templum auro argentoque plenum. haec igitur Apion de- 85
 5 huit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset et impudentiam canis, qui apud ipsos assolet coli; neque enim extrinsecus aliqua ratiocinatione mentitus est. nos itaque asinis neque honorem neque 86
 potestatem aliquam damus, sicut Aegyptii crocodillis et aspidibus, quando eos qui ab istis mordentur et a crocodillis rapiuntur felices
 10 et deo digni arbitrantur. sed sunt apud nos asini quod apud alios 87
 sapientes uiros onera sibimet imposita sustinentes, et licet ad areas accedentes comedant aut uiam propositam non adimpleant, multas ualde plagas accipiunt quippe operibus et ad agriculturam rebus necessariis ministrantes. sed aut omnium gurdissimus fuit 88
 15 Apion ad componendum uerba fallacia aut certe ex rebus initia sumens haec implere non ualuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire.

8. Alteram uero fabulam derogatione nostra plenam de Grae- 89
 cis apposuit, de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate
 20 loqui praesumunt oportet eos non ignorare minus esse imundum per templa transire quam sacerdotibus scelestia uerba componere. isti uero magis studuerunt defendere sacrilegum regem quam iusta 90
 et ueracia de nostris et de templo conscribere; uolentes enim Antiocho praestare et infidelitatem ac sacrilegium eius tegere, quo circa
 25 gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quae in futuro essent dicenda mentiti sunt. propheta 91
 uero aliorum factus est Apion et dixit Antiochum in templo inuenisse lectum et hominem in eo iacentem et propositam ei mensam maritimis terrenisque et uolatilium dapibus plenam, et obstipuisset
 30 his homo. illum uero mox adorasse regis ingressum tamquam 92
 maximum ei solacium praebiturum ac procidentem ad eius genua extensa dextra poposcisse libertatem; et iubente rege, ut confideret et diceret, quis esset uel cur ibidem habitaret uel quae esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu et lacrimis lamentabiliter
 35 suam narrasse necessitatem ait. inquit esse quidem se Graecum, 93
 et dum peragraret prouinciam propter uitae causam direptum se

2 omnes] *qui omnes* Hudson 3 et spoliasset] *exspoliasset* conl. 10 dignos ed. Bas. 21 componere] *confingere* L 26 essent] *sunt* conl. 29 Antiochus obstipuisset intellegendus est 36 direptum] ed. Bas. *directum* codd.

subito ab alienigenis hominibus atque deductum ad templum et inclusum illic, et a nullo conspici sed cuncta dapium praeparatione
 94 saginari. et primum quidem haec sibi inopinabilia beneficia prodidisse et detulisse laetitiam deinde suspicionem postea stuporem, ac postremum consulentem a ministris ad se accedentibus audisse
 95 legem ineffabilem Iudaeorum, pro qua nutriebatur, et hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. et compraeendere quidem Graccum peregrinum eumque annali tempore saginare et deductum ad quandam siluam occidere quidem eum hominem eiusque corpus sacrificare secundum suas sollemnitates et gustare ex eius
 96 uisceribus et iusiurandum facere in immolatione Graeci, ut inimitias contra Graecos haberent, et tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abicere. deinde refert eum dixisse paucos iam dies debita sibimet superesse atque rogasse, ut erubescens Graecorum deos et superantes in suo sanguine insidias Iudaeorum de
 97 malis eum circumstantibus liberaret. huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragoedia plenissima est, sed etiam impudentia crudeli redundat, non tamen a sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati
 98 sunt qui haec ad illius gratiam conscripserunt; non enim praesumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet, sed sicut aiunt
 99 inuenit non sperans. fuit ergo uoluntate iniquus impius et nihilominus sine deo, quanta iussit mendacii superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere ualde facillimum est. non enim circa solos Graecos discordia legum esse dinoscitur, sed maxime aduersus Aegyptios et plurimos alios. * quem enim horum non contigit aliquando
 100 circa nos peregrinari, ut aduersus solos renouata coniuratione per effusionem sanguinis egeremus? uel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudaei colligerentur et tantis milibus ad gustandum uiscera illa sufficerent, sicut ait Apion? uel cur inuentum hominem quicumque fuit, non enim suo nomine conscripsit, * aut
 101 quomodo eum in suam patriam rex non cum pompa deduxit, dum posset hoc faciens ipse quidem putari pius et Graecorum amator eximius, assumere uero contra Iudaeorum odium solacia magna
 102 cunctorum? sed haec relinquo; insensatos enim non uerbis sed operibus decet arguere. sciunt igitur omnes qui uiderunt constructionem templi nostri, qualis fuerit, et intransgressibilem eius purificationis integritatem. quattuor etenim habuit in circuitu porticus,

25 ante *quem* lacunam statuo
 30 ante *aut* lacunam statuo

26 *Graecos* post *solos* add. Hudson

et harum singulae propriam secundum legem habuere custodiam;
in exteriorem itaque ingredi licebat omnibus etiam alienigenis;
mulieres tantummodo menstruatae transire prohibebantur. in se- 104
cunda uero porticu cuncti Iudaei ingrediebantur eorumque coniuges,
5 cum essent ab omni pollutione mundaе, in tertia masculi Iudae-
orum mundi existentes atque purificati, in quartam autem sacerdotes
stolis induti sacerdotalibus, in adytum uero soli principes sacerdo-
tum propria stola circumamicti. tanta uero est circa omnia proui- 105
dencia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi con-
stitutum sit; mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas
10 hostias introire et meridie rursus, dum clauderetur templum. deni- 106
que nec uas aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solum-
modo posita altare mensa turibulum candelabrum, quae omnia et
in lege conscripta sunt. etenim nihil amplius neque mysteriorum 107
15 aliquorum ineffabilium agitur neque intus ulla epulatio ministratur;
haec enim quae praedicta sunt habent totius populi testimonium
manifestationemque gestorum. licet enim sint tribus quattuor sacer- 108
dotum et harum tribuum singulae habeant hominum plus quam
quinque milia, fit tamen observatio particulariter per dies certos,
20 et his transactis alii succedentes ad sacrificia ueniunt et congre-
gati in templum mediante die a praecedentibus clauēs templi et
ad numerum omnia uasa percipiunt, nulla re, quae ad cibum aut
potum adtineat, in templo delata. talia namque etiam ad altare 109
offerre prohibitum est praeter illa, quae ad sacrificia praeparantur.
25 quid ergo Apionem esse dicimus nisi nihil horum examinantem
uerba incredula protulisse? sed turpe est; historiae enim ueram
notitiam se proferre grammaticus non promisit. et sciens templi 110
nostri pietatem hanc quidem praetermisit, hominis autem Graeci
compraehensionem finxit et pabulum ineffabile et ciborum opulen-
30 tissimam claritatem et seruos ingredientiē ubi nec nobilissimos
Iudaeorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. hoc ergo pessima 111
est impietas atque mendacium spontaneum ad eorum seductionem,
qui noluerint discutere ueritatem. per ea siquidem, mala et ineffa-
bilia, quae praedicta sunt, nobis detrahē temptauerunt.

35 9. Rursumque tamquam piissimus deridet adiciens fabulae suae 112

2 licebat] *licentiam* L *licentia fuit* ed. Bas. 3 *secundam uero porticum*
ed. Bas. 5 *tertiam* ed. Bas. 7 *adytum*] ed. Bas. *aditum* codd. 13 altare]
Paris. 5049 et ex corr. L *altera* C et ut uid. L¹ 25 quid] *qui* C 27 non
promisit] *compromisit* coni.

- Mnaseam. ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Iudaeos haberent longo quodam tempore in aliqua ciuitate Iudaeorum, qui Dorii nominantur, quendam eorum qui in ea Apollinem colebat uenisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicit Zabidon deinde qui eis promississet traditurum se eis Apollinem deum Doriensium uenturumque illum ad
 113 nostrum templum, si omnes abscederent. et credidisse omnem multitu-
 dinem Iudaeorum; Zabidon uero fecisse quoddam machinamentum lig-
 neum et circumposuisse sibi et in eo tres ordines infixisse lucernarum et
 ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stellae per terram
 114 τὴν πορείαν ποιουμένων, τοὺς μὲν Ἰουδαίους ὑπὸ τοῦ παραδόξου 10
 τῆς θεᾶς καταπειληγμένους πόρρω μένοντας ἡσυχίαν ἄγειν, τὸν
 δὲ Ζαβίδον ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας εἰς τὸν ναὸν παραλθεῖν καὶ τὴν
 χρυσὴν ἀποσῦραι τοῦ κένθωνος κεφαλὴν, οὕτω γὰρ ἀστειζόμενος
 115 γέγραπεν, καὶ πάλιν εἰς Δῶρα πὶ τάχος ἀπελθεῖν. ἄρα οὖν καὶ 15
 ἡμεῖς ἂν εἴπομεν, ὅτι τὸν κένθωνα τουτέστιν ἑαυτὸν Ἀπίων ἐπι-
 φορτίζει καὶ ποιεῖ τῆς μυρολογίας ἅμα καὶ τῶν ψευσμάτων κατὰ-
 γομον; καὶ γὰρ τόπους οὐκ ὄντας γράφει καὶ πόλεις οὐκ εἰδὼς με-
 116 τατίθῃσιν. ἡ μὲν γὰρ Ἰδουμαία τῆς ἡμετέρας χώρας ἐστὶν ὁμορος 20
 κατὰ Γάζαν κειμένη, καὶ Δῶρα ταύτης ἐστὶν οὐδεμία πόλις, τῆς
 μέντοι Φοινίκης παρὰ τὸ Καρμὴλιον ὄρος Δῶρα πόλις ὀνομάζεται
 117 μηδὲν ἐπικοινωνοῦσα τοῖς Ἀπίωνος φλυαρήμασι· τεσσάρων γὰρ
 ἡμερῶν ὁδὸν τῆς Ἰουδαίας ἀφίστηεν. τί δ' ἡμῶν ἐτι κατηγορεῖ
 τὸ μὴ κοινούς ἔχειν τοῖς ἄλλοις θεοῖς, εἰ ὁρᾷως οὕτως ἐπεισθῇ-
 118 σαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἥξειν τὸν Ἀπόλλωνα πρὸς αὐτοὺς καὶ μετὰ 25
 τῶν ἄστρον ἐπὶ τῆς γῆς ᾤήθησαν ὁρᾶν αὐτὸν περιπατοῦντα;
 λέγον γὰρ οὐδέπω δῆλον ὅτι πρόσθεν ἐωράκασιν οἱ τὰς τοσαύτας
 καὶ τηλικαύτας λυγροκαΐας ἐπιτελοῦντες, ἀλλ' οὐδέ τις αὐτῷ βαδί-
 ζοντι κατὰ τὴν χώραν τῶν τοσοῦτων μυριάδων ἐπήγησεν, ἔριμα
 119 τοῦ ναοῦ δ' αἱ θύραι τὸ μὲν ὕψος ἦσαν ἐξήκοντα πηχῶν, εἴκοσι 30
 δὲ τὸ πλάτος, κατὰχρῆσοι δὲ πᾶσαι καὶ μικροῦ δεῖν σφυρήλα-

1 Mnaseam] conl. *mnaseam* CL *innaseam* Par. 1615 *inania facta* ed. Bas.
 Iudaeos] *Idumacos* Hudson, quod Iosephus dedit 2 Iudaeorum] *Idumaeorum*
 Hudson quae dorin nominatur Par. 5049 7 fecisse] *fuisse* CL Par. 5049
 9 stellae] Cors. *stella* reliqui codd. 10 τὴν — ποιουμένων] *iter agentes* Lat
ιουδαίους, supra σ lacunae causa m. alia pictum ∴ L, uid. ad p. 61, 3 11 μένοντας]
 Bekker μὲν ὄντας L *constitutos* Lat 13 κένθωνος] Hudson *ἀκάνθωνος* L *asini*
 Lat 14 εἰς Δῶρα] *ad dora* Lat εἰς δῶραν L εἰς δῶραν ed. pr. τὸ κατὰ ed. pr.
 15 κένθωνα] Hudson *ἀκάνθωνα* L *asinum* Lat 20 *carmelum* Lat 22 Ἰου-
 δαίας] *Ἰδουμαίας* conl. 28 ἔρημα] ed. pr. *ἐρημία* L *desolatos* (muros) Lat
 29 et hoc (h. e. καὶ τοῦτο) ante πολέμου add. Lat 30 ἐξήκοντα] Lat ἐπτά L

τοι· ταύτας ἔκλειον οὐκ ἐλάττους ὄντες ἄνδρες διακόσιοι καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν καὶ τὸ καταλιπεῖν ἡνοιγμένας ἦν ἀθέμιτον. ῥαδίως οὖν 120
αὐτὰς ὁ λευκοφόρος ἐκείνος ἀνοίξειν οἰόμενος καὶ τὴν τοῦ κάνθωνος
ὡς ᾔετο κεφαλὴν ἔχων. πότερον οὖν αὐτὴν πάλιν ὡς ἡμᾶς ἀνέ-
5 στρεψεν ἢ λαβὼν ἀπὸ αὐτὴν εἰσεκόμισεν, ἵνα Ἀντίοχος εὖρη
πρὸς δευτέραν Ἀπίωνι μυθολογίαν 10 καταψεύσασθαι τινα καὶ
ὄρκον ἡμῶν ὡς ὁμνόντων τὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν μηδενὶ εὐνοήσῃν ἀλλοφύλῳ, μάλιστα
δὲ Ἑλλήσιν. ἔδει δὲ καταψευδόμενον ἅπασι εἰπεῖν μηδενὶ εὐνοήσῃν 122 *παρὰ*
10 ἀλλοφύλῳ, μάλιστα δ' Αἰγυπτίοις· οὕτως γὰρ ἂν τοῖς ἐξ ἀρχῆς
αὐτοῦ πλάσμασιν ἡρμοττεν τὰ περὶ τὸν ὄρκον, εἴπερ ἦσαν ὑπὸ
Αἰγυπτίων τῶν συγγενῶν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχὶ διὰ πονηρίαν
ἀλλ' ἐπὶ συμφοραῖς ἐξεληλαμένοι. τῶν Ἑλλήνων δὲ πλέον τοῖς 123
τότοις ἢ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀφροσύνην, ὥστε μηδεμίαν ἡμῖν
15 εἶναι πρὸς αὐτοὺς ἐχθρὰν μηδὲ ζηλοτυπίαν. τοῖναντίον μέντοι
πολλοὶ παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἡμετέρους νόμους συνέβησαν εἰσελθεῖν,
καὶ τινες μὲν ἐνέμειναν, εἰσὶ δ' οἱ τὴν καρτερίαν οὐκ ὑπομείναντες
πάλιν ἀπέστησαν. καὶ τούτων οὐδεὶς πώποτε τὸν ὄρκον εἶπεν 124
ἀκοῦσαι παρ' ἡμῖν ὁμωμοσμένον, ἀλλὰ μόνος Ἀπίων, ὡς ἔοικεν,
20 ἤκουσεν· αὐτὸς γὰρ ὁ συνθεὶς αὐτὸν ἦν.

11. Σφόδρα τοίνυν τῆς πολλῆς συνέσεως καὶ ἐπὶ τῷ μέλλοντι 125
δηθῆσθαι θαυμάζειν ἄξιόν ἐστιν Ἀπίωνα· τεκμήριον γὰρ εἶναι
γίγσιν τοῦ μίτε νόμοις ἡμᾶς χρῆσθαι δικαίοις μίτε τὸν θεὸν εὐσε-
βεῖν ὡς προσήκειν, δουλεύειν δὲ μᾶλλον ἔθνεσιν [καὶ] ἄλλοτε ἄλλοις
25 καὶ τὸ κεχρησθαι συμφοραῖς τισι περὶ τὴν πόλιν, αὐτοὶ δὴλον ὅτι

1 διακόσιοι] εἴκοσι Hudson ex bell. Iud. VI 5. 3 3 ἠνέωξεν ἂν ante
ἀνοίξειν add. ed. pr. ἀνοίξειν — 4 ἔχων] aperuisse creditur, qui solus etiam
habuisse asini caput aestimabatur Lat ἀνέωξεν, οἶμαι, μόνος καὶ τὴν τοῦ κάν-
θωνος ᾔετο κεφαλὴν ἔχων coni. κάνθωνος] Hudson ἀκανθώνας L 4 πό-
τερον — 7 ὁμνόντων] quapropter dubium est, utrum hoc caput tabidon denuo
renouavit, an certe sumens apion introduxit in templum, ut antiochus inueniret,
unde in secundo apioni aliquam mentiendi daret occasionem et conscribendi
verba iuramentum Lat, partim rectius; sententia restituetur, si u. 4 αὐτὴν in αὐτῇ
mutaueris; deinde εἰς τὸ ἱερόν post εἰσεκόμισε inserendum uid 5 ἀπὸ
Ἀπίων ed. pr. ex Lat 6 καταψεύσασθαι τινα] καταψεύδεται δὲ ed. pr.
12 τῶν συγγενῶν om. Lat 13 ἐξεληλασμένοι L¹ 18 τούτων] L¹ τούτων ex
corr. L et Lat 19 ὁμωσμένον L, corr. Dindorf 21 συνέσεως] ed. pr.
συνθέσεως L compositio Lat 24 τὸ μὴ ἄρχειν ante δουλεύειν add. ed. pr.
δουλεύειν — ἄλλοις] et diuersis gentibus seruiamus Lat καὶ spurium
25 αὐτοῖ] αὐτῶν ed. pr. αὐτοῖ — 70, 3 μεγαλοφυγίας] cum utique princi-
palis ciuitas romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire
consueuerunt; quis etenim ab horum magnanimitate se ualeat abstinere Lat

- πόλεως ἡγεμονικωτάτης Ῥωμαίοις ἐκ τῶν ἄνωθεν ἄρχειν, ἀλλὰ μὴ
 126 δουλεύειν συνειθισμένων· καίτοι τούτων ἂν τις ἀπόσχοιτο τοιαύ-
 της μεγαλοψυχίας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνθρώ-
 πων οὐχ ἱκανῶς καθ' αὐτοῦ φραῖη τοῦτον ὑπ' Ἀπίωνος λελέχθαι
 127 τὸν λόγον· ὀλίγοις μὲν γὰρ ὑπῆρξεν ἐφ' ἡγεμονίας διακαιροπτίας 5
 γενέσθαι, καὶ τούτους αἱ μεταβολαὶ πάλιν ἄλλοις δουλεύειν ὑπέξευ-
 128 ξαν, τὸ πλείστον δὲ φῦλον ἄλλων ὑπακήκοεν πολλάκις. Αἰγύπτιοι
 δ' ἄρα μόνοι διὰ τὸ καταφρυγῖν, ὥς φασιν, εἰς τὴν χώραν αὐτῶν
 τοὺς θεοὺς καὶ σωθῆναι μεταβάλλοντας εἰς μορφὰς θηρίων ἐξαί-
 ρετον γέρας εἴροντο τὸ μηδενὶ δουλεῦσαι τῶν τῆς Ἀσίας ἢ τῆς 10
 Εὐρώπης κρατησάντων, οἱ μίαν ἡμέραν ἐκ τοῦ παντός αἰῶνος ἔλευ-
 129 θερίας οὐ τυχόντες ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τῶν οἰκοδεσποτῶν. ὄντινα μὲν
 γὰρ αὐτοῖς ἐχρίσαντο Πέρσαι τρόπον οὐχ ἅπαξ μόνον ἀλλὰ καὶ πολ-
 λάκις πορθοῦντες τὰς πόλεις ἱερὰ κατασκάπτοντες τοὺς παρ' αὐτοῖς
 130 νομιζομένους θεοὺς κατασφάζοντες, οὐκ ἂν ὀνειδίσαιμι· μιμῆσθαι 15
 γὰρ οὐ προσῆκεν τὴν Ἀπίωνος ἀπαιδευσίαν, ὅς οὔτε τὰς Ἀθηναίων
 τύχας οὔτε τὰς Ἀακεδαιμονίων ἐνενόησεν, ὧν τοὺς μὲν ἀνδρειοτάτους
 131 εἶναι, τοὺς δὲ εὐσεβεστάτους τῶν Ἑλλήνων ἔπαντες λέγουσιν. ἔω
 βασιλέας τοὺς ἐπ' εὐσεβείᾳ διαβοηθέντας [ὧν ἓνα Κροῖσον], οἷαις
 ἐχρίσαντο συμφοραῖς βίου· ἔω τὴν καταπορηθεῖσαν Ἀθηναίων 20
 ἀκρόπολιν, τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναόν, τὸν ἐν Δελφοῖς, ἄλλους μυρίους,
 καὶ οὐδεὶς ὠνειδισεν ταῦτα τοῖς παθοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς δράσασιν.
 132 καινὸς δὲ κατίγορος ἡμῶν Ἀπίων ἡρέθη τῶν ἰδίων αὐτοῖ περὶ
 τὴν Αἰγύπτου κακῶν ἐλαθόμενος, ἀλλὰ Σέσωστρις αὐτὸν ὁ μεθευθό-
 μενος Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐτύφλωσεν· ἡμεῖς δὲ τοὺς ἡμετέρους οὐκ 25
 ἂν εἴποιμεν βασιλέας Ἀντίδην καὶ Σολομῶνα πολλὰ χειρωσαμένους
 133 ἔθνη. τούτους μὲν οὐκ παραλίπομεν· τὰ δὲ γνώριμα πᾶσιν Ἀπίων

1 Ῥωμαίοις post μὴ tr. ed. pr. 2 συνειθισμένων L, corr. Dindorf 2 ἀνά-
 σχοιτο coni. 3 μεγαλαυχίας coni. 4 ἱκανῶς ed. pr. ἱκανὸς L 5 διακαι-
 ροπτίας L continūe Lat 9 μεταβαλόντας ed. pr. 10 δουλεύειν ed. pr. 11 οἱ
 L 12 τυχόντες] τυχόντες φαίνονται ed. pr. ἀλλ' — οἰκοδεσποτῶν] neque
 apud indígenas domínios neque apud externos Lat 13 αὐτοῖς, οἷς i. ras. L
 18 i. marg.: δια τοῦτο καὶ ὁ ἀπόστολος φησὶ ὡς δεισιδαιμονεστατοὺς ἡμᾶς
 φερωῶ m. 1 L (uid. act. apost. 17, 22) ἔω — 20 βίον] relinquo etiam reges pie-
 tate famosissimos quorum summi diversis vitae calamitatibus sunt sauciati Lat
 19 ὧν [ἓνα Κροῖσον ualde suspectum 20 ἐχρίσαντο] coni. ex Lat ἐχρίσαντο L
 22 καὶ οὐδεὶς — δράσασιν] pro quibus nullus intulit sustentibus sed potius in-
 ferentibus impropria Lat 23 καινός ed. pr. καινὸς L nouus Lat 25 οὐκ
 om. Lat 27 τούτους — παραλίπομεν] sed de his modo supersedendum est
 Lat h. e. ἀλλὰ τούτους μὲν νῦν παραλίπομεν παραλίπομεν L, corr. ed. pr.
 Ἀπίων] apion modis omnibus Lat, h. e. fort. Ἀπίων παντάπασιν

ἡγνόηκεν, ὅτι Περσῶν καὶ μετ' ἐκείνους ἡγουμένων τῆς Ἀσίας Μακεδόνων Αἰγύπτιοι μὲν ἐδούλευον ἀνδραπόδων οὐδὲν διαφέροντες, ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐλεύθεροι προσέτι καὶ τῶν πέριξ πόλεων ἤρχομεν 134
 5 ἔτη σχεδὸν εἰκοσὶ πού καὶ ῥ' μέχρι Μάγνου Πομπηίου, καὶ πάντων ἐκπολεμηθέντων πρὸς Ῥωμαίων τῶν πανταχοῦ βασιλέων μόνοι διὰ πίστιν οἱ παρ' ἡμῖν σύμμαχοι καὶ φίλοι διεφυλάχθησαν.

12. Ἀλλὰ θαυμαστοὺς ἄνδρας οὐ παρεσχήκαμεν οἷον τεχνῶν 135
 τινων εἵρετας ἢ σοφίᾳ διαφέροντας. καὶ καταριθμεῖ Σωκράτην καὶ Ζήνωνα καὶ Κλεάνθην καὶ τοιοῦτους τινάς. εἴτα τὸ θαυμα-
 10 σιώτατον τοῖς εἰρημένοις αὐτὸς ἑαυτὸν προστίθῃσι καὶ μακαρίζει τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅτι τοιοῦτον ἔχει πολίτην· ἔδει γὰρ αὐτῷ μά- 136
 τυρος ἑαυτοῦ· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἅπασιν ὀχλαγωγὸς ἐδόκει πονη-
 ρὸς εἶναι καὶ τῷ βίῳ καὶ τῷ λόγῳ διεφθαρμένος, ὥστε εὐκότως ἐλεῆσαι τις ἂν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εἶπερ ἐπὶ τούτῳ μέγα ἐφρόνει.
 15 περὶ δὲ τῶν παρ' ἡμῖν ἀνδρῶν γεγονότων οὐδενὸς ἦττον ἐπαίνου τυγχάνειν ἀξίων ἴσασιν οἱ ταῖς ἡμετέραις ἀρχαιολογίαις ἐντυγχάνοντες.

13. Τὰ λοιπὰ τῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ γεγραμμένων ἄξιον ἦν 137
 ἴσως ἀναπολόγητα παραλιπεῖν, ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 20 Αἰγυπτίων ἢ ὁ κατηγορῶν· ἐγκαλεῖ γὰρ, ὅτι ζῶντα θύομεν καὶ χοῖρον οὐκ ἐσθίομεν καὶ τὴν τῶν αἰδοίων χλευάζει περιτομήν. τὸ μὲν 138
 οὖν περὶ τῆς τῶν ἡμέρων ζῳῶν ἀναιρέσεως κοινόν ἐστι καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἅπαντας, Ἀπίων δὲ τοῖς θύουσιν ἐγκα-
 λῶν αὐτὸν ἐξίλεγξεν ὅτι τὸ γένος Αἰγύπτιον· οὐ γὰρ ἂν Ἕλληνα
 25 ὦν ῥ' Μακεδὼν ἐκατέπαιναν· οὗτοι γὰρ εὐχονται θύειν ἐκατόμβας τοῖς θεοῖς καὶ χρῶνται τοῖς ἱερείοις πρὸς εὐωχίαν, καὶ οὐ διὰ τοῦτο συμβέβηκεν ἐρημοῦσθαι τὸν κόσμον τῶν βοσκημάτων, ὅπερ Ἀπίων ἔδεισεν. εἰ μέντοι τοῖς Αἰγυπτίων ἔθεσιν ἡκολούθουν 139
 ἅπαντες, ἱρήμωτο μὲν ἂν ὁ κόσμος τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀγριω-
 30 τάτων δὲ θηρίων ἐπλήθυνθη, ἃ θεοὺς οὗτοι νομίζοντες ἐπιμελῶς ἐκτρέφουσιν. καὶ μὴν εἴ τις αὐτὸν ἴρετο, τῶν πάντων Αἰγυπτίων 140
 τίνας εἶναι καὶ σοφωτάτους καὶ θεοσεβεῖς νομίζει, πάντως ἂν ὁμο-

5 ἐκπολεμηθέντων πρὸς Ῥωμαίους conl. 6 οἱ παρ' ἡμῖν] maiores nostri Lat h. e. οἱ πατέρες ἡμῶν 7 οἷον] uelut Lat ἢ conl. 8 καταριθμεῖ L 10 τοῖς εἰρημένοις] conl. his Lat τῶν εἰρημένων L 11 post πολίτην add. quod rite facit Lat h. e. ὁρθῶς ποιῶν 14 ἐλεῆσαι L, corr. ed. pr. 15 τα λοιπὰ] reliqua uero Lat τί δὲ λοιπὰ ed. pr. 20 ζῶα] animalia consueta Lat, unde ζῶα ἡμεῖρα conl. 22 ἡμέρων] ed. pr. ἡμετέρων LLat 25 ἐκατόμβας] ἐκατομβῶν id est centumboa Lat 26 τοῖς ἱερείοις] sacerdotibus Lat 31 ἴρετο L

- 141 λόγησε τοὺς ἱερεῖς· δύο γὰρ αὐτοὺς φασιν ὑπὸ τῶν βασιλέων ἐξ
ἀρχῆς ταῦτα προστεῖσθαι, τὴν τῶν θεῶν θεραπείαν καὶ τῆς σο-
φίας τὴν ἐπιμέλειαν. ἐκεῖνοι τοίνυν ἅπαντες καὶ περιτέμνονται
καὶ χοιρεῖν ἀπέχονται βρωμάτων, οὐ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων Αἰγυπ-
142 τίων οὐδὲ εἰς ἓν θύει τοῖς θεοῖς. ἄρ' οὖν τυφλὸς ἦν τὸν νοῦν 5
Ἀπίων ἐπὲρ Αἰγυπτίων ἡμῖν λοιδορεῖν συνθέμενος, ἐκεῖνων δὲ
κατηγορῶν, οἳ γε μὴ μόνον χρωῖνται τοῖς ὑπὸ τούτου λοιδορου-
μένοις ἔθουσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδαξαν περιτέμνεσθαι, κα-
143 θάπερ εἴρηκεν Ἡρόδοτος; ὅθεν εἰκότως μοι δοκεῖ τῆς εἰς τοὺς
πατέριους αὐτοῦ νόμους βλασφημίας δοῦναι δίκην Ἀπίων τὴν πρέ- 10
πουσαν· περιετιμήθη γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἐκλώσεως αὐτῷ περὶ τὸ αἰ-
δοῖον γενομένης, καὶ μηδὲν ὠφελήθεις ὑπὸ τῆς περιτομῆς ἀλλὰ
144 σφιστόμενος ἐν δειναῖς ὁδύναϊς ἀπέθανεν. δεῖ γὰρ τοὺς εὐ φρονοῦν-
τας τοῖς μὲν οἰκείοις νόμοις περὶ τὴν εὐσέβειαν ἀκριβῶς ἐμμένειν,
τοὺς δὲ τῶν ἄλλων μὴ λοιδορεῖν· ὁ δὲ τούτους μὲν ἔφυγεν, τῶν 15
ἡμετέρων δὲ κατεψεύσατο. τοῦτο μὲν Ἀπίωνι τοῦ βίου τὸ τέλος
ἐγένετο καὶ τοῦτο [παρ'] ἡμῶν ἐνταῦθα τὸ πέρας ἔστω τοῦ λόγου.
- 145 14. Ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ Ἀνσίμαχος καὶ
τινες ἄλλοι τὰ μὲν ὑπ' ἀγνοίας, τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δυσμένειαν
περὶ τοῦ νομοθετήσαντος ἡμῖν Μωσέως καὶ περὶ τῶν νόμων 20
πεποιήνται λόγους οὔτε δικαίους οὔτε ἀληθεῖς, τὸν μὲν ὡς γόητα
καὶ ἀπατεῶνα διαβάλλοντες, τοὺς νόμους δὲ κακίας ἡμῖν καὶ οὐδε-
μιᾶς ἀρετῆς φάσκοντες εἶναι διδασκάλους, βούλομαι συντόμως καὶ
περὶ τῆς ὅλης ἡμῶν καταστάσεως τοῦ πολιτεύματος καὶ περὶ τῶν
146 κατὰ μέρος ὡς ἂν ὧ δυνατός εἰπεῖν. οἶμαι γὰρ ἔσεσθαι φανερόν, 25
ὅτι καὶ πρὸς εὐσέβειαν καὶ πρὸς κοινωνίαν τὴν μετ' ἀλλήλων καὶ
πρὸς τὴν καθόλου φιλανθρωπίαν ἔτι δὲ πρὸς δικαιοσύνην καὶ τὴν
ἐν τοῖς πόνοις καρτερίαν καὶ θανάτου περιφρόνησιν ἄριστα κειμέ-
147 νους ἔχομεν τοὺς νόμους. παρακαλῶ δὲ τοὺς ἐντευξομένους τῇ
γραφῇ, μὴ μετὰ φθόνου ποιεῖσθαι τὴν ἀνάγνωσιν· οὐ γὰρ ἐγκώμιον 30
ἡμῶν αὐτῶν προειλόμην συγγράφειν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ ψευδῇ κατη-
γορουμένοις ἡμῖν ταύτην ἀπολογίαν δικαιωτάτην εἶναι νομίζω τὴν
148 ἀπὸ τῶν νόμων, καθ' οὓς ζῶντες διατελοῦμεν. ἄλλως τε καὶ τὴν

2 τὴν] τὴν τε ed. pr. 3 post ἐπιμέλειαν add. quod illi facere prac-
cipue iudicantur Lat 5 ἓν θύει] conl. συνθεί Lat 6 ἡμῶν] ἡμᾶς
ed. pr. 17 καὶ τοῦτο — λόγου] sed et noster hic iam finem liber accipiet
Lat παρ' spurium uid. 18 ἐπεὶ δὲ] Dindorf ἐπειδὴ L quoniam uero Lat
Apollonius Molonis uocatur § 79, ubi uid. notam 19 δυσμένειαν] insaniam
Lat 20 moysē Lat 26 καὶ πρὸς κοινωνίαν om. Lat 31 αὐτῶν L, corr.
ed. pr. κατηγορημένοις ed. pr. 32 τὴν ἀπὸ — 33 διατελοῦμεν om. Lat

- κατηγορίαν ὁ Ἀπολλώνιος οὐκ ἄθρόαν ὥσπερ ὁ Ἀπίων ἔταξεν, ἀλλὰ σποράδην, καὶ δι' εἵπας ποτὲ μὲν ὡς ἀθέους καὶ μισανθρώπους λοιδορεῖ, ποτὲ δ' αὖ δειλίαν ἡμῖν ὀνειδίζει καὶ τοῦμπαλιν ἔστιν ὅπου τόλμαν κατηγορεῖ καὶ ἀπόνοιαν. λέγει δὲ καὶ ἀφυστά-
 5 τούς εἶναι τῶν βαρβάρων καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν εἰς τὸν βίον εὖρημα συμβεβλησθαι μόνοις. ταῦτα δὲ πάντα διελεγχθήσεσθαι νομίζω 149 σαφῶς, εἰ τάναντία τῶν εἰρημένων φανείη καὶ διὰ τῶν νόμων ἡμῖν προστεταγμένα καὶ πραττόμενα μετὰ πάσης ἀκριβείας ὑφ' ἡμῶν. εἰ δ' ἄρα βιασθῇην μνησθῆναι τῶν παρ' ἑτέροις ὑπεναν- 150 τίως νενομισμένων, τούτου δίκαιοι τὴν αἰτίαν ἔχειν εἰδὼν οἱ τὰ παρ' ἡμῖν ὡς χεῖρω παραβάλλειν ἀξιοῦντες· οἷς οὐδέτερον ἀπολειφθήσεσθαι νομίζω λέγειν, οὐθ' ὡς οὐχὶ τούτους ἔχομεν τοὺς νόμους, ὃν ἐγὼ παραθήσομαι τοῖς κεφαλαιωδεστάτους, οὐθ' ὡς οὐχὶ μάλιστα πάντων ἐμμένομεν τοῖς ἐαυτῶν νόμοις.
- 15 15. Μικρὸν οὖν ἀναλαβὼν τὸν λόγον τοῦτ' ἂν εἴποιμι πρῶ- 151 τον, ὅτι τῶν ἀνόμως καὶ ἀτάκτως βιούντων οἱ τάξεως καὶ νόμου κοινωνίας ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι καὶ πρῶτοι κατάρξαντες εἰκότως ἂν ἡμερότῃ καὶ φέσεως ἀρετῇ διενεργεῖν μαρτυρηθεῖεν. ἀμέλει 152 πειρῶνται τὰ παρ' αὐτοῖς ἕκαστοι πρὸς τὸ ἀρχαιότατον ἀνάγειν, ἵνα μὴ μιμῆσθαι δόξωσιν ἑτέροις, ἀλλ' αὐτοὶ τοῦ ζῆν νομίμως 20 ἄλλοις ὑφηγήσασθαι. τούτων δὲ τούτων ἐχόντων τὸν τρόπον ἀρετῇ 153 μὲν ἔστι νομοθέτου τὰ βέλτιστα συνιδεῖν καὶ πείσαι τοὺς χρησομένους περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τιθεμένων, πλήθους δὲ τὸ πᾶσι τοῖς δόξασιν ἐμμεῖναι καὶ μήτε εὐτυχίαις μήτε συμφοραῖς αὐτῶν μηδὲν 25 μεταβάλλειν. φημὶ τοίνυν τὸν ἡμέτερον νομοθέτην τῶν ὁπουδῇ 154 ποτοῦν μνημονευομένων νομοθετῶν προάγειν ἀρχαιότητι· Ἀνκουργοὶ γὰρ καὶ Σόλωνες καὶ Ζάλευκος ὁ τῶν Λοκρῶν καὶ πάντες οἱ θαναμαζόμενοι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐχθρὸς δι' καὶ πρόηρ ὡς πρὸς ἐκεῖνον

LLatCosmas Indicopl. XII p. 342 E

2 καὶ δὴ — 3 δ' αὖ] quippe cum aliquando quidem nos sine deo et hominibus odiosos appellet, aliquando uero Lat 2 δὴ εἵπας] διὰ πάσης τῆς συγγραφῆς ed. pr., haud male sed uix recte; nam desideratur quod insequenti contrarium sit, uelut καὶ δὴ εἵπας ποτὲ μὲν δεισιδαιμονιστάτους πάντων ἄλλοτε ὡς ἀθέους 7 καὶ om. ed. pr. 9 ὑπεναντίως] ed. pr. ὑπεναντίων L contrariarum Lat 12 οὐθ'] ed. pr. οὐδ' L οὐχὶ om. Lat 15 τὸν λόγον] onus Lat 19 παρ' ἑαυτοῖς ed. pr. 20 μὴ] ed. pr., om. LLat ἀλλ'] ed. pr. ἀλλ' οὐκ LLat 21 δὲ] δὴ conl. 26 Ἀνκουργοί] abhinc exscripsit Cosmas 27 γὰρ om. Cosmas Ζάλευκος] Τεύκρος Cosmas οἱ — 28 Ἕλλησιν] οἱ λοιποὶ Cosmas 28 ἐχθρὸς] Dindorf ὡς ἐχθρὸς L ὡς χθρὸς Cosmas, a Lat ὡς abest δὴ om. Cosmas ὡς om. Cosmas ἐκεῖνον] ἐκείνον τὸν Μωϋσέα Cosmas

- παραβαλλόμενοι φαίνονται γεγονότες, ὅπου γε μηδ' αὐτὸ τὸ ὄνομα
 155 πάλαί ἐγινώσκετο τοῦ νόμου παρὰ τοῖς Ἕλλησι. καὶ μάρτυς Ὀμη-
 ρος οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως αὐτῷ χρησάμενος· οὐδὲ γὰρ ἦν κατὰ
 τοῦτον, ἀλλὰ γνώμας ἀορίστοις τὰ πλήθη διωκεῖτο καὶ προστάγ-
 μασι τῶν βασιλέων, ἀφ' οὗ καὶ μέχρι πολλοῦ διέμειναν ἔθελον 5
 ἀγράφους χρώμενοι καὶ πολλὰ τούτων αἰεὶ πρὸς τὸ συντυγχάνον
 156 μετατιθέντες. ὁ δ' ἡμέτερος νομοθέτης ἀρχαιοτάτος γεγονώς, τοῦτο
 γὰρ δῆπουθεν ὁμολογεῖται καὶ παρὰ τοῖς πάντα καθ' ἡμῶν λέγον-
 σιν, ἑαυτὸν τε παρέσχεν ἄριστον τοῖς πλήθεσιν ἡγεμόνα καὶ σύμ-
 βουλον τῇ τε κατασκευῇ αὐτοῖς ὅλην τοῦ βίου τῷ νόμῳ περι-
 157 λαβῶν ἐπεισεν παραδέξασθαι καὶ βεβαιωτάτην εἰς αἰὶ φυλαχθῆναι
 παρῃσκεύασεν.
- 157 16. Ἴδωμεν δὲ τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ πρῶτον μεγαλεῖον· ἐκεῖνος
 γὰρ τοὺς προγόνους ἡμῶν, ἐκείπερ ἔδοξεν αὐτοῖς τὴν Αἴγυπτον
 ἐκλιποῦσιν ἐπὶ τὴν πάτριον γῆν ἐπανιέναι, πολλὰς τὰς μυριάδας 15
 παραλαβὼν ἐκ πολλῶν καὶ ἀμυγχανῶν διέσωσεν εἰς ἀσφάλειαν· καὶ
 γὰρ τὴν ἀνδρῶν αὐτοῦ καὶ πολλὴν ψάμμον ἔδει διοδοιπορηῆσαι
 καὶ νικῆσαι πολεμίους καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ λείαν ὁμοῦ σώ-
 158 ζειν μαχομένους. ἐν οἷς ἅπασι καὶ στρατηγὸς ἄριστος ἐγένετο καὶ
 σύμβουλος συνετιώτατος καὶ πάντων κηδεμῶν ἀληθέστατος. ἅπαν 20
 δὲ τὸ πλήθος εἰς ἑαυτὸν ἀνηρτῆσθαι παρεσκεύασεν, καὶ περὶ παν-
 τὸς ἔχων πεισθέντας [ἀντὶ τοῦ κελευσθέντος] εἰς οὐδεμίαν οἰκίαν
 ἔλαβεν ταῦτα πλεονεξίαν, ἀλλ' ἐν ᾧ μάλιστα τοῦ καιροῦ δυνάμεις
 μὲν αὐτοῖς περιβάλλονται καὶ τυραννίδας οἱ προεστικότες, ἐθίξουσιν
 159 δὲ τὰ πλήθη μετὰ πολλῆς ζῆν ἀνομίας, ἐν τούτῳ τῆς ἐξουσίας 25
 ἐκεῖνος καθεστικῶς τὸνναντίον φήθη δεῖν εἰσεβεῖν καὶ πολλὴν
 εἴνοίαν τοῖς λαοῖς ἐμπαρᾶσχειν, οὕτως αὐτὸς τε τὰ μάλιστα τὴν
 ἀρετὴν ἐπιδείξειεν τὴν αὐτοῦ νομίζον καὶ σωτηρίαν τοῖς αὐτὸν ἡγε-

LLatCosmas Indicopl. XII p. 342 E.

1 μὴδε Cosmas 2 ἐγινώσκετο Cosmas 3 οὐδὲ] οὐδὲν Cosmas 4 ἀρ-
 στας Cosmas τὰ om. Cosmas 7 ὁ δ' — 77, 15 (§ 172) οἶον om. Cosmas
 10 ὅλην] totius Lat περιλαβὼν] Bekker παραλαβὼν L constringens Lat
 11 εἰς αἰὲ] Bekker ἕασι L indita scientia Lat 15 τὰς] ὄντας con. 18 πο-
 λεμίους] con. πολέμονα LLat 22 ἀντὶ τοῦ κελευσθέντος om. Lat recte
 ἀντὶ] αὐτοῦ ed. pr. εἰς — 23 πλεονεξίαν] in nullo horum vindicauit sibi-
 met potestatem Lat οἰκίαν L 23 ταῦτα] ed. pr. ταύτην L 24 αὐτοῖς
 ed. pr. 25 ζῆν ἀνομίας] con. iniquitate uiuere Lat ἀνομίας L ἀνομίας ζῆν
 Hudson 27 εἴνοίαν] aequitatem Lat εἰνομίαν con. τοῖς λαοῖς] aliis
 Lat οὕτως] ed. pr. οὕτως L, om. Lat 28 αὐτοῦ] ed. pr. αὐτοῦς (σ abbrevi-
 uato) L

μόνα πεποιημένοις βεβαιωτάτην παρέξειν. καλῆς οὖν αὐτῇ προαι- 160
 ρέσεως καὶ πράξεων μεγάλων ἐπιτυγχανομένων εἰκότως ἐνόμιζεν
 ἡγεμόνα τε καὶ σύμβουλον θεὸν ἔχειν, καὶ πείσας πρότερον ἑαυτὸν
 ὅτι κατὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν ἅπαντα πράττει καὶ διανοεῖται,
 5 ταύτην ᾗτο δεινὸν πρὸ παντὸς ἐμποιῆσαι τὴν ὑπόληψιν τοῖς πλή-
 θεσιν· οἱ γὰρ πιστεύσαντες ἐπισκοπεῖν θεὸν τοὺς ἑαυτῶν βίους
 οὐθὲν ἀνέχονται ἐξαμαρτεῖν. τοιοῦτος μὲν δὴ τις [αὐτὸς] ἡμῶν ὁ 161
 νομοθέτης, οὐ γόης οὐδ' ἀπατεὼν, ἅπερ λοιδοροῦντες λέγουσιν
 ἀδίκως, ἀλλ' οἷους παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐχοῦσιν τὸν Μίνω γεγο-
 10 νέναι καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς ἄλλους νομοθέτας· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν 162
 τοὺς νόμους ὑποτίθενται, ὁ δὲ γε Μίνως ἔλεγεν ὅτι εἰς τὸν Ἀπόλλω
 καὶ τὸ Δελφικὸν αὐτοῦ μαντεῖον τὰς τῶν νόμων μαντείας ἀνέφερον,
 ἦτοι τάληθές οὕτως ἔχειν νομίζοντες ἢ πείσειν ἔξω ὑπολαμβά-
 νοντες. τίς δ' ἦν ὁ μάλιστα κατορθώσας τοὺς νόμους καὶ τῆς 163
 15 δικαιοτάτης περὶ θεοῦ πίστεως ἐπιτυχὼν, πάρεστιν ἐξ αὐτῶν κατα-
 νοεῖν τῶν νόμων ἀντιπαραβάλλοντας· ἥδη γὰρ περὶ τούτων λεκτέον.
 οὐκοῦν ἅπειροι μὲν αἱ κατὰ μέρος τῶν ἐθῶν καὶ τῶν νόμων παρὰ 164
 τοῖς ἅπασιν ἀνθρώποις διαφοραί, * κεφαλαιωδῶς ἂν ἐπιοῖ τις·
 οἱ μὲν γὰρ μοναρχίαις, οἱ δὲ ταῖς ὀλίγων δυναστείαις, ἄλλοι δὲ
 20 τοῖς πλήθεσιν ἐπέτρεψαν τὴν ἐξουσίαν τῶν πολιτευμάτων. ὁ δ' 165
 ἡμέτερος νομοθέτης εἰς μὲν τούτων οὐδοτιοῦν ἀπείδεν, ὥς δ' ἂν

LLatEusebius praep. evang. VIII 8

1 βεβαιωτάτην] βεβαιωτάτην ed. pr. firmissimam Lat βεβαιωτήν L
 παρέξειν, ἐξ ex en corr. uid. L καλῆς — 2 ἐπιτυγχανομένων] et maximis
 actibus in singulis casibus usus est Lat; pro καλῆς coni. ἐκ τοιαύτης omisso
 proximo καὶ, nisi forte καλῆς — προαιρ'σεως spuria sunt 2 ἐνόμιζεν] iudicabat Lat ἐνομιζόμεν L 3 θεὸν] deum Lat θεῖον L 7 αὐτὸς om. Lat
 9 οἷους] coni. quales Lat ὄν L οἷον ed. pr. αὐχοῦσιν] ed. pr. gloriantur
 Lat αὐχοῦντες L 10 μετὰ ταῦτα] μετ' αὐτὸν ed. pr. post eum Lat οἱ
 μὲν — 12 ἀνέφερον] namque quidam eorum leges positas a mino (animo codd.)
 dicebant, alii uero eas in apollinem et uaticinium delficum (sic) referebant Lat,
 qui et ipse corrupta legebat; sententia postulatur haec fore: οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν
 τοὺς νόμους ὑποτίθενται αὐτῷ, οἱ δ' εἰς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸ Δελφικὸν αὐτοὺς
 μαντεῖον ἀνέφερον; reliqua ex nota marginali orta uid. 14 τίς δ'] incip.
 Euseb τῆς δικαιοτάτης] Euseb. τίς ὁ δικαιοτάτα LLat 15 θεοῦ] Eus.
 cod. G τῆς τοῦ θεοῦ LLat τοῦ θεοῦ Eus. cod. J κατανοεῖν] νοεῖν Eus. codd.
 BG 16 ἀντιπαραβάλλοντας] Euseb. ἀντιβάλλοντας L τούτων] ipsis Lat
 17 ἐθῶν] Euseb. ἐθνῶν LLat 18 κεφαλαιωδῶς — τις] Eus., om. LLat
 κεφαλαιωδῶς] οὕτω δὲ ταύτας κεφαλαιωδῶς Vigerus κεφαλαιωδῶς δ' αὐτὰς
 οὕτως uel simile coni. 19 μοναρχίαις] Euseb. μοναρχίας L monarchis Lat
 οἱ δὲ — δυναστείαις om. Lat ταῖς] Euseb. τὰς L δυναστείαις] Euseb.
 δυναστείας L 21 τούτων] τούτους Eus. cod. G οὐδ' ὅτι οὖν L

- τις εἴποι βιασάμενος τὸν λόγον θεοκρατίαν ἀπέδειξε τὸ πολίτευμα
 166 θεῶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ κράτος ἀναθεῖς. καὶ πείσας εἰς ἐκείνον
 ἅπαντας ἀφορᾷ ὡς αἴτιον μὲν ἀπάντων ὄντα τῶν ἀγαθῶν, ἃ
 κοινῇ τε πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ ὅσων ἔτυχον αὐτοὶ δεηθέν-
 167 τες ἐν ἀμυχανοῖς, λαθεῖν δὲ τὴν ἐκείνου γνώμην οὐκ ἐνὸν οὔτε τῶν 5
 πραττομένων οὐδὲν οὐδ' ὧν ἂν τις παρ' αὐτῷ διανοηθῇ. ἕνα αὐ-
 τὸν ἀπέφηνε καὶ ἀγένητον καὶ πρὸς τὸν αἰδίων χρόνον ἀναλλοιώτων
 πάσης ἰδέας θνητῆς κάλλει διαφέροντα καὶ δυνάμει μὲν ἡμῖν γνώ-
 168 ριμον, ὁποῖος δὲ κατ' οὐσίαν [ἐστὶν] ἄγνωστον. ταῦτα περὶ θεοῦ
 φρονεῖν οἱ σοφώτατοι παρ' Ἑλλήσιν ὅτι μὲν ἐδιδάχθησαν ἐκείνου 10
 τὰς ἀρχὰς παρασχόντος, ἔω νῦν λέγειν, ὅτι δ' ἐστὶ καλὰ καὶ πρέ-
 ποντα τῇ τοῦ θεοῦ φύσει καὶ μεγαλειότητι, σφόδρα μεμαρτυρή-
 κασι· καὶ γὰρ Πυθαγόρας καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Πλάτων οἱ τε μετ'
 ἐκείνον ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφοι καὶ μικροῦ δεῖν ἅπαντες οὕτως
 169 φράσσονται περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φύσεως πεφρονηκότες. ἀλλ' οἱ μὲν 15
 πρὸς ὀλίγους φιλοσοφούντες εἰς πλήθη δόξαις προκατελιμμένα

LLatEusebius praep. euang. VIII 8. 3

1 ἀπέδειξε] Euseb. ἀπείπεν L *declaravit* Lat 2 θεῶ] θεῶ δὲ μᾶλλον
 μόνον L *deo principaliter* Lat ἀναθεῖς] *excellenter adsignans* Lat 3 ὡς —
 4 ὑπάρχει] *tamquam causam bonorum omnium universis hominibus existentem*
 Lat α] Euseb., om. LLat 4 ἰδίᾳ τε ἐκάστοις ante ὑπάρχει add. Vigerus
 ὑπάρχει — δεηθέντες] Eus. παρέχειν τὰ ἰδία. καὶ οὐ μόνον τοῦτο. ἀλλὰ καὶ
 ὧν ἀπηγόρευσαν· μόνον δὲ καὶ τοῦτο δοκεῖν ἐδίδαξαν· εἶναι μὲν θεὸν μονό-
 χην μετ' αὐτὸν δὲ θεῶν τινας μυθολογίας ἀνεπλάσαντο· τὸ εἶναι αὐτοὶ δεη-
 5 θέντες L 5 ἀμυχανοῖς] Eus. ἀμυχανία L *angustiis* Lat δε] Euseb., om.
 LLat οὐκ ἐνὸν οὔτε] Euseb. οὐκ ἐκδηθήσαν ἀλλ' οὔτε L τῶν] τι τῶν
 Eus 6 οὐδὲν] Euseb. οὐθὲν L ὧν] Euseb. ὡς L αὐτῷ] Euseb. ἐαντῷ
 L *semetipsum* Lat διανοηθεῖν Euseb. ἕνα] ἕνα γοῦν LLat ἀλλ' Euseb.
 ἕνα αὐτὸν ἀπέφηνε] *unum uero eum esse monstravit* Lat αὐτὸν — 7 ἀναλ-
 λοιώτων] Eus. αὐτὸν ἀπέφηνεν ὁ ἡμετέρος νόμος· ἀπόρσιτον· ἀγένητον· αἰ-
 7 διον· ἄχρονον· ἀναλλοιώτων· L 7 ἀγένητον L ἀγέννητον Eus. cod. J
 αἰδίων post ἀναλλοιώτων tr. Lat recte ut uid., nisi spurium est 8 μὲν] μὲν
 μόνον L 9 ἐστὶν] Eus., om. L 10 παρ'] παρὰ τοῦτο L Eus. cod. J παρ'
 Ἑλλήσιν ὅτι] παρὰ τοῖς Ἑλλήσι μονόχην ὡς ἐν παραδόρῳ ἀφέντες· εἰ γὰρ
 θεός, οὐ θεοί· εἰ δεῖ λέγειν τῇ ἀνάρχῳ φύσει τὰ καλὰ τε καὶ ἀρετὰ καὶ ὡς
 ἀληθῶς πρέποντα τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτι L 11 δέ ἐστι (δέ om.
 cod. B) Eus. 12 σφόδρα] οὐ σφόδρα Eus. cod. G 13 γὰρ spurium uid.,
 nisi infra u. 14 καὶ eicere mauis καὶ (ante Ἀναξ.) om. Eus. cod. G οἱ τε]
 Eus. καὶ οἱ L 14 ἐκείνον] Eus. ἐκείνου LLat ἐκείνων Eus. cod. B καὶ]
 οἱ καὶ coni. οὔτω Eus. 16 ὀλίγοις] Eus. ὀλίγοι LLat πλήθῃ] Eus. πλήθος
 L προκατελιμμένα] Hudson προκατελιμμένοι L κατελιμμένα (προκατε-
 λιμμένα ut uid. B κατελιεγμένα J) Euseb. *conscriptum (veritatem)* Lat

- τὴν ἀλήθειαν τοῦ δόγματος ἐξενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησαν, ὁ δὲ ἡμέτερος νομοθέτης ἅτε δὴ τὰ ἔργα παρέχων σύμφωνα τοῖς λόγοις οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτὸν ἐπεισεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνων αἰ γνησομένοις τὴν περὶ Θεοῦ πίστιν ἐνέφυσεν ἀμετακίνητον. αὐτίον 170
- 5 δ' ὅτι καὶ τῷ τρόπῳ τῆς νομοθεσίας πρὸς τὸ χρήσιμον πάντων αἰ πολὺ δὴνενγκεν· οὐ γὰρ μέρος ἀρετῆς ἐποίησεν τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ ταύτης μέρη τᾶλλα, λέγω δὲ τὴν δικαιοσύνην τὴν σωφροσύνην τὴν καρτερίαν τὴν τῶν πολιτῶν πρὸς ἀλλήλους ἐν ἅπασι συμφωνίαν· ἅπασαι γὰρ αἱ πράξεις καὶ διατριβαὶ καὶ λόγοι πάντες ἐπὶ 171
- 10 τὴν πρὸς Θεὸν ἡμῖν εὐσέβειαν ἀναφέρουσιν· οὐδὲν γὰρ τούτων ἀνεξέταστον οὐδὲ ἀόριστον παρέλιπεν. δύο μὲν γὰρ εἰσιν ἀπάσης παιδείας τρόποι καὶ τῆς περὶ τὰ ἥθη κατασκευῆς, ὧν ὁ μὲν λόγῳ διδασκαλικός, ὁ δὲ διὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἡθῶν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι 172
- 15 ἐκάστοις ἐλόμενοι τὸν ἕτερον παρέλιπον, οἷον Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Κρητὲς ἔθεσιν ἐπαιδεύον, οὐ λόγοις, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ σχεδὸν οἱ ἄλλοι πάντες Ἕλληνες ἃ μὲν χρὴ πράττειν ἢ μὴ προσέτασσον διὰ τῶν νόμων, τοῦ δὲ πρὸς αὐτὰ διὰ τῶν ἔργων ἐθίζειν ὠλιγώρουν.
- 20 17. Ὁ δ' ἡμέτερος νομοθέτης ἄμφω ταῦτα συνήρμοσεν κατὰ 173 πολλὴν ἐπιμέλειαν· οὔτε γὰρ κωφὴν ἀπέλιπε τὴν τῶν ἡθῶν ἀσκη-

LLat Eusebius praep. euang. VIII 5, 6; Cosmas Indicopl. XII p. 343 A.

1 δ' Eus 2 σύμφωνα τοῖς λόγοις] LLat τοῖς νόμοις σύμφωνα Eus
3 καθ' ἐαυτὸν Eus 4 τὴν περὶ Θεοῦ πίστιν] hoc Lat Θεοῦ τοῦ Θεοῦ Eus.
codd. GJ ἐνέφυσεν] ἐνέφυνεν L *inspiravit* Lat 6 αἰ] om. Eus., fort. ante
uel post χρήσιμον collocandum ἀρετῆς] τῆς ἀρετῆς L 7 μέρη] τὰ μέρη L
et ut uid. Eus. cod. B τᾶλλα] τᾶλλα συνείδε καὶ κατέστησε L *alias esse per-*
sprexit atque constituit Lat τε ἄλλα καὶ συνείδεν αὐτὰ καὶ κατέστησε Eus. cod. J
τὴν καρτερίαν τὴν σωφροσύνην tr. L τὴν σωφροσύνην om. Lat 8 τὴν καρτε-
ρίαν om. Eus. cod. B teste Gaisford ἐν om. Eus. cod. G 10 Θεὸν] τὸν
Θεὸν Eus. ἡμῖν] ἡμῶν Eus. cod. G ἀναφέρουσιν] ἔχουσι τὴν ἀναφορὰν L
et Eus. cod. J *referuntur per omnia* Lat οὐδὲν γὰρ τούτων] non enim hoc Lat
11 οὐδ' Eus. cod. G 12 ἥθη] ἔθη Hudson Eus. codd. BJ 13 διδασκα-
λικός] διδάσκαλος L *doctor* Lat ὁ δὲ] ἕτερος δὲ ὁ L ἕτερος δὲ Eus. cod. J
alter uero Lat τῆς] πάσης L ἡθῶν] ἐθῶν Hudson et Eus. cod. J 14 ἔδο-
ξεν ἐκάστοις] ἔδοξαν ἑκάστοι L 15 ἕτερον] ἄλλον L *alterum* Lat παρέ-
λιπον] L Eus. cod. J ἔλιπον Eus. codd. BG Λακεδαιμόνιοι] incip. Cosmas
ad § 155 (p. 74, 7) adiungens μὲν] μὲν γὰρ Cosmas 17 οἱ ἄλλοι om. Eus.
cod. B ἄλλοι om. Eus. cod. G μὲν] LLat Eus. cod. J Cosmas, om. Eus.
codd. BG ἢ μὴ om. Cosmas προσέταττον Cosmas Eus. codd. BG 18 διὰ
τὸν νόμον Cosmas νόμων] λόγων conl. ὠλιγώρουν] ὠλιγόρησαν L Eus.
cod. J et Cosmas, qui hic fin. 21 ἐθῶν Hudson et Eus. cod. J

- συν οὔτε τὸν ἐκ τοῦ νόμου λόγον ἄπρακτον εἶασεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ
 τῆς πρώτης ἀρξάμενος τροφῆς καὶ τῆς κατὰ τὸν οἶκον ἐκάστων
 διαίτης οὐδὲν οὐδὲ τῶν βραχυτάτων αὐτεξοῦσιον ἐπὶ ταῖς βουλήσεσι
 174 τῶν χρησομένων κατέλιπεν, ἀλλὰ καὶ περὶ σιτίων, ὅσων ἀπέχεσθαι
 χρὴ καὶ τίνα προσφέρεισθαι, καὶ περὶ τῶν κοινωνησόντων τῆς διαί- 5
 τῆς ἔργων τε συντονίας καὶ τοῦμπαλιν ἀναπαύσεως ὅρον ἔθηκεν
 αὐτὸς καὶ κανόνα τὸν νόμον, ἵν' ὥσπερ ὑπὸ πατρὶ τούτῳ καὶ δε-
 σπότη ζῶντες μῆτε βουλόμενοι μῆθ' ἔν' ἀγνοίας ἀμαρτάνω-
 175 μεν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἀπὸ τῆς ἀγνοίας ὑποτίμησιν κατέλιπεν, ἀλλὰ
 καὶ κάλλιστον καὶ ἀναγκαιότατον ἀπέδειξε παιδεύμα τὸν νόμον, 10
 οὐκ εἰσάπαξ ἀκροασομένοις οὐδὲ δις ἢ πολλάκις, ἀλλ' ἐκάστης
 ἑβδομάδος τῶν ἄλλων ἔργων ἀφεμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἐκέλευσε
 τοῦ νόμου συλλέγεσθαι καὶ τοῦτον ἀκριβῶς ἐκμανθάνειν· ὃ δὲ
 πάντες εἰκόασιν οἱ νομοθέται παραλιπεῖν.
 176 18. Καὶ τοσοῦτον οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ἀπέχουσι τοῦ 15
 κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους ζῆν, ὥστε σχεδὸν αὐτοὺς οὐδ' ἴσασιν,
 ἀλλ' ὅταν ἐξαμάρτωσιν, τότε παρ' ἄλλων μανθάνουσιν, ὅτι τὸν
 177 νόμον παραβεβήκασιν, οἳ τε τὰς μεγίστας καὶ κυριωτάτας παρ'
 αὐτοῖς ἀρχὰς διοικοῦντες ὁμολογοῦσι τὴν ἀγνοίαν· ἐπιστάτας γὰρ
 παρακαθίστανται τῆς τῶν πραγμάτων οἰκονομίας τοὺς ἐμπειρίαν 20
 178 ἔχειν τῶν νόμων ὑπισχυνομένους. ζμῶν δὲ ὄντιν' οὖν τις ἔροιτο
 τοὺς νόμους ἔξ' ὧν ἂν εἴποι πάντας ἢ τοῦνομα τὸ ἑαυτοῦ. τοιγαρ-
 οῦν ἀπὸ τῆς πρώτης εὐθὺς αἰσθήσεως αὐτοὺς ἐκμανθάνοντες ἔχο-

LLat Eusebius praep. evang VIII 8. 10.

1 τὸν, ὃν in ras. maiore L νόμον λόγον] λόγον νόμον LLat 2 τῆς
 πρώτης] πρώτης L et Eus. cod. J τῆς κατὰ τὸν οἶκον] conveniente Lat
 τὸν οἶκον] τῶν οἴκων Eus. cod. BG τὸν οἰκείον L τὸ οἰκείον ed. pr. ἐκάστω
 LLat ἐκάστου conl. 3 οὐδὲ] οὔτε L βραχυτάτων] minimarum escarum Lat
 4 χρησομένων L ὅσων] quibus Lat ὃν conl. 5 προσφέρεισθαι L τῶν]
 τῶν L κοινωνησάντων Eus 6 συντονίας] εὐτόνοσος τέχνας et i. marg. γο
 συντονίας L εἰτονίας περὶ τὰς τέχνας ed. pr. 7 αὐτὸς] om. Lat αὐτοῖς conl.
 9 οὐδὲ] οὐ Eus. cod. J ἀπὸ] ὑπὸ Eus ὑποτίμησιν] Eus. cod. J ἐπιτίμησιν
 L Eus. cod. BG proenam Lat κατέλιπεν] ἡρέσχετο καταλιπεῖν L posuit Lat
 10 παιδεύμα] παιδευμάτων L 11 quapropter ante οὐκ add. Lat εἰσάπαξ
 L ἀκροασομένοις] Eus. cod. J ἀκροασαμένους L ἀκροασαμένοις Eus. cod.
 BG 13 τοῦ νόμου ἐκέλευσε tr. L universos post συλλέγεσθαι add. Lat
 14 οἱ νομοθέται εἰκόασιν tr. L 16 ζῆν νόμον tr. L et Eus. cod. J fort.
 recte 17 ἐξαμαρτάνωσι Eus 18 καὶ κυριωτάτας om. Eus. codd. BG
 παρ' αὐτοῖς om. LLat 21 δ' Eus ὄντιν' οὖν L τις] Eus. et ut uid. Lat
 εἴ τις L ἔροιτο] ἔλοιτο Eus 22 ἂν] ἂν τις Eus 23 εὐθὺς post αὐτοὺς tr.
 Eus. cod. G

μεν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὥσπερ ἐγκεχαραγμένους, καὶ σπάνιος μὲν ὁ παραβαίνων, ἀδύνατος δ' ἡ τῆς κολάσεως παραίτησις.

19. Τοῦτο πρῶτον ἀπάντων τὴν θανμαστὴν ὁμόνοιαν ἡμῖν 179 ἐμπεποιήκεν· τὸ γὰρ μίαν μὲν ἔχειν καὶ τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ 5 Θεοῦ, τῷ βίῳ δὲ καὶ τοῖς ἔθεσι μηδὲν ἀλλήλων διαφέρειν, καλλίστην ἐν ἡθεσιν ἀνθρώπων συμφωνίαν ἀποτελεῖ. παρ' ἡμῖν γὰρ 180 μόνοις οὔτε περὶ Θεοῦ λόγους ἀκούσεται τις ἀλλήλοις ὑπεναντίους, ὅποια πολλὰ παρ' ἑτέροις οὐχ ὑπὸ τῶν τυχόντων μόνον κατὰ τὸ προσπεσὸν ἐκάστῳ λέγεται πάθος, ἀλλὰ καὶ παρὰ τισι τῶν φιλο- 10 σόφων ἀποτετόλμηται, τῶν μὲν τὴν ὅλην τοῦ Θεοῦ φύσιν ἀναιρεῖν τοῖς λόγοις ἐπιτεχειρηκότων, ἄλλων δὲ τὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν πρόνοιαν ἀφαιρουμένων· οὐτ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τῶν βίων ὅψε- 181 ται διαφοράν, ἀλλὰ κοινὰ μὲν ἔργα πάντων παρ' ἡμῖν, εἰς δὲ λόγος ὁ τῷ νόμῳ συμφωνῶν περὶ Θεοῦ πάντα λέγων ἐκείνον ἐφορεῖν. 15 καὶ μὴν περὶ τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτηδευμάτων, ὅτι δεῖ πάντα τᾶλλα τέλος ἔχειν τὴν εὐσέβειαν, καὶ γυναικῶν ἀκούσειεν ἂν τις καὶ τῶν οἰκετῶν.

20. Ὅθεν δὴ καὶ τὸ προφερόμενον ἡμῖν ὑπὸ τινων ἔγκλημα, 182 τὸ δὴ μὴ καινῶν εὐρετὰς ἔργων ἢ λόγων ἀνδρας παρασχεῖν, ἐντεῦ- 20θεν συμβέβηκεν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τὸ μηδενὶ τῶν πατρίων ἐμί- νειν καλὸν εἶναι νομίζουσι καὶ τοῖς τολμῶσι ταῦτα παραβαίνειν μάλιστα σοφίας δεινότητά μαρτυροῦσιν, ἡμεῖς δὲ τούναντίον μίαν 183 εἶναι καὶ φρόνησιν καὶ ἀρετὴν ὑπειλήφραμεν τὸ μηδὲν ὅλως ὑπε-

LLat Eusebius praep. evang. VIII 8. 13

1 ὥσπερ] Eus. Lat, om. L 2 παραβαίνων] παρ' ἐβραίων Eus. cod. G
5 τοῖς ἡθεσιν L 6 ἐν ἡθεσιν] ἐν ἔθεσιν Eus. cod. J et ex corr. G moribus
Lat, mihi suspectum ἀποτελεῖ] ἐπιτελεῖ L 7 Θεοῦ] τοῦ Θεοῦ L τις]
τοὺς (τοὺς μὴ cod. G man. 1) Eus 8 οὐχ] οὐδ' L οὐχ — 10 ἀποτετόλ-
μηται] cum non solum a fortuitis quod visum fuerit unicuique profertur, sed
etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro praesumitur Lat μόνον]
μόνον L γὰρ μόνον Vigerus κατὰ] τὸ κατὰ Eus. codd. BG 9 καὶ]
καὶ Eus. cod. G 10 ἀποτετόλμηται] αὐτῶν τετόλμηται L 11 αὐτὸν] αὐτοῦ
ed. pr. et fort. Lat πρόνοιαν αὐτὸν tr. Eus. cod. J 12 οὐτ' ἢ οὐδ' Eus
τῶν] δὲ τῶν Eus. cod. J 13 εἰς — 14 Θεοῦ] unus uero de deo sermo concors
est Lat δὲ] δ' ὁ Eus 14 ὁ τῷ νόμῳ συμφωνῶν] ὁμοῦ συμφωνοῦσ L
15 et ante ὅτι add. Lat 16 τὰ ἄλλα Eus γυναικῶν] mulieribus nostris
Lat 18 προφερόμενον Eus. cod. G ἔγκλημα τὸ δὴ] ἐγκλή-
ματος ἢ L ἔγκλημα τὸ ἢ ed. pr. 19 τὸ δὴ μὴ — παρασχεῖν] cur non exhi-
beamus Lat καινῶν] κενῶν L ἀνδρας] ἀνδρεῖας L 21 καὶ τοῖς — 22 μαρ-
τυροῦσιν] et praecipue transgressoribus sapientiae robur adsignant Lat τολ-
μῶσι ταῦτα παραβαίνειν μάλιστα] Eus. cod. G et ut uid. Lat μάλιστα τολμῶσι
ταῦτα παραβαίνειν L Eus. cod. J

ναντίον μήτε πράξαι μήτε διανοηθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς νομοθετη-
θεῖσιν. ὅπερ εἰκότως ἂν εἴη τεκμήριον τοῦ κάλλιστα τὸν νόμον
τεθῆναι· τὰ γὰρ μὴ τοῦτον ἔχοντα τὸν τρόπον αἱ πείραι δεόμενα
διορθώσεως ἐλέγχουσιν.

- 184 21. Ἡμῖν δὲ τοῖς πεισθεῖσιν ἐξ ἀρχῆς τεθῆναι τὸν νόμον 5
κατὰ θεοῦ βούλησιν οὐδ' εὐσεβὲς ἦν τοῦτον μὴ φυλάττειν· τί γὰρ
αὐτοῦ τις ἂν μετακινήσειεν ἢ τί κάλλιον ἐξεύρεν ἢ τί παρ' ἐτέρων
ὥς ἄμεινον μετήνεγεν; ἄρα γε τὴν ὅλην κατάστασιν τοῦ πολιτεύ-
185 ματος; καὶ τίς ἂν καλλίων ἢ δικαιότερα γένοιτο τῆς θεὸν μὲν ἡγε-
μόνα τῶν ὅλων πεποιτημένης, τοῖς ἱερεῦσι δὲ κοινῇ μὲν τὰ μέγιστα 10
διοικεῖν ἐπιτρεπούσης, τῷ δὲ πάντων ἀρχιερεῖ πάλιν αὐτῷ πεπιστευ-
186 κνίας τὴν τῶν ἄλλων ἱερέων ἡγεμονίαν; οὗς οὐ κατὰ πλοῦτον οὐδέ
τισιν ἄλλαις προύχοντας αὐτομάτοις πλεονεξίαις τὸ πρῶτον εὐθὺς
ὁ νομοθέτης ἐπὶ τὴν τιμὴν ἔταξεν, ἀλλ' ὅσοι τῶν μετ' αὐτοῦ πει-
187 θοὶ τε καὶ σωφροσύνη τῶν ἄλλων διέφερον, τοῦτοις τὴν περὶ τὸν 15
θεὸν μάλιστα θεραπείαν ἐνεχείρισεν. τοῦτο δ' ἦν καὶ τοῦ νόμου
καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἀκριβοῦς ἐπιμέλεια· καὶ γὰρ ἐπόπται
πάντων καὶ δικασταὶ τῶν ἀμφισβητουμένων καὶ κολασταὶ τῶν
κατεγνωσμένων οἱ ἱερεῖς ἐτάχθησαν.
- 188 22. Τίς ἂν οὖν ἀρχὴ γένοιτο ταύτης ὁσιωτέρα; τίς δὲ τιμὴ 20
θεῷ μᾶλλον ἀρμόζουσα, παντὸς μὲν τοῦ πλήθους κατεσκευασμένου
πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἐξαίρετον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἱερέων πε-
πιστευμένων, ὥσπερ δὲ τελετῆς τινος τῆς ὅλης πολιτείας οἰκονο-
189 μουμένης; ἃ γὰρ ὀλίγων ἡμερῶν ἀριθμὸν ἐπιτηδεύοντες ἄλλοι φυ-

LLat Eusebius praep. euang. VIII 8. 17

1 νομοθετήσασιν L 2 τεθῆναι τὸν νόμον tr. L et Eus. cod. J 3 δεόμενα] ed. pr. et ut uid. Lat δεόμεναι Eus. δεχόμεναι L 6 οὐδ' — φυλάττειν] nihil aliud prius est quam hanc sub integritate reservare Lat ἢν] ἦν ἔτι L et Eus. cod. J τοῦτο L μὴ om. L 7 μετεκίνησεν Eus. cod. J ἐξεύροι ed. pr. 8 μετήνεγεν] ἐξήνεγεν L migrauit Lat ἐξενέγκοι ed. pr. 9 ἂν καλλίων] ἦν κάλλιον L ἢ καλλίων ed. pr. ἂν ἢ καλλίων coni. γένοιτο] γένηται Eus. codd. BG τῆς θεοῦ] τῆς τοῦ θεοῦ Eus. cod. J τῆς τοῦ θεοῦ Eus. codd. BG 10 ἡγεῖσθαι ante πεποιτημένης add. Eus 11 αὐτῷ om. Eus 12 οἷς Eus. cod. G κατὰ πλοῦτον] L Eus. cod. J πλοῦτω Eus. cod. G 13 ἄλλαις, αἱ ex οἱ corr. L αὐτομάτοις om. Eus. cod. G πλεονεξίας | αἰς (ας deletum) L τὸ om. L τὸ πρῶτον εὐθὺς om. Lat 14 ὁ νομοθέτης] νομοθετῆσαι Eus ἐπὶ τῆς τιμῆς coni. 15 τῶν ἄλλων om. Eus. cod. G 16 μάλιστα om. Eus. cod. G ἐνεχείρησεν L τοῦτο] τούτου L apud hos Lat τούτοις ed. pr. 18 καὶ κολασταὶ — 19 κατεγνωσμένων om. Eus. cod. G 20 τίς — ἀρχή] quis ergo principatus quod regnum Lat θεῷ τιμῇ tr. L 21 ἀρμόδουσα L 23 τελετῆς τινος] τελετῇ ἐστι Eus 24 ὀλίγω Eus. cod. J ἄλλοι] ἀλλόφυλοι L ἀ'ienigenae Lat

λάττειν οὐ δύνανται μυστήρια καὶ τελετὰς ἐπονομάζοντες, ταῦτα
 μεθ' ἡδονῆς καὶ γνώμης ἀμεταθέτου φυλάττομεν ἡμεῖς δι' αἰῶνος.
 190 τίνες οὖν εἰσιν αἱ προρρήσεις καὶ ἀπαγορεύσεις; ἀπλᾶι τε καὶ γνώ-
 ριμοι. πρώτη δ' ἡγείται ἡ περὶ Θεοῦ λέγουσα, ὁ Θεὸς ἔχει τὰ
 5 σύμπαντα παντελὲς καὶ μακάριος, αὐτὸς αὐτῷ καὶ πᾶσιν αὐτάρχης,
 ἀρχὴ καὶ μέσα καὶ τέλος οὗτος τῶν πάντων, ἔργοις μὲν καὶ χάρισιν
 ἐναργῆς καὶ παντὸς οὐτινος φανερώτερος, μορφῇ δὲ καὶ μέγεθος
 ἡμῖν ἄφρατος· πᾶσα μὲν ὕλη πρὸς εἰκόνα τὴν τούτου κᾶν ἡ πολυ- 191
 τελὲς αἰτιμος, πᾶσα δὲ τέχνη πρὸς μιμήσεως ἐπίνοιαν ἄτεχνος.
 10 οὐδὲν ὅμοιον οὐτ' εἶδομεν οὐτ' ἐπινοοῦμεν οὐτ' εἰκάζειν ἐστὶν ὅσιον.
 ἔργα βλέπομεν αὐτοῦ φῶς οὐρανὸν γῆν ἥλιον ὕδατα ζῶων γενέσεις 192
 καρπῶν ἀναδόσεις. ταῦτα Θεὸς ἐποίησεν οὐ χερσὶν οὐ πόνοις οὐ
 τινων συνεργασομένων ἐπιδηθεῖς, ἀλλ' αὐτοῦ θελήσαντος καλῶς ἦν
 εὐθὺς γεγονότα. τοῦτον θεραπευτέον ἀσκοῦντας ἀρετὴν· τρόπος
 15 γὰρ Θεοῦ θεραπείας οὗτος ὁσιώτατος.

23. Εἰς ναὸς ἐνὸς Θεοῦ, φίλον γὰρ αἰεὶ παντὶ τὸ ὅμοιον, κοι- 193
 νὸς ἀπάντων κοινῷ Θεοῦ ἀπάντων. τοῦτον θεραπεύουσιν μὲν
 διὰ παντὸς οἱ ἱερεῖς, ἡγήσεται δὲ τούτων ὁ πρῶτος αἰεὶ κατὰ γένος.
 οὗτος μετὰ τῶν συνιερέων θύσει τῷ Θεῷ, φυλάξει τοὺς νόμους, 194

LLat Eusebius praep. euang. VIII 8, 23.

1 ταῦτα] Eus. Lat, om. L 2 μεθ' ἡδονῆς] Eus. codd. BG μετὰ πολλῆς
 ἡδονῆς LLat Eus. cod. J ἀμεταθέτου] ἀμεταπίστου L ἀμεταπίστου ed. pr.
 inconuertibili Lat δι' αἰῶνος] διὰ τοῦ παντὸς αἰῶνος L et Eus. cod. J
 per omne aeuum Lat 3 τίνος] Eus. codd. BG προρρήσεις L προαγορεύ-
 σεis Eus 4 δ' ἡγείται] δὴ γίνεται L est Lat ἡ om. L δ] om. Eus. ὅτι
 conī. 5 σύμπαντα] ὅμπαντα Eus. cod. G πάντα L omnia Lat ἐαυτῷ Eus
 6 μέση] Eus. cod. G οὗτος τῶν πάντων] οὗτος τῶν ἀπάντων Eus. cod.
 J πάντων οὗτος Eus. codd. BG 7 ἐναργῆς] ἐνεργῆσαι L clarus Lat οὐτι-
 νοσοῦν Eus. codd. BG δὲ] τε L, om. Eus. cod. B 8 ἄφρατος] ἀφανίστατος
 Eus inenarrabilis Lat μὲν] μὲν γὰρ L namque Lat κᾶν ἡ — 9 πᾶσα δὲ]
 ἀλλότριος κᾶν ἡ πολυτελής αἰτιμός] ἐστὶ πρὸς τὴν ἐκείνου δόξαν καὶ πᾶσα L
 10 οὐδὲν] ὃ οὐδὲν uel οὐδὲν γὰρ conī. ἴδομεν L 11 ἥλιον ὕδατα]
 Eus. codd. BG ἥλιον καὶ σελήην ποταμοὺς καὶ θάλασσαν (θάλατταν cod. J)
 LLat Eus. cod. J 12 οὐδὲ πόνοις οὐδέ τινῶν LLat et Eus. cod. J 13 συνερ-
 γασομένων] conī. συνεργασαμένων L Eus θελήσαντος] καλὰ θελήσαντος LLat
 Eus. cod. J καλῶς — 14 γεγονότα] καθὼς ἐβουλήθη εὐθὺς ἐγένοντο (ον i.
 ras.) L 13 εὐθὺς ἦν tr. Eus. cod. J 14 τοῦτον θεραπευτέον] τούτω δεῖ πάντας
 ἀκολουθεῖν καὶ θεραπεύειν αὐτὸν L et Eus. cod. J hunc homines conuenit uni-
 uersos sequi eumque placare Lat 17 ὁ κόσμος post ἀπάντων add. L
 θεραπεύουσιν] conī. θεραπεύουσιν LLat Eus 18 ἡγείται] Eus praecedit Lat
 19 μετὰ τῶν συνιερέων] μὲν πρὸ τῶν ἄλλων ἱερέων L ante alios sacer-
 dotes Lat μετὰ τῶν ἱερέων Eus. cod. B μετὰ τῶν ἄλλων ἱερέων Eus. cod. J

- δικάσει περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, κολάσει τοὺς ἐλεγχθέντας. ὁ
 τούτῳ μὴ πειδόμενος ὑφρέξει δίκην ὡς εἰς θεὸν αὐτὸν ἀσεβῶν.
 195 θύομεν τὰς θυσίας οὐκ εἰς μέθην ἑαυτοῖς, ἀβούλητον γὰρ θεῷ
 196 τόδε, ἀλλ' εἰς σωφροσύνην. καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις χορὴν πρῶτον
 ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐχεσθαι σωτηρίας, εἰθ' ὑπὲρ ἑαυτῶν· ἐπὶ γὰρ 5
 κοινωνίᾳ γεγόναμεν καὶ ταύτην ὁ προτιμῶν τοῦ καθ' αὐτὸν ἰδίου
 197 μάλιστα θεῷ κεχαρισμένος. δέησις δ' ἔστω πρὸς τὸν θεόν, οὐχ
 ὅπως διῷ τὰγαθὰ, δίδωκεν γὰρ αὐτὸς ἐκὼν καὶ πᾶσιν εἰς μέσον
 κατατέθεικεν, ἀλλ' ὅπως δέχεσθαι δυνάμεθα καὶ λαβόντες φυλάτ-
 198 τωμεν. ἀγνείας ἐπὶ ταῖς θυσίαις διεύρηκεν ὁ νόμος ἀπὸ κήδους 10
 ἀπὸ λέχους ἀπὸ κοινωνίας τῆς πρὸς γυναῖκα καὶ πολλῶν ἄλλων.
 [ἂ μακρὸν ἂν εἴη γράφειν. τοιοῦτος μὲν ὁ περὶ θεοῦ καὶ τῆς
 ἐκεῖνου θεραπειᾶς λόγος ἡμῖν ἔστιν, ὁ δ' αὐτὸς ἅμα καὶ νόμος.]
 199 24. Τίνες δ' οἱ περὶ γάμων νόμοι; μῆξιν μόνην οἶδεν ὁ νόμος

LLat Eusebius praep. euang. VIII 8, 28.

1 ἐλεγχθέντας] ἐλεγχθέντας ἐπ' ἄδικῳ L *lege conuictos* Lat ὁ] ὁ δέ
 γε L 2 εἰς τὸν θεόν Eus 3 θύομεν] θύομεν Eus. cod. J *immolauit* Lat
 εἰς μέθην ἑαυτοῖς] Eus. codd. BG εἰς πληρώσειν ἑαυτῶν (ἑαυτοῖς cod. J)
 καὶ μέθην L Eus. cod. J *ad crapulam nostram uel ebrietatem* Lat ἀβούλητα
 L Eus. cod. J *et ut uid.* Lat γὰρ τῷ θεῷ Eus. codd. BG 4 τάδε L Eus.
 cod. J *haec* Lat ἀλλ' εἰς σωφροσύνην] Eus. codd. BG καὶ πρόφασις ἂν
 ὕβρεως γένοιτο καὶ πολυτελείας ἀλλὰ σώφρονας εὐτάκτους εὐγενεῖς (εὐσταλεῖς
 cod. J εὐτελεῖς coni.) ὅπως μάλιστα (μάλιστ' ἂν coni.) θύοντες σωφρονῶμεν
 (σωφρονῶσιν cod. J σωφρονοῖμεν coni.) L Eus. cod. J *quae res occasio potius
 iniuriarum simul et expensarum est; deus enim temperatos ordinatosque et boni
 generis diligit et ut praecipue sacrificantes caste uiuamus* Lat; Eusebiana re-
 cepi quamuis dubitans; nam quae L tradit genuina non esse apparet. tolerari
 possunt uerba καὶ πρόφασις — πολυτελείας et apud Eus. fort. exciderunt; at
 reliqua nihili sunt et ab eodem procusa uid. qui totum hunc locum inquinant
 καὶ om. L Eus. cod. J καὶ — θυσίαις] *in sacrificiis uero* Lat καὶ om. Eus.
 cod. J χορὴ — 5 εὐχεσθαι] Eus. codd. BG ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐχεσθαι δεῖ (χορὴ cod.
 J) πρῶτον L Eus. cod. J 5 εἰθ' ὑπὲρ ἑαυτῶν] *deinde singuli pro semet ipsis* Lat,
 om. Eus. cod. B 6 καθ' ἑαυτὸν Eus ἰδίου] βίον LLat 7 μάλιστα] μάλιστα
 εἴη Eus μάλιστ' ἂν εἴη Bekker τῷ θεῷ L δέησις δ' ἔστω πρὸς τὸν θεόν]
 Eus. codd. BG παράκλησις δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἔστω διὰ τῆς εὐχῆς καὶ δεήσεως
 (δέησις cod. J) L et Eus. cod. J *supplicatio uero fit ad deum uotis ac praecibus*
 Lat 8 ὁ] διδῶ Eus τὰ ἀγαθὰ Eus 9 κατατέθεικεν] Eus. cod. J κατέ-
 θηκεν Eus. codd. BG κατέθεικεν L 10 ἀγνείας Eus. cod. B διεύρηκεν]
decreuit Lat διώρικεν coni. κήδους] κολησ L ἀπὸ κήδους — 11 γυναῖκα]
ex omni (somno coni.) ex cubitu ex communionem ad mulierem facta Lat
 12 ἂ μακρὸν — 13 νόμος om. Eus. codd. BG; nec necessaria sunt et fortasse
 molesta εἴη] εἴη νῦν Eus. cod. J 14 τίνες — νόμος] *quasdam autem nouit
 lex permissionem* Lat δε Eus. cod. J νόμοι om. L Eus. cod. J

- τὴν κατὰ φύσιν τὴν πρὸς γυναῖκα καὶ ταύτην, εἰ μέλλοι τέκνων ἕνεκα
γίνεσθαι. τὴν δὲ πρὸς ἄρρενας ἄρρένων ἐστύγχευεν καὶ θάνατος
τοῦπιτίμιον, εἴ τις ἐπιχειρήσειεν. γαμεῖν δὲ κελεύει μὴ προικὶ 200
προσέχοντας μηδὲ βιαίοις ἀρπαγαῖς μηδ' αὖ δόλω καὶ ἀπάτῃ πεί-
5 σοντας, ἀλλὰ μνηστεύειν παρὰ τοῦ δοῦναι κυρίου καὶ κατὰ συγγέ-
νειαν ἐπιτηδεῖον. γυνὴ χεῖρων, φησὶν, ἀνδρὸς εἰς ἅπαντα. τοι- 201
γαροῦν ὑπακουέτω, μὴ πρὸς ὕβριν, ἀλλ' ἢν' ἀρχηται. θεὸς γὰρ
ἀνδρὶ τὸ κράτος ἔδωκεν. ταύτῃ συνεῖναι δεῖ τὸν γήμματα μόνῃ,
τὸ δὲ τὴν ἄλλον πειρᾶν ἀνόσιον. εἰ δὲ τις τοῦτο πράξειεν, οὐ-
10 δεμία θανάτου παραίτησις, οὐτ' εἰ βιάσαιοτο παρθένον ἑτέρῃ προ-
ωμολογημένην, οὐτ' εἰ πείσειεν γεγαμημένην. τέκνα τρέφειν ἅπαντα 202
προσέταξεν, καὶ γυναιξὶν ἀπέειπεν μὴτ' ἀμβλοῦν τὸ σπαρὲν μήτε
διαφθεῖρειν ἀλλὰ ἢν φανείῃ τεκνοκτόνος ἂν εἴῃ ψυχὴν ἀφανί-
ζουσα καὶ τὸ γένος ἐλαττοῦσα. τοιγαροῦν οὐδ' εἴ τις ἐπὶ λέχους
15 φθορὰν παρέλθοι, καθαρὸς εἶναι τότε προσήκει. καὶ μετὰ τὴν 203
νόμιμον συνουσίαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀπολούσασθαι ψυχῆς γὰρ
ἔχειν τοῦτο μερισμὸν πρὸς ἄλλην χώραν ὑπέλαβεν· καὶ γὰρ ἐμψυ-

LLat Eusebius praep. euang. VIII 8, 32.

- 1 τὴν ante κατὰ om. L Eus. cod. J γυναῖκα · L μέλλει Eus. cod. G
2 γίνεσθαι] γεγενῆσθαι L γενήσεσθαι Eus. cod. J ἄρρενας] ἄρρενα Eus.
codd. BJ ἄρρενα καὶ Eus. cod. G 3 τὸ ἐπιτίμιον Eus ἐγχειρήσειεν L
δόλω καὶ om. Eus. codd. BG ἀπάτῃ] δι' ἀπάτης Eus. cod. J πείσαντες
Eus. cod. G 6 ἐπιτηδεῖον] τὴν ἐπιτήθειον L ἐπιτήθειον Eusebii codd. BJ
oportunam Lat γυνή — 8 ἔδωκεν] mihi suspecta, similia docentur Ephes.
V 22, Coloss. III 18, 1 Petr. III 1 γυνή] γυνή δὲ LLat χεῖρον L φησὶν
om. Eus. cod. B ἅπαντα] Eus. cod. J ἀπάτην Eus. codd. BG τὰ πάντα καὶ
ἡ πονηρία αὐτοῦ ὑπὲρ ἀγαθοποιῶν γυναικός L, quae sumpta esse ex Sirac. 42. 14
obseruauit Pithoeus 7 ὕβριν] ὕβριν ταῦθ' ἡγουμένη L ἵνα Eus. codd. BJ
8 τὸ om. Eus. codd. BG μόνον L 10 προωμολογημένην] conī. προσωμο-
λογημένην L συνωμολογημένην Eus 11 πείσαι Eus τέκνα — 14 ἐλαττοῦσα]
ἡ τεκνοτροφεῖσιν ἅπαντα προσέταξεν ὁ νόμος καὶ γυναιξὶν ἀπέειπεν μὴ
ἀμφιβάλλειν ποτὲ ἐν τινι τῶν αὐτοῦ μήτε διαφθεῖρειν ἀλλὰ μηχανῇ τινὶ προ-
σέπεσθαι αὐτῷ· τεκνοκτόνος γὰρ ἂν εἴῃ ψυχὴν ἀφανίζουσα καὶ τὸ γένος ἐλατ-
τοῦσα L filios nutrire praecepit, uniuersis autem mulieribus interdixit uel celare
quod satium (statum codd.) est, uel aliam machinationem corrumpere filii; nam-
que moechatrix est animam (anīma codd.) demoliciens et genus imminuens Lat
14 τοιγαροῦν — 15 προσήκει] igitur si quis ad concubitum corruptionemque
transierit inmundus. oportet autem Lat οὐδ' om. L λέχους φθορὰν] λέχος
ἢ φθορὰν L 15 τότε προσήκει] οὐ δύναται ἢ L 16 ἀπολούεσθαι Eus
κελεύει ὁ νόμος post ἀπολούσασθαι add. L ψυχῆς — 17 ὑπέλαβεν] ψυχῆς
τε γὰρ καὶ σώματος ἐγγίνεται μολυσμός ὥς πρὸς ἄλλην χώραν ὑποβαλόντων
L hoc enim partem animae polluere iudicauit Lat γὰρ] ex Lat, om. Eus.
17 ἐμψυμένη] inflata Lat

μένη σώμασιν κακοπαθεῖ καὶ τούτων αὖ θανάτῳ διακριθεῖσα. διόπερ ἀγνείας ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις ἔταξεν.

- 204 25. Οὐ μὴν οὐδ' ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων γενέσεσιν ἐπέτρεψεν εὐωχίας συντελεῖν καὶ προφάσεις ποιεῖσθαι μέθης, ἀλλὰ σώφρονα τὴν ἀρχὴν εὐθὺς τῆς τροφῆς ἔταξε. καὶ γράμματα παιδεύειν ἐκέλευσεν τὰ περὶ τοὺς νόμους καὶ τῶν προγόνων τὰς πράξεις ἐπιστασθαι, τὰς μὲν ἵνα μιμῶνται, τοῖς δ' ἵνα συντρεφόμενοι μήτε παραβαίνωσι μήτε σκῆψιν ἀγνοίας ἔχωσι.

- 205 26. Τῆς εἰς τοὺς τετελευτηκότας προννόησεν οσίας οὐ πολυτελείαις ἐνταφίων οὐ κατασκευαῖς μνημείων ἐπιφανῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τὴν κηδείαν τοῖς οἰκειοτάτοις ἐπιτελεῖν, πᾶσι δὲ τοῖς παριοῦσι καὶ προσελθεῖν καὶ συναποδύρασθαι. καθαίρειν δὲ καὶ τὸν οἶκον καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀπὸ κήδους, ἵνα πλείστον ἀπέχη τοῦ δοκεῖν καθαρὸς εἶναι τις φόνον ἐργασάμενος.

- 206 27. Γονέων τιμὴν μετὰ τὴν πρὸς Θεὸν δευτέραν ἔταξεν καὶ τὸν οὐκ ἀμειβόμενον τὰς παρ' αὐτῶν χάριτας ἀλλ' εἰς ὀτιοῦν ἐλλείποντα λευσθησόμενον παραδίδωσι. καὶ παντὸς τοῦ πρεσβυτέρου τιμὴν ἔχειν τοὺς νέους φησὶν, ἐπεὶ πρεσβύτατον ὁ Θεός.

ἔν. κ. κ. 31

LLat Euseb. praep. euang. VIII 8, 36.

1 κακοπαθεῖ] κακοπαθεῖ ἡ ψυχὴ L et Eus. cod. J καὶ τούτων — 2 ἔταξεν] *dim ob hoc fit aliqua propter purificationis causam talibus imperavit* Lat αὖ] Eus. cod. G αὖ πάλιν Eus. cod. J αὖ πάλιν ὡς L διακριθεῖσαν L 2 ἐπὶ πᾶσι] ἐπὶ τῶν L προσέταξεν L 3 ἐπέτρεπεν L 4 εὐωχίαν Eus. συντελεῖν] *συνάγειν* L *aggregari* Lat 5 τῆς τροφῆς ἔταξε om. LLat 6 τὰ περὶ] περὶ τε L et Eus cod. J *propter* Lat καὶ τὰ περὶ coni. ἀναστρέφεσθαι post νόμους add. L 9 προννόησεν] *prospexit autem* Lat προενόησεν Eus. cod. J οὐ] οὔτε LLat πολυτελείας L 10 οὐ] Eus. cod. G οὔτε LLat οὐδὲ Eus. cod. J κατασκευὰς L ἐπιφανῶν *corruptum, desidero participium uerbi* 11 περὶ τῆς κηδείας Eus. codd. BG προσέταξεν (ἔταξε cod. J *imperavit* Lat) ante τοὺς add. LLat Eus. cod. J 12 παριοῦσι] *περιοῦσι* L *uiuentibus* Lat θάπτομένου τινός (*aliquo moriente* Lat) post παριοῦσι add. LLat Eus. cod. J προσελθεῖν] *συνελθεῖν* L *concurrant* Lat συναποδύρασθαι] *συναποδύρεσθαι* Eus. codd. BG συναποδύρεσθαι ἐποίησε νόμιμον (νόμιμον ἐποίησε tr. Eus. cod. J) LLat Eus. cod. J καθαίρεσθαι L *purificari* Lat δὲ] δὲ κελεύει LLat Eus. cod. J καὶ om. Eus. cod. J καὶ τὸν οἶκον om. LLat 13 διὰ τὸν μετελθόντα τοῦ βίου post κήδους add. L 14 καθαρὸς] αὐτοὺς καθαρὸς L τις φόνον ἐργασάμενος] *ἦτο δὲ φόνον ἐργασάμενος ἢ ἐκὼν ἢ ἄκων· οὐδὲ τὴν πρὸς τούτοις ἀπειώπησεν ἂν ἐκδίχησιν* L 15 πρὸς τὸν Θεόν Eus. cod. J 17 ἐλλείποντα] *ἐκκλίνοντα* L (*qui*) *contristat* Lat λευσθησόμενον] *λευσθησόμενον* L *λευσθησόμενον παραδίδωσι* *praecipit esse lapidandum iubet* Lat παραδίδωσι] *παραδίδοσθαι κελεύει* L *παραδίδωσι κελεύει* Eus. cod. J πρεσβυτέρου L 18 φησὶν] om. LLat Eus. cod. J φασὶν Eus. cod. B πρεσβύτατον] *omnium senior* Lat

- 213 μάλιστα δὲ γυναικῶν. οὕτως δ' ἡμερότητα καὶ φιλανθρωπίαν
 ἡμᾶς ἐξεπαίδευσεν, ὥς μηδὲ τῶν ἀλόγων ζῴων ὀλιγωρεῖν, ἀλλὰ
 μόνην ἐφῆκε τούτων χρῆσιν τὴν νόμιμον, πᾶσαν δ' ἑτέραν ἐκώ-
 λυσεν· ἃ δ' ὥσπερ ἵκετεύοντα προσφύγει ταῖς οἰκίαις ἀπεί- 5
 πεν ἀνελεῖν. οὐδὲ νεοττοῖς τοὺς γονέας αὐτῶν ἐπέτρεψε συν-
 214 ἐξαιρεῖν,^α φείδεσθαι δὲ καὶ τῇ πολεμίᾳ τῶν ἐργαζομένων ζῴων
 καὶ μὴ φονεῦν. οὕτως πανταχόθεν τὰ πρὸς ἐπιείκειαν περιε-
 σκέψατο, διδασκαλικοῖς μὲν τοῖς προειρημένοις χρησάμενος νό-
 μοις, τοὺς δ' αὖ κατὰ τῶν παραβαινόντων τιμωρητικούς τάξας
 ἄνευ προφάσεως. 10
- 215 30. Ζημία γὰρ ἐπὶ τοῖς πλείστοις τῶν παραβαινόντων ὁ θά-
 νατος, ἂν μοιχεύῃ τις, ἂν βιάσῃται κόρη, ἂν ἄρρενι τολμήσῃ
 πείραν προσφέρειν, ἂν ὑπομείνῃ παθεῖν ὁ πειρασθείς. ἔστι δὲ
 216 καὶ ἐπὶ δούλοις ὁμοίως ὁ νόμος ἀπαραίτητος. ἀλλὰ καὶ περὶ μέ-
 τρων ἴν τις κακουργήσῃ ἢ σταθμῶν ἢ περὶ πράξεως ἀδίκου καὶ 15
 δόλῳ γενομένης, καὶ ὑφέληται τις ἀλλότριον, καὶ ὁ μὴ κατέθῃκεν
 ἀνέλῃται, πάντων εἰσὶ κολάσεις οὐχ οἷαι παρ' ἑτέροις, ἀλλ' ἐπὶ
 217 τὸ μείζον. περὶ μὲν γὰρ γονέων ἀδικίας ἢ τῆς εἰς θεὸν ἀσεβείας
 καὶ μελλήσῃ τις, εὐθὺς ἀπόλλυται. τοῖς μέντοι γε νομίμως βιοῦσι

LLat Porphyrius de abst. IV 14, Eusebius praep. euang. VIII 8, 46.

1 δ'] Eus. cod. G δὲ πόρρωθεν L Eus. cod. J *autem olim* Lat 2 ἡμᾶς
 ἐξεπαίδευσεν] Eus. cod. B ἡμᾶς ἐπαίδευσεν Eus. cod. G διδάσκειν ἡμᾶς ἐσπού-
 δασεν L Eus. cod. J *nos — studuit edocere* Lat ὥς μηδὲ] ὥς ὅτ' οὐδὲ L
 ὥστε οὐδὲ Eus. cod. J ὀλιγωρεῖν] ὀλιγώρησεν L et Eus. cod. J 3 μό-
 ρην] μόνων μὲν L μόνην μὲν Eus. cod. J ἐφῆκε] ἀφῆκε Eus. *concedens*
 Lat νόμιμον] νενομισμένην L et Eus. cod. J πᾶσαν δ'] πᾶσιν τὴν δ' L
 πᾶσαν — ἐκώλυσεν] *ab omni nos alia causa prohibuit* Lat δὲ Eus. cod. J
 4 ἃ — 7 φονεῦν *exscripsit* Porphyrius ἃ] ὅσα L et ut uid. Lat
 δὲ Eus. cod. J ὥσπερ] ὥς L προσφύγει] προσφύει L *oriuntur* Lat
 5 νεοττοῖς om. Lat ἐπέτρεψε] ἐπέτρεψε post νεοττοῖς positum L 6 γε-
 λεύει ante καὶ add. LLat Porphyr. καὶ τῇ πολεμίᾳ] καὶ ἡ πολέμια LLat
 ἐργαζομένων] συνεξεργαζομένων L συνεργαζομένων Porphyr., om. Lat
 7 καὶ μὴ φονεῦν om. Lat οὕτω Eus. περιεσκεψατο] *observavit* Lat
 συνεσκεψατο Eus. codd. BG 9 ἄνευ] οὐκ ἄνευ Eus. codd. BG 11 ὅ]
 ἔστι LLat et Eus. cod. J 12 μοιχεύῃ L κόριν L ἄρρενι L 13 πείραν
 προσφέρειν L ὁ om. L Eus. codd. Bβ 14 περὶ τῶν μέτρων Eus. cod. B
 15 ἦν] Eus. cod. G ἄν Eus. cod. B ἔν Eus. cod. J εἴ L κακουργήσῃ]
 conī. κακουργήσειεν L Eus. ἢ περὶ] καὶ περὶ L ἢ conī. 18 περὶ] ἐπὶ conī.
 μὲν om. Eus. cod. G μὲν γὰρ om. Eus. cod. B θεὸν] L Eus. cod. B
 ἐν Eus. cod. G τὸν θεὸν Eus. cod. J 19 μελλήσῃ L μέλλῃ (μέλη codd. Bβ)
 Eus. ἐθέτωσ L γε om. L νομίμως βιοῦσι] Eus. codd. BG κατὰ τοὺς
 νόμους πάντα πράττουσι LLat Eus. cod. J fort. *rectius*

γέρας ἐστὶν οὐκ ἄργυρος οὐδὲ χρυσὸς οὐ κοτίνου στέφανος ἢ σελί- φ. 66^α 13
 νου καὶ τοιαύτη τις ἀνακήρυξις, ἀλλ' αὐτὸς ἕκαστος αὐτῷ τὸ συνει- 218
 δὸς ἔχων μαρτυροῦν πεπίστευκεν, τοῦ μὲν νομοθέτου προφητεύσαν-
 τος, τοῦ δὲ θεοῦ τὴν πίστιν ἰσχυρὰν παρεσχηκότος, ὅτι τοῖς τοῖς
 5 νόμοις διαφυλάξασαι καὶ εἰ δέοι θνήσκειν ὑπὲρ αὐτῶν προθύμως
 ἀποθανεῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς γενέσθαι τε πάλιν καὶ βίον ἀμείνω
 λαβεῖν ἐκ περιτροπῆς. ὥκουν δ' ἂν ἐγὼ ταῦτα γράφειν, εἰ μὴ 219
 διὰ τῶν ἔργων ἅπασιν ἦν φανερόν, ὅτι πολλοὶ καὶ πολλάκις ἤδη
 τῶν ἡμετέρων περὶ τοῦ μηδὲ ῥῆμα φθέγξασθαι παρὰ τὸν νόμον
 10 πάντα παθεῖν γενναίως προείλοντο.

31. [Κὰν τε τι μὴ συμβεβήκει γνώριμον ἡμῶν τὸ ἔθνος 220
 ἅπασιν ἀνθρώποις ὑπάρχει· καὶ φανερῶν κεῖσθαι τὴν ἐθελούσιον
 ἡμῶν τοῖς νόμοις ἀκολουθίαν,] ἀλλὰ τις ἢ συγγράφαι λόγος αὐτοῖς 221
 ἀνεγίνωσκε τοῖς Ἑλλήσιν ἢ που περιτυχεῖν ἔξω τῆς γινωσκομένης
 15 γῆς ἔφρασκεν ἀνθρώποις τοιαύτην μὲν ἔχουσι δόξαν οὕτω σεμνὴν
 περὶ θεοῦ, τοιοῦτοις δὲ νόμοις πολλὴν αἰῶνα βεβαίως ἐμμεμενηκόσι,
 πάντας ἂν οἶμαι θαυμάσαι διὰ τὰς συνεχεῖς παρ' αὐτοῖς μετα-
 βολάς. ἀμέλει τῶν γράψαι τι παραπλήσιον εἰς πολιτείαν καὶ νό- 222

LLat Eusebius praep. evang. VIII 8, 50

1 γέρας] τὸ γέρας L ἄργύριον Eus οὐ] οὐ μὴν οὐδὲ L Eus. cod. J
 κοτίνου — 2 ἀνακήρυξις] ὁ διάλιθος στέφανος ἀλλὰ τὸ ὑπερβαῖνον ἅπαντα τα
 γῆνα· καὶ θεοῦ ἔγγιστὸ τὸ φίλον εἶναι καὶ γὰρ τοῦ θεοφιλοῦς ἀνδρὸς· τοιαύτη
 ἢ ἀνακήρυξις L neque coronae capitis aut cuiusdam praedicandae festivitatis
 Lat 2 ἀλλ'] ἀλλὰ καὶ L ἀλλὰ Eus. cod. G αὐτῷ] αὐτὸ Eus. codd. BG
 3 ἔχων Eus. cod. G πεπίστευκεν] ualde proficisci Lat 4 ἰσχυρὰν] ἔχυρὰν
 L firmissimam Lat ὅτι] ὅτι δὲ Eus. cod. B ὅτι — 6 θεὸς] his qui serua-
 uerunt leges licet pro eis mori contingat aliquibus concurrunt alacri ad occasum;
 dedit enim deus Lat 5 εἰ om. Eus. cod. G, fort. recte προθύμοις coni. ex
 Lat ἀποθανεῖν] Eus. cod. G ἀποθανόν Eus. cod. B ἀποθανοῦσιν L 6 δέ-
 δωκεν Eus. cod. G fort. recte 7 ταῦτα] νῦν ταῦτα LLat et Eus. cod. J
 8 ἦν ἅπασι tr. L Eus. cod. J ἤδη om. Eus. cod. G 9 ῥῆμα] ῥῆμα μόνον
 LLat Eus. cod. J 10 προείλοντο] ὑπέστησαν L et Eus. cod. J passi sunt
 Lat 11 καὶ τε — 13 ἀκολουθίαν om. Eus. cod. G καὶ τε τι] καίτοι γε
 εἰ Eus. cod. J καὶ τε — 16 ἐμμεμενηκόσι] uel si honorari contigit apud
 omnes homines nostram gentem et uoluntariam legis consequentiam esse mani-
 festam, imbuebant graecos maiores nostri etiam extra regionem propriam con-
 stituti huiusmodi siquidem rectam (sententiam add. ed. Bas.) habent et tam glo-
 riosam de deo talesque leges multo saeculo sic firmissime custodire Lat
 12 ὑπάρχειν Eus. cod. J 13 ἀλλὰ τις om. L συγγράφαι] συγγραφὰς L
 λόγος αὐτοῖς] Eus. cod. G λέγων αὐτὸς L Eus. cod. J 14 ἀνεγίνωσκε L
 που γε L γινωσκομένης] γινωμένης L 16 περὶ τοῦ θεοῦ Eus ἐμμε-
 μενηκένα Eus. 17 παρ' αὐτοῖς L apud nos Lat 18 τι om. L παρα-
 πλήσιον] παραπλεῖον L proxime Lat πολιτείας L

- μους ἐπιχειρησάντων ὡς θαυμαστὰ συνθέντων κατηγοροῦσι, φά-
 σκοντες αὐτοὺς λαβεῖν ἀδυνάτους ὑποθέσεις. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους
 παραλείπω φιλοσόφους, ὅσοι τι τοιοῦτον ἐν τοῖς γράμμασιν ἐπραγ-
 223 ματεύσαντο, Πλάτων δὲ θαυμαζόμενος παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὡς καὶ
 σεμνότητι βίου διενεγκὼν καὶ δυνάμει λόγων καὶ πειθοῖ πάντα 5
 ὑπεράρας τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ γεγονότας, ὑπὸ τῶν φασκόντων δεινῶν
 εἶναι τὰ πολιτικὰ μικροῦ δεῖν χλευαζόμενος καὶ κωμωδούμενος
 224 διατελεῖ. καίτοι τὰκείνου σκοπῶν συχνῶς τις ἂν· εὖροι ῥᾶν καὶ
 ταῖς τῶν πολλῶν ἔγγιον συνηθείαις, αὐτὸς δὲ Πλάτων ὡμολόγηκεν,
 ὅτι τὴν ἀληθῆ περὶ θεοῦ δόξαν εἰς τὴν τῶν ὄχλων ἄνοιαν οὐκ ἔν 10
 225 ἀσφαλὲς ἐξενεγκεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν Πλάτωνος λόγους τινὲς εἶναι
 κενοὺς νομίζουσι κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν κεκαλλιγραφημένους, μά-
 λιστα δὲ τῶν νομοθετῶν Λυκοῦργον τεθαυμάκασιν καὶ τὴν Σπάρτην
 ἀπαντες ὁμνοῦσιν, ὅτι τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐπὶ πλείστον ἐνεκαρτέ-
 226 ρησαν. οὐκοῦν τοῦτο μὲν ὡμολογήσθω τεκμήριον ἀρετῆς εἶναι τὸ
 πείθεσθαι τοῖς νόμοις· οἱ δὲ Λακεδαιμονίους θαυμάζοντες τὸν
 ἐκείνων χρόνον ἀντιπαρβαλλέτωσαν τοῖς πλείοσιν ἢ δισχιλίοις
 227 ἔτεσι τῆς ἡμετέρας πολιτείας, καὶ προσέτι λογιζέσθωσαν, ὅτι Λακε-
 δαιμόνιοι ὅσον ἐφ' ἑαυτῶν χρόνον εἶχον τὴν ἐλευθερίαν ἀκριβῶς
 ἔδοξαν τοὺς νόμους διαφυλάττειν, ἐπεὶ μέντοι περὶ αὐτοὺς ἐγέ- 20
 νοντο μεταβολαὶ τῆς τύχης, μικροῦ δεῖν ἀπάντων ἐπελάθοντο τῶν
 228 νόμων. ἡμεῖς δ' ἐν τύχαις γεγονότες μυρίαίς διὰ τὰς τῶν βασι-

LLat Eusebius praep. euang. VIII 8, 51.

1 θαυμαστὰ συνθέντων] Eus. cod. G θαυμαστὰ συντεθέντος Eus. cod. J
 θαυμαστών συνθετών L de incredibilibus compositionibus Lat 2 αὐτοῖς L
 ἀδυνάτους] ἀθανάτους Eus. cod. J 3 γράμμασιν] Eus. codd. BG συγγράμμα-
 σιν L Eus. cod. J conscriptionibus Lat 6 ὑπεράρας post γεγονότας tr. Eus.
 cod. B ὑπὸ τῶν — 7 πολιτικὰ] ab his qui dicebant pessimum esse de re
 publica conscribere Lat δεινούς L 8 τὰ ἐκείνου L Eus. cod. B σκο-
 πῶν] σκώπτων (σκώπτειν cod. G) Eus συχνῶς — 9 συνηθείαις] frequenter
 et facile reperiet quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur
 Lat ῥᾶν] ῥᾶν ὄντα L ῥᾶνα ὄντα ed. pr. 9 τὰς Eus ἔγγιον] αἰτίον L,
 om. Eus. cod. B συνηθείας Eus ὡμολόγησεν L confessus est Lat 10 περὶ
 τοῦ θεοῦ Eus. codd. GJ περὶ θεοῦ δόξαν] πῶστιν τοῦ θεοῦ Eus. cod. B
 εἰς] propter Lat ἄνοιαν LLat 11 λόγους τινὲς] νόμον τινα L 12 κε-
 καλλιγραφομένους Eus. cod. B 13 τεθαυμάκασιν] τε θαυμάζουσι LLat
 14 τοὺς ἐκείνου νόμους L ἐκείνου] illorum Lat ἐνεκαρτέρησαν] perdura-
 runt Lat ἡρεγκεν L ἐκαρτέρησαν Eus. cod. J ἐνεκαρτέρησεν Hudson 15 μὲν
 τε L ὡμολογήσθω] Eus. cod. J ὁμολογεῖσθω L Eus. cod. G ὡμολογεῖσθω
 Eus. cod. B 17 ἀντιπαρалаμβάνετωσαν L assumant Lat 19 ὅσον] Eus.
 cod. G μὲν ὅσον LLat Eus. cod. J ἐφ' αὐτῶν L 20 φυλάττειν Eus. cod.
 J 21 ἐξελάθοντο L et Eus. cod. J 22 δὲ Eus μυρίαίς γεγονότες tr.
 L et Eus. cod. J

- λευσάντων τῆς Ἀσίας μεταβολὰς οὐδ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῶν δεινῶν
 τοὺς νόμους προϋδομεν οὐκ ἀργίας οὐδὲ τρυφῆς αὐτοὺς χάριν περι-
 ἐποντες, ἀλλ' εἴ τις ἐθέλοι σκοπεῖν, πολλῶν τινι τῆς δοκούσης
 ἐπιτετάχθαι Λακεδαιμονίοις καρτερίας μεΐζοντας ἄλλους καὶ πόρους
 5 ἡμῖν ἐπιτεθέντας * οἳ μὲν γε μήτε γῆν ἐργαζόμενοι μήτε περὶ 229 *fm*
 τέχνας ποιοῦντες ἀλλὰ πάσης ἐργασίας ἄφρονοι λιπαροὶ καὶ τὰ σώ-
 ματα πρὸς κάλλος ἀσχοῦντες ἐπὶ τῆς πόλεως διήγον, ἄλλοις ὑπη- 230
 ρέταις πρὸς ἅπαντα τὰ τοῦ βίου χρώμενοι καὶ τὴν τροφήν ἐτοίμην
 παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες, ἐφ' ἣν δὴ τοῦτο μόνον τὸ καλὸν ἔργον
 10 καὶ φιλάνθρωπον ἅπαντα καὶ πράττειν καὶ πάσχειν ὑπομένοντες
 τὸ κρατεῖν πάντων, ἐφ' οὓς ἂν στρατεύωσιν. ὅτι δὲ μηδὲ τοῦτο 231
 κατώρθωσαν, ἐὼ λέγειν· οὐ γὰρ καθ' ἓνα μόνον, ἀλλὰ πολλοὶ
 πολλάκις ἀθρόως τῶν τοῦ νόμου προσταγμάτων ἀμελήσαντες αὐ-
 τοὺς μετὰ τῶν ὀπλῶν παρέδωκαν τοῖς πολεμίοις.
- 15 32. Ἀρ' οὖν καὶ παρ' ἡμῖν, οὐ λέγω τοσοῦτους, ἀλλὰ δύο ἢ 232
 τρεῖς ἔγνω τις προδότης γενομένους τῶν νόμων ἢ θάνατον φοβη-
 θέντας, οὐχὶ τὸν ὄρεστον ἐκείνον λέγω τὸν συμβαίνοντα τοῖς μαχο-
 μένοις, ἀλλὰ τὸν μετὰ λύμης τῶν σωμάτων, ὁποῖος εἶναι δοκεῖ
 πάντων χαλεπώτατος; ὃν ἔγωγε νομίζω τινὰς κρατήσαντας ἡμῶν 233
 20 οὐχ ὑπὸ μίσους προσφέρειν τοῖς ἐποχειρίοις, ἀλλὰ [ὥς] θαυμαστόν
 τι θέαμα βουλομένους ἰδεῖν, εἴ τινες εἰσιν ἄνθρωποι μόνον εἶναι
 κακὸν αὐτοῖς πεπιστευκότες, εἰ πρῶταί τι παρὰ τοὺς ἑαυτῶν νό-

LLat Eusebius praep. euang. VIII 8. 55.

2 προϋδομεν] προάγομεν L (*a legibus*) *sumus alienati* Lat; fin. Euseb
 τρυφῆς] Dindorf τρυφῆς L *epulationis* Lat 3 πολλῶν — 5 ἐπιτεθέντας] *multo*
ampliori testimonio maiores excubias et labores nobis quam lacedaemoniis uide-
bit impositos Lat 4 καρτερίας] Cotelierius *μαρτυρίας* L; tum ἂν εὐροὶ uel
 simile addendum 5 ἐπιτεθέντας] ex Lat ἐπιτιθέντας L ἐπιτιθέντες Lowthius
 οἳ μὲν γε] *illi siquidem* Lat; οἳ γε conicerem si ad Λακεδαιμονίους referri posset
 μήτε (ante γῆν) om. Lat 6 ποιοῦντες ex ποιοῦντες corr. L 9 ἐφ' ἣν — 11 κρα-
 τεῖν] *scilicet opus bonum atque clemens iudicantes ad faciendum et patiendum qua-*
tenus praeualerent Lat ἐφ' ἣν δὴ τοῦτο μόνον] ἐφ' ἣν δὴ τοῦτο μόνον Bekker
 διὰ τοῦτο μόνον uel ἐφ' ἣν δὴ τοῦτο (et u. 11 τῷ κρατεῖν) conī. τὸ καλὸν —
 φιλάνθρωπον spuria uid. 16 ἔγνω τις] ed. pr. ἔγνω L *agniti sunt* Lat
 φοβηθέντας om. Lat 19 ὃν — 20 ἐποχειρίοις] *quam ut ego puto quidam prae-*
uales nobis non per odium subiectis imposuerunt Lat ὃν] ex Lat ὅσον L
 ὥστ' ed. pr. 20 προσφέρειν τοῖς] προσφέρεσθαι ὥς ed. pr. ὥς spurium uid.
 21 βουλομένους] ed. pr. βουλόμενος L ἄνθρωποι conī. οἳ ἄνθρωποι L ἄν-
 θρωποι οἳ ed. pr. μόνον — 22 πεπιστευκότες] *qui hoc tantummodo esse*
credant pessimum Lat 22 αὐτοῖς] ed. pr. αὐτοὺς L εἰ — 90, 1 παρα-
 βιασθεῖν] εἰ ἢ πρῶταί τι παρὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους ἢ μόνον εἰπεῖν βιασ-
 θεῖεν conī.

- 234 μους εἰ λόγον εἰπεῖν παρ' ἐκείνοις παραβιασθεῖεν. οὐ γὰρ δὲ
 θαναμάζειν, εἰ πρὸς θάνατον ἀνδρείως ἔχομεν ὑπὲρ τῶν νόμων
 παρὰ τοὺς ἄλλους ἅπαντας· οὐδὲ γὰρ τὰ ῥᾶστα δοκοῦντα τῶν
 ἡμετέρων ἐπιτηδευμάτων ἄλλοι ῥαδίως ὑπομένουσιν, αὐτουργίαν
 λέγω καὶ τροφῆς λιτότητα καὶ τὸ μηδὲν εἰκὴ μηδ' ὥς ἔτυχεν ἕκα- 5
 στος ἐπιτεθνηκῶς φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ συνουσίᾳ προσελθεῖν ἢ πολυ-
 235 τελείᾳ καὶ πάλιν ἀργίας ὑπομεῖναι τάξιν ἀμετακίνητον. ἀλλ' οἱ
 τοῖς ξίφεσιν ὁμοσε χωροῦντες καὶ τοὺς πολεμίους ἐξ ἐφόδου τρε-
 πόμενοι τοῖς προστάγμασιν τοῖς περὶ διαίτης οὐκ ἀντέβλεψαν.
 ἡμῖν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ περὶ ταῦτα τῷ νόμῳ πειθαρχεῖν ἡδέως κάκει 10
 περὶ εἴσιν ἐπιδείκνυσθαι τὸ γενναῖον.
- 236 33. Εἴτα Λυσίμαχοι καὶ Μόλωνες καὶ τοιοῦτοί τινες ἄλλοι
 συγγραφεῖς, ἀδόκιμοι σοφισταί, μειρακίων ἀπατεῶνες, ὥς πάνυ
 237 ἡμᾶς φανλοτάτους ἀνθρώπων λοιδοροῦσιν. ἐγὼ δ' οὐκ ἂν ἐβου-
 λόμην περὶ τῶν παρ' ἑτέροις νομίμων ἐξετάζειν· τὰ γὰρ αὐτῶν 15
 ἡμῖν φυλάττειν πάτριόν ἐστιν, οὐ τῶν ἄλλοτρίων κατηγορεῖν. καὶ
 περὶ γε τοῦ μήτε χλευάζειν μήτε βλασφημεῖν τοὺς νομιζομένους
 θεοὺς παρ' ἑτέροις ἀντικρὺς ἡμῖν ὁ νομοθέτης ἀπείρηκεν αὐτῆς
 238 ἕνεκα προσηγορίας τοῦ θεοῦ. τῶν δὲ κατηγορῶν διὰ τῆς ἀντι-
 παραθέσεως ἡμᾶς ἐλέγχειν οἰομένων οὐχ οἶόν τε κατασιωπᾶν, ἄλ- 20
 λως τε καὶ τοῦ λόγου μέλλοντος οὐχ ἔφ' ἡμῶν ἐλεγχθῆσεσθαι νῦν
 αὐτῶν συντιθέτων, ἀλλὰ ὑπὸ πολλῶν εἰρημένου καὶ λίαν εὐδο-
 239 κιμούντων. τίς γὰρ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ σοφίᾳ τεθνασ-
 μένων οὐκ ἐπιτετιμήκεν καὶ ποιητῶν τοῖς ἐπεφανεστάτοις καὶ νομο-
 θετῶν τοῖς μάλιστα πεπιστευμένοις, ὅτι τοιαύτας δόξας περὶ θεῶν 25
 240 ἐξ ἀρχῆς τοῖς πλήθεσιν ἐγκατέσπειραν, ἀριθμῶ μὲν ὁπίσους ἂν
 αὐτοὶ θελήσωσιν ἀποφανόμενοι ἐξ ἀλλήλων δὲ γινομένους καὶ
 κατὰ παντοίους τρόπους γενέσεων, τούτους δὲ καὶ διαιροῦντες τό-

1 εἰ] uel Lat ἢ ed. pr. ἐκεῖνοις ed. pr. 5 μηδ' ὥς — 6 φαγεῖν] neque fortuito quod quisque desiderat nescatur Lat 6 ἐπιτεθνηκῶς] Hudson ἐποτεθνήκεν L ἐποτεθνηκῶς ed. pr. πολυτελείᾳ] LLat, desideratur gene-
 tius uelut ἐργασίας 7 ἀλλ' εἰ] sed illud attendendum est si Lat οἱ] ed.
 pr. εἰ L 9 ἀντέβλεψαν] Grotius ἂν τις βλέψειεν L ἠφ' ἡμῶν] Lat ἀντι-
 βλέπειαν ed. pr. 12 Μόλωνες] ed. pr. ex Lat σόλωνες L 20 οὐχ] ed. pr.
 οὐκ L οἶόν τε L¹ ἄλλως τε — 23 εὐδοκιμούντων] cum utique non a nobis
 auct. sermo compositus eos arguere uideatur, sed a multis probabiliter iam
 praemissus Lat ἄλλως τε καὶ τοῦ μέλλοντος λεχθῆσεσθαι νῦν οὐχ ἔφ' ἡμῶν
 αὐτῶν συντιθέτος ἀλλὰ — εὐδοκιμούντων coni. 21 νῦν αὐτῶν] νῦν αὐτὸν
 ed. pr. τῶν νῦν αὐτὸν Hudson 22 εὐδοκιμούντων] Lowthius εὐδοκιμούντος
 L 27 ἀποφανόμενοι] coni. dicentes Lat ἀποφῆρασθαι L, cui propius est
 ἀποφηνάμενοι 28 τούτους δὲ spurium uid. καὶ post δὲ om. Lat

ποις καὶ διαίταις, ὥσπερ τῶν ζώων τὰ γένη, τοὺς μὲν ὑπὸ γῆν, τοὺς δὲ ἐν θαλάττῃ, τοὺς μέντοι πρεσβυτάτους αὐτῶν ἐν τῇ ταρτάρῳ δεδεμένους * ὅσοις δὲ τὸν οὐρανὸν ἀπένειμαν τούτοις πατέρα 241 μὲν τῷ λόγῳ, τύραννον δὲ τοῖς ἔργοις καὶ δεσπότην ἐφιστάντες, 5 καὶ διὰ τοῦτο συνισταμένην ἐπιβουλὴν ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ γυναικὸς καὶ ἀδελφοῦ καὶ θυγατρὸς, ἣν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐγέννησεν, ἵνα δὴ συλλαβόντες αὐτὸν καθείρξωσιν, ὥσπερ αὐτὸς ἐκεῖνος τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ.

34. Ταῦτα δικαίως μέμψεις πολλῆς ἀξιούσιν οἱ φρονήσει 242 10 διαφέροντες καὶ πρὸς τούτοις καταγελῶσιν, εἰ τῶν θεῶν τοὺς μὲν ἀγενεῖους καὶ μειράκια, τοὺς δὲ πρεσβυτέρους καὶ γενειῶντας εἶναι χρῆ δοκεῖν, ἄλλους δὲ τετάχθαι πρὸς ταῖς τέχναις, χαλκεύοντά τινα, τὴν δὲ ὑφαίνουσαν, τὸν δὲ πολεμοῦντα καὶ μετὰ ἀνθρώπων μαχόμενον, τοὺς δὲ κιθαρίζοντας ἢ τοξικῇ χαίροντας, εἴτ' αὐτοῖς ἐγγιγνο- 243 15 μένας πρὸς ἀλλήλους στάσεις καὶ περὶ ἀνθρώπων φιλονεικίας μέχρι τοῦ μὴ μόνον ἀλλήλοις τὰς χεῖρας προσφέρειν, ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων τραυματιζομένους ὀδύρεσθαι καὶ κακοπαθεῖν. τὸ δὲ δὴ 244 πάντων ἀσελγέστερον, τὴν περὶ τὰς μίξεις ἀγρασίαν καὶ τοὺς ἔρωτας πῶς οὐκ ἄτοπον μικροῦ δεῖν ἅπασι προσάψαι καὶ τοῖς ἄρρεσι 20 τῶν θεῶν καὶ ταῖς θηλείαις; εἰθ' οἱ γενναιότατοι καὶ πρῶτος αὐ- 245 τὸς ὁ πατὴρ τὰς ἀπειρηθείσας ἐπ' αὐτοῦ καὶ γενομένας ἐγκόους καθαιρεγνυμένας ἢ καταποντιζομένας περιορᾷ καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεγονότας οὔτε σώζειν δύναται κρατούμενος ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης οὐτ' ἀδακρυτὶ τοὺς θανάτους αὐτῶν ὑπομένειν. καλὰ γε ταῦτα 246 25 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκόμενα, μοιχείας μὲν ἐν οὐρανῷ βλεπομένης οὕτως ἀναισχύντως ὑπὸ τῶν θεῶν, ὥστε τινὰς καὶ ξηλοῦν ὁμολογεῖν τοὺς ἐπ' αὐτῇ δεδεμένους· τί γὰρ οὐκ ἔμελλον, ὁπότε μὴδ' ὁ πρεσβύτατος καὶ βασιλεὺς ἡδυνήθη τῆς πρὸς τὴν γυναῖκα μίξεως ἐπισχεῖν

3 δεδεμένους] *uinctos esse dixerunt* Lat δεδεμένους διάγειν λέγοντες coni. 5 ἐπ' αὐτῶν] ed. pr. ὑπ' αὐτῶν L *aduersus eum* Lat 6 θυγατρὸς] θυγατρὸς πλάττοντες ex Lat coni. ἣν — ἐγέννησεν] *quam ex eius fingunt capite generatam* Lat 7 καθείρξωσιν] *appendere* Lat 9 φρονήσει] *sapientiae uirtute* Lat 10 εἰ] ed. pr. *si* Lat ἢ L 11 ἀγενεῖους] ed. pr. ἀγενεῖους L *ephebos* Lat fort. *rectius* 12 τινὰ L 13 πολεμοῦντα] *peregrinantem* Lat (h. e. ἐκδημοῦντα) 14 ἐγγιγνομένας ed. pr. 15 περὶ ἀνθρώπων s. m. 1 L 20 τῶν θεῶν om. Lat οἱ γενναιότατοι] *fortissimus* Lat ὁ γενναιότατος ed. pr. αὐτὸς] *eorum* Lat καθαιρεγνυμένας] *disruptas* Lat 23 σώζειν L κρατούμενος — εἰμαρμένης] *fato constrictos* Lat 25 τοῖς ἄλλοις] *his alia* Lat, unde τούτοις ἄλλα Hudson οὐρανῷ] ὄνρω L (ὄνρω erat scribendum) 27 ἔμελλον] ed. pr. ex Lat *ἐμελλεν* L recte si u. 26 τινὰ repositum erit. cf. Hom. Od. VIII. 334 28 ἑδυνήθη ed. pr.

- 247 τὴν ὁρμὴν ὅσον γοῦν εἰς τὸ δωμάτιον ἀπελθεῖν; οἱ δὲ δὴ δουλεύ-
οντες τοῖς ἀνθρώποις θεοὶ καὶ νῦν μὲν οἰκοδομοῦντες ἐπὶ μισθῷ
νῦν δὲ ποιμαίνοντες, ἄλλοι δὲ τρόπον κακούργων ἐν χαλκῷ δεσμο-
τηρίῳ δεδεμένοι, τίνα τῶν εὖ φρονούντων οὐκ ἂν παροξύνειαν, ὥς
τοῖς ταῦτα συνθεῖσιν ἐπιπληῆσαι καὶ πολλὴν εὐθύθειαν καταγνῶναι 5
248 τῶν προσεμένων; οἱ δὲ καὶ δεῖμόν τινα καὶ φόβον ἤδη δὲ καὶ λύσ-
σαν καὶ ἀπάτην καὶ τί γὰρ οὐχὶ τῶν καλίστων παθῶν εἰς θεοῦ
φύσιν καὶ μορφήν ἀνέπλασαν· τοῖς δὲ εὐφημοτέροις τούτων καὶ
249 θύειν τὰς πόλεις ἔπεισαν. τοιγαροῦν εἰς πολλὴν ἀνάγκην καθί-
στανται τοὺς μὲν τινὰς τῶν θεῶν νομίζειν δοτῆρας ἀγαθῶν, τοὺς 10
δὲ καλεῖν ἀποτροπαίους, εἴτα δὲ τούτους ὥσπερ τοὺς πονηροτάτους
τῶν ἀνθρώπων χάρισι καὶ δώροις ἀποσείονται, μέγα τι λήψεσθαι
κακὸν ὑπ' αὐτῶν προσδοκῶντες, εἰ μὴ μισθὸν αὐτοῖς παράσχοιεν.
250 35. Τί τοίνυν τὸ αἷτιον τῆς τοσαύτης ἀνωμαλίας καὶ περὶ
τὸ θεῖον πλημμελείας; ἐγὼ μὲν ὑπολαμβάνω τὸ μήτε τὴν ἀληθῆ 15
τοῦ θεοῦ φύσιν ἐξ ἀρχῆς συνιδεῖν αὐτῶν τοὺς νομοθέτας μήθ'
ὅσον καὶ λαβεῖν ἡδυνήθησαν ἀκριβῆ γνώσιν διορίσαντας πρὸς τοῦτο
251 ποιήσασθαι τὴν ἄλλην τάξιν τοῦ πολιτεύματος, ἀλλ' ὥσπερ ἄλλο
τι τῶν φανλοτάτων ἐφήκαν τοῖς μὲν ποιηταῖς οὐστinas ἂν βού-
λωνται θεοὺς εἰσάγειν πάντα πάσχοντας, τοῖς δὲ ῥήτορι πολιτο- 20
252 γραφεῖν κατὰ ψήφισμα τῶν ξένων θεῶν τὸν ἐπιτήδειον· πολλῆς
δὲ καὶ ζωγράφου καὶ πλάσται τῆς εἰς τοῦτο παρὰ τῶν Ἑλλήνων
ἀπέλαυσαν ἐξουσίας, αὐτὸς ἕκαστός τινα μορφήν ἐπινοῶν, ὁ μὲν
ἐκ πηλοῦ πλάττων, ὁ δὲ γράφων, οἱ δὲ μάλιστα δὴ θαυμαζόμενοι
τῶν δημιουργῶν τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸν χρυσὸν ἔχουσι τῆς αἰ καὶ- 25
253 νουργίας τὴν ὑπόθεσιν. [καὶ τὰ μὲν τῶν ἱερῶν ἐν ἐρημίᾳ παντε-
λῶς εἰσιν, τὰ δὲ ἐμπερισιπούδαστα καθάρασσι παντοδαπαῖς περι-
κοσμούμενα.] εἰθ' οἱ μὲν πρότερον ἐν ταῖς τιμαῖς ἀκμάσαντες
θεοὶ γεγηράκασιν· [οἱ δὲ ὑπακμάζοντες τούτων ἐν δευτέρᾳ τάξει
254 ὑποβέβληνται] οὕτω γὰρ εὐφημότερον λέγειν· ἄλλοι δὲ καινοὶ τινες 30
εἰσαγόμενοι θρησκείας τυγχάνουσιν, [ὥς ἐν παρεκβάσει ὧν προει-

1 ὅσον — ἀπελθεῖν om. Lat 3 δεσμοτηρίῳ fort. spurium; post δεδε-
μένοι tr. Hudson 4 ὥς] conl. ut Lat καὶ L 6 προσεμένων] conl. creden-
tium Lat προσεμένων L προσεμένων Hudson 10 δοτῆρας L¹ 11 τοῖς
πνηροτάτοις L¹ 20 εἰσάγειν] ed. pr. εἰσάγει L τοῖς δὲ — 21 ἐπιτήδειον]
rhetoribus autem ut de re publica scriberent et de peregrinis diis decreta pro-
ferrent Lat 21 κατὰ ψήφισμα τῶν] conl. καταψηφισμάτων L διὰ ψηφισμά-
των Lowthius 23 ἀπέλαυσαν L, corr. Dindorf 26 καὶ τὰ μὲν — 28 περι-
κοσμούμενα om. Lat 29 οἱ δὲ — 30 ὑποβέβληνται om. Lat ἐπακμάζοντες
Hudson 31 εἰσαγόμενοι] clam introducti Lat ὥς — 93, 1 καταλιπεῖν om. Lat

πομεν τοὺς τόπους ἐρημωθέντας καταλιπεῖν] καὶ τῶν ἱερῶν τὰ μὲν ἐρημοῦνται, τὰ δὲ νεωστὶ κατὰ τὴν αὐτῶν βούλῃσιν ἕκαστος ἰδρύεται, δέον [τοῖνυν] τοῦναντίον τὴν περὶ τοῦ θεοῦ δόξαν αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν τιμὴν ἀμετακίνητον διαφυλάττειν.

36. Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ὁ Μόλων τῶν ἀνοήτων εἰς ἣν καὶ 255
τετυφωμένων, τοὺς μέντοι κατ' ἀλήθειαν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φιλο-
σοφῆσαντας οὔτε τῶν προειρημένων οὐδὲν διέλαθεν οὔτε τὰς ψυχρὰς
προφάσεις τῶν ἀλληγοριῶν ἡγνόησαν, διόπερ τῶν μὲν εἰκότως
κατεφρόνησαν, εἰς δὲ τὴν ἀληθῆ καὶ πρέπουσαν περὶ τοῦ θεοῦ
10 δόξαν ἡμῖν συνεφώνησαν. ἀφ' ἧς ὀρμηθεὶς ὁ Πλάτων οὔτε τῶν 256
ἄλλων οὐδένα ποιητῶν φησι δεῖν εἰς τὴν πολιτείαν παραδέχεσθαι
καὶ τὸν Ὅμηρον εὐφήμεως ἀποπέμπεται στεφανώσας καὶ μύρον
αὐτοῦ καταχέας, ἵνα δὴ μὴ τὴν ὀρθὴν δόξαν περὶ θεοῦ τοῖς μύθοις
ἀφανίσειε. μάλιστα δὲ Πλάτων μεμίμηται τὸν ἡμέτερον νομοθέτην 257
15 κἂν τῷ μηδὲν οὕτω παιδεύμα προστάττειν τοῖς πολίταις ὥς τὸ
πάντας ἀκριβῶς τοὺς νόμους ἐκμανθάνειν, καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ
μὴ δεῖν ὥς ἔτυχεν ἐπιμύγνυσθαι τινας ἔξωθεν, ἀλλ' εἶναι καθαρὸν
τὸ πολίτευμα τῶν ἐμμενόντων τοῖς νόμοις προυνόησεν. ὧν οὐδὲν 258
λογισάμενος ὁ Μόλων Ἀπολλώνιος ἡμῶν κατηγορήσεν, ὅτι μὴ
20 παραδεχόμεθα τοὺς ἄλλαις προκατειλημμένους δόξαις περὶ θεοῦ
μηδὲ κοινωνεῖν ἐθέλομεν τοῖς καθ' ἑτέραν συνήθειαν βίου ζῆν
προαιρουμένοις. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν ἴδιον ἡμῶν, κοινὸν δὲ πάν- 259
των, οὐχ Ἑλλήνων δὲ μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν εὐδο-
κιμωτάτων. Ἀσκεδαίμονιοι δὲ καὶ Ξενηλασίας ποιοῦμενοι διετέλουν
25 καὶ τοῖς αὐτῶν ἀποδημεῖν πολίταις οὐκ ἐπέτρεπον διαφθορὰν ἐξ
ἀμφοῖν ὑφορῶμενοι γενήσεσθαι περὶ τοὺς νόμους. ἐκείνοις μὲν 260
οὖν τάχ' ἂν δυσκολίαν τις ὀνειδίσκειεν εἰκότως· οὐδενὶ γὰρ οὔτε
τῆς πολιτείας οὔτε τῆς παρ' αὐτοῖς μετεδίδωσαν διατριβῆς· ἡμεῖς 261
δὲ τὰ μὲν τῶν ἄλλων ζιλοῦν οὐκ ἄξιοῦμεν, τοὺς μέντοι μετέχειν

2 ἐρημοῦνται] conl. ἐρημοῦνται L αὐτῶν] ex Lat eorum Lat τῶν αὐτῶν
(h. e. τῶν ἀνθρώπων) L ἕκαστος] ἐκάστοις conl. 3 ἰδρύεται] ἰδρύεται conl.
δέον — 4 διαφυλάττειν] qua propter arbitror e diverso nosse magis indigent qualis
secta sit circa deum et quomodo ei honor immobili religione seruetur Lat τοῖνυν
om. ed. pr. 6 τοῖς Ἑλληνικοῖς] graeco Lat τοῖς Ἑλλήσι conl. 7 οὔτε τὰς —
8 ἡγνόησαν] neque frigidae allegoriae causas ignorauerunt Lat ψυχρὰς] ed. pr.
ex Lat ψυχρὰς L 12 στεφανώσας] sanum ei constituens Lat 15 κἂν — 16 πάν-
τας] licet nullam eruditionem huiusmodi suis civibus imperasset, id est ut omnes
Lat ὥς τὸ] ed. pr. ὥστε L 19 ὁ Μόλων Ἀπολλώνιος] apollonius moloni
Lat 23 Ἑλλήνων] rerum Lat 25 καὶ τοῖς — ἐπέτρεπον om. Lat 26 περὶ]
extra (h. e. παρὰ) Lat 27 τάχ' ἂν] conl. τάχα L ἂν ante εἰκότως add.
ed. pr. οὔτε] ed. pr. οὐδὲ L 28 τῆς ex τοῖς corr. L

- τῶν ἡμετέρων βουλομένους ἡδέως δεχόμεθα. καὶ τοῦτο ἂν εἴη τεκμήριον, οἶμαι, φιλανθρωπίας ἅμα καὶ μεγαλοψυχίας.
- 262 37. Ἐὼ περὶ Λακεδαιμονίων ἐπὶ πλείω λέγειν. οἱ δὲ κοινὴν εἶναι τὴν ἐαυτῶν δόξαντες πόλιν Ἀθηναῖοι πῶς περὶ τούτων εἶχον, Ἀπολλώνιος ἡγήνησεν, ὅτι καὶ τοὺς ῥῆμα μόνον παρὰ τοὺς ἐκείνων νόμους φθελγζαμένους περὶ θεῶν ἀπαραιτήτως ἐκόλασαν. τίνος γὰρ ἐτέρου χάριν Σωκράτης ἀπέθανεν; οὐ γὰρ δὴ προεδίδον τὴν πόλιν τοῖς πολέμοις οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐσύλησεν οὐδέν, ἀλλ' ὅτι καινοὺς ὄρκους ὤμνουν καὶ τι δαιμόνιον αὐτῷ σημαίνειν ἔφασκεν ἢ διαπαίζων, ὥς ἔνιοι λέγουσι, διὰ ταῦτα κατεγνώσθη κώνειον πιὼν 5
- 263 ἀποθανεῖν. καὶ διαφθεῖρειν δὲ τοὺς νέους ὁ κατηγορὸς αὐτὸν ἤτι- αὐτο, τῆς πατρίου πολιτείας καὶ τῶν νόμων ὅτι προῖγεν αὐτοὺς καταφρονεῖν. Σωκράτης μὲν οὖν πολίτης Ἀθηναίων τοιαύτην ἐπέ- 10
- 264 μενε τιμωρίαν. Ἀναξαγόρας δὲ Κλαζομένιος ἦν, ἀλλ' ὅτι νομι- ζόντων Ἀθηναίων τὸν ἥλιον εἶναι θεὸν ὃδ' αὐτὸν ἔφη μύθρον 15
- εἶναι διάπρον, θάνατον αὐτοῦ παρ' ὀλίγας ψήφους κατέγνωσαν. καὶ Διογὼρ τῷ Μηλίῳ τάλαντον ἐπεκέρυξαν, εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, ἐπεὶ τὰ παρ' αὐτοῖς μυστήρια χλευάζειν ἐλέγετο. καὶ Πρωταγόρας εἰ μὴ θάπτον ἔφηνε, συλληφθεὶς ἂν ἐτεθνήκει γράψαι τι δόξας 20
- 267 οὐχ ὁμολογούμενον τοῖς Ἀθηναίοις περὶ θεῶν. τί δὲ δεῖ θανατά- ζειν, εἰ πρὸς ἄνδρας οὕτως ἀξιοπίστους διετέθησαν, οἱ γε μὴδὲ γυναικῶν ἐφείσαντο; πῦρ γὰρ τὴν ἱέρειαν ἀπέκτειναν, ἐπεὶ τις αὐτῆς κατηγόρησεν, ὅτι ξένους ἐμίει θεούς· νόμῳ δ' ἦν τοῦτο παρ' αὐτοῖς κεκολυμένον καὶ τιμωρία κατὰ τῶν ξένον εἰσαγόντων 25
- 268 θεὸν ὠριστο θάνατος. οἱ δὲ τοιοῦτον νόμῳ χρώμενοι δῆλον ὅτι τοὺς τῶν ἄλλων οὐχ ἐνόμιζον εἶναι θεούς· οὐ γὰρ ἂν αὐτοῖς πλειό- 269 νων ἀπολαίειν ἐφθόρου. τὰ μὲν οὖν Ἀθηναίων ἐχέτω καλῶς. Σκύθαι δὲ ἰσόνους χαίροντες ἀνθρώπων καὶ βραχὺ τῶν θηρίων

3 ἐπὶ πλείω] *amplius* Lat ἐπὶ πλείον Bekker ἔτι πλείω conl. κοινῇ] *communem* — *omnibus* Lat 5 ὅτι] *hi namque* Lat, unde οἱ siue οἱ γε conl. 10 ἢ διαπαίζων] *scorsum ludens* Lat ἢ σπουδάζων ἢ διαπαίζων Hudson νῆ διαπαίζων conl. 11 ἀποθανεῖν, ο et εἶν i. ras. L 13 Ἀθηναίων] *atheniensis* Lat Ἀθηναῖος ὢν conl. 15 μύθρον] Hudson ex Diogen. La. II 8 μύλον L μύθρον εἶναι διάπρον] *insensatum et ignotum* Lat 17 Μηλίῳ] ed. pr. ex Lat μη- λισίω, η ex ι corr. L 18 Πρωταγόρας] *pithagoras* Lat 22 πῦρ] πῦρ μὲν ed pr. τῇ] *quendam* Lat τινα Hudson 23 νόμῳ — 25 θάνατος] *puto autem erat hoc apud eos decretum aduersus eos, qui peregrinum introducerent deum, suppli- cium mortis inferebatur* Lat τοῦτο ex τούτῳ corr. L 24 κεκολυμένον] ed. pr. *κεκαλυμένον* L 26 αὐτοῖς fort. *melius* 27 τὰ μὲν — καλῶς om. Lat ἐχέτω] conl. *ώχετο* L

διαφέροντες, ὅμως τὰ παρ' αὐτοῖς οἶονται δεῖν περιστέλλειν, καὶ
τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ σοφίᾳ θαυμασθέντα τὸν Ἀνάχαρσιν
ἐπανελθόντα πρὸς αὐτοὺς ἀνεῖλον, ἐπεὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐθῶν ἔδο-
ξεν ἦκειν ἀνάπλεως, πολλοὺς δὲ καὶ παρὰ Πέρσαις ἂν τις εὔροι
5 καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν γελοιασμένους. ἀλλὰ δῆλον ὅτι τοῖς 270
Περσῶν ἔχαιρε νόμοις ὁ Ἀπολλώνιος κάκεινους ἐθαύμαζεν, ὅτι τῆς
ἀνδρείας αὐτῶν ἀπέλαυσαν οἱ Ἕλληνες καὶ τῆς ὁμογνωμοσύνης ἧς
εἶχον περὶ θεῶν, ταύτης μὲν [οὖν] ἐν τοῖς ἱεροῖς οἷς κατέπρησαν,
τῆς ἀνδρείας δὲ δουλεῦσαι παρὰ μικρὸν ἐλθόντες, ἀπάντων δὲ καὶ
10 τῶν ἐπιτηδευμάτων μιμητὴς ἐγένετο τῶν Περσικῶν γυναικας ἄλλο-
τρίας ὑβρίζων καὶ παιδας ἐκτέμνων. παρ' ἡμῖν δὲ θάνατος ὄρισται, 271
κὰν ἄλογόν τις οὕτω ζῶον ἀδικῇ· καὶ τούτων ἡμᾶς τῶν νόμων
ἀπαγαγεῖν οὔτε φόβος ἴσχυσεν τῶν κρατησάντων οὔτε ζῆλος τῶν
παρὰ τοῖς ἄλλοις τετιμημένων. οὐδὲ τὴν ἀνδρείαν ἠσχέσαμεν ἐπὶ 272
15 τῷ πολέμοις ἄρασθαι χάριν πλεονεξίας, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τοὺς νόμους
διαφυλάττειν. τὰς γοῦν ἄλλας ἐλαττώσεις πράως ὑπομένοντες,
ἐπειδὴν τινες ἡμᾶς τὰ νόμιμα κινεῖν ἀναγκάζωσι, τότε καὶ παρὰ
δύναμιν αἰρούμεθα πολέμοις καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων ταῖς συμφο-
ραῖς ἐγκαρτεροῦμεν. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ ζηλώσωμεν τοὺς ἐτέρων 273
20 νόμους ὀρώντες μηδὲ παρὰ τοῖς θεμένοις αὐτοὺς τετηρημένους;
πῶς γὰρ οὐκ ἐμελλόν Λακεδαιμόνιοι μὲν τῆς ἀνεπιμίκτου καταγνώ-
σεσθαι πολιτείας καὶ τῆς περὶ τοὺς γάμους ὀλιγορίας, Ἡλεῖοι δὲ
καὶ Θηβαῖοι τῆς παρὰ φύσιν καὶ [ἄγαν] ἀνέδην πρὸς τοὺς ἄρρενας
μίξεως; ἃ γοῦν πάσαι κάλλιστα καὶ συμφωρότατα πράττειν ὑπε- 274
25 λάμβανον, ταῦτ' εἰ καὶ μὴ παντάπασιν τοῖς ἔργοις πεφεύγασιν, οὐχ
ὁμολογοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ αὐτῶν νόμους ἀπόμνηνται το- 275
σοῦτόν ποτε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἰσχύσαντας, ὥστε καὶ τοῖς θεοῖς
τὰς τῶν ἀρρέων μίξεις ἐτεγήμισαν, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ
τοὺς τῶν γνησίων ἀδελφῶν γάμους, ταύτην ἀπολογίαν αὐτοῖς τῶν
30 ἀτόπων καὶ παρὰ φύσιν ἡδονῶν συντιθέντες.

38. Ἐὼ νῦν περὶ τῶν τιμοριῶν λέγειν, ὅσας μὲν ἐξ ἀρχῆς 276

1 ὅμως — περιστέλλειν] *arbitratur tamen sua mysteria oportere esse custo-
dienda* Lat 2 *anacharsium* Lat 3 ἐθῶν] *deorum* Lat 7 ἀπήλυσαν L,
corr. Dindorf 9 ἀπάντων δὲ aut corrupta aut spuria 17 ἐπιδ' ἄν, i ex ei corr.
L 20 μηδὲ] Dindorf μήτε L 22 Ἡλεῖοι] *miliaci* codd. Lat 23 ἄγαν] *suspectum*
om. Lat ἀνέδην] i. marg. γὰρ καὶ ἀναδὴν L *impudentem* Lat 25 ταῦτ' —
27 ὥστε] *haec ergo cum ipsi omnino rebus efficerent (effugerent coni.) etiam*
 suis legibus miscuerunt, quod tantum aliquando valuit apud graecos, ut Lat
26 ἀπόμνηνται] coni. ἀπομύγννται LLat 27 ἰσχύσαντας] ed. pr. ἰσχύσαντες
L 29 αὐτοῖς L

- ἔδοσαν οἱ πλείστοι νομοθέται τοῖς πονηροῖς διαλίσεις, ἐπὶ μοι-
 χείας μὲν ζημίας χρημάτων, ἐπὶ φθορᾶς δὲ καὶ γάμους νομοθετή-
 σαντες, ὅσας δὲ περὶ τῆς ἀσεβείας προφράσεις περιέχουσιν ἀρνήσεως,
 εἰ καὶ τις ἐπιχειρήσειεν ἐξετάζειν· ἥδη γὰρ παρὰ τοῖς πλείοσι με-
 277 λήτη γέγονε τοῦ παραβαίνειν τοὺς νόμους. οὐ μὴν καὶ παρ' ἡμῖν, 5
 ἀλλὰ καὶ πλούτου καὶ πόλεων καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν στερηθῶμεν,
 ὁ γοῦν νόμος ἡμῖν ἀθάνατος διαμένει, καὶ οὐδεὶς Ἰουδαίων οὔτε
 μακρὰν οὕτως ἂν ἀπέλθοι τῆς πατρίδος οὔτε πικρὸν φοβηθήσεται
 278 δεσπότην, ὥς μὴ πρὸ ἐκείνου δεδιέναι τὸν νόμον. εἰ μὲν οὖν διὰ
 τὴν ἀρετὴν τῶν νόμων οὕτως πρὸς αὐτοὺς διακείμεθα, συγχωρη- 10
 σάτωσαν ὅτι κρατίστους ἔχομεν νόμους. εἰ δὲ φαύλοις οὕτως ἡμᾶς
 ἐμμένειν ὑπολαμβάνουσι, τί οὐκ ἂν αὐτοὶ δικαίως πάθοιεν τοὺς
 279 κρείττους οὐ φυλάττοντες; ἐπεὶ τοίνυν ὁ πολὺς χρόνος πιστεύεται
 πάντων εἶναι δοκιμαστίς ἀληθέστατος, τοῦτον ἂν ποιησαίμην ἐγὼ
 μάρτυρα τῆς ἀρετῆς ἡμῶν τοῦ νομοθέτου καὶ τῆς ὑπ' ἐκείνου φή- 15
 μης περὶ τοῦ θεοῦ παραδοθείσης· ἀπείρου γὰρ τοῦ χρόνου γεγο-
 νότος, εἰ τις αὐτὸν παραβάλλοι ταῖς τῶν ἄλλων ἡλικίαις νομοθετῶν,
 παρὰ πάντας εὖροι τοῦτον *
- 280 39. ὑφ' ἡμῶν τε διηλέγχθησαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπα-
 281 σιν ἀνθρώποις αἰεὶ καὶ μᾶλλον αὐτῶν ζῆλον ἐμπεποιήκασιν. πρῶτοι 20
 μὲν γὰρ οἱ παρὰ τοῖς Ἕλλησι φιλοσοφήσαντες τῇ μὲν δοκεῖν τὰ
 πάτρια διεφύλαττον, ἐν δὲ τοῖς πράγμασι καὶ τῇ φιλοσοφεῖν ἐκείνῳ
 κατηκολούθησαν, ὅμοια μὲν περὶ θεοῦ φρονοῦντες, εὐτέλειαν δὲ
 282 βίου καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν διδάσκοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ πλήθεισιν ἥδη πολλὸς ζῆλος γέγονεν ἐκ μακροῦ τῆς ἡμετέρας 25
 εὐσεβείας, οὐδ' ἔστιν οὐ πόλις Ἑλλήνων οὐδητισοῦν οὐδὲ βάρβαρον
 οὐδὲ ἐν ἔθνος, ἐνθα μὴ τὸ τῆς ἐλδομάδος, ἢν ἀργοῦμεν ἡμεῖς,

3 ὅσας δὲ — 4 ἐξετάζειν] *quantas autem occasiones contineant de ab-
 negatione pietatis, examinare longissimum est* Lat ὅσας δὲ] Lat Dindorf ὅσας
 καὶ L περὶ τῆς ἀσεβείας non intellego 7 καὶ οὐδεὶς — 9 νόμον] *nullusque
 iudaeorum neque si procul abeat et provinciam ubi regem (uberem Canon. ut
 regem Par. 1615 Corsin. uel regem Par. 5049) quamvis acerbum sic metuit ultra
 illum (om. Canon.) legis uidentur timere praeceptum* Lat 8 οὕτως] ed. pr.
 οὕθ' ὥς L 18 παρὰ — τοῦτον] *hunc ultra omnes inueniet* Lat πάντας]
 πάντ' ἂν coni. τοῦτον cum insequentibus coniungendum est; nam hoc uoluit
 Josephus: per omne hoc tempus leges non solum a nobis probati sunt, sed etiam
 aliorum hominum studium excitauerunt; quod efficitur si ὅτι post τοῦτον ad-
 19 διηλέγχθησαν] *declaratae sunt* Lat δὴ διηλέγχθησαν Bekker 20 ἀ-
 τῶν L 22 πράγμασι] γράμμασι coni. ἐκείνῳ] *illa* Lat ἐκείνοις Bekker
 26 βάρβαρον] coni. βάρβαρος LLat 27 οὐδὲ ἐν ἔθνος] *nec una gens* Lat
 τὸ spurium uid.

τὸ ἔθος [δὲ] διαπεφοίτηκεν καὶ αἱ νηστεῖαι καὶ λύχνων ἀνακαίσεις
καὶ πολλὰ τῶν εἰς βρώσιν ἡμῖν οὐ νενομισμένων παρατετήρηται.
μιμῆσθαι δὲ πειρῶνται καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἡμῶν δμόνοιαν 283
καὶ τὴν τῶν ὄντων ἀνάδοσιν καὶ τὸ φιλεργὸν ἐν ταῖς τέχναις καὶ
5 τὸ καρτερικὸν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν νόμων ἀνάγκαις· τὸ γὰρ θαυμα- 284
σιώτατον, ὅτι χωρὶς τοῦ τῆς ἡδονῆς ἐπαγωγῷ δελέατος αὐτὸς καθ’
ἑαυτὸν ἴσχυσεν ὁ νόμος, καὶ ὥσπερ ὁ θεὸς διὰ παντὸς τοῦ κόσμου
πεφοίτηκεν, οὕτως ὁ νόμος διὰ πάντων ἀνθρώπων βεβάδικεν. αὐ-
τὸς δὲ τις ἕκαστος τὴν πατρίδα καὶ τὸν οἶκον ἐπισκοπῶν τὸν αὐτοῦ
10 τοῖς ὑπ’ ἑμοῦ λεγομένοις οὐκ ἀπιστήσει. χρὴ τοίνυν πάντων ἀν- 285
θρώπων καταγνῶναι πονηρίαν ἐθελούσιον, εἰ τὰλλότρια καὶ φραῦλα
πρὸ τῶν οἰκείων καὶ καλῶν ζηλοῦν ἐπιτεθυμήκασιν, ἢ παύσασθαι
βασκαίνοντας ἡμῖν τοὺς κατηγοροῦντας. οὐδὲ γὰρ ἐπιφθόνου τινὸς 286
ἀντιποιοῦμεθα πράγματος τὸν αὐτῶν τιμῶντες νομοθέτην καὶ τοῖς
15 ὑπ’ ἐκείνου προφητευθεῖσι περὶ τοῦ θεοῦ πεπιστευκότες· καὶ γὰρ
εἰ μὴ συνίεμεν αὐτοὶ τῆς ἀρετῆς τῶν νόμων, ἀπάντων ἂν ὑπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ζηλούντων μέγα φρονεῖν ἐπ’ αὐτοῖς προήχθημεν.
40. Ἀλλὰ γὰρ περὶ μὲν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας τὴν 287
ἀκριβῆ πεποίημαι παράδοσιν ἐν τοῖς περὶ ἀρχαιολογίας μοι γρα-
20 φεῖσι. νυνὶ δ’ αὐτῶν ἐπεμνήσθην ἐφ’ ὅσον ἦν ἀναγκαῖον, οὔτε
τὰ τῶν ἄλλων ψέγειν οὔτε τὰ παρ’ ἡμῖν ἐγκωμιάζειν προθέμενος,
ἀλλ’ ἵνα τοῖς περὶ ἡμῶν ἀδίκως γεγραφότας ἐλέγξω πρὸς αὐτὴν
ἀναιδῶς τὴν ἀλήθειαν πεφιλονεικηκότας. καὶ δὴ μοι δοκῶ πεπλη- 288
ρῶσθαι διὰ τῆς γραφῆς ἱκανῶς ἃ προῦπεσχόμην· καὶ γὰρ ἀρχαιό-
25 τητι προῦπάρχον ἐπέδειξα τὸ γένος, τῶν κατηγορῶν ὅτι νεώτατόν
ἐστιν εἰρηκότων, [καὶ γὰρ] καὶ πολλοὺς ἐν τοῖς συγγραμμάσιν ἐμνη-
μονευκότας ἡμῶν ἀρχαίους παρέσχομεν μάρτυρας, ἐκείνων ὅτι μηδεὶς

1 τὸ om. Dindorf ἔθος] ed. pr. *consuetudo* Lat ἔθος L δὲ] οὐ ed.
pr. 2 καὶ πολλὰ — 3 πειρῶνται καὶ] *sed etiam ciborum apud nos sollemnia*
plurima apud multos iugiter observare conantur insuper imitari etiam Lat
οὐ νενομισμένων] νενομισμένων οὐ coni. 4 τὸ] ed. pr., om. L 6 χωρὶς —
δελέατος] *praeter impulsorem huius observationis* Lat ἐπαγωγῷ δελέατος]
coni. ἐπαγωγῷ οὐ δελεαστός L 10 τοίνυν] τοίνυν ἢ coni. 11 καταγνῶναι L,
corr. ed. pr. εἴτ’ ἀλλότρια L εἰ] *aut* Lat 16 ἀπάντων] om. Lat πάν-
τως coni. ἀπάντων — 17 προήχθημεν] *numquam magna sapere super his*
tantus populus zelatur (zelaretur ed. Bas.) Lat ἂν ὑπὸ τοῦ πλήθους] ὑπὸ
τοῦ πλήθους γούν ed. pr. 21 προθέμενος] ed. pr. *proponens* Lat προσθέ-
μενος L 22 ἀδίκως] *LLat, mihi suspectum* 24 προῦπεσχόμην L καὶ
γὰρ — 26 πολλοὺς] *denique in principio demonstravi genus accusatorum esse*
recentissimum atque novum et multos Lat 25 προῦπάρχον L 26 καὶ γὰρ om.
Lat recte 27 παρέσχομεν] *exhibui* Lat ὅτι — 98, 1 διαβεβαιουμένων om. Lat

- 289 ἔστιν διαβεβαιουμένων. ἀλλὰ μὴν Αἰγυπτίους ἔφασαν ἡμῶν τοὺς
προγόνους· ἐδείχθησαν δ' εἰς Αἴγυπτον ἐλθόντες ἐτέρωθεν. διὰ
δὲ λύμην σωμάτων αὐτοὺς ἐκβληθῆναι κατεψεύσαντο· προαιρέσει
καὶ περιουσίᾳ θώμης ἐφάνησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ὑποστρέψαντες γῆν.
290 οἱ μὲν ὡς φανότατον ἡμῶν τὸν νομοθέτην ἐλοιδόρησαν· τῷ δὲ 5
τῆς ἀρετῆς πάλαι μὲν ὁ Θεός, μετ' ἐκεῖνον δὲ μάρτυς ὁ χρόνος
εὗρηται γεγενημένος.
- 291 41. Περί τῶν νόμων οὐκ ἐδέησε λόγου πλείονος· αὐτοὶ γὰρ
ἐωράθησαν δι' αὐτῶν οὐκ ἀσέβειαν μὲν εὐσέβειαν δ' ἀληθεσιτάτην
διδάσκοντες, οὐδ' ἐπὶ μισανθρωπίαν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων 10
κοινωνίαν παρακαλοῦντες, ἀδικίας ἐχθροί, δικαιοσύνης ἐπιμελεῖς,
ἀργίαν καὶ πολυτέλειαν ἐξορίζοντες, αὐτάρκεις καὶ φιλοπόνους εἶναι
292 διδάσκοντες, πολέμων μὲν ἀπείργοντες εἰς πλεονεξίαν, ὀνδρείους
δὲ ὑπὲρ αὐτῶν εἶναι παρασκευάζοντες, ἀπαραίτητοι πρὸς τὰς τι-
μωρίας, ἀσόφιστοι λόγων παρασκευαῖς, τοῖς ἔργοις αἰεὶ βεβαιού- 15
μενοι· ταῦτα γὰρ [αἰεὶ] ἡμεῖς παρέχομεν τῶν γραμμάτων ἐναργέ-
293 στερα. διόπερ ἐγὼ θαρσύνσας ἂν εἴπομι πλείστων ἅμα καὶ καλ-
λίστων ἡμᾶς εἰσηγητὰς τοῖς ἄλλοις γεγονέναι· τί γὰρ εὐσεβείας
ἀπαραβάτου κάλλιον; τί δὲ τοῦ πειθαρχεῖν τοῖς νόμοις δικαιοτέρον;
294 ἢ τί συμφωρότερον τοῦ πρὸς ἀλλήλους ὁμονοεῖν καὶ μῆτ' ἐν συμ- 20
φοραῖς διίστασθαι μῆτ' ἐν εὐτυχίαις στασιάζειν ἐξυβρίζοντας, ἀλλ'
ἐν πολέμῳ μὲν θανάτου καταφρονεῖν, ἐν εἰρήνῃ δὲ τέχναις ἢ γεωρ-
γίαις προσανέχειν, πάντα δὲ καὶ πανταχοῦ πεπεισθαι τὸν Θεὸν
295 ἔποπτεῦντα διέπειν; ταῦτ' εἰ μὲν παρ' ἐτέροις ἢ ἐγγράφῃ πρότε-
ρον ἢ ἐφιλάχθη βεβαιότερον, ἡμεῖς ἂν ἐκεῖνοις χάριν ὠφείλομεν 25
ὡς μαθηταὶ γεγονότες· εἰ δὲ καὶ χρώμενοι μάλιστα πάντων βλε-
πόμεθα καὶ τὴν πρώτην εὐρεσιν αὐτῶν ἡμετέραν οὖσαν ἐπεδείξα-
μεν, Ἀπίωνες μὲν καὶ Μόλωνες καὶ πάντες ὅσοι τῷ ψεύδεσθαι

2 ἐδείχθησαν δ'] et ostensum est Lat δ' spurium uid. 3 δὲ] τε coni.
et ante προαιρέσει add. Lat 4 ἐπὶ] εἰς coni. ~ 6 ὁ Θεός] ipse (deus
ipse coni.) Lat 8 Περί] καίτοι περί coni. Περί τῶν νόμων] de legibus
autem Lat 9 ἐωράθησαν L, corr. ed. pr. οὐκ ἀσέβειαν — 10 διδάσκον-
τες] piae et uerissimam habentes intentionem Lat 14 δὲ i. ras. L 15 παρα-
σκευάζους uertit Lat 16 ταῦτα] haec — opera Lat αἰεὶ suspectum 20 ἢ om.
Lat συμφωρότερον] Oberthür συμφερότερον L 23 πάντα — 24 διέπειν]
et semper et ubique credere deum respicere et solum omnia gubernare Lat
24 ταῦτ' εἰ] ex Lat ed. pr. ταυτὶ L πρότερον] Dindorf πρώτων LLat
25 βεβαιότερον uertit Lat ὠφείλομεν] Dindorf ὀφείλομεν ILat 26 μα-
θηταὶ] eorum — discipuli Lat εἰ δὲ — βλεπόμεθα] si (om. codd.) uero ne-
quaquam primitus exiuerunt his praecipue nos utentes agnoscimur Lat, corrupte
28 τῷ] ed. pr. ex Lat τῶν L

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeldi.